

Den Europæiske Unions Tidende

L 140

Dansk udgave

Retsforskrifter

52. årgang

5. juni 2009

Indhold

- I Retsakter vedtaget i henhold til traktaterne om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab/Euratom, hvis offentliggørelse er obligatorisk

FORORDNINGER

- ★ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 443/2009 af 23. april 2009 om fastsættelse af præstationsnormer for nye personbilers emissioner inden for Fællesskabets integrerede tilgang til at nedbringe CO₂-emissionerne fra personbiler og lette erhvervskøretøjer ⁽¹⁾ 1

DIREKTIVER

- ★ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/28/EF af 23. april 2009 om fremme af anvendelsen af energi fra vedvarende energikilder og om ændring og senere ophævelse af direktiv 2001/77/EF og 2003/30/EF ⁽¹⁾ 16
- ★ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/29/EF af 23. april 2009 om ændring af direktiv 2003/87/EF med henblik på at forbedre og udvide ordningen for handel med kvoter for drivhusgasemissioner i Fællesskabet ⁽¹⁾ 63
- ★ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/30/EF af 23. april 2009 om ændring af direktiv 98/70/EF for så vidt angår specifikationer for benzin, diesel og gasolie og om indførelse af en mekanisme for overvågning og reduktion af emissionerne af drivhusgasser og om ændring af Rådets direktiv 1999/32/EF for så vidt angår specifikationer for brændstof, der benyttes i fartøjer til sejlads på indre vandveje, og om ophævelse af direktiv 93/12/EØF ⁽¹⁾ 88
- ★ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/31/EF af 23. april 2009 om geologisk lagring af kuldioxid og om ændring af Rådets direktiv 85/337/EØF, Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2000/60/EF, 2001/80/EF, 2004/35/EF, 2006/12/EF, 2008/1/EF og forordning (EF) nr. 1013/2006 ⁽¹⁾ 114

⁽¹⁾ EØS-relevant tekst

Pris: 26 EUR

(Fortsættes på omslagets anden side)

DA

De akter, hvis titel er trykt med magre typer, er løbende retsakter inden for landbrugspolitikken og har normalt en begrænset gyldighedsperiode.

Titlen på alle øvrige akter er trykt med fede typer efter en asterisk.

AFGØRELSER OG BESLUTNINGER VEDTAGET AF EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET I HENHOLD TIL DEN FÆLLES BESLUTNINGSPROCEDURE

- ★ **Europa-Parlamentets og Rådets beslutning nr. 406/2009/EF af 23. april 2009 om medlemsstaternes indsats for at reducere deres drivhusgasemissioner med henblik på at opfylde Fællesskabets forpligtelser til at reducere drivhusgasemissionerne frem til 2020 136**

I

(Retsakter vedtaget i henhold til traktaterne om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab/Euratom, hvis offentliggørelse er obligatorisk)

FORORDNINGER

EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS FORORDNING (EF) Nr. 443/2009

af 23. april 2009

om fastsættelse af præstationsnormer for nye personbilers emissioner inden for Fællesskabets integrerede tilgang til at nedbringe CO₂-emissionerne fra personbiler og lette erhvervskøretøjer

(EØS-relevant tekst)

EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION
HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, særlig artikel 175, stk. 1,

under henvisning til forslag fra Kommissionen,

under henvisning til udtalelse fra Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg ⁽¹⁾,

efter høring af Regionsudvalget,

efter proceduren i traktatens artikel 251 ⁽²⁾, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Formålet med denne forordning er at fastsætte præstationsnormer for emissioner fra nye personbiler, der registreres i Fællesskabet, for at tilvejebringe en del af Fællesskabets integrerede tilgang med henblik på at nedbringe CO₂-emissionerne fra personbiler og lette erhvervskøretøjer og samtidig sikre et velfungerende indre marked.
- (2) Ifølge De Forenede Nationers rammekonvention om klimaændringer, som blev godkendt på Det Europæiske Fællesskabs vegne ved Rådets afgørelse 94/69/EF ⁽³⁾, skal alle parterne opstille og gennemføre nationale og i givet fald regionale programmer for foranstaltninger til at imødegå klimaændringerne. I januar 2007 foreslog Kommissionen,

at Den Europæiske Union inden for rammerne af internationale forhandlinger skulle forfølge målsætningen om senest i 2020 at opnå en 30 % reduktion af drivhusgasemissionerne fra de udviklede lande (set i forhold til 1990-niveauet), og at Unionen selv bør påtage sig en fast ensidig forpligtelse til at gennemføre mindst en 20 % reduktion af drivhusgasemissionerne senest i 2020 (set i forhold til 1990-niveauet) uanset reduktioner opnået af andre udviklede lande. Europa-Parlamentet og Rådet gav deres tilslutning til denne målsætning.

- (3) Disse forpligtelser indebærer bl.a., at alle medlemsstater må nedbringe emissionerne fra personbiler i betydelig grad. For at de nødvendige betydelige emissionsreduktioner kan opnås, bør der gennemføres politikker og foranstaltninger på medlemsstats- og fællesskabsniveau i alle Fællesskabets økonomiske sektorer og ikke kun i industri- og energisektoren. Vejtransportsektoren tegner sig for det næststørste bidrag til forureningen med drivhusgasser i EU, og sektorens emissioner er stadig stigende. Hvis vejtransportsektorens klimapåvirkninger fortsætter med at vokse, vil det i høj grad undergrave andre sektorers reduktioner til bekæmpelse af klimaændringerne.
- (4) Fællesskabsmål for nye personbiler skaber et mere sikkert grundlag for fabrikanternes planlægning og større fleksibilitet med henblik på at opfylde kravet om at nedbringe CO₂-emissioner, end det ville være tilfældet med særskilte nationale reduktionsmål. Ved fastlæggelsen af præstationsnormer for emissioner er det væsentligt at tage hensyn til deres indflydelse på markedet og fabrikanternes konkurrenceevne, de direkte og indirekte omkostninger, som påføres erhvervslivet, og de fordele, der opstår i form af tilskyndelse til at innovere og nedbringe energiforbruget.

⁽¹⁾ EUT C 77 af 31.3.2009, s. 1.

⁽²⁾ Europa-Parlamentets udtalelse af 17.12.2008 (endnu ikke offentliggjort i EUT) og Rådets afgørelse af 6.4.2009.

⁽³⁾ EFT L 33 af 7.2.1994, s. 11.

- (5) Denne forordning bygger på en veletableret proces for måling og overvågning af CO₂-emissioner fra biler registreret i Fællesskabet i overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets beslutning nr. 1753/2000/EF om en overvågningsmekanisme for de gennemsnitlige specifikke CO₂-emissioner fra nye personbiler ⁽¹⁾. Det er væsentligt, at kravene om nedbringelse af CO₂-emissioner fortsat skaber forudsigelighed i hele Fællesskabet og et sikkert grundlag for fabrikanternes planlægning for hele deres bilpark af nye biler i Fællesskabet.
- (6) Kommissionen vedtog en fællesskabsstrategi for nedbringelse af CO₂-emissionerne fra personbiler i 1995. Denne strategi hvilede på tre grundpiller: frivillige tilsagn fra automobilfabrikanterne om at nedbringe emissionerne, bedre forbrugeroplysninger og fremme af biler med god brændstoføkonomi via fiskale foranstaltninger.
- (7) I 1998 påtog Foreningen af Europæiske Automobilfabrikanter (ACEA) sig at nedbringe de gennemsnitlige emissioner fra nye solgte biler til 140 g CO₂/km senest i 2008, og i 1999 påtog den japanske forening af automobilfabrikanter (JAMA) og den koreanske forening af automobilfabrikanter (KAMA) sig en forpligtelse til at nedbringe de gennemsnitlige emissioner fra nye solgte biler til 140 g CO₂/km senest i 2009. Disse tilsagn blev anerkendt i Kommissionens henstilling 1999/125/EF af 5. februar 1999 om nedbringelse af CO₂-emissioner fra personbiler ⁽²⁾ (ACEA); Kommissionens henstilling 2000/303/EF af 13. april 2000 om nedbringelse af CO₂-emissionen fra personbiler (KAMA) ⁽³⁾ og Kommissionens henstilling 2000/304/EF af 13. april 2000 om nedbringelse af CO₂-emissionen fra personbiler (JAMA) ⁽⁴⁾.
- (8) Den 7. februar 2007 vedtog Kommissionen to parallelle meddelelser: en meddelelse om resultaterne af revisionen af Fællesskabets strategi for nedbringelse af CO₂-emissionerne fra personbiler og lette erhvervskøretøjer og en meddelelse om en konkurrencevenlig lovramme for automobiler i det 21. århundrede — CARS21. Det blev i meddelelserne understreget, at selv om der var sket fremskridt med hensyn til opfyldelsen af målet om 140 g CO₂/km i 2008/2009, vil fællesskabsmålet om 120 g CO₂/km ikke opfyldes i 2012, medmindre der vedtages yderligere foranstaltninger.
- (9) Der blev i meddelelserne foreslået en integreret tilgang for senest i 2012 at nå fællesskabsmålet på 120 g CO₂/km, og det blev bekendtgjort, at Kommissionen vil foreslå en lovramme for at nå fællesskabsmålet ved at fokusere på obligatoriske CO₂-emissionsreduktioner for at opfylde et emissionsmål på gennemsnitligt 130 g CO₂/km for bilparken af nye biler ved hjælp af forbedringer af bilmotorteknologien. På linje med fremgangsmåden, som blev benyttet i forbindelse med fabrikanternes frivillige tilsagn, omfatter denne de elementer, der inddrages ved målingen af personbilers CO₂-emissioner i henhold til forordning (EF) nr. 715/2007 af 20. juni 2007 om typegodkendelse af motorkøretøjer med hensyn til emissioner fra lette personbiler og lette erhvervskøretøjer (Euro 5 og Euro 6) og om adgang til reparations- og vedligeholdelsesinformationer om køretøjer ⁽⁵⁾. En yderligere reduktion på 10 g CO₂/km eller tilsvarende, hvis teknisk nødvendigt, opnås gennem andre teknologiske forbedringer og gennem en øget anvendelse af bæredygtige biobrændstoffer.
- (10) Lovrammen for gennemførelsen af de gennemsnitlige emissionsmål for bilparken af nye biler bør sikre konkurrencemæssigt upartiske og socialt acceptable reduktionsmål, som tager hensyn til alle Europas forskellige automobilfabrikanter, og som gør det muligt at undgå unødige konkurrenceforvridning mellem automobilfabrikanterne. Lovrammen bør kunne forenes med det overordnede mål om at nå Fællesskabets Kyotomål og suppleres af mere brugsrelaterede instrumenter, f.eks. differentierede bil- og energiafgifter.
- (11) Det bør sikres, at der i Den Europæiske Unions budget afsættes passende støttemidler til at fremme udviklingen af teknologier, der skal nedbringe CO₂-emissioner fra vej køretøjer radikalt.
- (12) For at opretholde diversiteten på bilmarkedet og dettes evne til at imødekomme forskellige forbrugerbehov bør CO₂-målene for personbiler fastsættes som en lineær funktion af bilernes nytte. En egnet parameter til at beskrive denne nytte er massen, der skaber en sammenhæng med de nuværende emissioner og derfor fører til mere realistiske og konkurrencemæssigt upartiske mål. Endvidere er der let adgang til data om masse. Data for alternative nytteparametre som f.eks. fodaftryk (akselafstand gange sporvidde) bør indsamles for at lette mere langsigtede evalueringer af den nyttebaserede tilgang. Kommissionen bør senest i 2014 gennemgå tilgængeligheden af data og, om nødvendigt, fremsætte et forslag til Europa-Parlamentet og Rådet om at tilpasse nytteparameteren.
- (13) Sigtet med denne forordning er at skabe incitament for automobilindustrien til at investere i nye teknologier. Denne forordning fremmer aktivt miljøinnovation og tager hensyn til den fremtidige teknologiske udvikling. Udviklingen af innovative teknologier til fremdrift bør især fremmes, da de forårsager betydeligt lavere emissioner end traditionelle personbiler. Dermed fremmes det europæiske erhvervslivs konkurrenceevne på lang sigt, og der skabes flere arbejdspladser af høj kvalitet. Kommissionen bør overveje muligheden af at medtage foranstaltninger til miljøinnovation i forbindelse med gennemgangen af prøvningsprocedurer, jf. artikel 14, stk. 3, i forordning (EF) nr. 715/2007, under hensyntagen til de tekniske og økonomiske virkninger heraf.

⁽¹⁾ EFT L 202 af 10.8.2000, s. 1.

⁽²⁾ EFT L 40 af 13.2.1999, s. 49.

⁽³⁾ EFT L 100 af 20.4.2000, s. 55.

⁽⁴⁾ EFT L 100 af 20.4.2000, s. 57.

⁽⁵⁾ EUT L 171 af 29.6.2007, s. 1.

- (14) I anerkendelse af de høje omkostninger forbundet med forskning og udvikling samt enhedsomkostningerne for de første generationer af køretøjsteknologier med meget lave CO₂-emissioner, der bringes i omsætning som følge af denne forordnings ikrafttræden, sigter forordningen på et midlertidigt grundlag på at køretøjer med ultralave CO₂-emissioner bringes hurtigere og lettere i omsætning på fællesskabsmarkedet allerede på de første stadier af markedsføringen.
- (15) Anvendelsen af visse alternative brændstoffer kan give væsentlige CO₂-reduktioner beregnet på et »well-to-wheel«-grundlag. Denne forordning omfatter derfor specifikke bestemmelser, der har til formål at fremme en udvidet brug på fællesskabsmarkedet af visse køretøjer, der kører på alternative brændstoffer.
- (16) Af hensyn til sammenhængen med tilgangen inden for Kommissionens strategi for CO₂ og motorkøretøjer, navnlig hvad angår de frivillige aftaler, som bilfabrikanternes sammenslutninger har påtaget sig, bør målene anvendes for nye personbiler, som registreres i Fællesskabet for første gang, og som, bortset fra en begrænset periode med henblik på at undgå misbrug, ikke tidligere er registreret uden for Fællesskabet.
- (17) I Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2007/46/EF af 5. september 2007 om fastlæggelse af en ramme for godkendelse af motorkøretøjer og påhængskøretøjer dertil samt af systemer, komponenter og separate tekniske enheder til sådanne køretøjer ⁽¹⁾ etableres en harmoniseret ramme med administrative bestemmelser og almene tekniske krav vedrørende godkendelse af alle nye køretøjer inden for dets anvendelsesområde. Den enhed, der er ansvarlig for efterlevelsen af denne forordning, bør være den samme som den enhed, der er ansvarlig for alle aspekter af typegodkendelsesprocessen i overensstemmelse med nævnte direktiv og for sikring af produktionens overensstemmelse.
- (18) Køretøjer til særlig brug som defineret i bilag II i direktiv 2007/46/EF er underkastet specifikke krav i forbindelse med typegodkendelse, og de bør derfor udelukkes fra dette direktivs anvendelsesområde. Køretøjer, som er klassificeret som klasse M₁ inden denne forordnings ikrafttræden, som er udformet specifikt til erhvervsformål til befordring af kørestolsbrugere i køretøjet og som svarer til definitionen af køretøjer til særlig brug i bilag II i direktiv 2007/46/EF, bør også udelukkes fra denne forordnings anvendelsesområde i overensstemmelse med fællesskabets politik om hjælp til handicappede.
- (19) Fabrikanter bør have fleksibilitet til at beslutte, hvordan de opfylder deres mål i medfør af denne forordning, og de bør kunne udligne emissionerne over deres bilpark af nye biler i stedet for at skulle opfylde CO₂-mål for hver enkelt bil. Fabrikanter bør derfor pålægges at sikre, at de gennemsnitlige specifikke CO₂-emissioner fra alle nye personbiler, som registreres i Fællesskabet, og som de bærer ansvaret for, ikke overstiger gennemsnittet af emissionsmålene for disse biler. Dette krav bør indføres mellem 2012 og 2015 med henblik på at lette overgangen.
- (20) Det er ikke hensigtsmæssigt at anvende den samme metode til at fastlægge emissionsreduktionsmål for fabrikanter med stor produktionsvolumen og fabrikanter med lav produktionsvolumen, der betragtes som uafhængige ifølge de kriterier, der er fastsat i denne forordning. Disse fabrikanter med lav produktionsvolumen bør have alternative emissionsreduktionsmål, der hænger sammen med det teknologiske potentiale hos en given fabrikants køretøjer til at nedbringe de specifikke CO₂-emissioner og er i overensstemmelse med de pågældende markedssegmenters karakteristika. Denne undtagelse bør medtages i gennemgangen af de specifikke emissionsmål i bilag I, der skal være afsluttet senest i begyndelsen af 2013.
- (21) Nichefabrikanter bør også have mulighed for at opfylde et alternativt mål, der er 25 % lavere end deres gennemsnitlige specifikke CO₂-emissioner for 2007. Foreligger der ikke oplysninger om en fabrikants gennemsnitlige specifikke emissioner for 2007, fastsættes et tilsvarende mål. Denne undtagelse bør medtages i gennemgangen af målene for de specifikke emissioner i bilag I, der skal være afsluttet senest i begyndelsen af 2013.
- (22) Ved fastsættelsen af de gennemsnitlige specifikke CO₂-emissioner fra alle nye biler, som registreres i Fællesskabet, og som fabrikanterne bærer ansvaret for, bør der tages hensyn til alle biler uanset deres masse eller andre karakteristika. Selv om forordning (EF) nr. 715/2007 ikke dækker personbiler med en referencemasse på over 2 610 kg, for hvilke typegodkendelsen ikke er udvidet efter artikel 2, stk. 2, i nævnte forordning, bør emissionerne fra disse biler måles efter den samme måleprocedure, som er præciseret for personbiler i forordning (EF) nr. 692/2008 ⁽²⁾. De heraf opnåede CO₂-emissionsværdier bør indføres i køretøjets typeattest, for at de dermed får mulighed for at indgå i overvågningsordningen.
- (23) Med henblik på at skabe fleksibilitet for fabrikanterne kan de aftale at danne en pool på et åbent, gennemsigtigt og ikke-diskriminerende grundlag for at opfylde deres mål i henhold til denne forordning. En aftale om at danne en pool bør ikke overstige fem år, men den kan forlænges. Når fabrikanter danner en pool, anses de for at have opfyldt deres mål i henhold til denne forordning, når poolens gennemsnitlige emissioner under ét ikke overstiger poolens emissionsmål.

⁽¹⁾ EUT L 263 af 9.10.2007, s. 1.

⁽²⁾ Kommissionens forordning (EF) nr. 692/2008 af 18.7.2008 om gennemførelse og ændring af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 715/2007 om typegodkendelse af motorkøretøjer med hensyn til emissioner fra lette personbiler og lette erhvervskøretøjer (Euro 5 og Euro 6) og om adgang til reparations- og vedligeholdelsesinformationer om køretøjer (EUT L 199 af 28.7.2008, s. 1).

- (24) Der er behov for en robust overholdelsesmekanisme for at sikre, at målene i denne forordning opfyldes.
- (25) Nye personbilers specifikke emissioner af CO₂ måles på et harmoniseret grundlag i Fællesskabet efter metoden i forordning (EF) nr. 715/2007. For at minimere den administrative byrde ved denne forordning bør opfyldelsen måles på grundlag af data om registreringer af nye biler i Fællesskabet, som medlemsstaterne indsamler og rapporterer til Kommissionen. Af hensyn til sammenhængen i de data, der anvendes til at vurdere opfyldelsen, bør reglerne for indsamling og rapportering af disse data så vidt muligt harmoniseres.
- (26) I direktiv 2007/46/EF er det fastsat, at fabrikanten leverer en typeattest, der skal ledsage hver ny personbil, og at medlemsstaterne kun må tillade registrering og ibrugtagning af en ny personbil, hvis den ledsages af en gyldig typeattest. Data, som medlemsstaterne indsamler, bør være i overensstemmelse med den typeattest, som fabrikanten udsteder for personbilen, og bør kun baseres på denne reference. Såfremt en medlemsstat af berettigede årsager ikke anvender typeattesten til fuldførelse af registreringsprocessen og ibrugtagning af en ny personbil, bør den iværksætte de nødvendige foranstaltninger for at sikre tilstrækkelig nøjagtighed i overvågningsproceduren. Der bør udarbejdes en standarddatabase i Fællesskabet over data om typeattester. Databaseen bør anvendes som fælles reference for at give medlemsstaterne mulighed for lettere at vedligeholde deres registreringsdata, når nye køretøjer registreres.
- (27) Fabrikantens opfyldelse af målene i denne forordning bør vurderes på fællesskabsniveau. Fabrikanter, hvis gennemsnitlige specifikke CO₂-emissioner overstiger grænserne i denne forordning, bør pålægges en afgift for emissionsoverskridelsen for hvert kalenderår fra og med 2012. Afgiftens størrelse bør justeres alt efter i hvor høj grad fabrikanterne overskrider deres mål. Den bør vokse med tiden. For at skabe et tilstrækkeligt incitament til at træffe foranstaltninger for at nedbringe de specifikke CO₂-emissioner fra personbiler bør afgiften afspejle de teknologiske omkostninger. Afgifterne for emissionsoverskridelser bør betragtes som indtægter, der indgår i Den Europæiske Unions almindelige budget.
- (28) Nationale foranstaltninger, som medlemsstaterne eventuelt bevarer eller indfører i overensstemmelse med traktatens artikel 176, bør på baggrund af denne forordnings formål og procedurer ikke indføre yderligere eller højere bøder for fabrikanter, der ikke opfylder deres mål i medfør af denne forordning.
- (29) Denne forordning berører ikke den fulde anvendelse af Fællesskabets konkurrenceregler.
- (30) Kommissionen bør overveje nye fremgangsmåder til at opnå det langfristede mål, herunder navnlig kurvens hældning, nytteparameteren og ordningen for emissionsoverskridelse.
- (31) De nødvendige foranstaltninger til gennemførelse af denne forordning bør vedtages i overensstemmelse med Rådets afgørelse 1999/468/EF af 28. juni 1999 om fastsættelse af de nærmere vilkår for udøvelsen af de gennemførelsesbeføjelser, der tillægges Kommissionen ⁽¹⁾.
- (32) Kommissionen bør navnlig tillægges beføjelse til at ændre kravene til overvågning og rapportering i lyset af de erfaringer, der opnås ved anvendelsen af denne forordning, fastlægge metoder til opkrævning af afgifter for emissionsoverskridelser, vedtage detaljerede bestemmelser vedrørende den særlige undtagelsesbestemmelse for visse fabrikanter, samt tilpasse bilag I med henblik på at tage højde for udviklingen i massen af nye personbiler, der registreres i Fællesskabet og afspejle eventuelle ændringer af de forskriftsmæssige afprøvningsmetoder til måling af specifikke CO₂-emissioner. Da der er tale om generelle foranstaltninger, der har til formål at ændre ikke-væsentlige bestemmelser i denne forordning, herunder ved at supplere den med nye ikke-væsentlige bestemmelser, skal foranstaltningerne vedtages efter forskriftsproceduren med kontrol i artikel 5a i afgørelse 1999/468/EF.
- (33) Afgørelse nr. 1753/2000/EF bør ophæves af hensyn til forenkling og juridisk klarhed.
- (34) Målet for denne forordning, nemlig fastsættelse af præstationsmål for nye personbilers CO₂-emissioner med henblik på at sikre et velfungerende indre marked og med henblik på at opfylde EU's overordnede mål om at reducere drivhusgasemissioner, kan ikke i tilstrækkelig grad opfyldes af medlemsstaterne og kan derfor, på grund af den påtænkte handlings omfang og virkninger, bedre nås på fællesskabsplan; Fællesskabet kan derfor træffe foranstaltninger i overensstemmelse med subsidiaritetsprincippet i traktatens artikel 5. I overensstemmelse med proportionalitetsprincippet, jf. nævnte artikel, går denne forordning ikke ud over, hvad der er nødvendigt for at nå dette mål —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

Genstand og mål

I denne forordning fastsættes præstationsmål for nye personbilers CO₂-emissioner med henblik på at sikre et velfungerende indre marked og opfylde Det Europæiske Fællesskabs overordnede mål om, at bilparken af nye biler gennemsnitligt bør opnå

⁽¹⁾ EFT L 184 af 17.7.1999, s. 23.

emissioner på 120 g CO₂/km. I denne forordning fastsættes nye personbilers gennemsnitlige CO₂-emissioner til 130 g CO₂/km, ved hjælp af forbedringer af bilmotorteknologien, og disse måles i overensstemmelse med forordning (EF) nr. 715/2007 og gennemførelsesforanstaltninger hertil samt innovative teknologier.

I denne forordning fastsættes som mål fra 2020, at bilparken af nye personbiler gennemsnitligt skal opnå CO₂-emissioner på højst 95 g CO₂/km i overensstemmelse med artikel 13, stk. 5.

Denne forordning vil blive suppleret med foranstaltninger for at opnå en reduktion på 10 g CO₂/km inden for Fællesskabets integrerede tilgang.

Artikel 2

Anvendelsesområde

1. Denne forordning finder anvendelse på motorkøretøjer i klasse M₁, jf. bilag II til direktiv 2007/46/EF (»personbiler«), som er registreret i Fællesskabet for første gang, og som ikke tidligere er registreret uden for Fællesskabet (»nye personbiler«).

2. En tidligere registrering foretaget uden for Fællesskabet mindre end tre måneder før registreringen i Fællesskabet tages ikke i betragtning.

3. Denne forordning finder ikke anvendelse på »køretøjer til særlig anvendelse«, jf. punkt 5, del A, i bilag II til direktiv 2007/46/EF.

Artikel 3

Definitioner

1. I denne forordning forstås ved:

- a) »gennemsnitlige specifikke CO₂-emissioner« i relation til en fabrikant: de gennemsnitlige specifikke CO₂-emissioner fra alle nye personbiler, som fabrikanten har fremstillet
- b) »typeattest«: den attest, der er nævnt i artikel 18 i direktiv 2007/46/EF
- c) »fabrikant«: en person eller organisation, som over for den godkendende myndighed er ansvarlig for alle aspekter af EF-typegodkendelsesproceduren, jf. direktiv 2007/46/EF, og for produktionens overensstemmelse
- d) »masse«: massen af bilen med karrosseri i køreklar stand som anført på typeattesten og defineret i punkt 2.6 i bilag I til direktiv 2007/46/EF
- e) »fodaftryk«: en bils sporvidde gange akselafstanden som anført på typeattesten og defineret i punkt 2.1 og 2.3 i bilag I til direktiv 2007/46/EF

f) »specifikke CO₂-emissioner«: en personbils CO₂-emissioner målt i overensstemmelse med forordning (EF) nr. 715/2007 og specificeret som CO₂-emission (kombineret) på typeattesten. For personbiler, som ikke er typegodkendt i overensstemmelse med forordning (EF) nr. 715/2007, forstås ved »specifikke CO₂-emissioner« CO₂-emissioner målt i overensstemmelse med den samme måleprocedure, som er præciseret for personbiler i forordning (EF) nr. 692/2008 eller i overensstemmelse med de procedurer, som Kommissionen har vedtaget for at etablere CO₂-emissionerne fra sådanne personbiler

g) »specifikt emissionsmål« i relation til en fabrikant: gennemsnittet af de specifikke CO₂-emissioner, der er tilladt ifølge bilag I, for hver ny personbil, som fabrikanten har fremstillet, eller, hvis fabrikanten har fået tildelt en undtagelsesbestemmelse efter artikel 11, de specifikke emissionsmål, der er fastsat ifølge denne undtagelsesbestemmelse.

2. I denne forordning forstås ved »en gruppe af sammenhørende fabrikanter« en fabrikant og dennes sammenhørende virksomheder. For så vidt angår fabrikanter forstås ved »sammenhørende virksomheder«:

- a) virksomheder, hvor fabrikanten direkte eller indirekte:
 - kan udøve mere end halvdelen af stemmerettighederne, eller
 - kan udpege mere end halvdelen af medlemmerne i tilsynsorganet, bestyrelsen eller i de organer, som retligt repræsenterer den anden virksomhed, eller
 - har ret til at lede virksomhedens forretninger
- b) virksomheder, som direkte eller indirekte har de i litra a) omhandlede rettigheder eller beføjelser over for fabrikanten
- c) virksomheder, hvori en virksomhed som omhandlet i litra b) direkte eller indirekte har de i litra a) omhandlede rettigheder eller beføjelser
- d) virksomheder, hvor fabrikanten sammen med en eller flere af de i litra a), b) eller c) omhandlede virksomheder, eller hvori to eller flere af sidstnævnte virksomheder i fællesskab har de i litra a) omhandlede rettigheder eller beføjelser
- e) virksomheder, hvori de i litra a) omhandlede rettigheder eller beføjelser indehaves i fællesskab af fabrikanten eller en eller flere af dennes sammenhørende virksomheder, jf. litra a) til d), og en eller flere tredjeparter.

Artikel 4

Specifikke emissionsmål

For kalenderåret, der påbegyndes den 1. januar 2012, og hvert efterfølgende kalenderår sikrer hver personbilsfabrikant, at dennes gennemsnitlige specifikke CO₂-emissioner ikke overskrider vedkommendes specifikke emissionsmål, som fastsat i bilag I,

eller, hvis fabrikanten har fået tildelt en undtagelsesbestemmelse efter artikel 11, som fastsat i denne undtagelsesbestemmelse.

Med henblik på at fastsætte hver fabrikants gennemsnitlige specifikke CO₂-emissioner, tages hensyn til følgende procentdele af hver fabrikants nye personbiler, der er registreret i det pågældende år:

- 65 % i 2012
- 75 % i 2013
- 80 % i 2014
- 100 % fra 2015 og fremefter.

Artikel 5

Superkreditter

Ved beregningen af de gennemsnitlige specifikke CO₂-emissioner indgår hver ny personbil med specifikke CO₂-emissioner på under 50g CO₂/km som:

- 3,5 bil i 2012
- 3,5 bil i 2013
- 2,5 bil i 2014
- 1,5 bil i 2015
- 1 bil fra 2016.

Artikel 6

Specifikke emissionsmål for køretøjer, der anvender alternative brændstoffer

For at sikre, at en fabrikant overholder de specifikke emissionsmål, som fastsat i artikel 4, reduceres de specifikke CO₂-emissioner for hvert enkelt køretøj, der er udformet til at kunne køre på en blanding af benzin og bioethanol med et bioethanolindhold på 85 % (»E85«), som opfylder den relevante fællesskabslovgivning eller de relevante europæiske tekniske standarder, med 5 % indtil den 31. december 2015 i erkendelse af den større teknologiske og emissionsreducerende kapacitet, der er forbundet med at køre på biobrændstoffer. Denne reduktion finder kun anvendelse, hvis mindst 30 % af tankstationerne i den medlemsstat, hvor køretøjet er registreret, sælger denne form for alternativt brændstof, som opfylder de bæredygtighedskriterier for biobrændstoffer, der er opstillet i den relevante fællesskabslovgivning.

Artikel 7

Pooldannelse

1. Fabrikanter, som ikke har fået tildelt en undtagelsesbestemmelse efter artikel 11, kan danne en pool med henblik på at opfylde deres forpligtelser i medfør af artikel 4.

2. En aftale om at danne en pool kan gælde for et eller flere kalenderår, når hver aftales samlede varighed ikke overstiger fem kalenderår, og aftalen skal indgås senest den 31. december i det første kalenderår, hvori emissionerne sammenlægges i poolen. Fabrikanter, der danner en pool, forelægger Kommissionen følgende oplysninger:

- a) angivelse af, hvilke fabrikanter der deltager i poolen
- b) angivelse af den fabrikant, der er udpeget som forvalter af poolen, og som er kontaktpunkt for poolen og ansvarlig for at indbetale eventuelle afgifter for emissionsoverskridelser, der måtte blive pålagt i overensstemmelse med artikel 9, og
- c) dokumentation for, at forvalteren af poolen vil være i stand til at opfylde forpligtelserne i litra b).

3. Opfylder den foreslåede forvalter af poolen ikke kravene om betaling af enhver afgift for emissionsoverskridelse, der pålægges poolen i overensstemmelse med artikel 9, underretter Kommissionen fabrikanterne herom.

4. Fabrikanterne i en pool informerer i fællesskab Kommissionen om enhver ændring med hensyn til forvalter af poolen eller dens finansielle status, for så vidt ændringen kan påvirke dens evne til at opfylde kravene om betaling af enhver afgift for emissionsoverskridelse, der pålægges poolen i overensstemmelse med artikel 9 samt eventuelle ændringer med hensyn til medlemskab eller opløsning af poolen.

5. Fabrikanter kan indgå poolordninger, når deres aftaler er i overensstemmelse med traktatens artikel 81 og 82, og når aftalerne gør det muligt for fabrikanter, der anmoder om medlemskab af poolen, at deltage på åbne, gennemsigtige, ikke-diskriminerende og forretningsmæssigt rimelige vilkår. Med forbehold af den almene gyldighed af Fællesskabets konkurrenceregler for sådanne pools sikrer alle medlemmer af en pool blandt andet, at der hverken deles andre data eller udveksles andre oplysninger inden for rammerne af deres poolordning end følgende oplysninger:

- a) de gennemsnitlige specifikke CO₂-emissioner
- b) det specifikke emissionsmål
- c) det samlede antal registrerede køretøjer.

6. Stk. 5 finder ikke anvendelse, når alle fabrikanter i poolen er en del af samme gruppe sammenhørende fabrikanter.

7. Medmindre der foretages en underretning i henhold til stk. 3, anses fabrikanterne i en pool, som Kommissionen har fået forelagt oplysninger om, for at være én fabrikant, for så vidt angår opfyldelse af deres forpligtelser i henhold til artikel 4. Overvågnings- og rapporteringsoplysninger med hensyn til individuelle fabrikanter samt alle pooler vil blive registreret, rapporteret og stillet til rådighed i det centrale register, der er nævnt i artikel 8, stk. 4.

Artikel 8

Overvågning og rapportering af gennemsnitlige emissioner

1. For det kalenderår, der påbegyndes den 1. januar 2010, og hvert efterfølgende kalenderår registrerer hver medlemsstat oplysninger om hver ny personbil, som registreres på dens område, jf. del A i bilag II. Disse oplysninger stilles til rådighed for fabrikanterne og deres udpegede importører eller repræsentanter i de enkelte medlemsstater. Medlemsstaterne gør alt for at sikre, at rapporteringsorganerne arbejder på en gennemsækelig måde. Hver medlemsstat sikrer, at de specifikke CO₂-emissioner fra personbiler, som ikke er typegodkendt i overensstemmelse med forordning (EF) nr. 715/2007, måles og registreres i typeattesten.

2. Senest den 28. februar 2011 og hvert efterfølgende år fastlægger hver medlemsstat de oplysninger, der er specificeret i del B i bilag II, for det foregående kalenderår og tilsender Kommissionen disse. Data skal forelægges i overensstemmelse med det format, der er specificeret i del C i bilag II.

3. Efter Kommissionens anmodning forelægger en medlemsstat også det fulde datamateriale, der er indsamlet i medfør af stk. 1.

4. Kommissionen fører et centralt register over de data, som medlemsstaterne har rapporteret i medfør af denne artikel, og senest den 30. juni 2011 og hvert efterfølgende år foretager den følgende foreløbige beregning for hver fabrikant:

- de gennemsnitlige specifikke CO₂-emissioner i det foregående kalenderår
- de specifikke emissionsmål i det foregående kalenderår, og
- forskellen mellem de gennemsnitlige specifikke CO₂-emissioner i det foregående kalenderår og de specifikke emissionsmål for samme år.

Kommissionen underretter hver fabrikant om sin foreløbige beregning for denne fabrikant. Underretningen skal indeholde data for hver medlemsstat om antallet af registrerede nye personbiler og deres specifikke CO₂-emissioner.

Registeret skal være offentligt tilgængeligt.

5. Fabrikanterne kan inden tre måneder efter underretningen om den foreløbige beregning, jf. stk. 4, underrette Kommissionen om eventuelle fejl i dataene med angivelse af, i hvilken medlemsstat fejlen efter fabrikantens mening er sket.

Kommissionen ser nærmere på eventuelle underretninger fra fabrikanterne og ændrer eller stadfæster senest den 31. oktober de foreløbige beregninger, jf. stk. 4.

6. Skønner Kommissionen på grundlag af beregningerne i stk. 5, at en fabrikants gennemsnitlige specifikke CO₂-emissioner i kalenderåret 2010 eller 2011 overskrider dennes specifikke emissionsmål for samme år, underretter Kommissionen fabrikanten herom.

7. Medlemsstaterne udpeger en kompetent myndighed, som står for indsamlingen og meddelelsen af overvågningsdata i overensstemmelse med denne forordning, og oplyser Kommissionen om den udpegede kompetente myndighed senest 8. december 2009. Kommissionen underretter efterfølgende Europa-Parlamentet og Rådet herom.

8. Medlemsstaterne forelægger for hvert kalenderår, hvor artikel 6 finder anvendelse, Kommissionen oplysninger vedrørende andelen af tankstationer og bæredygtighedskriterier i forhold til E85-brændstoffet som anført i nævnte artikel.

9. Kommissionen kan vedtage detaljerede regler om overvågning og rapportering af data i medfør af denne artikel og om anvendelsen af bilag II efter forskriftsproceduren i artikel 14, stk. 2.

Kommissionen kan ændre bilag II i lyset af de erfaringer, der gøres i forbindelse med anvendelsen af denne forordning. Fastsættelsen af disse foranstaltninger, der har til formål at ændre ikke-væsentlige bestemmelser i forordningen, vedtages efter forskriftsproceduren med kontrol i artikel 14, stk. 3.

Artikel 9

Afgift for emissionsoverskridelse

1. Overstiger en fabrikants gennemsnitlige specifikke CO₂-emissioner for hvert kalenderår fra og med 2012 dennes specifikke emissionsmål for samme år, pålægger Kommissionen fabrikanten, eller forvalteren af poolen, hvis det drejer sig om en pool, en afgift for emissionsoverskridelsen.

2. Afgiften for den i stk. 1 nævnte emissionsoverskridelse beregnes efter følgende formel:

a) Fra 2012 til 2018:

- Hvor fabrikantens gennemsnitlige specifikke CO₂-emissioner overskrider dennes specifikke emissionsmål med mere end 3 g CO₂/km:

$$((\text{emissionsoverskridelse} - 3 \text{ g CO}_2/\text{km}) \times 95 \text{ EUR/g CO}_2/\text{km} + 1 \text{ g CO}_2/\text{km} \times 25 \text{ EUR/g CO}_2/\text{km} + 1 \text{ g CO}_2/\text{km} \times 15 \text{ EUR/g CO}_2/\text{km}) + 1 \text{ g CO}_2/\text{km} \times 5 \text{ EUR/g CO}_2/\text{km}) \times \text{antal nye personbiler.}$$

- ii) Hvor fabrikantens gennemsnitlige specifikke CO₂-emissioner overskrider dennes specifikke emissionsmål med mere end 2 g CO₂/km, men ikke mere end 3 g CO₂/km:

$$((\text{emissionsoverskridelse} - 2 \text{ g CO}_2/\text{km}) \times 25 \text{ EUR/g CO}_2/\text{km} + 1 \text{ g CO}_2/\text{km} \times 15 \text{ EUR/g CO}_2/\text{km}) + 1 \text{ g CO}_2/\text{km} \times 5 \text{ EUR/g CO}_2/\text{km}) \times \text{antal nye personbiler.}$$

- iii) Hvor fabrikantens gennemsnitlige specifikke CO₂-emissioner overskrider dennes specifikke emissionsmål med mere end 1 g CO₂/km, men ikke mere end 2 g CO₂/km:

$$((\text{emissionsoverskridelse} - 1 \text{ g CO}_2/\text{km}) \times 15 \text{ EUR/g CO}_2/\text{km} + 1 \text{ g CO}_2/\text{km} \times 5 \text{ EUR/g CO}_2/\text{km}) \times \text{antal nye personbiler.}$$

- iv) Hvor fabrikantens gennemsnitlige specifikke CO₂-emissioner overskrider dennes specifikke emissionsmål med mindre end 1 g CO₂/km:

$$(\text{emissionsoverskridelse} \times 5 \text{ EUR/g CO}_2/\text{km}) \times \text{antal nye personbiler.}$$

- b) Fra 2019:

$$(\text{emissionsoverskridelse} \times 95 \text{ EUR/g CO}_2/\text{km}) \times \text{antal nye personbiler.}$$

I denne artikel forstås ved »emissionsoverskridelse«, som angivet i artikel 4, det positive antal g/km, med hvilket fabrikantens gennemsnitlige specifikke emissioner — under hensyntagen til CO₂-emissionsreduktionerne som følge af godkendte innovative teknologier — overskred dennes specifikke emissionsmål i kalenderåret afrundet til nærmeste tre decimaler; og »antal nye personbiler« betegner det antal nye personbiler, som fabrikanten har fremstillet, og som er registreret i det pågældende år i henhold til indfasningskriteriet.

3. Kommissionen fastsætter metoder til opkrævning af afgifter for emissionsoverskridelser i henhold til stk. 1.

Fastsættelsen af disse foranstaltninger, der har til formål at ændre ikke-væsentlige bestemmelser i forordningen ved at supplere denne, vedtages efter forskriftsproceduren med kontrol i artikel 14, stk. 3.

4. Afgifterne for emissionsoverskridelser betragtes som indtægter, der indgår i Den Europæiske Unions almindelige budget.

Artikel 10

Offentliggørelse af fabrikanternes præstationer

1. Senest den 31. oktober 2011 og hvert efterfølgende år offentliggør Kommissionen en liste, hvor følgende angives for hver fabrikant:

- a) fabrikantens specifikke emissionsmål for det foregående kalenderår

- b) fabrikantens gennemsnitlige specifikke CO₂-emissioner i det foregående kalenderår

- c) forskellen mellem fabrikantens gennemsnitlige specifikke CO₂-emissioner i det foregående kalenderår og dennes specifikke emissionsmål i samme år

- d) de gennemsnitlige specifikke CO₂-emissioner for alle nye personbiler i Fællesskabet i det foregående kalenderår, og

- e) den gennemsnitlige masse for alle nye personbiler i Fællesskabet i det foregående kalenderår.

2. Fra den 31. oktober 2013 anføres det også i den liste, som offentliggøres i henhold til stk. 1, hvorvidt fabrikanten har levet op til kravene i artikel 4 for så vidt angår det foregående kalenderår.

Artikel 11

Dispensationer for visse fabrikanter

1. En ansøgning om en dispensation fra det specifikke emissionsmål, der beregnes i overensstemmelse med bilag I, kan indgives af en fabrikant, som er ansvarlig for færre end 10 000 nye personbiler, der registreres i Fællesskabet, for hvert kalenderår og:

- a) ikke er en del af en gruppe sammenhørende fabrikanter, eller
- b) er en del af en gruppe af sammenhørende fabrikanter, der i alt er ansvarlig for færre end 10 000 nye personbiler, der registreres i Fællesskabet, for hvert kalenderår, eller
- c) er en del af en gruppe af sammenhørende fabrikanter, men driver sit eget produktionsanlæg og sin egen udviklingsafdeling.

2. En dispensation, jf. stk. 1, kan gives i en periode på højst fem kalenderår. En ansøgning, der forelægges Kommissionen, skal indeholde:

- a) fabrikantens navn og navnet på en kontaktperson
- b) dokumentation for, at fabrikanten kan komme i betragtning til en undtagelsesbestemmelse, jf. stk. 1
- c) nærmere oplysninger om de personbiler, som fabrikanten fremstiller, herunder disse personbilers masse og specifikke CO₂-emissioner, og
- d) et specifikt emissionsmål, der er i overensstemmelse med reduktionspotentialet, herunder det økonomiske og teknologiske potentiale til at nedbringe de specifikke CO₂-emissioner, og under hensyntagen til de særlige forhold på markedet for den type biler, der fabrikeres.

3. Finder Kommissionen det godtgjort, at fabrikanten er berettiget til dispensation efter stk. 1, og at fabrikantens forslag til specifikt emissionsmål er i overensstemmelse med reduktionspotentialet, herunder det økonomiske og teknologiske potentiale til at nedbringe de specifikke CO₂-emissioner, og under hensyntagen til de særlige forhold på markedet for den type biler, der fabrikeres, indrømmer Kommissionen fabrikanten dispensation. Dispensationen gælder fra den 1. januar i det år, der følger efter datoen for indrømmelsen af dispensationen.

4. En ansøgning om dispensation fra det specifikke emissionsmål, der beregnes i overensstemmelse med bilag I, kan indgives af en fabrikant, som med alle sine sammenhørende virksomheder er ansvarlig for mellem 10 000 og 300 000 nye personbiler, der registreres i Fællesskabet hvert kalenderår.

En sådan ansøgning kan indgives af en fabrikant for sig selv eller for sig selv sammen med enhver af fabrikantens sammenhørende virksomheder. En ansøgning, der forelægges Kommissionen, skal indeholde:

- a) alle de i stk. 2, litra a) og c), anførte oplysninger, herunder i givet fald oplysninger om enhver sammenhørende virksomhed
- b) et mål, som udgør en reduktion på 25 % i forhold til de gennemsnitlige specifikke CO₂-emissioner i 2007, eller når flere sammenhørende virksomheder indgiver en enkelt ansøgning, udgør en gennemsnitlig reduktion på 25 % i forhold til disse virksomheders gennemsnitlige specifikke CO₂-emissioner i 2007.

Hvis der ikke foreligger oplysninger om fabrikantens gennemsnitlige specifikke CO₂-emissioner for 2007, fastsætter Kommissionen et tilsvarende reduktionsmål på grundlag af de bedste tilgængelige teknologier til reduktion af CO₂-emissioner, der anvendes i personbiler med tilsvarende masse, og i betragtning af de særlige forhold på markedet for den type biler, der fabrikeres. Dette mål anvendes af ansøgeren til det i litra b) anførte formål.

Kommissionen skal give dispensation til fabrikanten i de tilfælde, hvor det er godtgjort, at kriterierne for den i dette stykke nævnte dispensation er opfyldt.

5. En fabrikant, der har opnået dispensation i overensstemmelse med denne artikel, underretter øjeblikkeligt Kommissionen om ændringer, som påvirker eller kunne påvirke fabrikantens berettigelse til dispensation.

6. Hvis Kommissionen på grundlag af en underretning, jf. stk. 5, eller på anden måde finder det godtgjort, at en fabrikant ikke længere er berettiget til dispensation, tilbagekalder Kommissionen dispensationen med virkning fra den 1. januar i det følgende kalenderår, og den underretter fabrikanten herom.

7. Hvis fabrikanten ikke når op på sit specifikke emissionsmål, pålægger Kommissionen fabrikanten en afgift for emissionsoverskridelse, jf. artikel 9.

8. Kommissionen kan vedtage nærmere bestemmelser om gennemførelsen af stk. 1-7, herunder om fortolkningen af kriterierne for indrømmelse af en dispensation, om indholdet af ansøgninger og om indholdet og vurderingen af programmer til nedbringelse af de specifikke CO₂-emissioner.

Fastsættelsen af disse foranstaltninger, der har til formål at ændre ikke-væsentlige bestemmelser i forordningen ved at supplere denne, vedtages efter forskriftsproceduren med kontrol i artikel 14, stk. 3.

9. Ansøgninger om en undtagelse, med ledsagende oplysninger, underretninger, jf. stk. 5, tilbagekaldelser, jf. stk. 6 eller enhver pålæggelse af en afgift for emissionsoverskridelse jf. stk. 7, og foranstaltninger vedtaget i overensstemmelse med stk. 8, gøres tilgængelig for offentligheden i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1049/2001 af 30. maj 2001 om aktindsigt i Europa-Parlamentets, Rådets og Kommissionens dokumenter (¹).

Artikel 12

Miljøinnovationer

1. Efter anmodning fra en leverandør eller en fabrikant skal der tages hensyn til CO₂-besparelser opnået ved anvendelse af innovative teknologier. Det samlede bidrag fra disse teknologier til reduktion af det gennemsnitlige specifikke emissionsmål for en fabrikant kan være op til 7 g CO₂/km.

2. Kommissionen skal senest i 2010 vedtage detaljerede bestemmelser om godkendelse af sådanne innovative teknologier i overensstemmelse med forskriftsproceduren i artikel 14, stk. 2. Disse detaljerede bestemmelser skal være baseret på følgende kriterier for innovative teknologier:

- a) Leverandøren eller fabrikanten skal holdes ansvarlig for de CO₂-besparelser, der er opnået ved anvendelse af innovative teknologier.
- b) De innovative teknologier skal yde et verificeret bidrag til CO₂-reduktionen.
- c) De innovative teknologier må ikke være omfattet af CO₂-målingerne i standardprøvecyklussen eller af obligatoriske bestemmelser som følge af supplerende foranstaltninger gennemført for at opnå en reduktion på 10 g CO₂/km, jf. artikel 1, eller være obligatoriske i henhold til andre fællesskabsretlige bestemmelser.

3. En leverandør eller en fabrikant, der anmoder om, at en foranstaltning godkendes som en innovativ teknologi, forelægger Kommissionen en rapport, som bl.a. skal omfatte en verifikationsrapport udarbejdet af et uafhængigt og godkendt organ. I tilfælde af en mulig interaktion mellem den pågældende foranstaltning og en anden innovativ teknologi, der er allerede er anerkendt, nævnes denne interaktion i rapporten, og verifikationsrapporten skal indeholde en evaluering af, i hvilket omfang denne interaktion ændrer den reduktion, der opnås ved hver foranstaltning.

⁽¹⁾ EFT L 145 af 31.5.2001, s. 43.

4. Kommissionen attesterer den opnåede reduktion på grundlag af de opstillede kriterier, jf. stk. 2.

Artikel 13

Gennemgang og rapportering

1. I 2010 forelægger Kommissionen Europa-Parlamentet og Rådet en rapport med en gennemgang af fremskridtene for så vidt angår gennemførelsen af Fællesskabets integrerede tilgang for at nedbringe personbilers og lette erhvervskøretøjers CO₂-emissioner.

2. Senest 31. oktober 2014 og derefter hvert tredje år vedtages foranstaltninger til ændring af bilag I for at justere værdien M₀ som nævnt heri, til nye personbilers gennemsnitlige masse i de foregående tre kalenderår.

Disse foranstaltninger træder i kraft første gang den 1. januar 2016 og derefter hvert tredje år.

Disse foranstaltninger, der har til formål at ændre ikke-væsentlige bestemmelser i denne forordning, vedtages efter forskriftsproceduren med kontrol i artikel 14, stk. 3.

3. Fra 2012 gennemfører Kommissionen en konsekvensevaluering med det formål inden 2014, som anført i artikel 14, stk. 3, i forordning (EF) nr. 715/2007, at revidere de procedurer for måling af CO₂-emissioner, der er angivet i nævnte forordning. Navnlig fremsætter Kommissionen forslag, der kan sikre en tilpasning af procedurerne, så de på passende vis afspejler bilernes faktiske CO₂-emissionsmønster, og forslag om medtagelse af godkendte innovative teknologier, jf. artikel 12, der kan afspejles i prøvecyklussen. Kommissionen sikrer, at disse procedurer efterfølgende revideres regelmæssigt.

Fra datoen for den reviderede CO₂-emissionsmålingsprocedurer ikrafttræden godkendes innovative teknologier ikke længere i henhold til den i artikel 12 anførte procedure.

4. Senest i 2010 reviderer Kommissionen direktiv 2007/46/EF, således at hver type/variant/version svarer til et unikt sæt innovative teknologier.

5. Senest den 1. januar 2013 afslutter Kommissionen en revision af de specifikke emissionsmål i bilag I og undtagelsesbestemmelserne i artikel 11 med det formål at fastsætte:

- de nærmere bestemmelser for inden 2020 at nå et langsigtet mål om 95 g CO₂/km på en omkostningseffektiv måde, og
- de forskellige aspekter af gennemførelsen af målet, herunder afgifterne for emissionsoverskridelser.

På grundlag af en sådan revision og en konsekvensanalyse heraf, herunder en samlet analyse af konsekvenserne for bilindustrien og de afhængige erhvervsgrøner, forelægger Kommissionen, om nødvendigt, et forslag til ændring af denne forordning på en måde, som ud fra et konkurrencesynspunkt er så upartisk som muligt, og som er socialt retfærdig og bæredygtig.

6. Kommissionen offentliggør senest i 2014 efter en konsekvensanalyse en rapport om tilgængeligheden af data om fodaftryk og deres anvendelse som et nytteparameter til at fastsætte specifikke emissionsmål og forelægger om nødvendigt et forslag om ændring af bilag I for Europa-Parlamentet og Rådet.

7. Der vedtages foranstaltninger, der kan sikre den nødvendige tilpasning af formlerne i bilag I, så de afspejler eventuelle ændringer af de forskriftsmæssige afprøvningsmetoder til måling af specifikke CO₂-emissioner.

Disse foranstaltninger, der har til formål at ændre ikke-væsentlige bestemmelser i denne forordning, vedtages efter forskriftsproceduren med kontrol i artikel 14, stk. 3.

Artikel 14

Udvalgsprocedure

1. Kommissionen bistås af det udvalg, der er nedsat ved artikel 9 i beslutning nr. 280/2004/EF⁽¹⁾.

2. Når der henvises til dette stykke, anvendes artikel 5 og 7 i afgørelse 1999/468/EF, jf. dennes artikel 8.

Perioden i artikel 5, stk. 6, i afgørelse 1999/468/EF fastsættes til tre måneder.

3. Når der henvises til dette stykke, anvendes artikel 5a, stk. 1-4, og artikel 7 i afgørelse 1999/468/EF, jf. dennes artikel 8.

Artikel 15

Ophævelse

Beslutning nr. 1753/2000/EF ophæves med virkning fra den 1. januar 2010.

Artikel 4, 9 og 10 i beslutningen forbliver i kraft, indtil Kommissionen har forelagt Europa-Parlamentet en rapport om overvågningsdata for kalenderåret 2009.

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets beslutning nr. 280/2004/EF af 11.2.2004 om en mekanisme til overvågning af emissioner af drivhusgasser i Fællesskabet og til gennemførelse af Kyotoprotokollen (EUT L 49 af 19.2.2004, s. 1).

*Artikel 16***Ikrafttræden**

Denne forordning træder i kraft på tredjedagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Strasbourg, den 23. april 2009.

På Europa-Parlamentets vegne
H.-G. PÖTTERING
Formand

På Rådets vegne
P. NEČAS
Formand

BILAG I

SPECIFIKKE EMISSIONSMÅL

1. Med henblik på beregningerne i dette bilag fastsættes de specifikke CO₂-emissioner målt i g/km for hver ny personbil i overensstemmelse med følgende formel:

- a) Fra 2012 til 2015:

$$\text{Specifik CO}_2\text{-emission} = 130 + a \times (M - M_0)$$

hvor:

M = køretøjets masse i kilogram (kg)

M₀ = 1 372,0

a = 0,0457

- b) Fra 2016:

$$\text{Specifik CO}_2\text{-emission} = 130 + a \times (M - M_0)$$

hvor:

M = køretøjets masse i kilogram (kg)

M₀ = værdien tilpasset i henhold til artikel 13, stk. 2

a = 0,0457.

2. Det specifikke CO₂-emissionsmål for en fabrikant i et kalenderår beregnes som gennemsnittet af de tilladte specifikke emissioner af CO₂ for hver ny personbil, som er registreret i dette kalenderår og som vedkommende har fremstillet.
-

BILAG II

OVERVÅGNING OG RAPPORTERING AF EMISSIONER

DEL A — Indsamling af data om nye personbiler og fastsættelse af oplysninger om overvågning af CO₂

1. For det kalenderår, der påbegyndes den 1. januar 2010, og hvert efterfølgende kalenderår registrerer medlemsstaterne følgende oplysninger om hver ny personbil, der registreres på deres område:
 - a) fabrikanten
 - b) dens type, variant og version
 - c) dens specifikke CO₂-emissioner (g/km)
 - d) dens masse (kg)
 - e) dens akselafstand (mm), og
 - f) dens sporvidde (mm).
2. De i punkt 1 nævnte oplysninger tages fra den pågældende personbils typeattest. Hvis der på typeattesten er specificeret både en mindste og største masse for en personbil, anvender medlemsstaterne alene den største masse med henblik på anvendelsen af denne forordning. For så vidt angår køretøjer med dual-fuel-motor (benzin/gas), hvis overensstemmelsescertifikater anfører de specifikke CO₂-emissioner både for benzin og gas, anvender medlemsstaterne kun den værdi, der måles for gas.
3. For det kalenderår, der påbegyndes den 1. januar 2010, og hvert efterfølgende kalenderår fastlægger hver medlemsstat efter metoderne i del B opdelt på hver fabrikant:
 - a) det samlede antal nye personbiler, der registreres på deres område
 - b) de gennemsnitlige specifikke CO₂-emissioner, jf. punkt 2 i del B i dette bilag
 - c) den gennemsnitlige masse, jf. punkt 3 i del B i dette bilag
 - d) for hver version af hver variant af hver type ny personbil:
 - i) det samlede antal nye personbiler, der er registreret på deres område, jf. punkt 1 i del B i dette bilag
 - ii) de specifikke CO₂-emissioner og andelen af emissionsreduktioner som følge af innovative teknologier, jf. artikel 12, eller som følge af køretøjer, der anvender alternative brændstoffer, jf. artikel 6
 - iii) massen
 - iv) bilens fodaftryk, jf. punkt 5 i del B til dette bilag.

DEL B — Metode til fastsættelse af oplysninger om overvågning af CO₂ for nye personbiler

Overvågningsoplysninger, som medlemsstaterne skal tilvejebringe i henhold til punkt 3 i del A, skal fastlægges i overensstemmelse med metoden i denne del.

1. Antal registrerede nye personbiler (N)

Medlemsstaterne skal fastslå antallet af registrerede nye personbiler på deres område i det pågældende overvågningsår (N).

2. Nye personbilers gennemsnitlige specifikke CO₂-emissioner (S_{ave})

De gennemsnitlige specifikke CO₂-emissioner for alle nye personbiler, som er registreret for første gang inden for en medlemsstats område i overvågningsåret (S_{ave}), beregnes ved at dividere summen af hver enkelt ny personbils specifikke CO₂-emissioner, (S), med antallet af nye personbiler, (N).

$$S_{ave} = (1 / N) \times \Sigma S$$

3. Nye personbilers gennemsnitlige masse

Den gennemsnitlige masse for alle personbiler, som er registreret for første gang inden for en medlemsstats område i overvågningsåret (M_{ave}), beregnes ved at dividere summen af hver enkelt ny personbils masse, (M), med antallet af nye personbiler, (N).

$$M_{ave} = (1 / N) \times \Sigma M$$

4. Nye personbilers fordeling på versioner

For hver version af hver variant af hver type af ny personbil registreres antallet af nyregistrerede personbiler, køretøjernes masse, de specifikke CO₂-emissioner og bilens fodaftryk.

5. Fodaftryk

En bils fodaftryk beregnes ved at multiplicere bilens akselafstand med dens sporvidde.

DEL C — Format til brug ved indsendelse af data

Hvert år rapporterer medlemsstaterne for hver fabrikant de data, der er beskrevet i punkt 3 i del A, i de følgende formater:

Aggregerede data:

År:				
Fabrikant	Samlet antal registrerede nye personbiler	Gennemsnitlige specifikke CO ₂ -emissioner (g/km)	Gennemsnitlig masse (kg)	Gennemsnitligt fodaftryk (m ²)
(Fabrikant 1)
(Fabrikant 2)
...
I alt for alle fabrikanter

Udførlige data opdelt på fabrikanter:

År	Fabrikant	Type bil	Variant	Version	Innovativ teknologi (*) eller gruppe af innovative teknologier eller blandsingsbrændstof køretøj (**)	Fabrikat	Handelsnavn	Registreringer i alt	Specifikke CO ₂ -emissioner (g/km)	Masse (kg)	Fodaftryk (m ²)	Emissionsreduktioner gennem innovative teknologier (*) eller blandsingsbrændstof kapacitet (**)
År 1	(Navn på fabrikant 1)	(navn på type 1)	(navn på variant 1)	(navn på version 1)	
År 1	(Navn på fabrikant 1)	(navn på type 1)	(navn på variant 1)	(navn på version 2)	
År 1	(Navn på fabrikant 1)	(navn på type 1)	(navn på variant 2)	(navn på version 1)	
År 1	(Navn på fabrikant 1)	(navn på type 1)	(navn på variant 2)	(navn på version 2)	
År 1	(Navn på fabrikant 1)	(navn på type 2)	(navn på variant 1)	(navn på version 1)	
År 1	(Navn på fabrikant 1)	(navn på type 2)	(navn på variant 1)	(navn på version 2)	
År 1	(Navn på fabrikant 1)	(navn på type 2)	(navn på variant 2)	(navn på version 1)	
År 1	(Navn på fabrikant 1)	(navn på type 2)	(navn på variant 2)	(navn på version 2)	
År 1	(Navn på fabrikant 1)
År 1	(Navn på fabrikant 1)
År 1	(Navn på fabrikant 1)
År 1	(Navn på fabrikant 1)
År 1	(Navn på fabrikant 1)

(*) Jf. artikel 12.

(**) Jf. artikel 6.

DIREKTIVER

EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS DIREKTIV 2009/28/EF

af 23. april 2009

om fremme af anvendelsen af energi fra vedvarende energikilder og om ændring og senere ophævelse af direktiv 2001/77/EF og 2003/30/EF

(EØS-relevant tekst)

EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, særlig artikel 175, stk. 1, samt artikel 95 med hensyn til artikel 17, 18 og 19 i dette direktiv,

under henvisning til forslag fra Kommissionen,

under henvisning til udtalelse fra Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg ⁽¹⁾,

under henvisning til udtalelse fra Regionsudvalget ⁽²⁾,

efter proceduren i traktatens artikel 251 ⁽³⁾, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Styring af det europæiske energiforbrug samt øget anvendelse af energi fra vedvarende energikilder udgør sammen med energibesparelser og øget energieffektivitet vigtige elementer i den pakke af foranstaltninger, som er nødvendig for at reducere drivhusgasemissionerne og efterkomme Kyotoprotokollen til De Forenede Nationers rammekonvention om klimaændringer samt opfylde yderligere fællesskabsforpligtelser og internationale forpligtelser om at reducere drivhusgasemissionerne efter 2012. Disse faktorer spiller også en vigtig rolle for energiforsynings sikkerheden, den teknologiske udvikling og innovation, nye beskæftigelsesmuligheder og regional udvikling, navnlig i landdistrikterne og isolerede områder.
- (2) Navnlig flere teknologiske forbedringer, incitamenter til anvendelse og udbygning af den offentlige transport samt anvendelse af energieffektiv teknologi og anvendelse af energi fra vedvarende energikilder til transport er nogle af Fællesskabets mest effektive midler til at gøre sig mindre afhængigt af importeret olie på transportområdet, hvor

problemet med energiforsynings sikkerhed er mest presserende, og få indflydelse på markedet for brændstof til transport.

- (3) Mulighederne for at skabe økonomisk vækst gennem innovation og en bæredygtig og konkurrencedygtig energipolitik er blevet anerkendt. Produktionen af energi fra vedvarende energikilder afhænger ofte af lokale eller regionale små og mellemstore virksomheder (SMV'er). De muligheder for vækst og beskæftigelse, som investeringer i regional og lokal produktion af energi fra vedvarende energikilder skaber i medlemsstaterne og deres regioner, er vigtige. Kommissionen og medlemsstaterne bør derfor støtte nationale og regionale udviklingsforanstaltninger i disse områder, opfordre til udveksling af bedste praksis inden for produktionen af energi fra vedvarende energikilder mellem lokale og regionale udviklingsinitiativer samt fremme anvendelsen af strukturfinansiering på dette område.
- (4) I forbindelse med indsatsen for at udvikle markedet for energi fra vedvarende energikilder må den positive indvirkning heraf på de regionale og lokale udviklingsmuligheder, eksportmuligheder, den sociale samhørighed og beskæftigelsesmuligheder tages i betragtning, navnlig for SMV'er og uafhængige energiproducenter.
- (5) For at reducere emissionen af drivhusgasser i Fællesskabet og mindske dens afhængighed af energiimport bør udviklingen af energi fra vedvarende energikilder og øget energieffektivitet hænge nøje sammen.
- (6) Det er hensigtsmæssigt at støtte demonstrations- og markedsføringsfasen for decentrale teknologier til vedvarende energi. Der er mange fordele ved overgangen til decentraliseret energiproduktion såsom anvendelse af lokale energikilder, øget lokal energiforsynings sikkerhed, kortere transportafstande og et mindsket tab ved energitransmission. Denne decentralisering fremmer desuden udviklingen og samhørigheden i samfundet ved at skabe lokale indkomst- og beskæftigelsesmuligheder.

⁽¹⁾ EUT C 77 af 31.3.2009, s. 43.

⁽²⁾ EUT C 325 af 19.12.2008, s. 12.

⁽³⁾ Europa-Parlamentets udtalelse af 17.12.2008 (endnu ikke offentliggjort i EUT) og Rådets afgørelse af 6.4.2009.

- (7) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2001/77/EF af 27. september 2001 om fremme af elektricitet produceret fra vedvarende energikilder inden for det indre marked for elektricitet ⁽¹⁾ og Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/30/EF af 8. maj 2003 om fremme af anvendelsen af biobrændstoffer og andre fornyelige brændstoffer til transport ⁽²⁾ fastlægger definitioner på forskellige former for energi fra vedvarende energikilder. Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/54/EF af 26. juni 2003 om fælles regler for det indre marked for elektricitet ⁽³⁾ fastlægger definitioner for elsektoren generelt. For at sikre retssikkerhed og klarhed er det hensigtsmæssigt at bruge de samme eller lignende definitioner med henblik på dette direktiv.
- (8) Det fremgår af Kommissionens meddelelse af 10. januar 2007 »En køreplan for vedvarende energi — Vedvarende energi i det 21. århundrede — vejen til en mere bæredygtig fremtid«, at et mål på 20 % for andelen af energi fra vedvarende energikilder i det samlede energiforbrug og et mål på 10 % for andelen af energi fra vedvarende energikilder på transportområdet ville være passende og realistiske mål, og at en ramme med bindende mål vil give erhvervslivet den langsigtede stabilitet, der er nødvendig for at foretage rationelle, bæredygtige investeringer i sektoren for vedvarende energi, som kan begrænse afhængigheden af importerede fossile brændstoffer og styrke anvendelsen af ny energiteknologi. Disse mål indgår i målet om en forbedring af energieffektiviteten på 20 % senest i 2020, som Kommissionen opstillede i sin meddelelse af 19. oktober 2006 om en handlingsplan for energieffektivitet: udnyttelse af potentialet, som blev godkendt af Det Europæiske Råd i marts 2007 og af Europa-Parlamentet i beslutning af 31. januar 2008 om den nævnte handlingsplan.
- (9) Det Europæiske Råd bekræftede på sit møde i marts 2007 Fællesskabets tilsagn om at udvikle energi fra vedvarende energikilder efter 2010 i hele Fællesskabet. Det tilsluttede sig et bindende mål om, at energi fra vedvarende energikilder skal udgøre 20 % af Fællesskabets samlede energiforbrug senest i 2020, og et bindende mål, som alle medlemsstater skal opfylde, om, at biobrændstoffer senest i 2020 skal udgøre minimum 10 % af forbruget af benzin og diesel til transport på en omkostningseffektiv måde. Det erklærede, at den bindende karakter af målsætningen for biobrændstoffer er hensigtsmæssig, under forudsætning af at produktionen er bæredygtig, at det er muligt at få andengenerationsbiobrændstof i handlen, og at Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 98/70/EF af 13. oktober 1998 om kvaliteten af benzin og dieselolie ⁽⁴⁾ ændres, så der tillades passende blandingsniveauer. Det Europæiske Råd gentog i marts 2008, at det er vigtigt at formulere og opfylde effektive bæredygtighedskriterier for biobrændstoffer og at sikre andengenerationsbiobrændstoffernes tilgængelighed på markedet. Det Europæiske Råd henviste i juni 2008 igen til bæredygtighedskriterierne og udviklingen af andengenerationsbiobrændstoffer og understregede, at der er behov for en vurdering af den mulige virkning af produktionen af biobrændstoffer på landbrugsfødevarer, og for om nødvendigt at tage skridt til at afhjælpe mangler. Det konstaterede også, at der bør foretages yderligere vurderinger af de miljømæssige og sociale konsekvenser af produktionen og forbruget af biobrændstoffer.
- (10) I sin beslutning af 25. september 2007 om køreplanen for vedvarende energi i Europa ⁽⁵⁾ opfordrede Europa-Parlamentet Kommissionen til inden udgangen af 2007 at forelægge et forslag til et regelsæt for energi fra vedvarende energikilder, idet det understregede vigtigheden af at få sat mål for andelen af energi fra vedvarende energikilder på fællesskabsplan og i medlemsstaterne.
- (11) Det er nødvendigt at fastlægge gennemsigtige og utvetydige regler for beregningen af andelen af energi fra vedvarende energikilder og for definitionen af disse energikilder. I denne forbindelse bør energi, der findes i have og andre vandområder i form af bølger, havstrømme, tidevand, termiske energigradienter eller saltgradienter, medtages.
- (12) Anvendelse af landbrugsmaterialer som f.eks. husdyrgødning, gylle og andre former for animalsk og organisk affald til produktion af biogas giver mulighed for at opnå betydelige miljøfordele på baggrund af de store muligheder for besparelse i drivhusgasemissionen, både i forbindelse med produktion af varme og elektricitet og ved anvendelse som biobrændstof. Biogasanlæg kan på grund af deres decentrale karakter og den regionale investeringsstruktur bidrage afgørende til en bæredygtig udvikling i landdistrikterne og give landbrugerne nye indtægtsmuligheder.
- (13) I lyset af holdningen i Europa-Parlamentet, Rådet og Kommissionen er det hensigtsmæssigt at fastsætte bindende nationale mål, der er forenelige med en andel på 20 % af energi fra vedvarende energikilder og en andel på 10 % af energi fra vedvarende energikilder på transportområdet i Fællesskabets energiforbrug senest i 2020.
- (14) Hovedformålet med bindende nationale mål er at give investorer sikkerhed og at fremme en vedvarende udvikling af teknologier, der producerer energi på grundlag af alle former for vedvarende energikilder. Det er således ikke hensigtsmæssigt at udsætte beslutningen om, hvorvidt et mål skal være bindende til det tidspunkt, hvor en senere begivenhed indtræffer.

⁽¹⁾ EFT L 283 af 27.10.2001, s. 33.

⁽²⁾ EUT L 123 af 17.5.2003, s. 42.

⁽³⁾ EUT L 176 af 15.7.2003, s. 37.

⁽⁴⁾ EFT L 350 af 28.12.1998, s. 58.

⁽⁵⁾ EUT C 219 E af 28.8.2008, s. 82.

- (15) Der er forskel på hver medlemsstats udgangspunkt, potentiale inden for vedvarende energi og energimix. Det er derfor nødvendigt, at Fællesskabets mål på 20 % omsættes til individuelle mål for de enkelte medlemsstater, idet man tilstræber en retfærdig og passende fordeling, hvor der tages højde for medlemsstaternes forskellige udgangspunkter og potentiale, herunder deres nuværende niveau af energi fra vedvarende energikilder og energimixet. Det er hensigtsmæssigt at gøre dette ved at fordele den krævede totale stigning i anvendelsen af energi fra vedvarende energikilder mellem medlemsstaterne på grundlag af en ensartet stigning i hver medlemsstats andel vægтет i forhold til deres BNP og justeret, således at deres udgangspunkter afspejles, og ved at foretage opgørelserne i udvidet endeligt energiforbrug, idet der tages hensyn til medlemsstaternes hidtidige bestræbelser for så vidt angår anvendelsen af energi fra vedvarende energikilder.
- (16) Med hensyn til målet på 10 % for energi fra vedvarende energikilder på transportområdet er det derimod hensigtsmæssigt at fastsætte målet på samme niveau for alle medlemsstater for at sikre sammenhæng i specifikationerne for og tilgængeligheden af brændstof til transport. Fordi det er så let at forhandle transportbrændstoffer, vil medlemsstater med ringe forekomster af de relevante ressourcer let kunne få biobrændstoffer andetstedsfra. Selv om Fællesskabet teknisk set kunne opfylde sit mål for anvendelsen af energi fra vedvarende energikilder på transportområdet alene fra indenlandsk produktion, er det både sandsynligt og ønskeligt, at målet opfyldes ved en kombination af indenlandsk produktion og import. Kommissionen bør med henblik herpå følge fællesskabsmarkedets forsyning af biobrændstoffer og om nødvendigt foreslå relevante foranstaltninger til at opnå en afbalanceret tilgang mellem indenlandsk produktion og import under hensyntagen til bl.a. udviklingen af multilaterale og bilaterale handelsforhandlinger, miljømæssige, sociale og økonomiske hensyn samt energiforsyningsikkerheden.
- (17) Forbedring af energieffektiviteten er et centralt mål for Fællesskabet, og sigtet er at opnå en forbedring af energieffektiviteten på 20 % senest i 2020. Dette sigte spiller sammen med eksisterende og fremtidig lovgivning, herunder Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2002/91/EF af 16. december 2002 om bygningers energimæssige ydeevne⁽¹⁾, Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2005/32/EF af 6. juli 2005 om rammerne for fastlæggelse af krav til miljøvenligt design af energiforbrugende produkter⁽²⁾ og Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2006/32/EF af 5. april 2006 om energieffektivitet i slutanvendelserne og om energitjenester⁽³⁾, en kritisk rolle med hensyn til at sikre, at klima- og energimålene nås med de mindst mulige omkostninger og kan også give EU's økonomi nye muligheder. Energieffektivitets- og energibesparelspolitikker er nogle af de mest effektive metoder for de enkelte medlemsstater til at øge procentandelen af energi fra vedvarende energikilder, og medlemsstaterne vil dermed lettere nå de mål om energi fra vedvarende energikilder, der fastlægges i dette direktiv, herunder både det overordnede nationale mål og målet for transport.
- (18) Medlemsstaterne vil skulle gennemføre væsentlige forbedringer af energieffektiviteten inden for alle sektorer for lettere at kunne nå deres mål for energi fra vedvarende energikilder, der er udtrykt som en procentdel af det udvidede endelige energiforbrug. Behovet for energieffektivitet i transportsektoren er bydende nødvendigt, fordi det sandsynligvis vil blive stadig vanskeligere at nå et bindende procentmål for energi fra vedvarende energikilder på en bæredygtig måde, hvis den samlede efterspørgsel efter energi til transport forsætter med at stige. Det bindende mål for transport på 10 %, som alle medlemsstater skal opfylde, bør derfor defineres som den andel af det endelige energiforbrug til transport, som skal komme fra vedvarende energikilder som helhed og ikke alene fra biobrændstoffer.
- (19) For at sikre, at de bindende nationale overordnede mål nås, bør medlemsstaterne arbejde mod et vejledende forløb for, hvordan deres endelige bindende mål skal opfyldes. De bør udarbejde en national handlingsplan for vedvarende energi med oplysninger om målene for de enkelte sektorer og samtidig tage højde for, at der er forskellige anvendelser for biomasse, og at det derfor er vigtigt at skaffe nye biomasseresourcer. Desuden bør medlemsstaterne anføre, hvilke foranstaltninger de agter at træffe for at nå disse mål. Hver medlemsstat bør, når den anslår sit forventede udvidede endelige energiforbrug i sin nationale handlingsplan for vedvarende energi, vurdere, i hvor høj grad energieffektivitets- og energibesparelserforanstaltninger kan bidrage til at opnå dens nationale mål. Medlemsstaterne bør tage hensyn til den optimale kombination af energieffektivitetsteknologier med energi fra vedvarende energikilder.
- (20) For at kunne drage nytte af teknologiske fremskridt og stordriftsfordele bør det vejledende forløb tage højde for muligheden for en hurtigere vækst i anvendelsen af energi fra vedvarende energikilder i fremtiden. På den måde kan der gives særlig opmærksomhed til sektorer, der lider uforholdsmæssigt under manglen på teknologiske fremskridt og stordriftsfordele, og som derfor forbliver underudviklede, men som i fremtiden måske kan bidrage væsentligt til at nå målene for 2020.
- (21) Det vejledende forløb bør tage udgangspunkt i 2005, da det er det seneste år, for hvilket der findes pålidelige data om andelen af energi fra vedvarende energikilder på nationalt plan.

(1) EFT L 1 af 4.1.2003, s. 65.

(2) EUT L 191 af 22.7.2005, s. 29.

(3) EUT L 114 af 27.4.2006, s. 64.

- (22) Opnåelsen af målene for dette direktiv forudsætter, at Fællesskabet og medlemsstaterne afsætter betydelige finansielle ressourcer til forskning i og udvikling af teknologier til vedvarende energi. Det Europæiske Institut for Innovation og Teknologi bør navnlig prioritere forskning i og udvikling af teknologier til vedvarende energi højt.
- (23) Medlemsstaterne kan tilskynde de lokale og regionale myndigheder til at fastsætte mål, der er mere vidtgående end de nationale mål, og inddrage de lokale og regionale myndigheder i udarbejdelsen af de nationale handlingsplaner for vedvarende energi og formidling af viden om fordelene ved energi fra vedvarende energikilder.
- (24) For at udnytte biomasses fulde potentiale bør Fællesskabet og medlemsstaterne fremme øget anvendelse af eksisterende reserver af tømmer og udviklingen af nye skovbrugssystemer.
- (25) Medlemsstaterne har forskelligt potentiale for vedvarende energi og forskellige støtteordninger til energi fra vedvarende energikilder i nationalt regi. Flertallet af medlemsstaterne anvender støtteordninger, der udelukkende giver tilskud til energi fra vedvarende energikilder, som produceres på deres eget område. For at nationale støtteordninger kan fungere, som de skal, er det af afgørende betydning, at medlemsstaterne kan styre virkningerne af og omkostningerne ved deres nationale støtteordninger alt efter deres forskellige potentiale. Et vigtigt middel til at nå målet med dette direktiv er at sikre, at de nationale støtteordninger, som under direktiv 2001/77/EF, fungerer som de skal, således at investorerne tillid bevares, og således at medlemsstaterne kan udforme effektive nationale foranstaltninger til opfyldelse af målene. Nærværende direktiv tager sigte på at lette den grænseoverskridende støtte til energi fra vedvarende energikilder, uden at de nationale støtteordninger berøres. Det indfører fakultative samarbejds mekanismer mellem medlemsstaterne, som gør det muligt for dem at aftale, i hvilket omfang en medlemsstat støtter energiproduktionen i en anden, og i hvilket omfang produktionen af energi fra vedvarende energikilder bør tælle med til den ene eller den anden medlemsstats nationale overordnede mål. For at sikre, at begge foranstaltninger til opfyldelse af mål, dvs. nationale støtteordninger og samarbejdsordninger, fungerer effektivt, er det af afgørende betydning, at medlemsstaterne er i stand til at afgøre, om og i hvilket omfang deres nationale støtteordninger finder anvendelse på produktion af energi fra vedvarende energikilder i andre medlemsstater, og at de kan aftale dette ved at anvende de samarbejds mekanismer, der er fastsat i dette direktiv.
- (26) Energipriserne bør afspejle de eksterne omkostninger ved energiproduktion og energiforbrug, herunder, alt efter omstændighederne, miljømæssige og sociale omkostninger samt sundhedsmkostninger.
- (27) Offentlig støtte er nødvendig for at nå Fællesskabets mål om at producere mere elektricitet fra vedvarende energikilder, navnlig så længe elpriserne på det indre marked ikke afspejler alle de miljømæssige og sociale omkostninger og fordele ved de anvendte energikilder.
- (28) Fællesskabet og medlemsstaterne bør bestræbe sig på at reducere det samlede energiforbrug på transportområdet og at øge energieffektiviteten på dette område. De vigtigste midler til reduktion af det samlede energiforbrug på transportområdet er transportplanlægning, støtte til offentlig transport, forøgelse af produktionen af el-biler og produktion af mere energieffektive og mindre biler, både med hensyn til størrelse og motorslagvolumen.
- (29) Medlemsstaterne bør sigte mod at diversificere deres mix af energi fra vedvarende energikilder i alle transportsektorer. Kommissionen bør senest den 1. juni 2015 forelægge en rapport for Europa-Parlamentet og Rådet vedrørende mulighederne for at øge anvendelsen af energi fra vedvarende energikilder i de enkelte transportsektorer.
- (30) Ved beregningen af vandkrafts og vindkrafts bidrag med henblik på dette direktiv, bør følgerne af klimavariationer udjævnes ved hjælp af en normaliseringsregel. Elektricitet produceret i pumpekraftværker med vand, der tidligere har været pumpet op til et højere niveau, bør endvidere ikke betragtes som elektricitet produceret på grundlag af vedvarende energikilder.
- (31) Varmepumper, som gør det muligt at bruge aerotermisk, geotermisk eller hydrotermisk varme på et nyttigt temperaturniveau, kræver elektricitet eller anden hjælpeenergi for at fungere. Energi, som anvendes til at drive varmpumper, bør derfor fratrækkes den samlede brugbare varme. Alene varmpumper, hvis produktion klart overstiger den primærenergi, der er nødvendig for at drive dem, bør tages i betragtning.
- (32) I passive energisystemer anvendes bygningskonstruktionen til at udnytte energi. Dette betragtes som sparet energi. For at undgå dobbelttælling bør energi, der udnyttes på denne måde, ikke tages i betragtning med henblik på dette direktiv.
- (33) Nogle medlemsstater har en stor andel af luftfart i deres udvidede endelige energiforbrug. I betragtning af de nuværende teknologiske og lovgivningsmæssige begrænsninger, der forhindrer kommerciel brug af biobrændstoffer inden for luftfart, er det hensigtsmæssigt at indrømme sådanne medlemsstater en delvis undtagelse ved ikke i beregningen af deres udvidede endelige energiforbrug inden for national lufttransport at medtage den mængde, med hvilken de overstiger 150 % af fællesskabsgennemsnittet for udvidet endeligt energiforbrug inden for luftfart i 2005 som vurderet af Eurostat, dvs. 6,18 %. Cypern og Malta er på grund af deres perifere og insulære karakter afhængige af luftfart som en transportform, der er af afgørende betydning for deres borgere og deres økonomi. Cypern og Malta har som

følge heraf en uforholdsmæssig stor andel af luftfart i deres udvidede endelige energiforbrug, dvs. mere end tre gange fællesskabsgennemsnittet i 2005 og er således uforholdsmæssigt berørte af de nuværende teknologiske og lovgivningsmæssige begrænsninger. Det er rimeligt i forhold til disse medlemsstater, at denne undtagelse dækker den mængde, med hvilken de overstiger fællesskabsgennemsnittet for udvidet endeligt energiforbrug inden for luftfart i 2005 som vurderet af Eurostat, dvs. 4,12 %.

- (34) For at nå frem til en energimodel, der støtter energi fra vedvarende energikilder, er der behov for at tilskynde til strategisk samarbejde mellem medlemsstaterne, eventuelt gennem inddragelse af regioner og lokale myndigheder.
- (35) Under iagttagelse af dette direktivs bestemmelser bør medlemsstaterne tilskyndes til at samarbejde på enhver måde, der er hensigtsmæssig i forhold til målene i dette direktiv. Samarbejde kan finde sted på alle niveauer, bilateralt eller multilateralt. Et sådant samarbejde kan, med undtagelse af de mekanismer med indvirkning på beregning og overholdelse af målene, der udelukkende er fastsat i dette direktiv, nemlig statistisk overførsel mellem medlemsstater, fælles projekter og fælles støtteordninger, også tage form f.eks. af udveksling af oplysninger og bedste praksis, som fastsat navnlig i den ved dette direktiv indførte gennemsigtighedsplatform, og anden frivillig koordination mellem alle typer støtteordninger.
- (36) For at skabe muligheder for at mindske de omkostninger, der er forbundet med at opfylde dette direktivs mål, er det hensigtsmæssigt både at gøre det lettere for medlemsstater at forbruge energi, som er produceret fra vedvarende energikilder i andre medlemsstater, og at lade medlemsstater medtage den energi fra vedvarende energikilder, som er forbrugt i andre medlemsstater, i opgørelsen over deres egne nationale mål. Der er derfor behov for fleksibilitetsforanstaltninger, som dog forbliver under medlemsstaternes kontrol for ikke at berøre disses evne til at nå deres nationale mål. Disse fleksibilitetsforanstaltninger tager form af statistiske overførsler, fælles projekter mellem medlemsstater eller fælles støtteordninger.
- (37) Det bør være muligt at medregne importeret elektricitet, som er produceret fra vedvarende energikilder uden for Fællesskabet, i medlemsstaternes mål. For at undgå, at der sker en nettostigning i drivhusgasemissionerne ved, at de eksisterende vedvarende energikilder omledes og helt eller delvist erstattes af konventionelle energikilder, bør dog kun elektricitet produceret i anlæg til vedvarende energi, som er sat i drift efter dette direktivs ikrafttræden, eller gennem øget kapacitet i et anlæg, som er blevet renoveret efter denne dato, kunne medregnes. For at sikre en tilstrækkelig effekt af energi fra vedvarende energikilder, der erstatter konventionel energi i Fællesskabet såvel som i tredjelande,

bør der skabes sikkerhed for, at sådan import kan spores og medregnes på pålidelig vis. Aftaler med tredjelande om tilrettelæggelse af en sådan handel med elektricitet fra vedvarende energikilder vil blive overvejet. Hvis de kontraherende parter i energifællesskabstraktaten ⁽¹⁾, i overensstemmelse med en afgørelse truffet under denne traktat med henblik herpå, bliver bundet af de relevante bestemmelser i dette direktiv, finder foranstaltningerne om samarbejde mellem medlemsstater i dette direktiv anvendelse på dem.

- (38) Når medlemsstaterne iværksætter fælles projekter med et eller flere tredjelande vedrørende produktion af elektricitet fra vedvarende energikilder, er det hensigtsmæssigt, at disse fælles projekter kun vedrører nyopførte anlæg eller anlæg, hvis kapacitet for nylig er blevet udvidet. Dette vil medvirke til at sikre, at andelen af energi fra vedvarende energikilder i tredjelandets samlede energiforbrug ikke bliver mindre som følge af Fællesskabets import af energi fra vedvarende energikilder. De berørte medlemsstater bør desuden gøre det lettere for det pågældende tredjeland selv at anvende en del af produktionen af elektricitet fra de anlæg, der er omfattet af det fælles projekt. Kommissionen og medlemsstaterne bør desuden tilskynde det pågældende tredjeland til at udarbejde en politik for vedvarende energi med ambitiøse mål.
- (39) I betragtning af at projekter af stor europæisk interesse i tredjelande som f.eks. Solenergiplanen for Middelhavsområdet kan kræve en lang gennemførelsestid, inden de i fuldt omfang kobles til Fællesskabets område, bør deres udvikling lettes ved at give medlemsstaterne mulighed for i deres nationale mål at tage højde for en begrænset andel af elektricitet fra sådanne projekter under etableringen af sammenkoblingen.
- (40) Den procedure, der benyttes af den myndighed, der er ansvarlig for tilsynet med godkendelse og certificering af og licensudstedelse til vedvarende energianlæg, bør være objektiv, gennemsigtig, ikke-diskriminerende og forholdsmæssig for så vidt angår anvendelsen af reglerne på de enkelte projekter. Det bør navnlig undgås, at der opstår unødvendige byrder som følge af klassificeringen af projekter for vedvarende energi under anlæg, der er forbundet med en høj sundhedsrisiko.
- (41) Det har vist sig, at fraværet af gennemsigtige regler og koordination mellem de forskellige godkendelsesorganer står i vejen for udnyttelsen af energi fra vedvarende energikilder. Der bør derfor tages hensyn til den særlige struktur inden for sektoren for vedvarende energi, navnlig når de nationale, regionale og lokale myndigheder reviderer deres administrative procedurer for meddelelse af tilladelser til opførelse og drift af anlæg og tilhørende transmissions- og distributionsnetinfrastrukturer til produktion af elektricitet, opvarmning og køling eller transportbrændstoffer fra vedvarende energikilder. Administrative godkendelsesprocedurer bør strømlines

⁽¹⁾ EUT L 198 af 20.7.2006, s. 18.

- med gennemsigtige tidsplaner for anlæg, der bruger energi fra vedvarende energikilder. Byplanlægningsregler og byggeanvisninger bør tilpasses, således at der tages hensyn til omkostningseffektivt og miljøvenligt opvarmnings-, kølings- og eludstyr drevet af vedvarende energi.
- (42) Af hensyn til hurtig udnyttelse af energi fra vedvarende energikilder og i betragtning af disses overordnet set høje bæredygtighed og miljøvenlighed bør medlemsstaterne i forbindelse med anvendelsen af administrative regler, planlægningsstrukturer og lovgivning, der er udformet med henblik på udstedelse af licenser til anlæg for så vidt angår begrænsning og kontrol af forurening fra industrianlæg samt med henblik på bekæmpelse af luftforurening og forebyggelse eller mindskelse af udledningen af farlige stoffer i miljøet, tage hensyn til vedvarende energikilders bidrag til opfyldelse af miljø- og klimaændringsmålene, især når de sammenholdes med anlæg til ikke-vedvarende energi.
- (43) Med henblik på at tilskynde de enkelte borgere til at bidrage til opfyldelse af målene i dette direktiv bør de relevante myndigheder overveje muligheden af at erstatte en godkendelse med en simpel underretning af det kompetente organ, når der installeres mindre, decentrale anlæg til produktion af energi fra vedvarende energikilder.
- (44) Det bør sikres, at der er sammenhæng mellem målene for dette direktiv og Fællesskabets anden miljølovgivning. Medlemsstaterne bør navnlig i forbindelse med vurderings-, planlægnings- eller licensprocedurer for anlæg til vedvarende energi tage hensyn til al fællesskabsmiljølovgivning og til vedvarende energikilders bidrag til opfyldelse af miljø- og klimaændringsmålene, især når de sammenholdes med anlæg til ikke-vedvarende energi.
- (45) Nationale tekniske specifikationer og andre krav i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 98/34/EF af 22. juni 1998 om en informationsprocedure med hensyn til tekniske standarder og forskriftersamt forskrifter for informationssamfundets tjenester ⁽¹⁾, som vedrører f.eks. kvalitetsniveau, testmetoder eller betingelser for anvendelse, bør ikke skabe hindringer for handelen med udstyr og systemer til vedvarende energi. Der bør derfor ikke i støtteordninger til fordel for energi fra vedvarende energikilder være nationale tekniske specifikationer, som afviger fra gældende fællesskabsstandarder, eller være krav om, at det udstyr eller de systemer, der skal have støtte, skal certificeres eller testes på et bestemt sted eller af en bestemt enhed.
- (46) Medlemsstaterne bør overveje mekanismer til fremme af fjernvarme og fjernkøling fra energi fra vedvarende energikilder.
- (47) På nationalt og regionalt plan har regler og forpligtelser om minimumskrav til anvendelsen af energi fra vedvarende energikilder i nyopførte og renoverede bygninger ført til en betydelig stigning i brugen af energi fra vedvarende energikilder. Disse foranstaltninger bør fremmes i en bredere fællesskabssammenhæng, samtidig med at mere energieffektive anvendelser af energi fra vedvarende energikilder udbredes ved hjælp af byggeforskrifter og -reglementer.
- (48) For at lette og fremskynde fastsættelsen af minimumsniveauer for anvendelsen af energi fra vedvarende energikilder i bygninger kan det være hensigtsmæssigt for medlemsstaterne at fastsætte, at sådanne niveauer skal nås gennem inkorporering af en faktor for energi fra vedvarende energikilder med henblik på opfyldelse af mindstekravene til energimæssig ydeevne i direktiv 2002/91/EF, der skal vedrøre en omkostningsoptimal reduktion af CO₂-emissioner pr. bygning.
- (49) Utilstrækkelig oplysning og uddannelse, navnlig i opvarmnings- og kølingssektoren, bør afhjælpes for at tilskynde til anvendelse af energi fra vedvarende energikilder.
- (50) I det omfang adgangen til eller udøvelsen af erhvervet som installatør er et lovreguleret erhverv, er betingelserne for anerkendelse af erhvervsmæssige kvalifikationer fastsat i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2005/36/EF af 7. september 2005 om anerkendelse af erhvervsmæssige kvalifikationer (?). Anvendelsen af nærværende direktiv berører derfor ikke direktiv 2005/36/EF.
- (51) Selv om direktiv 2005/36/EF fastlægger krav om gensidig anerkendelse af erhvervsmæssige kvalifikationer, herunder for arkitekter, er der et yderligere behov for at sikre, at arkitekter og planlæggere omhyggeligt tager stilling til, hvordan vedvarende energikilder og højeffektiv teknologi kan kombineres optimalt i deres planer og design. Medlemsstaterne bør derfor give klare retningslinjer med henblik herpå. Dette bør ske med forbehold af bestemmelserne i direktiv 2005/36/EF, særlig artikel 46 og 49.
- (52) Oprindelsesgarantier, der udstedes med henblik på dette direktiv, har som eneste funktion at dokumentere over for en endelig kunde, at en given andel eller mængde energi er produceret fra vedvarende energikilder. En oprindelsesgaranti kan overføres fra en indehaver til en anden uafhængigt af den energi, den relaterer til. For at sikre, at der kun én gang gives oplysninger om en elektricitetsenhed fra vedvarende energikilder til en kunde, bør det imidlertid undgås, at oprindelsesgarantier medregnes eller videregives to gange. Energi fra vedvarende energikilder, for hvilken producenten har solgt den ledsagende oprindelsesgaranti særskilt, bør ikke videregives eller sælges til den endelige kunde som energi fra vedvarende energikilder. Der bør skelnes klart mellem grønne certifikater, der anvendes i forbindelse med støtteordninger, og oprindelsesgarantier.

⁽¹⁾ EFT L 204 af 21.7.1998, s. 37.⁽²⁾ EUT L 255 af 30.9.2005, s. 22.

- (53) Det er hensigtsmæssigt at lade det fremspirende forbrugermarked for elektricitet fra vedvarende energikilder bidrage til opførelsen af nye anlæg til energi fra vedvarende energikilder. Medlemsstaterne bør derfor kunne kræve, at elleverandører, der videregiver oplysninger om deres energimix til den endelige kunde, jf. artikel 3, stk. 6, i direktiv 2003/54/EF, medtager en minimumsprocentandel af oprindelsesgarantier fra nyopførte anlæg, der producerer energi fra vedvarende energikilder, forudsat at dette er i overensstemmelse med fællesskabslovgivningen.
- (54) Det er vigtigt, at der stilles oplysninger til rådighed om, hvordan den støttede elektricitet fordeles til de endelige kunder i overensstemmelse med artikel 3, stk. 6, i direktiv 2003/54/EF. For at forbedre kvaliteten af disse oplysninger til forbrugerne, navnlig med hensyn til den mængde energi fra vedvarende energikilder, der produceres af nye anlæg, bør Kommissionen evaluere effektiviteten af de foranstaltninger, medlemsstaterne træffer.
- (55) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2004/8/EF af 11. februar 2004 om fremme af kraftvarmeproduktion på grundlag af en efterspørgsel efter nyttevarme på det indre energimarked ⁽¹⁾ indfører oprindelsesgarantier som dokumentation for oprindelsen af elektricitet produceret af høj-effektive kraftvarmeanlæg. Sådanne oprindelsesgarantier bør ikke anvendes ved videregivelse af oplysninger om anvendelse af energi fra vedvarende energikilder, jf. artikel 3, stk. 6, i direktiv 2003/54/EF, da dette vil kunne resultere i, at de medregnes eller videregives to gange.
- (56) Oprindelsesgarantier giver ikke i sig selv ret til at blive omfattet af nationale støtteordninger.
- (57) Der er behov for at støtte integrationen af energi fra vedvarende energikilder i transmissions- og distributionsnettet samt anvendelsen af energilagringssystemer til integreret periodisk produktion af energi fra vedvarende energikilder.
- (58) Udviklingen af projekter for vedvarende energi, herunder projekter for vedvarende energi af europæisk interesse som led i programmet for det transeuropæiske energinet (TEN-E) bør fremskyndes. Kommissionen bør med henblik herpå også analysere, hvordan finansieringen af sådanne projekter kan forbedres. Der bør lægges særlig vægt på projekter for vedvarende energi, der vil bidrage til en betydelig forøgelse af energiforsynings sikkerheden i Fællesskabet og nabolandene.
- (59) Netsammenkoblinger mellem landene letter integrationen af elektricitet fra vedvarende energikilder. Ud over at udligne udsving kan sammenkoblinger mindske balanceeringsomkostninger, fremme reel konkurrence og dermed give lavere priser og støtte udviklingen af net. Ved at dele og optimere brugen af transmissionskapaciteten kan man også undgå overdrevent behov for ny kapacitet.
- (60) Prioriteret adgang og garanteret adgang for elektricitet fra vedvarende energikilder er vigtig for at kunne integrere vedvarende energikilder i det indre marked for elektricitet i overensstemmelse med artikel 11, stk. 2, og for en yderligere udvikling af artikel 11, stk. 3, i direktiv 2003/54/EF. Krav vedrørende opretholdelse af elnettets pålidelighed og sikkerhed og lastfordeling kan variere i overensstemmelse med det nationale elnets karakteristika og sikre funktion. Prioriteret adgang til nettet giver sikkerhed for, at tilsluttede anlæg, der producerer elektricitet fra vedvarende energikilder, til enhver tid vil kunne sælge og overføre deres elektricitet fra vedvarende energikilder i overensstemmelse med tilslutningsregler, når kilden bliver tilgængelig. Hvis elektricitet fra vedvarende energikilder integreres på spotmarkedet, sikrer garanteret adgang, at al elektricitet, der sælges og støttes, får adgang til elnettet, hvilket gør det muligt at anvende mest mulig elektricitet fra vedvarende energikilder fra anlæg, der er tilsluttet elnettet. Dette medfører imidlertid ikke nogen forpligtelse for medlemsstaten til at støtte eller indføre købsforpligtelse for energi fra vedvarende energikilder. I andre systemer er der fastsat en fast pris for elektricitet fra vedvarende energikilder, normalt sammen med en købsforpligtelse for systemoperatøren. I sådanne tilfælde er der allerede givet prioriteret adgang.
- (61) Under visse omstændigheder er det ikke muligt fuldt ud at sikre transmission og distribution af elektricitet fra vedvarende energikilder uden at påvirke elnettets pålidelighed eller sikkerhed. Under sådanne omstændigheder kan det være hensigtsmæssigt at yde økonomisk kompensation til de pågældende producenter. Dette direktivs mål kræver imidlertid en vedvarende stigning i transmission og distribution af elektricitet produceret fra vedvarende energikilder, uden at nettets pålidelighed eller sikkerhed påvirkes. Med henblik herpå bør medlemsstaterne træffe passende foranstaltninger til at øge anvendelsen af elektricitet fra vedvarende energikilder, bl.a. ved at tage hensyn til de særlige kendetegn ved forskellige energikilder og kilder, der endnu ikke kan lagres. I det omfang målene i dette direktiv kræver det, bør der snarest muligt gives tilladelse til tilslutningen af nye vedvarende energianlæg. Med henblik på at fremskynde nettilslutningsprocedurerne kan medlemsstaterne åbne mulighed for prioriteret tilslutning eller reserverede tilslutningsmuligheder for nye anlæg, der producerer elektricitet fra vedvarende energikilder.
- (62) Omkostningerne ved at tilslutte nye producenter af elektricitet og gas fra vedvarende energikilder til el- og gasnettet bør være objektive, gennemsigtige og ikke-diskriminerende, og der bør tages behørigt hensyn til de fordele, som tilsluttede producenter af elektricitet fra vedvarende energikilder og lokale producenter af gas fra vedvarende energikilder bibringer el- og gasnettet.

⁽¹⁾ EUT L 52 af 21.2.2004, s. 50.

- (63) Producenter af elektricitet, der ønsker at udnytte potentialet for energi fra vedvarende energikilder i Fællesskabets randområder, navnlig øregioner og tyndtbefolkede regioner, bør, når det er muligt, få fordel af rimelige tilslutningsomkostninger for at sikre, at de ikke på uretfærdig vis stilles ringere end producenter i mere centralt beliggende, mere industrialiserede og mere tætbefolkede områder.
- (64) Direktiv 2001/77/EF fastlægger rammen for, hvordan elektricitet fra vedvarende energikilder integreres i nettet. Der er dog stor forskel på den grad af integration, de forskellige medlemsstater rent faktisk har opnået. Det er derfor nødvendigt at styrke rammen og med jævne mellemrum tage dens anvendelse op til revision på nationalt plan.
- (65) Produktionen af biobrændstof bør være bæredygtig. Der bør derfor stilles krav om, at biobrændstoffer, der anvendes for at opfylde målene i dette direktiv, og biobrændstoffer, der nyder godt af nationale støtteordninger, opfylder bæredygtighedskriterier.
- (66) Fællesskabet bør tage de nødvendige skridt inden for rammerne af dette direktiv, herunder til fremme af bæredygtighedskriterier for biobrændstoffer og udvikling af anden- og tredjegerationsbiobrændstoffer i Fællesskabet og i verden, samt til styrkelse af landbrugsforskning og videnskabelse på disse områder.
- (67) Indførelsen af bæredygtighedskriterier for biobrændstoffer opfylder ikke sit formål, hvis de produkter, der ikke opfylder kriterierne, og som ellers ville være blevet anvendt som biobrændstoffer, i stedet anvendes som flydende biobrændsler i opvarmnings- og elsektoren. Bæredygtighedskriterierne bør derfor også gælde flydende biobrændsler generelt.
- (68) Det Europæiske Råd opfordrede i marts 2007 Kommissionen til at fremlægge et samlet direktiv om anvendelsen af alle vedvarende energikilder, som kunne indeholde kriterier og bestemmelser, der skal sikre en bæredygtig forsyning og anvendelse af bioenergi. Sådanne bæredygtighedskriterier bør udgøre en integrerende del af en bredere ordning, som omfatter alle flydende biobrændsler og ikke blot biobrændstoffer. Sådanne bæredygtighedskriterier bør derfor indgå i dette direktiv. For at sikre en sammenhængende tilgang mellem energi- og miljøpolitikkerne og undgå, at erhvervslivet får ekstra udgifter, og for at forhindre den manglende miljømæssige sammenhæng, der ville være forbundet med en ukoordineret indsats, er det vigtigt, at indføre de samme bæredygtighedskriterier for anvendelsen af biobrændstoffer med henblik på dette direktiv på den ene side og med henblik på direktiv 98/70/EF på den anden side. Af samme årsager bør dobbeltindberetning undgås i denne sammenhæng. Kommissionen og de kompetente nationale myndigheder bør samordne deres aktiviteter inden for rammerne af et udvalg med særligt ansvar for bæredygtighedsaspekter. Kommissionen bør derudover i 2009 tage stilling til en eventuel medtagelse af andre anvendelser for biomasse og de hermed forbundne modaliteter.
- (69) Den stigende globale efterspørgsel efter biobrændstoffer og flydende biobrændsler og incitamenterne i dette direktiv til at anvende dem bør ikke have den virkning at tilskynde til ødelæggelse af arealer med biodiversitet. Sådanne udtømmelige ressourcer, hvis værdi for menneskeheden er anerkendt i diverse internationale instrumenter, bør bevares. Forbrugere i Fællesskabet ville desuden finde det moralsk forkasteligt, at deres øgede forbrug af biobrændstoffer og flydende biobrændsler kunne betyde, at arealer med biodiversitet blev ødelagt. Af disse årsager er det nødvendigt at fastsætte bæredygtighedskriterier, der sikrer, at biobrændstoffer og flydende biobrændsler kun er omfattet af incitamenterne, hvis det kan garanteres, at de ikke stammer fra arealer med biodiversitet eller, når det drejer sig om områder, der har fået status som naturbeskyttelsesområder, eller om beskyttelse af sjældne, truede eller udryddelsestruede økosystemer eller arter, hvis den relevante kompetente myndighed dokumenterer, at fremstilling af det pågældende råmateriale ikke indvirker på denne status eller beskyttelse. Bæredygtighedskriterierne bør anse skove som biologisk mangfoldige, hvis de er primærskove i overensstemmelse med den definition, som FN's Levnedsmiddel- og Landbrugsorganisation (FAO) anvender i sin Global Forest Resource Assessment, som lande bruger overalt i verden ved rapportering om primærskovens udstrækning, eller hvis de er beskyttet i henhold til national naturbeskyttelseslovgivning. Områder, hvor der indsamles andet forstmateriale end træ, bør medtages, forudsat at den menneskelige påvirkning er lille. Andre skovtyper som defineret af FAO, f.eks. modificerede naturlige skove, delvist naturlige skove og plantager, bør ikke betragtes som primærskove. I betragtning af at visse græsarealer i såvel tempererede som tropiske områder, herunder savanner, stepper, kratområder og prærier også har stor biodiversitet, bør biobrændstoffer baseret på råmaterialer fra sådanne arealer heller ikke være omfattet af incitamenterne i dette direktiv. Kommissionen bør fastsætte hensigtsmæssige kriterier og geografiske udstrækninger for at definere sådanne græsarealer med stor biodiversitet i overensstemmelse med den bedst tilgængelige videnskabelige dokumentation og relevante internationale standarder.
- (70) Hvis arealer med store kulstoflagre i jorden eller vegetationen omlægges for at dyrke råmaterialer til biobrændstoffer og flydende biobrændsler, vil noget af det lagrede kulstof som regel blive frigivet til atmosfæren og føre til dannelsen af kuldioxid. Den heraf følgende negative drivhuseffekt kan overgå den positive drivhuseffekt af biobrændstoffer eller flydende biobrændsler, i visse tilfælde

- med en stor margin. Ved beregning af besparelsen i drivhusgasemissionen for bibrændstoffer og flydende biobrændsler, bør den fulde kulstofvirkning af sådanne omlægninger indregnes. Dette er nødvendigt for at sikre, at der i beregningen af besparelsen i drivhusgasemissionen tages hensyn til de samlede kulstofvirkninger ved brugen af biobrændstoffer og flydende biobrændsler.
- (71) Ved beregningen af drivhusgaseffekten ved arealomlægning, bør de økonomiske aktører kunne benytte faktiske værdier for kulstoflagre i forbindelse med referencearealanvendelsen og arealanvendelsen efter omlægningen. De bør også kunne anvende faste værdier. Der kan passende tages udgangspunkt i arbejdet i Det Mellemsstatslige Panel for Klimaændringer for sådanne faste værdier. Dette arbejde har endnu ikke fået en form, der umiddelbart kan anvendes af de økonomiske aktører. Kommissionen bør derfor på grund af dette arbejde udarbejde retningslinjer, der kan danne grundlag for beregningen af ændringer i kulstoflagrene med henblik på dette direktiv, herunder med hensyn til ændringer i skovområder med en kronedækningsgrad på mellem 10 og 30 %, savanner, kratområder og prærier.
- (72) Kommissionen bør udvikle metodologier med henblik på at vurdere den effekt, dræning af tørvebundsarealer har på drivhusgasemissioner.
- (73) Der bør ikke ske omlægning af arealer med henblik på fremstilling af biobrændstof, hvis tab af kulstoflagre ved en sådan omlægning ikke inden for et rimeligt tidsrum, set i lyset af klimaproblematikkens hastende karakter, vil kunne opvejes af den besparelse i drivhusgasemissionen, der opnås ved produktion af biobrændstof eller flydende biobrændsler. Dette vil kunne forhindre, at de økonomiske aktører pålægges unødvendig, byrdefuld forskning, og at arealer med store kulstoflagre, som senere viser sig at være uegnede til fremstilling af råmaterialer til biobrændstof og flydende biobrændsler, omlægges. Opgørelser af verdens kulstoflagre indikerer, at vådområder og konstant skovbevoksede områder med en kronedækningsgrad på over 30 % bør høre til i denne kategori. Skovbevoksede områder med en kronedækningsgrad på mellem 10 og 30 % bør også være omfattet, medmindre der er dokumentation for, at deres kulstoflagre er tilstrækkeligt lavt til at kunne begrunde en omlægning, jf. bestemmelserne i dette direktiv. Referencen til vådområder bør tage hensyn til definitionen i konventionen om vådområder af international betydning, navnlig som levesteder for vandfugle, vedtaget den 2. februar 1971 i Ramsar.
- (74) Incitamenterne i dette direktiv vil fremme øget produktion af biobrændstoffer og flydende biobrændsler globalt. Hvis biobrændstoffer og flydende biobrændsler fremstilles af råmaterialer, der er produceret i Fællesskabet, bør de også opfylde Fællesskabets miljøkrav for landbrug, herunder krav vedrørende beskyttelse af grundvandets og overfladevandets kvalitet, og sociale krav. Det kan imidlertid frygtes, at de miljømæssige eller sociale minimumskrav ikke vil blive overholdt ved produktion af biobrændstoffer og flydende biobrændsler i visse tredjelande. Det er derfor hensigtsmæssigt at fremme udviklingen af multilaterale og bilaterale aftaler og frivillige internationale eller nationale ordninger, der omfatter de væsentligste miljømæssige og sociale hensyn, for at fremme en bæredygtig produktion af biobrændstoffer og flydende biobrændsler på globalt plan. Hvis der ikke foreligger sådanne aftaler eller ordninger, bør medlemsstaterne forlange, at de økonomiske aktører rapporterer om disse spørgsmål.
- (75) Kommissionen bør i 2009 analysere kravene til en bæredygtighedsordning for anvendelse af biomasse til anden energi end flydende biobrændsler og biobrændstoffer og tage højde for behovet for, at biomasseressourcerne forvaltes på bæredygtig vis.
- (76) Bæredygtighedskriterierne vil kun være effektive, hvis de fører til en ændret adfærd blandt markedsaktørerne. Denne ændrede adfærd vil kun forekomme, hvis der er en prisgevinst ved de biobrændstoffer og flydende biobrændsler, som opfylder disse kriterier, i forhold til dem, der ikke gør det. Ifølge massebalancemetoden til kontrol af overensstemmelse er der en fysisk forbindelse mellem på den ene side fremstillingen af biobrændstoffer og flydende biobrændsler, der opfylder bæredygtighedskriterierne, og på den anden side forbruget af biobrændstoffer og flydende biobrændsler i Fællesskabet, hvilket giver en fornuftig balance mellem udbud og efterspørgsel og sikrer en prisgevinst, der er større end i systemer, hvor en sådan forbindelse ikke findes. Massebalancemetoden bør derfor anvendes til kontrol af overensstemmelse for at sikre, at biobrændstoffer og flydende biobrændsler, som opfylder bæredygtighedskriterierne, kan sælges til en højere pris. Herved bevares systemets integritet, samtidig med at industrien ikke pålægges en urimelig byrde. Andre kontrolmetoder bør dog undersøges.
- (77) Hvor det er relevant, bør Kommissionen tage behørigt hensyn til millenniumøkosystemvurderingen (Millennium Ecosystem Assessment), som indeholder nyttige data for bevarelsen af i det mindste de områder, der leverer grundlæggende økosystemydelser i kritiske situationer, f.eks. beskyttelse af afvandingsområder og erosionskontrol.
- (78) Effekten af dyrkning af biomasse, f.eks. i form af ændringer i arealanvendelse, herunder forskydning, indførelse af invasive fremmede arter og andre effekter på biodiversiteten samt på fødevareproduktionen og den lokale velstand, bør overvåges. Kommissionen bør være opmærksom på alle relevante kilder til information, herunder FAO's verdenskort over sult. Biobrændstoffer bør fremmes på en måde, der tilskynder til større produktivitet i landbruget og til brug af nedbrudte arealer.

- (79) Det er i Fællesskabets interesse at fremme udviklingen af multilaterale og bilaterale aftaler og frivillige internationale eller nationale ordninger, der sætter standarder for fremstillingen af bæredygtige biobrændstoffer og flydende biobrændsler og certificerer, at produktionen af biobrændstoffer og flydende biobrændsler opfylder disse standarder. Af den grund bør det være muligt at beslutte, at sådanne aftaler eller ordninger giver pålidelig dokumentation og pålidelige oplysninger, forudsat at de opfylder rimelige krav om pålidelighed, gennemsigthed og uafhængig kontrol.
- (80) Det er nødvendigt at fastsætte klare regler for beregningen af drivhusgasemissioner fra biobrændstoffer og flydende biobrændsler og de tilsvarende fossile brændstoffer, der sammenlignes med.
- (81) Ved beregningen af drivhusgasemissioner fra fremstilling og anvendelse af brændstoffer bør der tages hensyn til biprodukter. Substitutionsmetoden er hensigtsmæssig til politikanalyseformål, men ikke til fastsættelse af regler for de enkelte økonomiske operatører og individuelle partier af transportbrændstof. I disse tilfælde er energiallokeringsmetoden den mest hensigtsmæssige, fordi den er let at anvende, er forudsigelig over tid, minimerer incitament, der virker mod hensigten, og giver resultater, der generelt svarer til substitutionsmetodens resultater. Til politikanalyseformål bør Kommissionen i sin rapportering ligeledes oplyse de resultater, der opnås ved at anvende substitutionsmetoden.
- (82) For at undgå en uforholdsmæssig stor administrativ byrde bør der udfærdiges en liste over standardværdier for gængse produktionsveje for biobrændstoffer, og denne liste bør ajourføres og udvides, når yderligere pålidelige data foreligger. Økonomiske operatører bør altid være berettigede til at kræve den besparelse i drivhusgasemissionen for biobrændstoffer og flydende biobrændsler, der er opført på denne liste. Hvis standardværdien for besparelser i drivhusgasemissionen fra en produktionsvej ligger under det krævede minimumsniveau for besparelser i drivhusgasemissionen, bør producenter, som ønsker at vise, at de lever op til dette minimumsniveau, anmodes om at dokumentere, at de faktiske emissioner fra deres fremstillingsproces er lavere end dem, man gik ud fra ved beregningen af standardværdierne.
- (83) De data, der anvendes til beregning af standardværdierne, bør indhentes fra uafhængige, videnskabelige ekspertkilder og bør ajourføres efter behov, efterhånden som der sker fremskridt i disse kilders arbejde. Kommissionen bør tilskynde disse kilder til, når de ajourfører deres arbejde, at tage højde for emissioner fra dyrkning, virkningen af regionale og klimatologiske forhold, virkningerne af dyrkning med bæredygtige landbrugsmetoder og økologisk jordbrug samt videnskabelige bidrag fra producenter i Fællesskabet og tredjelande og civilsamfundet.
- (84) For ikke at tilskynde til dyrkning af råmaterialer til biobrændstoffer og flydende biobrændsler på steder, hvor det ville føre til høje drivhusgasemissioner, bør brugen af standardværdier for dyrkning begrænses til områder, hvor en sådan virkning kan udelukkes på pålidelig vis. For at undgå en uforholdsmæssig stor administrativ byrde er det imidlertid hensigtsmæssigt, at medlemsstaterne fastsætter nationale eller regionale gennemsnitsværdier for emissioner fra dyrkning, herunder fra brug af gødningsstoffer.
- (85) Den globale efterspørgsel efter landbrugsråvarer stiger. En af metoderne til at efterkomme den stigende efterspørgsel vil bestå i at afsætte flere arealer til landbrugsformål. Genopretning af arealer, der er stærkt nedbrudte eller stærkt forurenede, og som derfor ikke kan anvendes til landbrugsformål i deres nuværende tilstand, er en måde, hvorpå man kan forøge de arealer, der kan opdyrkes. Eftersom fremme af biobrændstoffer og flydende biobrændsler vil bidrage til den stigende efterspørgsel efter landbrugsråvarer, bør bæredygtighedsordningen fremme brugen af genoprettede nedbrudte arealer. Selv hvis biobrændstofferne fremstilles af råmaterialer fra eksisterende landbrugsarealer, vil den nettostigning i efterspørgslen efter afgrøder, der skyldes fremme af biobrændstoffer, også kunne føre til en nettostigning i de dyrkede områder. Dette kunne berøre arealer med store kulstoflagre, og der ville i så fald opstå skadelige tab af kulstoflagre. For at mindske denne risiko bør der indføres ledsageforanstaltninger, som tilskynder til en øget produktivitetshastighed på arealer, der allerede anvendes til afgrøder, anvendelse af nedbrudte arealer og indførelse af bæredygtighedskrav svarende til dem, der er fastlagt i dette direktiv for Fællesskabets forbrug af biobrændstof, i andre biobrændstofforbrugende lande. Kommissionen bør udarbejde en konkret metodologi til at minimere drivhusgasemissioner, der er forårsaget af indirekte ændringer i arealanvendelsen. I den forbindelse bør Kommissionen på grundlag af den bedste tilgængelige videnskabelige dokumentation navnlig undersøge, om der ved beregningen af drivhusgasemissionerne skal indregnes en faktor for indirekte ændringer i arealanvendelsen, og om der er behov for at tilskynde til bæredygtige biobrændstoffer, som minimerer effekterne af ændringer i arealanvendelsen og forbedrer bæredygtigheden af biobrændstoffer med hensyn til indirekte ændringer i arealanvendelsen. Kommissionen bør ved udarbejdelsen af denne metodologi blandt andet tage højde for de potentielle virkninger af biobrændstoffer fremstillet af celluloseholdigt nonfood-materiale og lignocellulosemateriale på indirekte ændringer i arealanvendelsen.
- (86) Hvis målet om en passende markedsandel af biobrændstoffer skal kunne opfyldes, skal der markedsføres diesel med større iblanding af biodiesel end, hvad EN590/2004-standarden foreskriver.
- (87) For at sikre, at det bliver økonomisk rentabelt at anvende biobrændstoffer, som bygger på et større udvalg af råmaterialer, bør disse biobrændstoffer veje tungere i de nationale biobrændstofforpligtelser.

- (88) Der er behov for regelmæssig rapportering for konstant at sætte fokus på fremskridt i udviklingen af energi fra vedvarende energikilder på nationalt plan og Fællesskabsplan. Der bør kræves anvendt en harmoniseret skabelon for de nationale handlingsplaner for vedvarende energi, som medlemsstaterne skal fremlægge. Sådanne planer kan omfatte de omkostninger og fordele, som de planlagte foranstaltninger skønnes at medføre, foranstaltninger vedrørende nødvendig udvidelse eller styrkelse af den eksisterende netinfrastruktur, de skønnede omkostninger og fordele ved udvikling af energi fra vedvarende energikilder ud over, hvad der kræves i henhold til det vejledende forløb, oplysninger om nationale støtteordninger samt oplysninger om disses anvendelse af energi fra vedvarende energikilder i nye eller renoverede bygninger.
- (89) Medlemsstaterne kan, i forbindelse med udformningen af deres støtteordninger, anspore til anvendelsen af biobrændstoffer, som giver ekstra fordele, herunder diversificeringsfordelen ved fremstilling af biobrændstoffer af affald, restprodukter, celluloseholdige nonfoodmaterialer og lignocellulose-materialer, alger samt planter dyrket uden brug af kunstvanding i tørre områder til bekæmpelse af ørkenspredning, ved at tage behørigt hensyn til de forskellige omkostninger, der er forbundet med produktion af energi fra traditionelle biobrændstoffer på den ene side og biobrændstoffer, som giver ekstra fordele, på den anden side. Medlemsstaterne kan opmuntre til investering i forskning i og udvikling af disse og andre teknologier til vedvarende energi, som har brug for tid for at blive konkurrencedygtige.
- (90) Gennemførelsen af dette direktiv bør, hvor det er relevant, afspejle bestemmelserne i konventionen om adgang til oplysninger, offentlig deltagelse i beslutningsprocesser samt adgang til klage og domstolsprøvelse på miljøområdet, navnlig som den er gennemført ved Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/4/EF af 28. januar 2003 om offentlig adgang til miljøoplysninger ⁽¹⁾.
- (91) De nødvendige foranstaltninger til gennemførelse af dette direktiv, bør vedtages i overensstemmelse med Rådets afgørelse 1999/468/EF af 28. juni 1999 om fastsættelse af de nærmere vilkår for udøvelsen af de gennemførelsesbeføjelser, der tillægges Kommissionen ⁽²⁾.
- (92) Kommissionen bør navnlig tillægges beføjelse til at tilpasse de metodologiske principper og værdier, der er nødvendige for at vurdere, om bæredygtighedskriterierne for biobrændstoffer og flydende biobrændsler er opfyldt, til at tilpasse transportbrændstoffers energiindhold til den tekniske og videnskabelige udvikling, til at fastlægge kriterier og geografiske udstrækninger for græsarealer med høj biodiversitet samt til at fastlægge detaljerede definitioner for stærkt nedbrudte eller forurenede arealer. Da der er tale om generelle foranstaltninger, der har til formål at ændre ikke-væsentlige bestemmelser i dette direktiv, herunder ved at supplere det med nye ikke-væsentlige bestemmelser, skal foranstaltningerne vedtages efter forskriftsproceduren med kontrol i artikel 5a i afgørelse 1999/468/EF.
- (93) De bestemmelser i direktiv 2001/77/EF og direktiv 2003/30/EF, som falder sammen med bestemmelserne i dette direktiv, bør udgå fra det senest mulige tidspunkt for dette direktivs gennemførelse i national lovgivning. De bestemmelser, der vedrører mål og rapportering for 2010 bør fortsat gælde indtil udgangen af 2011. Direktiv 2001/77/EF og direktiv 2003/30/EF bør derfor ændres i overensstemmelse hermed.
- (94) Foranstaltningerne i artikel 17 til 19 er baseret på traktatens artikel 95, fordi de også har en indvirkning på det indre markeds funktion ved at harmonisere de bæredygtighedskriterier, som biobrændstoffer og flydende biobrændsler skal opfylde med henblik på målopgørelsen i henhold til dette direktiv og derved letter medlemsstaternes indbyrdes handel med biobrændstoffer og flydende biobrændsler, som opfylder disse betingelser, jf. artikel 17, stk. 8.
- (95) Bæredygtighedsordningen bør ikke forhindre, at medlemsstaterne i deres nationale støtteordninger tager hensyn til højere produktionsomkostninger for biobrændstoffer og flydende biobrændsler, som indebærer fordele, der overstiger bæredygtighedsordningens minimumsværdier.
- (96) Målene for dette direktiv, nemlig at andelen af energi fra vedvarende energikilder skal udgøre 20 % af Fællesskabets udvidede endelige energiforbrug, og at energi fra vedvarende energikilder skal udgøre 10 % af de enkelte medlemsstaters energiforbrug til transport senest i 2020, kan ikke i tilstrækkelig grad opfyldes af medlemsstaterne og kan derfor på grund af handlingens omfang bedre nås på fællesskabsplan; Fællesskabet kan derfor træffe foranstaltninger i overensstemmelse med subsidiaritetsprincippet, jf. artikel 5 i traktaten. I overensstemmelse med proportionalitetsprincippet, jf. nævnte artikel, går dette direktiv ikke ud over, hvad der er nødvendigt for at nå disse mål.
- (97) I overensstemmelse med punkt 34 i den interinstitutionelle aftale om bedre lovgivning ⁽³⁾ tilskyndes medlemsstaterne til både i egen og i Fællesskabets interesse at udarbejde og offentliggøre oversigter, der så vidt muligt viser overensstemmelsen mellem dette direktiv og gennemførelsesforanstaltningerne —

⁽¹⁾ EUT L 41 af 14.2.2003, s. 26.

⁽²⁾ EFT L 184 af 17.7.1999, s. 23.

⁽³⁾ EUT C 321 af 31.12.2003, s. 1.

UDSTEDT FØLGENDE DIREKTIV:

Artikel 1

Genstand og anvendelsesområde

Dette direktiv fastsætter en fælles ramme for fremme af energi fra vedvarende energikilder. Det fastsætter bindende nationale mål for den samlede andel af energi fra vedvarende energikilder i det udvidede endelige energiforbrug og for andelen af energi fra vedvarende energikilder på transportområdet. Det fastlægger regler for statistisk overførsel mellem medlemsstater, fælles projekter mellem medlemsstater og med tredjelande, oprindelsesgarantier, administrative procedurer, information og uddannelse samt adgang til elnettet for energi fra vedvarende energikilder. Det fastlægger bæredygtighedskriterier for biobrændstoffer og flydende biobrændsler.

Artikel 2

Definitioner

I dette direktiv anvendes definitionerne i direktiv 2003/54/EF.

Endvidere forstås ved:

- a) »energi fra vedvarende energikilder«: energi fra vedvarende ikke-fossile kilder i form af: vindkraft, solenergi, aerotermisk energi, geotermisk energi, hydrotermisk energi og havenergi, vandkraft, biomasse, lossepladsgas, gas fra spildevandsanlæg og biogas
- b) »aerotermisk energi«: energi, som lagres i form af varme i den omgivende luft
- c) »geotermisk energi«: energi, som lagres i form af varme under jordens faste overflade
- d) »hydrotermisk energi«: energi, som lagres i form af varme i overfladevand
- e) »biomasse«: den bionedbrydelige del af produkter, affald og restprodukter af biologisk oprindelse fra landbrug (herunder vegetabiliske og animalske stoffer), skovbrug og tilknyttede industrier, herunder fiskeri og akvakultur, samt den bionedbrydelige del af industriaffald og kommunalt affald
- f) »udvidet endeligt energiforbrug«: energiprodukter, der leveres til energiformål til industri-, og transportsektoren, til husholdninger, til servicesektorerne inklusive den offentlige sektor samt til landbrug, skovbrug og fiskeri, inklusive energisektorens el- og varmemeforbrug i forbindelse med el- og varmeproduktion og inklusive el- og varmetab i forbindelse med distribution og transmission
- g) »fjernvarme« eller »fjernkøling«: distribution af termisk energi i form af damp, varmt vand eller afkølede væsker fra et centralt produktionssted gennem et net til et større antal bygninger eller anlæg til anvendelse ved rum- eller procesopvarmning eller -køling
- h) »flydende biobrændsler«: flydende brændstof til energiformål, bortset fra transport, herunder elektricitet og opvarmning og køling, fremstillet på grundlag af biomasse
- i) »biobrændstoffer«: flydende eller gasformigt brændstof til transport, fremstillet på grundlag af biomasse
- j) »oprindelsesgaranti«: et elektronisk dokument, hvis eneste funktion er over for en endelig kunde at dokumentere, at en given andel eller mængde af energi er produceret fra vedvarende energikilder, som krævet i artikel 3, stk. 6, i direktiv 2003/54/EF
- k) »støtteordning«: enhver form for instrument, ordning eller mekanisme, som en medlemsstat eller en gruppe af medlemsstater anvender, og som fremmer brugen af energi fra vedvarende energikilder (VE) ved enten at mindske omkostningerne ved denne energi, at øge den pris, den kan sælges til, eller ved gennem indførelse af en VE-forpligtelse eller på anden måde at øge den mængde af denne energiform, der købes. Dette omfatter, men er ikke begrænset til, investeringsstøtte, skattefritagelse eller -nedsættelse, skatterefusion, støtteordninger for VE-forpligtelse, herunder anvendelse af grønne certifikater, og direkte prisstøtte, herunder afregningstariffer og præmieudbetalinger
- l) »VE-forpligtelse«: en national støtteordning, der kræver, at en bestemt andel af energiproducenternes produktion stammer fra energi fra vedvarende energikilder (VE), at en bestemt andel af energileverandørernes leverancer stammer fra energi fra vedvarende energikilder, eller at en bestemt andel af energiforbrugernes forbrug stammer fra energi fra vedvarende energikilder. Ordninger, under hvilke der kan udstedes grønne certifikater til opfyldelse af sådanne forpligtelser, er omfattet heraf
- m) »faktisk værdi«: den besparelse i drivhusgasemissionen på visse eller samtlige trin i en specifik proces til produktion af biobrændstof beregnet i overensstemmelse med den metodologi, der er fastlagt i bilag V, del C
- n) »typisk værdi«: et skøn over den repræsentative besparelse i drivhusgasemissionen for en bestemt produktionsvej for biobrændstoffer
- o) »standardværdi«: en værdi der bygger på en typisk værdi ved anvendelsen af forudfastsatte faktorer, og som under omstændigheder, der specificeres i dette direktiv, kan anvendes i stedet for en faktisk værdi.

Artikel 3

Bindende nationale overordnede mål og foranstaltninger for anvendelse af energi fra vedvarende energikilder

1. Hver medlemsstat sikrer, at energi fra vedvarende energikilder, som beregnet i overensstemmelse med artikel 5-11, udgør en andel af det udvidede endelige energiforbrug i 2020, der mindst svarer til det nationale overordnede mål for andelen af energi fra vedvarende energikilder, der er opstillet for medlemsstaten i dette år i bilag I, del A, tabellens tredje kolonne. Disse bindende nationale overordnede mål er i overensstemmelse med et mål om, at andelen af energi fra vedvarende energikilder af Fællesskabets udvidede endelige energiforbrug skal være mindst 20 % i 2020. For lettere at nå målene i denne artikel fremmer og tilskynder hver medlemsstat til energieffektivitet og energibesparelser.

2. Medlemsstaterne træffer foranstaltninger, der har til formål effektivt at sikre, at andelen af energi fra vedvarende energikilder svarer til eller overstiger den, der fremgår af det vejledende forløb, der er fastlagt i bilag I, del B.

3. For at nå de mål, der er fastsat i denne artikels stk. 1 og 2, kan medlemsstaterne bl.a. anvende følgende foranstaltninger:

- a) støtteordninger
- b) foranstaltninger med henblik på samarbejde mellem forskellige medlemsstater og med tredjelande, så de kan nå deres nationale overordnede mål i overensstemmelse med artikel 5-11.

Med forbehold af traktatens artikel 87 og 88 har medlemsstaterne ret til i overensstemmelse med artikel 5-11 i dette direktiv at beslutte, i hvilket omfang de støtter energi fra vedvarende energikilder, der er produceret i en anden medlemsstat.

4. Hver medlemsstat sikrer, at andelen af energi fra vedvarende energikilder inden for alle former for transport i 2020 mindst svarer til 10 % af det endelige energiforbrug på transportområdet i medlemsstaten.

Med henblik på dette stykke finder følgende bestemmelser anvendelse:

- a) Ved beregningen af nævneren, dvs. det samlede energiforbrug på transportområdet, jf. første afsnit, tages kun benzin, diesel og biobrændstoffer forbrugt inden for jernbane- og vejtransport og elektricitet i betragtning.
- b) Ved beregningen af tælleren, dvs. mængden af energi fra vedvarende energikilder forbrugt på transportområdet, jf. første afsnit, tages alle former for energi fra vedvarende energikilder forbrugt inden for alle former for transport i betragtning.
- c) Ved beregningen af bidraget fra elektricitet, der er produceret fra vedvarende energikilder og forbrugt i alle typer elkøretøjer, jf. litra a) og b), kan medlemsstaterne vælge at anvende enten den gennemsnitlige andel af elektricitet fra

vedvarende energikilder i Fællesskabet eller andelen af elektricitet fra vedvarende energikilder i den pågældende medlemsstat, målt to år inden det pågældende år. Ved beregningen af mængden af elektricitet fra vedvarende energikilder, som er forbrugt i elkøretøjer til vejtransport, anses dette forbrug desuden for at være 2,5 gange energiindholdet af inputtet af elektricitet fra vedvarende energikilder.

Senest den 31. december 2011 forelægger Kommissionen, hvis det er relevant, et forslag, der på visse betingelser gør det muligt at tage hele mængden af elektricitet fra vedvarende energikilder, der anvendes som brændstof for alle typer elkøretøjer, i betragtning.

Senest den 31. december 2011 forelægger Kommissionen også, hvis det er relevant, et forslag til en metodologi til beregning af, hvor meget brint fra vedvarende energikilder bidrager til det samlede brændstofmix.

Artikel 4

Nationale handlingsplaner for vedvarende energi

1. Hver medlemsstat vedtager en national handlingsplan for vedvarende energi. De nationale handlingsplaner for vedvarende energi fastsætter medlemsstaternes nationale mål for andelen af energi fra vedvarende energikilder i forbruget inden for transport, elektricitet, opvarmning og køling i 2020 under hensyntagen til virkningerne for det endelige energiforbrug af andre politikforanstaltninger vedrørende energieffektivitet, og de passende foranstaltninger, der skal træffes for at nå disse nationale overordnede mål, herunder samarbejde mellem lokale, regionale og nationale myndigheder, planlagte statistiske overførsler eller fælles projekter, nationale politikker til at udvikle eksisterende og tilvejebringe nye biomasseressourcer til forskellige anvendelser samt de foranstaltninger, der skal træffes for at opfylde kravene i artikel 13-19.

Kommissionen vedtager senest den 30. juni 2009 en model for de nationale handlingsplaner for vedvarende energi. Modellen skal omfatte mindstekravene i bilag VI. Medlemsstaterne anvender denne model ved præsentationen af deres nationale handlingsplaner for vedvarende energi.

2. Medlemsstaterne forelægger Kommissionen deres nationale handlingsplaner for vedvarende energi senest den 30. juni 2010.

3. Hver medlemsstat offentliggør og forelægger seks måneder før fristen for dens nationale handlingsplan for vedvarende energi Kommissionen et prognosedokument med angivelse af:

- a) dens skønnede overskudsproduktion af energi fra vedvarende energikilder sammenlignet med det vejledende forløb, der statistisk kan overføres til andre medlemsstater, jf. artikel 6-11, samt dens skønnede potentiale for fælles projekter indtil 2020, og
- b) dens skønnede efterspørgsel efter energi fra vedvarende energikilder, der må opfyldes med andre midler end indenlandsk produktion indtil 2020.

Disse oplysninger kan omfatte omkostnings-, fordels- og finansieringselementer. Prognosen ajourføres i medlemsstaternes rapporter, jf. artikel 22, stk. 1, litra l) og m).

4. En medlemsstat, hvis andel af energi fra vedvarende energikilder er faldet til et niveau, der ligger under det vejledende forløb i den umiddelbart foregående toårsperiode fastsat i bilag I, del B, forelægger Kommissionen en ændret national handlingsplan for vedvarende energi senest den 30. juni det følgende år med angivelse af passende og forholdsmæssige foranstaltninger til inden for en rimelig frist igen at nå det vejledende forløb i bilag I, del B.

Kommissionen kan, hvis medlemsstaten ikke er langt fra at have nået det vejledende forløb, og under behørig hensyntagen til medlemsstatens nuværende og fremtidige foranstaltninger vedtage en beslutning om at fritage medlemsstaten fra forpligtelsen til at forelægge en ændret national handlingsplan for vedvarende energi.

5. Kommissionen evaluerer de nationale handlingsplaner for vedvarende energi, navnlig om de foranstaltninger, medlemsstaten agter at gennemføre i overensstemmelse med artikel 3, stk. 2, er passende. Kommissionen kan som reaktion på en national handlingsplan for vedvarende energi eller på en ændret national handlingsplan for vedvarende energi udstede en henstilling.

6. Kommissionen forelægger Europa-Parlamentet de nationale handlingsplaner for vedvarende energi og prognosedokumenterne i den form, hvori de er offentliggjort på gennemsigtighedsplatformen som omhandlet i artikel 24, stk. 2, samt eventuelle henstillinger som omhandlet i denne artikels stk. 5.

Artikel 5

Beregning af andelen af energi fra vedvarende energikilder

1. Det udvidede endelige energiforbrug fra vedvarende energikilder i hver medlemsstat beregnes som summen af:

- a) det udvidede endelige forbrug af elektricitet fra vedvarende energikilder
- b) det udvidede endelige energiforbrug fra vedvarende energikilder til opvarmning og køling, og
- c) det endelige forbrug af energi fra vedvarende energikilder på transportområdet.

Gas, elektricitet og brint fra vedvarende energikilder tages kun i betragtning én gang i første afsnit, litra a), b) eller c), ved beregningen af andelen af det udvidede endelige energiforbrug fra vedvarende energikilder.

Med forbehold af artikel 17, stk. 1, andet afsnit, tages biobrændstoffer og flydende biobrændsler, der ikke opfylder bæredygtighedskriterierne i artikel 17, stk. 2-6, ikke i betragtning.

2. Hvis en medlemsstat finder, at det på grund af force majeure er umuligt for den at nå op på den andel, som energi fra vedvarende energikilder skal udgøre i dens udvidede endelige energiforbrug i 2020 ifølge tredje kolonne i tabellen i bilag 1, underretter den Kommissionen herom så hurtigt som muligt. Kommissionen vedtager en beslutning om, hvorvidt der er påvist force majeure. Såfremt Kommissionen beslutter, at der er påvist force majeure, fastsætter den, hvilken justering der skal foretages af medlemsstatens udvidede endelige energiforbrug fra vedvarende energikilder for året 2020.

3. Med henblik på stk. 1, litra a), beregnes det udvidede endelige forbrug af elektricitet fra vedvarende energikilder som mængden af elektricitet produceret i en medlemsstat fra vedvarende energikilder, eksklusiv produktionen af elektricitet i pumpekraftværker, der anvender vand, der tidligere har været pumpet op til et højere niveau.

I multibrændselsanlæg, der anvender vedvarende og konventionelle energikilder, tages der kun hensyn til den del af elektriciteten, der produceres fra vedvarende energikilder. Med henblik på denne beregning beregnes bidraget fra hver energikilde på grundlag af dens energiindhold.

Den elektricitet, der produceres ved hjælp af vandkraft og vindkraft, indregnes i overensstemmelse med normaliseringsreglerne i bilag II.

4. Med henblik på stk. 1, litra b), beregnes det udvidede endelige energiforbrug fra vedvarende energikilder til opvarmning og køling som mængden af fjernvarme og fjernkøling produceret i en medlemsstat fra vedvarende energikilder plus forbruget af anden energi fra vedvarende energikilder inden for industrien, husholdninger, tjenesteydelser, landbrug, skovbrug og fiskeri til brug for opvarmning, køling og forarbejdning.

I multibrændselsanlæg, der benytter vedvarende og konventionelle energikilder, tages der kun hensyn til den del af opvarmningen og kølingen, der produceres fra vedvarende energikilder. Med henblik på denne beregning beregnes størrelsen af bidraget fra hver energikilde på grundlag af dens energiindhold.

Aerotermisk, geotermisk og hydrotermisk varmeenergi genereret ved hjælp af varmepumper tages i betragtning med henblik på stk. 1, litra b), forudsat at den endelige energiproduktion væsentligt overstiger den tilførsel af primærenergi, der kræves for at drive varmepumpen. Den mængde varme, som skal betragtes som energi fra vedvarende energikilder med henblik på dette direktiv, beregnes efter den metodologi, der er fastlagt i bilag VII.

Termisk energi genereret ved hjælp af passive energisystemer, hvor et lavere energiforbrug opnås passivt ved bygningers udformning eller fra varme genereret af energi fra ikke-vedvarende energikilder, tages ikke i betragtning med henblik på stk. 1, litra b).

5. Energiindholdet i de transportbrændstoffer, der er opført i bilag III, betragtes som værende som anført i dette bilag. Bilag III kan tilpasses den tekniske og videnskabelige udvikling. Disse foranstaltninger, der har til formål at ændre ikke-væsentlige bestemmelser i dette direktiv, vedtages efter forskriftsproceduren med kontrol i artikel 25, stk. 4.

6. Andelen af energi fra vedvarende energikilder beregnes som det udvidede endelige energiforbrug fra vedvarende energikilder divideret med det udvidede endelige energiforbrug fra alle energikilder udtrykt i procent.

Med henblik på første afsnit tilpasses den i stk. 1 omhandlede sum i overensstemmelse med artikel 6, 8, 10 og 11.

Ved beregningen af en medlemsstats udvidede endelige energiforbrug med henblik på at måle, om den overholder målene og det vejledende forløb i dette direktiv, betragtes energiforbruget inden for luftfarten som udgørende højst 6,18 % udtrykt som en andel af den pågældende medlemsstats udvidede endelige energiforbrug. For Cypern og Maltas vedkommende betragtes energiforbruget inden for luftfarten, udtrykt som andel af disse medlemsstaters udvidede endelige energiforbrug, som udgørende højst 4,12 %.

7. Der anvendes den samme metodologi og de samme definitioner ved beregningen af andelen af energi fra vedvarende energikilder som i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1099/2008 af 22. oktober 2008 om energistatistik ⁽¹⁾.

Medlemsstaterne sikrer, at der er sammenhæng mellem de statistiske oplysninger, der anvendes til beregning af disse sektorspecifikke og samlede andele, og de statistiske oplysninger, der indberettes til Kommissionen i henhold til forordning (EF) nr. 1099/2008.

Artikel 6

Statistiske overførsler mellem medlemsstater

1. Medlemsstaterne kan aftale og indføre ordninger med henblik på statistisk overførsel af en nærmere angivet mængde energi fra vedvarende energikilder fra en medlemsstat til en anden medlemsstat. Den overførte mængde skal:

- a) fratrækkes den mængde energi fra vedvarende energikilder, der tages i betragtning ved målingen af, om den medlemsstat, der foretager overførslen, opfylder kravene i artikel 3, stk. 1 og 2, og
- b) lægges til den mængde energi fra vedvarende energikilder, der tages i betragtning ved målingen af, om en anden medlemsstat, der accepterer overførslen, opfylder kravene i artikel 3, stk. 1 og 2.

En statistisk overførsel berører ikke opfyldelsen af det nationale mål for den medlemsstat, der foretager overførslen.

2. Ordningerne i stk. 1 kan være gyldige i et eller flere år. De anmeldes til Kommissionen senest tre måneder efter udgangen af hvert enkelt af de år, hvor de er gyldige. De oplysninger, der sendes til Kommissionen, skal omfatte mængde og pris for den energi, det drejer sig om.

3. En overførsel træder ikke i kraft, før alle de medlemsstater, der deltager i overførslen, har anmeldt den til Kommissionen.

⁽¹⁾ EUT L 304 af 14.11.2008, s. 1.

Artikel 7

Fælles projekter mellem medlemsstater

1. To eller flere medlemsstater kan samarbejde om alle typer af fælles projekter i forbindelse med produktionen af elektricitet, opvarmning eller køling fra vedvarende energikilder. Dette samarbejde kan involvere private operatører.

2. Medlemsstaterne giver Kommissionen underretning om den andel eller mængde elektricitet, opvarmning eller køling fra vedvarende energikilder produceret af fælles projekter på deres område, der er sat i drift efter 25. juni 2009 eller som følge af en kapacitetsforøgelse i anlæg, der er blevet renoveret efter denne dato, som skal betragtes som et bidrag til opfyldelse af det nationale overordnede mål i en anden medlemsstat med henblik på måling af overholdelse af kravene i dette direktiv.

3. Underretningen i stk. 2 skal:

- a) beskrive det foreslåede anlæg eller angive det renoverede anlæg
- b) præcisere, hvilken andel eller mængde af den elektricitet, opvarmning eller køling, der produceres i anlægget, der skal betragtes som bidrag til opfyldelsen af en anden medlemsstats nationale overordnede mål
- c) oplyse, hvilken medlemsstat der drager nytte af underretningen, og
- d) præcisere det tidsrum i hele kalenderår, hvor den elektricitet, opvarmning eller køling, der produceres i anlægget fra energi fra vedvarende energikilder, skal betragtes som bidrag til opfyldelsen af den anden medlemsstats nationale overordnede mål.

4. Perioden i stk. 3, litra d), må ikke gå ud over 2020. Varigheden af et fælles projekt kan gå ud over 2020.

5. En underretning, der gives i henhold til denne artikel, må ikke ændres eller trækkes tilbage, uden at den medlemsstat, der giver underretningen, og den medlemsstat, der er angivet i henhold til stk. 3, litra c), er enige herom.

Artikel 8

Virkningerne af fælles projekter mellem medlemsstaterne

1. Inden tre måneder efter udgangen af hvert år inden for det tidsrum, der er angivet i artikel 7, stk. 3, litra d), udsender den medlemsstat, der har givet den i artikel 7 omhandlede underretning, en underretningsskrivelse med angivelse af:

- a) den samlede mængde elektricitet, opvarmning eller køling, der i løbet af året er produceret fra vedvarende energikilder af det anlæg, som den i artikel 7 omhandlede underretning handler om, og

- b) den mængde elektricitet, opvarmning eller køling, der i løbet af året er produceret fra vedvarende energikilder af det pågældende anlæg, og som skal bidrage til opfyldelsen af en anden medlemsstats nationale overordnede mål i overensstemmelse med underretningen.
2. Medlemsstaten sender underretningsskrivelsen til den medlemsstat, som underretningen er givet til fordel for, og til Kommissionen.
3. Med henblik på måling af, om kravene i dette direktiv vedrørende nationale overordnede mål er opfyldt, skal den mængde elektricitet, opvarmning eller køling fra vedvarende energikilder, der er givet underretning om i overensstemmelse med stk. 1, litra b):
- a) trækkes fra den mængde elektricitet, opvarmning eller køling fra vedvarende energikilder, der tages i betragtning ved målingen af, om den medlemsstat, der har udsendt den i stk. 1 omhandlede underretningsskrivelse, overholder sine forpligtelser, og
- b) lægges til den mængde elektricitet, opvarmning eller køling fra vedvarende energikilder, der tages i betragtning ved målingen af, om den medlemsstat, der har modtaget den i stk. 2 omhandlede underretningsskrivelse, overholder sine forpligtelser.
- b) elektriciteten produceres på et nyopført anlæg, som er blevet sat i drift efter den 25. juni 2009, eller gennem udvidet kapacitet på et anlæg, der er blevet renoveret efter denne dato, i henhold til et fælles projekt som omhandlet i stk. 1, og
- c) mængden af produceret og eksporteret elektricitet har ikke fået anden støtte fra en støtteordning i et tredjeland end investeringsstøtte til anlægget.
3. Medlemsstaterne kan anmode Kommissionen om, at der med henblik på artikel 5 tages hensyn til elektricitet fra vedvarende energikilder produceret og forbrugt i et tredjeland i forbindelse med etableringen af en samkøringslinje med en meget lang gennemførelsestid mellem en medlemsstat og et tredjeland på følgende betingelser:
- a) Etableringen af samkøringslinjen skal være påbegyndt senest den 31. december 2016.
- b) Det er ikke muligt at sætte samkøringslinjen i drift senest den 31. december 2020.
- c) Det er muligt at sætte samkøringslinjen i drift senest den 31. december 2022.
- d) Efter at samkøringslinjen er sat i drift, vil den blive anvendt til eksport til Fællesskabet af elektricitet genereret fra vedvarende energikilder i overensstemmelse med stk. 2.
- e) Anvendelsen vedrører et fælles projekt, der opfylder kriterierne i stk. 2, litra b) og c), og som benytter samkøringslinjen, efter at den er sat i drift, og en mængde elektricitet, der ikke overstiger den mængde, der vil blive eksporteret til Fællesskabet, efter at samkøringslinjen er sat i drift.

Artikel 9

Fælles projekter mellem medlemsstaterne og tredjelands

1. En eller flere medlemsstater kan samarbejde med et eller flere tredjelands om alle typer af fælles projekter vedrørende produktion af elektricitet fra vedvarende energikilder. Dette samarbejde kan involvere private operatører.
2. Elektricitet fra vedvarende energikilder, der produceres i et tredjeland, tages kun i betragtning med henblik på at måle overholdelsen af kravene i dette direktiv vedrørende nationale overordnede mål, hvis følgende betingelser er overholdt:
- a) elektriciteten forbruges i Fællesskabet, en betingelse som anses for overholdt hvis:
- i) en mængde elektricitet svarende til den elektricitet, der er medregnet, er blevet fast nomineret til den tildelte sammenkoblingskapacitet af alle ansvarlige transmissionssystemoperatører i oprindelseslandet, bestemmelseslandet og, hvor det er relevant, hvert transitland
- ii) en mængde elektricitet svarende til den elektricitet, der er medregnet, er blevet fast registreret på listen over balancer af den ansvarlige transmissionssystemoperatør på fællesskabssiden af en samkøringslinje, og
- iii) den nominerede kapacitet og produktionen af elektricitet fra vedvarende energikilder i anlægget omhandlet i stk. 2, litra b), henviser til samme tidsrum
4. Kommissionen underrettes om den andel eller mængde elektricitet produceret på et hvilket som helst anlæg på et tredjelands område, som indgår i en eller flere medlemsstats nationale overordnede mål ved målingen af, om kravene i artikel 3 er opfyldt. Hvis der er tale om mere end en medlemsstat, underrettes Kommissionen om fordelingen af denne andel eller mængde mellem medlemsstaterne. Denne andel eller mængde må ikke overstige den andel eller mængde, der faktisk eksporteres til og forbruges i Fællesskabet, som svarer til den mængde, der er nævnt i denne artikels stk. 2, litra a), nr. i) og ii), og som opfylder betingelserne i stk. 2, litra a). Underretningen udarbejdes af hver medlemsstat, hvis nationale overordnede mål andelen eller mængden af elektricitet indgår i.
5. Underretningen i stk. 4 skal:
- a) beskrive det foreslåede anlæg eller angive det renoverede anlæg
- b) præcisere den andel eller mængde elektricitet produceret i anlægget, der skal betragtes som bidrag til opfyldelsen af en medlemsstats nationale mål, samt de tilhørende finansielle ordninger under overholdelse af fortrolighedskrav

- c) præcisere det tidsrum i hele kalenderår, hvor elektriciteten skal anses for at bidrage til medlemsstatens nationale overordnede mål, og
- d) indeholde en skriftlig anerkendelse af litra b) og c) fra det tredjeland, på hvis område anlægget skal sættes i drift, og angive, hvilken andel eller mængde af den elektricitet, der produceres af anlægget, tredjelandet selv vil forbruge.
6. Perioden i stk. 5, litra c), må ikke gå ud over 2020. Varigheden af et fælles projekt kan gå ud over 2020.
7. En underretning, der gives i henhold til denne artikel, må ikke ændres eller trækkes tilbage, uden at den medlemsstat, der giver underretningen, og det tredjeland, der har anerkendt det fælles projekt i overensstemmelse med stk. 5, litra d), er enige herom.
8. Medlemsstaterne og Fællesskabet tilskynder de relevante organer under energifællesskabstraktaten til i overensstemmelse med energifællesskabstraktaten at træffe de nødvendige foranstaltninger, så de kontraherende parter i denne traktat kan anvende bestemmelserne om samarbejde mellem medlemsstater i dette direktiv.

Artikel 10

Virkninger af fælles projekter mellem medlemsstaterne og tredjelande

1. Inden tre måneder efter udgangen af hvert år inden for det tidsrum, der er angivet i artikel 9, stk. 5, litra c), udsender den medlemsstat, der har givet den i artikel 9 omhandlede underretning, en underretningsskrivelse med angivelse af:
- a) den samlede mængde elektricitet, der i løbet af året er produceret fra vedvarende energikilder af det anlæg, som den i artikel 9 omhandlede underretning handler om
- b) den mængde elektricitet, der i løbet af året er produceret fra vedvarende energikilder af det pågældende anlæg, og som skal bidrage til opfyldelsen af dens nationale overordnede mål i overensstemmelse med den i artikel 9 omhandlede underretnings vilkår, og
- c) dokumentation for, at betingelserne i artikel 9, stk. 2, er opfyldt.
2. Medlemsstaten sender underretningsskrivelsen til det tredjeland, der har anerkendt projektet i overensstemmelse med artikel 9, stk. 5, litra d), og til Kommissionen.
3. Med henblik på måling af, om kravene i dette direktiv vedrørende nationale overordnede mål er opfyldt, skal den mængde elektricitet produceret fra vedvarende energikilder, der er givet underretning om i overensstemmelse med stk. 1, litra b), lægges til den mængde energi fra vedvarende energikilder, der tages i betragtning ved målingen af, om den medlemsstat, der har udsendt underretningsskrivelsen, overholder sine forpligtelser.

Artikel 11

Fælles støtteordninger

1. Uden at det berører medlemsstaternes forpligtelser i henhold til artikel 3, kan to eller flere medlemsstater beslutte på frivillig basis at gå sammen om eller delvist at koordinere deres nationale støtteordninger. I sådanne tilfælde kan en vis mængde energi fra vedvarende energikilder produceret på en af de deltagende medlemsstaters område bidrage til opfyldelsen af en anden deltagende medlemsstats nationale overordnede mål, hvis de pågældende medlemsstater:
- a) foretager en statistisk overførsel af nærmere angivne mængder energi fra vedvarende energikilder fra en medlemsstat til en anden i overensstemmelse med artikel 6, eller
- b) fastsætter en fordelingsregel, som de deltagende medlemsstater er enige i, og som fordeler mængder af energi fra vedvarende energikilder mellem de deltagende medlemsstater. En sådan regel skal meddeles Kommissionen senest tre måneder efter udgangen af det første år, hvor den er gyldig.
2. Inden tre måneder efter udgangen af hvert år skal hver medlemsstat, der har givet underretning i henhold til stk. 1, litra b), udsende en underretningsskrivelse, der fastslår den samlede mængde elektricitet, opvarmning eller køling fra vedvarende energikilder, der er produceret i løbet af det år, som skal være omfattet af fordelingsreglen.
3. For at måle, om kravene i dette direktiv vedrørende nationale overordnede mål er opfyldt, skal den mængde elektricitet, opvarmning eller køling fra vedvarende energikilder, der gives underretning om i overensstemmelse med stk. 2, omfordeles mellem de berørte medlemsstater i overensstemmelse med den meddelte fordelingsregel.

Artikel 12

Kapacitetsforøgelse

Med henblik på artikel 7, stk. 2, og artikel 9, stk. 2, litra b), behandles enheder af energi fra vedvarende energikilder, der kan tilskrives en forøgelse af kapaciteten på et anlæg, som om de var produceret af et særskilt anlæg, der blev sat i drift på det tidspunkt, hvor kapacitetsforøgelsen skete.

Artikel 13

Administrative procedurer, forskrifter og regler

1. Medlemsstaterne sikrer, at eventuelle nationale regler om godkendelses-, certificerings- og licensprocedurer, der anvendes på anlæg og tilknyttede transmissions- og distributionsnetinfrastrukturer til produktion af elektricitet, opvarmning eller køling fra vedvarende energikilder, og på processen for forarbejdning af biomasse til biobrændstoffer eller andre energiprodukter, er forholdsmæssige og nødvendige.

Medlemsstaterne tager navnlig passende skridt til at sikre:

- a) at de respektive ansvarsområder for de nationale, regionale og lokale administrative organer, der varetager godkendelses-, certificerings- og licensprocedurer, herunder i forbindelse med fysisk planlægning, er klart koordineret og defineret med gennemsigtige tidsplaner for afgørelser vedrørende ansøgninger om planlægnings- og byggetilladelse, idet der dog tages forbehold for forskellene i medlemsstaternes administrative strukturer og organisation
- b) at der på det rette niveau stilles omfattende oplysninger til rådighed om behandlingen af godkendelses-, certificerings- og licensansøgninger om anlæg til vedvarende energi og om den bistand, ansøgerne kan få
- c) at de administrative procedurer strømlines og fremskyndes på det rette administrative niveau
- d) at reglerne om godkendelse, certificering og licensudstedelse er objektive, gennemsigtige, forholdsmæssige, ikke diskriminerer mellem ansøgere og tager fuldt hensyn til de særlige træk ved individuelle teknologier til vedvarende energi
- e) at de administrative omkostninger, der betales af forbrugere, planlæggere, arkitekter, entreprenører og udstyrs- og systeminstallatører og -leverandører, er gennemsigtige og omkostningsrelaterede, og
- f) at der, hvor det er relevant, opstilles forenklede og mindre byrdefulde godkendelsesprocedurer, herunder i form af en simpel underretning, hvis de relevante lovrammer giver mulighed herfor, for mindre projekter og for decentrale anlæg til produktion af energi fra vedvarende energikilder.

2. Medlemsstaterne definerer klart eventuelle tekniske specifikationer, der skal opfyldes af udstyr og systemer til vedvarende energi, for at de kan være omfattet af støtteordninger. Hvis der findes europæiske standarder, herunder miljømærker, energimærker og andre tekniske referencesystemer opstillet af europæiske standardiseringsorganer, skal de tekniske specifikationer bygge på disse standarder. Sådanne tekniske specifikationer må ikke foreskrive, hvor udstyret og systemerne skal certificeres, og bør ikke hindre det indre markeds funktion.

3. Medlemsstaterne henstiller til alle aktører, især de lokale og regionale administrative organer, at de sikrer, at der installeres udstyr og systemer til udnyttelse af elektricitet, opvarmning og køling fra vedvarende energikilder og til fjernvarme og fjernkøling i forbindelse med planlægning, udformning, opførelse og renovering af industri- eller beboelseskvarterer. Medlemsstaterne tilskynder især de lokale og regionale administrative organer til i relevant omfang at inddrage opvarmning og køling fra vedvarende energikilder i planlægningen af byinfrastruktur.

4. Medlemsstaterne indfører i deres byggeforskrifter og -reglementer passende foranstaltninger til at øge andelen af alle former for energi fra vedvarende energikilder i byggesektoren.

Medlemsstaterne kan ved indførelsen af sådanne foranstaltninger eller i deres regionale støtteordninger tage hensyn til nationale foranstaltninger knyttet til væsentlige forøgelse af energieffektiviteten og vedrørende kraftvarmeværker samt passiv-, lavenergi- eller nulenergibygninger.

Medlemsstaterne indfører om nødvendigt og senest den 31. december 2014 i deres byggeforskrifter og -reglementer eller på anden måde, der har en tilsvarende virkning, et krav om, at der skal anvendes et vist minimum af energi fra vedvarende energikilder i nye bygninger og i eksisterende bygninger, der skal gennemrenoveres. Medlemsstaterne giver mulighed for, at disse mindstekrav blandt andet opfyldes ved hjælp af fjernvarme og fjernkøling, produceret ved anvendelse af en væsentlig andel af vedvarende energikilder.

Kravene i første afsnit finder anvendelse på de væbnede styrker, dog kun i det omfang dets anvendelse ikke er i modstrid med karakteren af og det primære formål med de væbnede styrkers aktiviteter, og med undtagelse af materiel, der udelukkende anvendes til militære formål.

5. Medlemsstaterne sikrer, at nye offentlige bygninger og eksisterende offentlige bygninger, der skal gennemrenoveres på nationalt, regionalt og lokalt plan, kommer til at danne forbillede i forbindelse med dette direktiv fra den 1. januar 2012 og fremefter. Medlemsstaterne kan bl.a. tillade, at denne forpligtelse opfyldes ved at overholde standarderne for nulenergiboliger eller ved at bestemme, at taget på offentlige bygninger eller blandede privat-offentlige bygninger kan anvendes af tredjeparter til installation af anlæg, der producerer energi fra vedvarende energikilder.

6. Med hensyn til deres byggeforskrifter og -reglementer fremmer medlemsstaterne anvendelsen af systemer og udstyr til opvarmning og køling baseret på vedvarende energikilder, som opnår en betydelig reduktion i energiforbruget. Medlemsstaterne anvender, hvor sådanne eksisterer, energi- eller miljømærker eller andre passende certifikater eller standarder, der er udviklet på nationalt niveau eller fællesskabsniveau, som grundlag for at fremme anvendelsen af sådanne systemer og sådant udstyr.

Når det drejer sig om biomasse, fremmer medlemsstaterne konverteringsteknologier, som opnår en konverteringseffektivitet på mindst 85 % for anvendelser i bolig- og handelssektoren og mindst 70 % for anvendelser i industrisektoren.

Med hensyn til varmepumper fremmer medlemsstaterne de varmepumper, som opfylder de mindstekrav til miljømærkning, der er fastlagt i Kommissionens beslutning 2007/742/EF af 9. november 2007 om opstilling af miljøkriterier for tildeling af Fællesskabets miljømærke til varmepumper, der er drevet ved el, gas eller gasabsorption ⁽¹⁾.

⁽¹⁾ EUT L 301 af 20.11.2007, s. 14.

Når det drejer sig om termisk solenergi, fremmer medlemsstaterne udstyr og systemer, der er certificeret og bygger på europæiske standarder, hvor der eksisterer sådanne standarder, herunder miljømærker, energimærker og andre tekniske referencesystemer, der er opstillet af europæiske standardiseringsorganer.

Ved vurderingen af systemers og udstyrs konverteringseffektivitet og input/output-koefficient i forbindelse med dette stykke, anvender medlemsstaterne Fællesskabets eller, hvis sådanne ikke findes, internationale procedurer, hvis der findes sådanne procedurer.

Artikel 14

Oplysning og uddannelse

1. Medlemsstaterne sikrer, at oplysninger om støtteforanstaltninger stilles til rådighed for alle relevante aktører, som f.eks. forbrugere, entreprenører, installatører, arkitekter og leverandører af udstyr og systemer til opvarmning, køling og elektricitet og af køretøjer, der kan drives med energi fra vedvarende energikilder.

2. Medlemsstaterne sikrer, at oplysninger om nettofordele, omkostninger og energieffektivitet i forbindelse med udstyr og systemer til anvendelse af opvarmning, køling og elektricitet fra vedvarende energikilder stilles til rådighed enten af leverandøren af udstyret eller systemet eller af de nationale kompetente myndigheder.

3. Medlemsstaterne sikrer, at certificeringsordninger eller tilsvarende kvalificeringsordninger senest den 31. december 2012 bliver eller er til rådighed for installatører af små biomassekedler og -ovne, solcellesystemer og solvarmesystemer, systemer til overfladenær udnyttelse af geotermisk energi samt varmepumper. Disse ordninger kan efter behov tage hensyn til eksisterende ordninger og strukturer og skal være baseret på de kriterier, der er fastlagt i bilag IV. Hver medlemsstat anerkender certificeringer, der er givet af andre medlemsstater i overensstemmelse med disse kriterier.

4. Medlemsstaterne stiller informationer til rådighed for offentligheden om certificeringsordninger eller tilsvarende kvalificeringsordninger, jf. stk. 3. Medlemsstaterne kan også stille listen over installatører, der er kvalificerede eller certificerede i overensstemmelse med stk. 3, til rådighed.

5. Medlemsstaterne sikrer, at der stilles rådgivning til rådighed for alle relevante aktører, især for planlæggere og arkitekter, så disse er i stand til behørigt at overveje den optimale kombination af vedvarende energikilder, højeffektive teknologier og fjernvarme og fjernkøling ved planlægning, udformning, opførelse og renoivering af industri- eller beboelsesområder.

6. Medlemsstaterne udvikler med deltagelse af de lokale og regionale myndigheder passende informations-, bevidstgørelses-, rådgivnings- eller uddannelsesprogrammer med henblik på orientering af borgerne om fordele og praktiske spørgsmål i forbindelse med udvikling og anvendelse af energi fra vedvarende energikilder.

Artikel 15

Oprindelsesgaranti for elektricitet, opvarmning og køling, der produceres fra vedvarende energikilder

1. For over for den endelige kunde at dokumentere andelen eller mængden af energi fra vedvarende energikilder i en energileverandørs energimix i overensstemmelse med artikel 3, stk. 6, i direktiv 2003/54/EF skal medlemsstaterne sikre, at oprindelsen af elektricitet produceret fra vedvarende energikilder, kan garanteres som sådan i den i dette direktiv anvendte betydning efter objektive, gennemsigtige og ikke-diskriminerende kriterier.

2. Til dette formål sikrer medlemsstaterne, at en oprindelsesgaranti udstedes som svar på en anmodning fra en producent af elektricitet fra vedvarende energikilder. Medlemsstaterne kan sørge for, at oprindelsesgarantier udstedes som svar på en anmodning fra producenter af opvarmning og køling fra vedvarende energikilder. For sådanne arrangementer kan der gælde en minimumskapacitetsgrænse. En oprindelsesgaranti skal være af standardstørrelsen 1 MWh. Der udstedes ikke mere end én oprindelsesgaranti for hver produceret energienhed.

Medlemsstaterne sikrer, at samme energienhed fra vedvarende energikilder kun tages i betragtning én gang.

Medlemsstaterne kan bestemme, at der ikke skal ydes nogen støtte til en producent, hvis denne producent modtager en oprindelsesgaranti for samme energiproduktion fra vedvarende energikilder.

Oprindelsesgarantien har ingen funktion med hensyn til en medlemsstats overholdelse af artikel 3. Overførsler af oprindelsesgarantier, separat eller sammen med den fysiske energioverførsel, har ingen indflydelse på medlemsstaternes beslutning om at anvende statistiske overførsler, fælles projekter eller fælles støtteordninger med henblik på opfyldelse af målene eller på beregning af det udvidede endelige energiforbrug fra vedvarende energikilder i henhold til artikel 5.

3. Enhver brug af en oprindelsesgaranti skal finde sted inden for 12 måneder fra den tilsvarende energienheds produktion. En oprindelsesgaranti skal annulleres efter anvendelsen.

4. Medlemsstater eller udpegede kompetente organer overvåger udstedelsen, overførslen og annulleringen af oprindelsesgarantier. De udpegede kompetente organer skal have ikke-overlappende geografiske ansvarsområder og være uafhængige af aktiviteter vedrørende produktion, handel og levering.

5. Medlemsstaterne eller de udpegede organer indfører fornødne ordninger for at sikre, at oprindelsesgarantierne udstedes, overføres og annulleres elektronisk og er korrekte, pålidelige og sikret mod svindel.

6. En oprindelsesgaranti skal som minimum specificere:

a) den energikilde, fra hvilken energien er produceret, og begyndelses- og afslutningsdatoerne for produktionen

b) om oprindelsesgarantien vedrører

Artikel 16

Adgang til og drift af nettene

i) elektricitet, eller

ii) opvarmning eller køling

c) navn, beliggenhed, type og kapacitet for det anlæg, hvor energien er produceret

d) om og i hvilket omfang anlægget har fået investeringsstøtte, og om og i hvilket omfang energienheden på anden måde har nydt godt af en national støtteordning, samt støtteordningens art

e) datoen for, hvornår anlægget blev sat i drift, og

f) udstedelsesdato og -land og et entydigt identifikationsnummer.

7. Hvis en elektricitetsleverandør skal dokumentere andelen eller mængden af energi fra vedvarende energikilder i sit energimix med henblik på artikel 3, stk. 6, i direktiv 2003/54/EF, kan det gøres ved at anvende oprindelsesgarantien.

8. Mængden af energi fra vedvarende energikilder svarende til de oprindelsesgarantier, der overføres af en elleverandør til en tredjepart, skal trækkes fra andelen af energi fra vedvarende energikilder i dens energimix med henblik på artikel 3, stk. 6, i direktiv 2003/54/EF.

9. Medlemsstaterne anerkender udelukkende oprindelsesgarantier, der er udstedt af andre medlemsstater i overensstemmelse med dette direktiv, som dokumentation for de elementer, der er anført i stk. 1 og stk. 6, litra a)-f). En medlemsstat kan kun afslå at anerkende en oprindelsesgaranti, hvis der er begrundet tvivl om dens nøjagtighed, pålidelighed eller korrekthed. Medlemsstaten underretter Kommissionen om et sådant afslag og begrundelsen herfor.

10. Hvis Kommissionen finder, at et afslag på at anerkende en oprindelsesgaranti er ubegrundet, kan den vedtage en beslutning, der pålægger den pågældende medlemsstat at anerkende den.

11. En medlemsstat kan i overensstemmelse med fællesskabslovgivningen indføre objektive, gennemsigtige og ikke-diskriminerende kriterier for anvendelsen af oprindelsesgarantier i forbindelse med opfyldelse af forpligtelserne i artikel 3, stk. 6, i direktiv 2003/54/EF.

12. Hvis energileverandørerne markedsfører energi fra vedvarende energikilder til forbrugerne med angivelse af miljømæssige eller andre fordele ved energi fra vedvarende energikilder, kan medlemsstaterne kræve, at disse energileverandører i form af et sammendrag stiller oplysninger til rådighed om den mængde eller andel af energi fra vedvarende energikilder, der stammer fra anlæg eller kapacitetsforøgelse, der er blevet sat i drift efter den 25. juni 2009.

1. Medlemsstaterne tager passende skridt til at udvikle transmissions- og distributionsnetinfrastruktur, intelligente net, lagringsfaciliteter og elforsyningssystemet med henblik på at muliggøre en sikker drift af elforsyningssystemet og bidrage til den fortsatte udbygning af elproduktionen fra vedvarende energikilder, herunder sammenkobling mellem medlemsstater samt mellem medlemsstater og tredjelande. Medlemsstaterne tager desuden passende skridt til at gøre godkendelsesprocedurerne for netinfrastruktur hurtigere og til at koordinere godkendelsen af netinfrastrukturer med administrations- og planlægningsprocedurerne.

2. Med forbehold af de krav, der er knyttet til opretholdelsen af nettets pålidelighed og sikkerhed, baseret på gennemsigtige og ikke-diskriminerende kriterier fastlagt af de kompetente nationale myndigheder:

a) sikrer medlemsstaterne, at transmissions- og distributionssystemoperatørerne inden for deres område garanterer transmission og distribution af elektricitet fra vedvarende energikilder

b) sørger medlemsstaterne desuden for, at der er enten prioriteret eller garanteret adgang til nettet for elektricitet fra vedvarende energikilder

c) sikrer medlemsstaterne, at transmissionssystemoperatørerne ved lastfordeling mellem elproduktionsanlæg giver forrang til anlæg, der bruger vedvarende energikilder, i det omfang den sikre drift af det nationale elforsyningssystem tillader det, og på grundlag af gennemsigtige og ikke-diskriminerende kriterier. Medlemsstaterne sikrer, at der træffes passende net- og markedsrelaterede driftsforanstaltninger med henblik på at minimere begrænsninger af elektricitet fra vedvarende energikilder. Hvis der træffes betydelige foranstaltninger til at begrænse de vedvarende energikilder for at garantere det nationale elforsyningssystemets sikkerhed og energiforsyningsikkerheden, sikrer medlemsstaterne, at de ansvarlige systemoperatører indberetter disse foranstaltninger for de kompetente tilsynsmyndigheder og angiver, hvilke udbedrende foranstaltninger de agter at træffe for at forebygge uhensigtsmæssige begrænsninger.

3. Medlemsstaterne pålægger transmissions- og distributionssystemoperatører at udarbejde og offentliggøre deres standardregler for, hvem der skal bære og dele omkostningerne ved tekniske tilpasninger som f.eks. nettilslutninger og netforstærkninger, forbedret netdrift og regler for ikke-diskriminerende gennemførelse af de netkrav, der er nødvendige for at integrere nye producenter, der leverer elektricitet fra vedvarende energikilder, i det sammenhængende elforsyningsnet.

Disse regler skal være baseret på objektive, gennemsigtige og ikke-diskriminerende kriterier, hvor der især tages hensyn til alle omkostninger og fordele forbundet med disse producenters tilslutning til nettet og til de særlige forhold, der gælder for producenter, der befinder sig i randområder og i tyndtbefolkede regioner. Reglerne kan give mulighed for forskellige typer tilslutning.

4. Medlemsstaterne kan eventuelt kræve, at transmissions- og distributionssystemoperatørerne helt eller delvis bærer de i stk. 3 omhandlede omkostninger. Medlemsstaterne genovervejer og træffer de nødvendige foranstaltninger til at forbedre rammerne og reglerne for afholdelsen og fordelingen af omkostningerne som omhandlet i stk. 3 senest den 30. juni 2011 og hvert andet år derefter for at sikre integrationen af nye producenter som omhandlet i stk. 3.

5. Medlemsstaterne pålægger transmissions- og distributionssystemoperatørerne at forelægge enhver ny producent af energi fra vedvarende energikilder, der ønsker at blive tilsluttet systemet, omfattende og nødvendige oplysninger, herunder:

- a) et omfattende og detaljeret skøn over, hvad tilslutningen vil koste
- b) en rimelig og nøjagtig tidsplan for modtagelse og behandling af ansøgningen om nettilslutning
- c) en rimelig vejledende tidsplan for enhver foreslået nettilslutning.

Medlemsstaterne kan tillade, at producenter af elektricitet fra vedvarende energikilder, som ønsker at blive tilsluttet et net, udbyder tilslutningsarbejdet i licitation.

6. Fordelingen af omkostningerne som omhandlet i stk. 3 gennemføres ved hjælp af en ordning, der baseres på objektive, gennemsigtige og ikke-diskriminerende kriterier, under hensyntagen til de fordele, som både oprindeligt og senere tilknyttede producenter samt transmissions- og distributionsnetoperatører har af tilslutningerne.

7. Medlemsstaterne sikrer, at opkrævningen af transmissions- og distributionstariffer ikke diskriminerer elektricitet fra vedvarende energikilder, herunder navnlig elektricitet fra vedvarende energikilder produceret i randområder såsom øregioner og i tyndbefolkede regioner. Medlemsstaterne sikrer, at opkrævningen af transmissions- og distributionstariffer ikke diskriminerer gas fra vedvarende energikilder.

8. Medlemsstaterne sikrer, at tariffer opkrævet af transmissions- og distributionssystemoperatørerne for transmission og distribution af elektricitet fra anlæg, der bruger vedvarende energikilder, afspejler de omkostningsfordele, der kan opnås som følge af anlæggets tilslutning til nettet. Direkte brug af lavspændingsnettet kunne skabe sådanne omkostningsfordele.

9. Medlemsstaterne vurderer, når det er relevant, behovet for udvidelse af den bestående gasnetinfrastruktur for at lette inddragelsen af gas fra vedvarende energikilder.

10. Medlemsstaterne pålægger, når det er relevant, transmissions- og distributionssystemoperatører på deres område at offentliggøre de tekniske forskrifter i overensstemmelse med artikel 6 i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/55/EF af

26. juni 2003 om fælles regler for det indre marked for naturgas⁽¹⁾, navnlig hvad angår nettilslutningsregler, der omfatter gaskvalitets-, gaslugts- og gastrykskrav. Medlemsstaterne pålægger endvidere transmissions- og distributionssystemoperatører at offentliggøre tilslutningstarifferne i forbindelse med tilslutning af vedvarende gaskilder baseret på gennemsigtige og ikke-diskriminerende kriterier.

11. Medlemsstaterne vurderer i deres nationale handlingsplaner for vedvarende energi nødvendigheden af at bygge ny infrastruktur for fjernvarme- og fjernkøling produceret af vedvarende energikilder for at nå de i artikel 3, stk. 1, omhandlede nationale mål for 2020. Som resultat af denne vurdering tager medlemsstaterne, hvor det er relevant, skridt til at udvikle en fjernvarmeinfrastruktur, der egner sig til udvikling af produktion af opvarmning og køling fra store anlæg baseret på biomasse, solenergi og geotermisk energi.

Artikel 17

Bæredygtighedskriterier for biobrændstoffer og flydende biobrændsler

1. Uanset om råmaterialerne er dyrket på eller uden for Fællesskabets område, må energi fra biobrændstoffer og flydende biobrændsler kun tages i betragtning med henblik på de i litra a), b) og c) omhandlede formål, hvis de opfylder bæredygtighedskriterierne i stk. 2-6:

- a) måling af overholdelse af kravene i dette direktiv vedrørende nationale mål
- b) måling af overholdelse af VE-forpligtelse
- c) berettigelse til finansiel støtte til forbrug af biobrændstoffer og flydende biobrændsler.

Biobrændstoffer og flydende biobrændsler, der er fremstillet af affald og restprodukter, som ikke stammer fra landbrug, akvakultur, fiskeri og skovbrug, skal dog kun opfylde bæredygtighedskriterierne i stk. 2 for at blive taget i betragtning med henblik på de i litra a), b) og c) omhandlede formål.

2. Den besparelse i drivhusgasemissionen ved anvendelse af biobrændstoffer og flydende biobrændsler, der tages i betragtning med henblik på de i stk. 1, litra a), b) og c), omhandlede formål, skal være mindst 35 %.

Med virkning fra den 1. januar 2017 skal den besparelse i drivhusgasemissionerne ved anvendelse af biobrændstoffer og flydende biobrændsler, der tages i betragtning med henblik på de i stk. 1, litra a), b) og c), omhandlede formål, være mindst 50 %. Fra den 1. januar 2018, skal besparelsen i drivhusgasemissionen for biobrændstoffer og flydende biobrændsler, der er produceret i anlæg, som tages i brug den 1. januar 2017 eller derefter, være mindst 60 %.

⁽¹⁾ EUT L 176 af 15.7.2003, s. 57.

Besparselsen i drivhusgasemissionen som følge af anvendelse af biobrændstoffer og flydende biobrændsler beregnes i overensstemmelse med artikel 19, stk. 1.

Når der er tale om biobrændstoffer og flydende biobrændsler, der er produceret i anlæg, der var i drift den 23. januar 2008, finder første afsnit anvendelse fra den 1. april 2013.

3. Biobrændstoffer og flydende biobrændsler, der tages i betragtning med henblik på de i stk. 1, litra a), b) og c), omhandlede formål, må ikke fremstilles af råmaterialer fra et areal med høj biodiversitetsværdi, dvs. et areal, der havde en af følgende statusser i januar 2008 eller derefter, uanset om arealet stadig har denne status:

- a) primærskov og andre træbevoksede arealer, dvs. skov og andre træbevoksede arealer med hjemmehørende arter, hvor der ikke er noget klart synligt tegn på menneskelig aktivitet, og hvor de økologiske processer ikke er forstyrret i væsentlig grad
- b) områder:
 - i) der ved lov har fået status som, eller af den relevante kompetente myndighed er udlagt som, naturbeskyttelsesområde, eller
 - ii) til beskyttelse af sjældne, truede eller udryddelsestruede økosystemer eller arter, der er anerkendt i internationale aftaler eller er medtaget på lister udarbejdet af mellemstatslige organisationer eller Den Internationale Naturværnsunion (IUCN), idet disse områder dog skal være anerkendt i overensstemmelse med artikel 18, stk. 4, andet afsnit,

medmindre det dokumenteres, at produktionen af dette råmateriale ikke har forstyrret disse naturbeskyttelsesformål

- c) græsarealer med høj biodiversitet, som er:
 - i) naturlige, dvs. græsarealer, der ville forblive græsarealer uden menneskelig intervention, og som opretholder den naturlige arts sammensætning og de økologiske kendetegn og processer, eller
 - ii) ikke-naturlige, dvs. græsarealer, der ville ophøre med at være græsarealer uden menneskelig intervention, og som er artsrige og ikke nedbrudte, medmindre det dokumenteres, at det er nødvendigt at høste råmaterialet for at bevare deres status som græsarealer.

Kommissionen fastlægger kriterier og geografiske udstrækninger for at afgøre, hvilke græsarealer der er omfattet af første afsnit, litra c). Sådanne foranstaltninger, der har til formål at ændre ikke-væsentlige bestemmelser i dette direktiv ved at supplere det, vedtages efter forskriftsproceduren med kontrol i artikel 25, stk. 4.

4. Biobrændstoffer og flydende biobrændsler, der tages i betragtning med henblik på de i stk. 1, litra a), b) og c), omhandlede formål, må ikke fremstilles af råmaterialer fra arealer med stort kulstoflager, dvs. arealer, der havde en af følgende statusser i januar 2008, og som ikke længere har denne status:

- a) vådområder, dvs. arealer, der permanent eller i en betydelig del af året er vanddækkede eller vandmættede
- b) sammenhængende skovarealer, dvs. arealer på over en ha bevokset med træer af en højde på over fem meter og med en kronedækningsgrad på mindst 30 % eller med træer, der kan nå disse tærskler på lokaliteten
- c) arealer på over en ha bevokset med træer af en højde på over fem meter og med en kronedækningsgrad på mellem 10 % og 30 % eller med træer, der kan nå disse tærskler på lokaliteten, medmindre det dokumenteres, at arealets kulstoflager før og efter omlægning er således, at det ved anvendelse af metodologien i bilag V, del C, vil opfylde betingelserne i stk. 2 i denne artikel.

Bestemmelserne i dette stykke finder ikke anvendelse, hvis arealet på det tidspunkt, hvor råmaterialet blev udvundet, havde samme status som i januar 2008.

5. Biobrændstoffer og flydende biobrændsler, der tages i betragtning med henblik på de i stk. 1, litra a), b) og c), omhandlede formål, må ikke fremstilles af råmaterialer fra arealer, der var tørvebundsarealer i januar 2008, medmindre det dokumenteres, at dyrkning og høst af dette råmateriale ikke indebærer afvanding af hidtil udrænet jord.

6. Landbrugsråvarer, der dyrkes i Fællesskabet og anvendes til produktion af biobrændstoffer og flydende biobrændsler, og som tages i betragtning med henblik på de i stk. 1, litra a), b) og c), omhandlede formål, fremstilles i overensstemmelse med kravene og standarderne i bestemmelserne under overskriften »Miljø« i del A og i punkt 9 i bilag II til Rådets forordning (EF) nr. 73/2009 af 19. januar 2009 om fælles regler for den fælles landbrugs politiks ordninger for direkte støtte til landbrugere og om fastlæggelse af visse støtteordninger for landbrugere ⁽¹⁾ og i overensstemmelse med de mindstekrav til god landbrugs- og miljømæssig stand, der er fastsat i henhold til nævnte forordnings artikel 6, stk. 1.

7. Kommissionen aflægger hvert andet år for så vidt angår både tredjelande og EU-medlemsstater, der er en væsentlig kilde til biobrændstoffer eller råmaterialer til biobrændstoffer, der forbruges inden for Fællesskabet, rapport til Europa-Parlamentet og Rådet om nationale foranstaltninger truffet til overholdelse af bæredygtighedskriterierne i stk. 2-5 og til beskyttelse af jord, vand og luft. Den første rapport forelægges i 2012.

⁽¹⁾ EUT L 30 af 31.1.2009, s. 16.

Kommissionen aflægger hvert andet år rapport til Europa-Parlamentet og Rådet om indvirkningen af en øget efterspørgsel efter biobrændstoffer på den sociale bæredygtighed i Fællesskabet og i tredjelande og om indvirkningen af Fællesskabets biobrændstofpolitik på tilgængeligheden af fødevarer til overkommelige priser, især for befolkningerne i udviklingslandene, og andre generelle udviklingsspørgsmål. Rapporterne skal omhandle respekt for brugsrettigheder til jord. For både tredjelande og medlemsstater, der er en væsentlig kilde til råmaterialer til biobrændstoffer, der forbruges inden for Fællesskabet, skal det i rapporterne anføres, om landet har ratificeret og gennemført hver af følgende konventioner fra Den Internationale Arbejdsorganisation:

- Konventionen vedrørende tvunget eller pligtmæssigt arbejde (nr. 29)
- Konventionen om foreningsfrihed og beskyttelse af retten til at organisere sig (nr. 87)
- Konventionen om retten til at organisere sig og føre kollektive forhandlinger (nr. 98)
- Konventionen vedrørende lige løn til mandlige og kvindelige arbejdere for arbejde af samme værdi (nr. 100)
- Konventionen om afskaffelse af tvangsarbejde (nr. 105)
- Konventionen vedrørende forskelsbehandling med hensyn til beskæftigelse og erhverv (nr. 111)
- Konventionen om mindstealder for adgang til beskæftigelse (nr. 138)
- Konventionen om forbud mod og omgående indsats til afskaffelse af de værste former for børnearbejde (nr. 182).

For både tredjelande og medlemsstater, der er en væsentlig kilde til råmaterialer til biobrændstoffer, der forbruges inden for Fællesskabet, skal det i rapporterne anføres, om landet har ratificeret og gennemført:

- Cartagenaprotokollen om biosikkerhed
- Konventionen om international handel med udryddelsestruede vilde dyr og planter.

Den første rapport forelægges i 2012. Kommissionen foreslår eventuelt korrigerende foranstaltninger, navnlig hvis der er dokumentation for, at produktionen af biobrændstoffer har en betydelig indvirkning på fødevarerpriserne.

8. Med henblik på de i stk. 1, litra a), b) og c), omhandlede formål må medlemsstaterne ikke ud fra andre bæredygtighedsbegrundelser afvise at tage biobrændstoffer og flydende biobrændsler, der er fremstillet i overensstemmelse med denne artikel, i betragtning.

9. Kommissionen aflægger senest den 31. december 2009 rapport om krav om en bæredygtighedsordning for energianvendelser af biomasse, bortset fra biobrændstoffer og flydende biobrændsler. Rapporten ledsages, hvor det er relevant, af forslag til Europa-Parlamentet og Rådet om en bæredygtighedsordning for andre energianvendelser af biomasse. Denne rapport og eventuelle forslag heri skal bygge på den bedst tilgængelige videnskabelige dokumentation under hensyn til nye udviklinger inden for innovative processer. Hvis den analyse, der foretages med henblik herpå, viser, at det i forbindelse med skovbiomasse ville være hensigtsmæssigt at indføre ændringer i beregningsmetodologien i bilag V eller af de bæredygtighedskriterier vedrørende kulstoflagre, der anvendes på biobrændstoffer og flydende biobrændsler, skal Kommissionen om nødvendigt samtidig forelægge Europa-Parlamentet og Rådet forslag herom.

Artikel 18

Kontrol af overholdelsen af bæredygtighedskriterierne for biobrændstoffer og flydende biobrændsler

1. Når biobrændstoffer og flydende biobrændsler skal tages i betragtning med henblik på de i artikel 17, stk. 1, litra a), b) og c), omhandlede formål, kræver medlemsstaterne af de økonomiske aktører, at de dokumenterer, at de bæredygtighedskriterier, der er fastsat i artikel 17, stk. 2-5, er opfyldt. Til dette formål kræver de, at de økonomiske aktører anvender et massebalancesystem, der:

- a) tillader, at partier af råmaterialer eller biobrændstoffer med forskellige bæredygtighedskarakteristika blandes
- b) kræver, at oplysninger om bæredygtighedskarakteristikaene og de i litra a) nævnte partiers størrelse forbliver knyttet til blandingen, og
- c) fastsætter, at summen af alle partier, der trækkes ud af blandingen, beskrives som havende de samme bæredygtighedskarakteristika i de samme mængder som summen af alle partier, der tilføres blandingen.

2. Kommissionen aflægger rapport for Europa-Parlamentet og Rådet i 2010 og 2012 om den metode for verifikation af massebalancen, der er beskrevet i stk. 1, og om mulighederne for at bruge andre verifikationsmetoder i relation til nogle eller alle typer råmaterialer, biobrændstoffer eller flydende biobrændsler. I sin vurdering overvejer Kommissionen de verifikationsmetoder, hvor oplysningerne om bæredygtighedskarakteristikaene ikke behøver at være fysisk knyttet til særlige partier eller blandinger. Vurderingen skal tage hensyn til behovet for at opretholde verifikationsystemets integritet og effektivitet, samtidig med at det undgås at lægge en urimelig byrde på industrien. Rapporten ledsages eventuelt af forslag til Europa-Parlamentet og Rådet om anvendelse af andre verifikationsmetoder.

3. Medlemsstaterne træffer foranstaltninger for at sikre, at de økonomiske aktører forelægger pålidelige oplysninger og på opfordring stiller de data, der er anvendt til at udarbejde oplysningerne, til rådighed for medlemsstaten. Medlemsstaterne kræver af de økonomiske aktører, at de sørger for en tilstrækkelig standard for en uafhængig kontrol af de oplysninger, de forelægger, og at de dokumenterer, at dette er blevet gjort. Det skal kontrolleres, at de systemer, der anvendes af de økonomiske aktører er nøjagtige, pålidelige og sikret mod svindel. Der skal foretages en evaluering af frekvensen og metodologien i prøveudtagningen og dataenes pålidelighed.

De oplysninger, der er nævnt i første afsnit, skal navnlig omfatte oplysninger om opfyldelse af de bæredygtighedskriterier, der er nævnt i artikel 17, stk. 2-5, passende og relevante oplysninger om de foranstaltninger, der er truffet med henblik på beskyttelse af jord, vand og luft, genopretning af nedbrudte arealer og undgåelse af overdrevent vandforbrug i områder, hvor der er vandknaphed, samt passende og relevante oplysninger om de foranstaltninger, der er truffet for at tage hensyn til de forhold, der er nævnt i artikel 17, stk. 7, andet afsnit.

Kommissionen fastlægger efter rådgivningsproceduren i artikel 25, stk. 3, den i første og andet afsnit nævnte liste over passende og relevante oplysninger. Den påser navnlig, at afgivelsen af disse oplysninger ikke er en for stor administrativ byrde for aktørerne i almindelighed og for mindre landbrugere, producentorganisationer og kooperativer i særdeleshed.

De forpligtelser, der er fastlagt i dette stykke, finder anvendelse, uanset om biobrændstofferne eller de flydende biobrændsler er produceret inden for Fællesskabet eller er importeret.

Medlemsstaterne indberetter i sammenfattet form oplysningerne i første afsnit af dette stk. til Kommissionen. Kommissionen offentliggør et resumé af disse oplysninger på den i artikel 24 omhandlede gennemsigtighedsplatform under iagttagelse af fortroligheden af forretningsmæssigt følsomme oplysninger.

4. Fællesskabet bestræber sig på at indgå bilaterale eller multilaterale aftaler med tredjelande, der indeholder bestemmelser om bæredygtighedskriterier, der svarer til kriterierne i dette direktiv. Når Fællesskabet har indgået aftaler, der indeholder bestemmelser vedrørende emner omfattet af bæredygtighedskriterierne i artikel 17, stk. 2-5, kan Kommissionen beslutte, at disse aftaler godtgør, at biobrændstoffer og flydende biobrændsler, der er fremstillet af råmaterialer dyrket i disse lande, overholder de omhandlede bæredygtighedskriterier. Ved indgåelsen af disse aftaler lægges der behørig vægt på foranstaltninger, der er truffet med henblik på bevaring af områder, der leverer grundlæggende økosystemydelse i kritiske situationer (f.eks. beskyttelse af afvandsingsområder og erosionskontrol), beskyttelse af jord, vand og luft, indirekte ændringer i arealanvendelsen, genopretning af nedbrudte arealer og undgåelse af overdrevent vandforbrug i områder, hvor der er vandknaphed samt på de forhold, der er nævnt i artikel 17, stk. 7, andet afsnit.

Kommissionen kan beslutte, at frivillige nationale og internationale ordninger, der fastsætter standarder for fremstilling af biomasseprodukter, indeholder nøjagtige data med henblik på de i artikel 17, stk. 2, omhandlede formål eller godtgør, at partier af biobrændstoffer overholder bæredygtighedskriterierne i artikel 17, stk. 3-5. Kommissionen kan beslutte, at disse ordninger indeholder nøjagtige data til oplysning om foranstaltninger, der er truffet med henblik på bevaring af områder, der leverer grundlæggende økosystemydelse i kritiske situationer (f.eks. beskyttelse af afvandsingsområder og erosionskontrol), beskyttelse af jord, vand og luft, genopretning af nedbrudte arealer og undgåelse af overdrevent vandforbrug i områder, hvor der er vandknaphed, samt på de forhold, der er nævnt i artikel 17, stk. 7, andet afsnit. Kommissionen kan også med henblik på artikel 17, stk. 3, litra b), nr. ii), anerkende områder til beskyttelse af sjældne, truede eller udryddelsestruede økosystemer eller arter, der er anerkendt ved internationale aftaler eller er medtaget på lister udarbejdet af mellemstatslige organisationer eller Den Internationale Naturvårnsunion.

Kommissionen kan beslutte, at frivillige nationale eller internationale ordninger til at måle besparelsen i drivhusgasemissionen indeholder nøjagtige data med henblik på de i artikel 17, stk. 2, omhandlede formål.

Kommissionen kan beslutte, at arealer, der indgår i et nationalt eller regionalt genopretningsprogram, der tager sigte på at forbedre stærkt nedbrudte eller stærkt forurenede arealer, opfylder kriterierne i bilag V, del C, punkt 9.

5. Kommissionen vedtager kun beslutninger i henhold til stk. 4, hvis den pågældende aftale eller ordning opfylder tilstrækkelige standarder for pålidelighed, gennemsigtighed og uafhængig kontrol. Ordninger til at måle besparelsen i drivhusgasemissionen skal også overholde metodologikravene i bilag V. Lister over områder med høj biodiversitetsværdi, jf. artikel 17, stk. 3, litra b), nr. ii), skal opfylde rimelige standarder for objektivitet og overensstemmelse med internationalt anerkendte standarder samt sikre passende ankeprocedurer.

6. Beslutninger i henhold til stk. 4 vedtages efter rådgivningsproceduren i artikel 25, stk. 3. Sådanne beslutninger er gyldige i højst fem år.

7. Såfremt en økonomisk aktør fremlægger dokumentation eller data, der er opnået i overensstemmelse med en aftale eller en ordning, der har været genstand for en beslutning i henhold til stk. 4, kan en medlemsstat ikke, i det omfang dette er omfattet af den pågældende beslutning, kræve, at leverandøren fremlægger yderligere dokumentation for overholdelse af de bæredygtighedskriterier, der er fastsat i artikel 17, stk. 2-5, eller oplysninger om de foranstaltninger, der er nævnt i denne artikels stk. 3, andet afsnit.

8. Efter anmodning fra en medlemsstat eller på eget initiativ undersøger Kommissionen anvendelsen af artikel 17 i relation til en kilde til biobrændstof eller flydende biobrændsel og træffer senest seks måneder efter modtagelsen af en anmodning og i overensstemmelse med rådgivningsproceduren i artikel 25, stk. 3,

afgørelse om, hvorvidt medlemsstaten kan tage biobrændstof eller flydende biobrændsel fra denne kilde i betragtning med henblik på de i artikel 17, stk. 1, litra a), b) og c), omhandlede formål.

9. Senest den 31. december 2012 aflægger Kommissionen rapport til Europa-Parlamentet og Rådet om:

- a) effektiviteten af det system, der er indført for forelæggelse af oplysninger om bæredygtighedskriterier, og
- b) hvorvidt det er muligt og hensigtsmæssigt at indføre bindende krav vedrørende beskyttelse af luft, jord eller vand under hensyntagen til den seneste videnskabelige dokumentation og Fællesskabets internationale forpligtelser.

Kommissionen foreslår eventuelt korrigerende tiltag.

Artikel 19

Beregning af drivhusgaseffekten af biobrændstoffer og flydende biobrændsler

1. Besparelsen i drivhusgasemissionen i forbindelse med anvendelse af biobrændstoffer og flydende biobrændsler beregnes med henblik på artikel 17, stk. 2 på følgende måde:

- a) hvor en standardværdi for besparelse i drivhusgasemissionen for den pågældende produktionsvej er fastlagt i del A eller B i bilag V, og hvor e_p -værdien for de pågældende biobrændstoffer eller flydende biobrændsler beregnet i henhold til bilag V, del C, punkt 7, er lig med eller mindre end nul, ved at anvende denne standardværdi
- b) ved at anvende en faktisk værdi beregnet i overensstemmelse med den metodologi, der er fastlagt i bilag V, del C, eller
- c) ved at anvende en værdi beregnet som summen af faktorerne i den formel, der er nævnt i bilag V, del C, punkt 1, hvor de disaggregerede standardværdier i bilag V, del D eller E, kan anvendes for nogle faktorer, og de faktiske værdier beregnet i overensstemmelse med den metodologi, der er fastlagt i bilag V, del C, for alle andre faktorer.

2. Senest den 31. marts 2010 forelægger medlemsstaterne Kommissionen en rapport med en liste over de områder på deres territorium, der er klassificeret som niveau 2 i den fælles nomenklatur for statistiske regionale enheder (i det følgende benævnt »NUTS«) eller som et mere disaggregeret NUTS-niveau i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1059/2003 af 26. maj 2003 om indførelse af en fælles nomenklatur for regionale enheder (NUTS) ⁽¹⁾, hvor typiske drivhusgasemissioner fra dyrkning af landbrugsråvarer kan forventes at være lavere end eller svare til de emissioner, der rapporteres under overskriften »Disaggregerede standardværdier for dyrkning« i bilag V, del D, til dette direktiv, ledsaget af en beskrivelse af den metode og de data, der er anvendt til udarbejdelsen af listen. Metoden tager jordbeskaffenhed, klima og forventede råmaterialeudbytte i betragtning.

⁽¹⁾ EUT L 154 af 21.6.2003, s. 1.

3. Standardværdierne i bilag V, del A, for biobrændstoffer og de disaggregerede standardværdier for dyrkning i bilag V, del D, for biobrændstoffer og flydende biobrændsler må kun anvendes, når råmaterialerne hertil er:

- a) dyrket uden for Fællesskabet
- b) dyrket i Fællesskabet i områder, der er optaget på de lister, der er nævnt i stk. 2, eller
- c) affald eller restprodukter, der ikke stammer fra landbrug, akvakultur eller fiskeri.

For biobrændstoffer og flydende biobrændsler, der ikke er omfattet af litra a), b) eller c), anvendes de faktiske værdier for dyrkning.

4. Senest den 31. marts 2010 aflægger Kommissionen rapport til Europa-Parlamentet og Rådet om muligheden for at udarbejde lister over områder i tredjelande, hvor typiske drivhusgasemissioner fra dyrkning af landbrugsråvarer kan forventes at være lavere end eller svare til de emissioner, der rapporteres under overskriften »Dyrkning« i bilag V, del D, så vidt muligt ledsaget af sådanne lister og en beskrivelse af den metode og de data, der er anvendt til udarbejdelsen af dem. Rapporten ledsages eventuelt af relevante forslag.

5. Kommissionen aflægger senest den 31. december 2012 og derefter hvert andet år rapport om de skønnede typiske værdier og standardværdier i bilag V, del B og E, med særlig vægt på emissioner fra transport og forarbejdning, og kan om nødvendigt beslutte at korrigere værdierne. Disse foranstaltninger, der har til formål at ændre ikke-væsentlige bestemmelser i dette direktiv, vedtages efter forskriftsproceduren med kontrol i artikel 25, stk. 4.

6. Senest den 31. december 2010 forelægger Kommissionen en rapport for Europa-Parlamentet og Rådet, der vurderer indvirkningerne af indirekte ændringer i arealanvendelsen på drivhusgasemissioner og foreslår måder, hvorpå disse indvirkninger kan minimeres. Rapporten ledsages eventuelt af et forslag, der bygger på den bedste tilgængelige videnskabelige dokumentation, indeholder en konkret metodologi til at tage højde for emissioner fra ændringer i kulstoflagre forårsaget af indirekte ændringer af arealanvendelsen og sikrer overensstemmelse med dette direktiv, navnlig artikel 17, stk. 2.

Forslaget skal indeholde de nødvendige beskyttelsesforanstaltninger til sikring af investeringer, der er foretaget, før denne metodologi tages i anvendelse. For så vidt angår anlæg, som producerede biobrændstoffer før udgangen af 2013, medfører gennemførelsen af foranstaltningerne i første afsnit indtil den 31. december 2017 ikke, at biobrændstoffer produceret af disse anlæg vurderes som ikke at opfylde dette direktivs bæredygtighedskrav, hvis de ellers ville have været i overensstemmelse med dem, og forudsat at disse biobrændstoffer opnår en besparelse i drivhusgasemissionen på mindst 45 %. Dette skal gælde for biobrændstofanlæggenes kapacitet ved udgangen af 2012.

Europa-Parlamentet og Rådet bestræber sig på senest den 31. december 2012 at træffe afgørelse om sådanne forslag fra Kommissionen.

7. Bilag V kan tilpasses tekniske og videnskabelige fremskridt, bl.a. ved tilføjelse af værdier for yderligere produktionsveje for biobrændstoffer for de samme eller for andre råmaterialer og ved ændring af metodologien i del C. Disse foranstaltninger, der har til formål at ændre ikke-væsentlige bestemmelser i dette direktiv, herunder ved at supplere det, vedtages efter forskriftsproceduren med kontrol i artikel 25, stk. 4.

Hvad angår standardværdierne og metodologien i bilag V, lægges der særlig vægt på:

- metoden for medregning af affald og restprodukter
- metoden for medregning af biprodukter
- metoden for medregning af kraftvarmeproduktion, og
- den status, restprodukter fra landbruget får som biprodukter.

Standardværdierne for biodiesel fra vegetabilsk eller animalsk olieaffald tages op til revision så hurtigt som muligt.

Enhver tilpasning af eller tilføjelse til listen over standardværdier i bilag V skal overholde følgende:

- a) Hvis en faktors bidrag til de samlede emissioner er lille, eller hvis der er begrænset variation, eller hvis omkostningerne eller vanskelighederne ved at fastslå de faktiske værdier er store, skal standardværdierne være typiske for normale produktionsprocesser.
- b) I alle andre tilfælde skal standardværdierne fastsættes konservativt sammenlignet med normale produktionsprocesser.

8. Der fastsættes detaljerede definitioner, herunder tekniske specifikationer, som er nødvendige for kategorierne i bilag V, del C, punkt 9. Sådanne foranstaltninger, der har til formål at ændre ikke-væsentlige bestemmelser i dette direktiv ved at supplere det, vedtages efter forskriftsproceduren med kontrol i artikel 25, stk. 4.

Artikel 20

Gennemførelsesforanstaltninger

De i artikel 17, stk. 3, andet afsnit, artikel 18, stk. 3, tredje afsnit, artikel 18, stk. 6, artikel 18, stk. 8, artikel 19, stk. 5, artikel 19, stk. 7, første afsnit og artikel 19, stk. 8 nævnte gennemførelsesforanstaltninger skal ligeledes tage fuldt hensyn til målene med artikel 7a i direktiv 98/70/EF.

Artikel 21

Særlige bestemmelser for energi fra vedvarende energikilder til transport

1. Medlemsstaterne sørger for, at offentligheden informeres om tilgængeligheden af og miljøfordelene ved alle de forskellige vedvarende energikilder til transport. Når procentdelene af biobrændstoffer, der blandes i mineraloliederivater, overstiger 10 volumenprocent, kræver medlemsstaterne, at dette skal angives ved salgsstederne.

2. Med henblik på at påvise overholdelse af de VE-forpligtelser, der nationalt pålægges operatører, og af målet for anvendelse af energi fra vedvarende energikilder på transportområdet, som nævnt i artikel 3, stk. 4, anses bidraget fra biobrændstoffer fremstillet på basis af affald, restprodukter, celluloseholdige nonfood-materialer og lignocellulose-materialer for at være dobbelt så stort som bidraget fra andre biobrændstoffer.

Artikel 22

Medlemsstaternes rapportering

1. Hver medlemsstat forelægger Kommissionen en rapport om fremskridtene med hensyn til fremme og anvendelse af energi fra vedvarende energikilder senest den 31. december 2011 og hvert andet år derefter. Der kræves ikke flere rapporter efter den sjette, der skal forelægges senest den 31. december 2021.

Rapporten skal navnlig indeholde oplysninger om følgende:

- a) de sektorspecifikke (elektricitet, opvarmning og køling samt transport) og samlede andele af energi fra vedvarende energikilder i de to foregående kalenderår og de foranstaltninger, der er truffet eller planlagt på nationalt plan for at fremme væksten i energi fra vedvarende energikilder under hensyntagen til det vejledende forløb i bilag I, del B, i overensstemmelse med artikel 5
- b) indførelse af og funktionsmåde for støtteordninger og andre foranstaltninger til fremme af energi fra vedvarende energikilder og eventuelle udviklingsmønstre i de anvendte foranstaltninger i forhold til dem, der er fastsat i medlemsstatens nationale handlingsplan for vedvarende energi, og oplysning om hvordan den støttede elektricitet fordeles til de endelige kunder med henblik på artikel 3, stk. 6, i direktiv 2003/54/EF
- c) hvordan medlemsstaten efter omstændighederne har struktureret sine støtteordninger, så der tages hensyn til anvendelser af vedvarende energi, der giver yderligere fordele i forhold til andre sammenlignelige anvendelser, men som kan være forbundet med højere omkostninger, herunder biobrændstoffer fremstillet af affald, restprodukter, celluloseholdigt nonfood-materiale og lignocellulose-materiale
- d) hvordan systemet med oprindelsesgarantier for elektricitet og opvarmning og køling fra vedvarende energikilder fungerer, og hvilke foranstaltninger der er truffet for at sikre systemets pålidelighed og beskyttelse mod svindel
- e) de fremskridt, der gøres med evaluering og forbedring af de administrative procedurer for at fjerne lovmæssige og ikke-lovmæssige hindringer for udvikling af energi fra vedvarende energikilder

- f) de foranstaltninger, der er truffet for at sikre transmission og distribution af elektricitet produceret af vedvarende energikilder og for at forbedre rammerne eller reglerne for afholdelse og fordeling af omkostningerne som nævnt i artikel 16, stk. 3
- g) udvikling med hensyn til tilgængelighed og anvendelse af biomasseressourcer til energiformål
- h) ændringer i råvarepriser og arealanvendelse i medlemsstaten forbundet med dens øgede brug af biomasse og andre former for energi fra vedvarende energikilder
- i) udviklingen med hensyn til og andelen af biobrændstoffer fra affald, restprodukter, celluloseholdigt nonfood-materiale og lignocellulose-materiale
- j) den skønnede indvirkning af produktionen af biobrændstoffer og flydende biobrændsler på biodiversiteten, vandressourcer, vandkvalitet og jordkvalitet i medlemsstaten
- k) den skønnede nettobesparelse i drivhusgasemissionen som følge af anvendelsen af energi fra vedvarende energikilder
- l) den skønnede overskudsproduktion af energi fra vedvarende energikilder sammenlignet med det vejledende forløb, der kan overføres til andre medlemsstater, samt det skønnede potentiale for fælles projekter indtil 2020
- m) den skønnede efterspørgsel efter energi fra vedvarende energikilder, der må opfyldes på anden måde end ved indenlandsk produktion indtil 2020, og
- n) oplysning om, hvordan andelen af bionedbrydeligt affald i affald, der anvendes til energiproduktion, er anslået, og hvilke skridt der er taget for at forbedre og verificere sådanne skøn.

2. Ved vurderingen af nettobesparelsen i drivhusgasemissionen ved anvendelse af biobrændstoffer kan medlemsstaten med henblik på de rapporter, der er omtalt i stk. 1, anvende de typiske værdier, der er angivet i bilag V, del A og B.

3. I sin første rapport anfører medlemsstaten, om den agter at:

- a) oprette et enkelt administrativt organ, der er ansvarligt for at behandle godkendelses-, certificerings- og licensansøgninger om anlæg til vedvarende energi og for at tilbyde ansøgerne bistand
- b) sørge for automatisk godkendelse af planlægnings- og tilladelsesansøgninger for anlæg til vedvarende energi, hvis det godkendende organ ikke har svaret inden for fastsatte tidsfrister, eller

- c) anvise geografiske lokaliteter, der er egnede til udnyttelse af energi fra vedvarende energikilder i fysisk planlægning og til etablering af fjernvarme og fjernkøling.

4. I hver rapport har medlemsstaten mulighed for at korrigere oplysningerne i de forudgående rapporter.

Artikel 23

Kommissionens overvågning og rapportering

1. Kommissionen overvåger oprindelsen af biobrændstoffer og flydende biobrændsler, der forbruges i Fællesskabet, og effekten af deres produktion, herunder forskydningseffekten, på arealanvendelsen i Fællesskabet og de vigtigste leverandørtredjelande. Overvågningen er baseret på medlemsstaternes rapporter, der fremsendes i henhold til artikel 22, stk. 1, og rapporter fra relevante tredjelande og mellemstatslige organisationer samt videnskabelige undersøgelser og alle andre relevante oplysninger. Kommissionen overvåger også ændringer i råvarepriserne i forbindelse med anvendelsen af biomasse til energi og eventuelle positive og negative virkninger for fødevarerikigheden forbundet hermed. Kommissionen overvåger alle de anlæg, som artikel 19, stk. 6, finder anvendelse på.

2. Kommissionen opretholder en løbende dialog og udveksling af oplysninger med tredjelande og producenter af biobrændstoffer, forbrugerorganisationer og civilsamfundet vedrørende den generelle gennemførelse af foranstaltningerne i dette direktiv i relation til biobrændstoffer og flydende biobrændsler. Den skal i den forbindelse være særlig opmærksom på den indvirkning, produktionen af biobrændstoffer kan have på fødevarerpriserne.

3. På grundlag af de rapporter, der fremlægges af medlemsstaterne i henhold til artikel 22, stk. 1, og den overvågning og analyse, der er nævnt i denne artikels stk. 1, rapporterer Kommissionen hvert andet år til Europa-Parlamentet og Rådet. Den første rapport forelægges i 2012.

4. Ved rapportering om besparelse i drivhusgasemissionen ved anvendelse af biobrændstoffer anvender Kommissionen de værdier, der er indrapporteret af medlemsstaterne, og evaluerer, om og hvordan skønnet ville ændres, hvis der ved anvendelse af substitutionsmetoden blev taget hensyn til biprodukter.

5. I sine rapporter analyserer Kommissionen navnlig:

- a) de relative miljømæssige fordele og omkostninger ved forskellige biobrændstoffer, virkningerne af Fællesskabets importpolitikker i så henseende, virkningerne for forsynings-sikkerheden og metoder til at opnå en afbalanceret tilgang mellem indenlandsk produktion og import
- b) indvirkningen af en øget efterspørgsel efter biobrændstoffer på bæredygtigheden i Fællesskabet og i tredjelande, under hensyntagen til de økonomiske og miljømæssige effekter, herunder effekterne på biodiversiteten

- c) mulighederne for på en videnskabeligt objektiv måde at identificere geografiske områder med høj biodiversitetsværdi, som ikke er omfattet af artikel 17, stk. 3
- d) indvirkningen af en øget efterspørgsel efter biomasse på de sektorer, der anvender biomasse
- e) tilgængeligheden af biobrændstoffer fremstillet på basis af affald, restprodukter, celluloseholdige nonfood-materialer og lignocellulose-materialer, og
- f) de indirekte ændringer i arealanvendelsen i forbindelse med alle produktionsveje.

Kommissionen foreslår efter omstændighederne korrigerende foranstaltninger.

6. På grundlag af de rapporter, der aflægges af medlemsstaterne i henhold til artikel 22, stk. 3, analyserer Kommissionen effektiviteten af medlemsstaternes foranstaltninger for at oprette et enkelt administrativt organ, der er ansvarligt for at behandle godkendelses-, certificerings- og licensansøgninger, og for at tilbyde ansøgerne bistand.

7. For at forbedre finansieringen og koordinationen med henblik på at opfylde det i artikel 3, stk. 1, omhandlede mål på 20 % forelægger Kommissionen senest den 31. december 2010 en analyse og en handlingsplan om vedvarende energi, der navnlig sigter mod:

- a) bedre anvendelse af strukturfondene og rammeprogrammerne
- b) bedre og øget anvendelse af midler fra Den Europæiske Investeringsbank og andre offentlige finansielle institutioner
- c) bedre adgang til risikovillig kapital, navnlig gennem analyse af de praktiske muligheder for en finansieringsfacilitet med risikodeling i forbindelse med investeringer i energi fra vedvarende energikilder i Fællesskabet i stil med Den Globale Fond for Energieffektivitet og Vedvarende Energi, der er et initiativ rettet mod tredjelande
- d) bedre koordination af fællesskabsstøtten, den nationale støtte og andre former for støtte, og
- e) bedre koordination til støtte for initiativer inden for vedvarende energi, hvis succes afhænger af indsats fra flere aktører i flere medlemsstater.

8. Senest 31. december 2014 fremlægger Kommissionen en rapport, der navnlig behandler følgende elementer:

- a) en revurdering af de minimumstærskler for besparelse i drivhusgasemissionen, der skal gælde fra de datoer, der er nævnt i artikel 17, stk. 2, andet afsnit, på grundlag af en konsekvensanalyse, der navnlig ser på den teknologiske udvikling,

de tilgængelige teknologier og tilgængeligheden af første og andengenerationsbiobrændstoffer med store besparelser i drivhusgasemissionen

- b) med hensyn til målet i artikel 3, stk. 4, en gennemgang af:
 - i) omkostningseffektiviteten af de foranstaltninger, der skal gennemføres for at nå dette mål
 - ii) en vurdering af muligheden for at nå dette mål og samtidig sikre bæredygtigheden af biobrændstofproduktionen i Fællesskabet og i tredjelande og tage hensyn til de økonomiske, miljømæssige og sociale konsekvenser, herunder indirekte effekter og indvirkninger på biodiversiteten, samt til tilgængeligheden af andengenerationsbiobrændstoffer på markedet
 - iii) effekten af gennemførelsen af målet på tilgængeligheden af fødevarer til overkommelige priser
 - iv) tilgængeligheden af el-, hybrid- og brintdrevne køretøjer på markedet samt den metodologi, der vælges til at beregne andelen af energi fra vedvarende energikilder i transportsektoren
 - v) evalueringen af specifikke markedsforhold, navnlig for markeder, hvor transportbrændstoffer udgør over halvdelen af det endelige energiforbrug, og markeder, der er helt afhængige af importerede biobrændstoffer
- c) en evaluering af gennemførelsen af dette direktiv, især med hensyn til samarbejdsmekanismerne, for at sikre, at mekanismerne sammen med medlemsstaternes mulighed for fortsat at anvende nationale støtteordninger, som nævnt i artikel 3, stk. 3, giver medlemsstaterne mulighed for at nå de nationale mål fastsat i bilag I på det bedste cost-benefitgrundlag og af den teknologiske udvikling samt de konklusioner, der kan drages for at nå målet på 20 % energi fra vedvarende energikilder på fællesskabsniveau.

På grundlag af denne rapport forelægger Kommissionen, hvis det er relevant, Europa-Parlamentet og Rådet forslag, der behandler ovenstående elementer, og navnlig:

- med hensyn til elementet i litra a), en ændring af den minimumsbesparelse i drivhusgasemissioner, der er omhandlet i det nævnte litra, og
- med hensyn til elementet i litra c), passende tilpasninger af samarbejdsforanstaltningerne i dette direktiv for at forbedre deres effektivitet med henblik på at kunne nå målet på 20 %. Sådanne forslag må hverken påvirke målet på 20 % eller medlemsstaternes kontrol over nationale støtteordninger og samarbejdsforanstaltninger.

9. Senest i 2018 fremlægger Kommissionen en køreplan for vedvarende energi for perioden efter 2020.

Køreplanen ledsages, hvis det er hensigtsmæssigt, af forslag til Europa-Parlamentet og Rådet for perioden efter 2020. I denne forbindelse skal køreplanen tage hensyn til erfaringerne fra gennemførelsen af dette direktiv og den teknologiske udvikling inden for energi fra vedvarende energikilder.

10. I 2021 fremlægger Kommissionen en rapport, der evaluerer gennemførelsen af dette direktiv. Denne rapport skal navnlig omhandle den rolle, følgende elementer har spillet for at gøre det muligt for medlemsstaterne at nå deres nationale mål, som fastsat i bilag I, på det bedste cost-benefitgrundlag:

- a) processen med udformning af prognoser og nationale handlingsplaner for vedvarende energi
- b) samarbejdsmekanismernes effektivitet
- c) den teknologiske udvikling inden for energi fra vedvarende energikilder, herunder udviklingen i anvendelsen af biobrændstoffer inden for kommerciel luftfart
- d) de nationale støtteordningers effektivitet, og
- e) konklusionerne fra Kommissionens rapporter i 2014 og 2018, jf. stk. 8 og 9.

Artikel 24

Gennemsigtighedsplatform

1. Kommissionen etablerer en offentlig online gennemsigtighedsplatform. Denne platform skal tjene til at øge gennemsigtigheden og til at lette og fremme samarbejdet mellem medlemsstaterne, navnlig hvad angår statistiske overførsler, som omhandlet i artikel 6, og fælles projekter, som omhandlet i artikel 7 og 9. Derudover kan platformen bruges til at offentliggøre relevante oplysninger, som Kommissionen eller en medlemsstat anser for at være af central betydning for dette direktiv og for opfyldelsen af dets mål.

2. Kommissionen offentliggør følgende oplysninger på gennemsigtighedsplatformen, hvor det er hensigtsmæssigt i sammenfattet form, under iagttagelse af fortroligheden af forretningsmæssigt følsomme oplysninger:

- a) medlemsstaternes nationale handlingsplaner for vedvarende energi
- b) medlemsstaternes prognosedokumenter som omhandlet i artikel 4, stk. 3, snarest muligt suppleret med Kommissionens sammenfatning af overskudsproduktion og skønnet importefterspørgsel
- c) medlemsstaternes tilbud om at samarbejde om statistisk overførsel eller fælles projekter på anmodning af den berørte medlemsstat

- d) de i artikel 6, stk. 2, nævnte oplysninger om statistisk overførsel mellem medlemsstaterne
- e) de i artikel 7, stk. 2 og 3, og i artikel 9, stk. 4 og 5, nævnte oplysninger om fælles projekter
- f) medlemsstaternes nationale rapporter som omhandlet i artikel 22
- g) Kommissionens rapporter som omhandlet i artikel 23, stk. 3.

På anmodning af den medlemsstat, der har forelagt oplysningerne, offentliggør Kommissionen dog ikke medlemsstaternes prognosedokumenter, som omhandlet i artikel 4, stk. 3, eller oplysningerne i medlemsstaternes nationale rapporter, som omhandlet i artikel 22, stk. 1, litra l) og m).

Artikel 25

Udvalg

1. Med undtagelse af de i stk. 2 omhandlede tilfælde bistår Kommissionen af Udvalget for vedvarende energikilder.
2. I spørgsmål vedrørende bæredygtigheden af biobrændstoffer og flydende biobrændsler bistår Kommissionen af Udvalget om biobrændstoffers og flydende biobrændsler bæredygtighed.
3. Når der henvises til dette stykke, anvendes artikel 3 og 7 i afgørelse 1999/468/EF, jf. dennes artikel 8.
4. Når der henvises til dette stykke, anvendes artikel 5a, stk. 1-4, og artikel 7 i afgørelse 1999/468/EF, jf. dennes artikel 8.

Artikel 26

Ændringer og ophævelse

1. I direktiv 2001/77/EF ophæves artikel 2, artikel 3, stk. 2, og artikel 4-8 med virkning fra den 1. april 2010.
2. I direktiv 2003/30/EF ophæves artikel 2, artikel 3, stk. 2, 3 og 5, og artikel 5 og 6 med virkning fra den 1. april 2010.
3. Direktiv 2001/77/EF og direktiv 2003/30/EF ophæves med virkning fra den 1. januar 2012.

Artikel 27

Gennemførelse

1. Med forbehold af artikel 4, stk. 1, 2 og 3, sætter medlemsstaterne de nødvendige love og administrative bestemmelser i kraft for at efterkomme dette direktiv senest den 5. december 2010.

Disse love og bestemmelser skal ved vedtagelsen indeholde en henvisning til dette direktiv eller skal ved offentliggørelsen ledsages af en sådan henvisning. De nærmere regler for henvisningen fastsættes af medlemsstaterne.

2. Medlemsstaterne meddeler Kommissionen de vigtigste nationale retsfor skrifter, som de udsteder på det område, der er omfattet af dette direktiv.

Artikel 28

Ikrafttræden

Dette direktiv træder i kraft på tyvendedagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Artikel 29

Adressater

Dette direktiv er rettet til medlemsstaterne.

Udfærdiget i Strasbourg, den 23. april 2009.

På Europa-Parlamentets vegne

Formand

H.-G. PÖTTERING

På Rådets vegne

Formand

P. NEČAS

BILAG I

Nationale overordnede mål for andelen af energi fra vedvarende energikilder i det udvidede endelige energiforbrug i 2020 ⁽¹⁾

A. Nationale overordnede mål

	Andelen af energi fra vedvarende energikilder i det udvidede endelige energiforbrug i 2005 (S_{2005})	Mål for andelen af energi fra vedvarende energikilder i det udvidede endelige energiforbrug i 2020 (S_{2020})
Belgien	2,2 %	13 %
Bulgarien	9,4 %	16 %
Tjekkiet	6,1 %	13 %
Danmark	17,0 %	30 %
Tyskland	5,8 %	18 %
Estland	18,0 %	25 %
Irland	3,1 %	16 %
Grækenland	6,9 %	18 %
Spanien	8,7 %	20 %
Frankrig	10,3 %	23 %
Italien	5,2 %	17 %
Cypern	2,9 %	13 %
Letland	32,6 %	40 %
Litauen	15,0 %	23 %
Luxembourg	0,9 %	11 %
Ungarn	4,3 %	13 %
Malta	0,0 %	10 %
Nederlandene	2,4 %	14 %
Østrig	23,3 %	34 %
Polen	7,2 %	15 %
Portugal	20,5 %	31 %
Rumænien	17,8 %	24 %
Slovenien	16,0 %	25 %
Slovakiet	6,7 %	14 %
Finland	28,5 %	38 %
Sverige	39,8 %	49 %
Det Forenede Kongerige	1,3 %	15 %

B. Vejledende forløb

Det vejledende forløb som omhandlet i artikel 3, stk. 2, skal bestå af følgende andele af energi fra vedvarende energikilder:

$S_{2005} + 0,20 (S_{2020} - S_{2005})$, som gennemsnit for toårsperioden 2011-2012

$S_{2005} + 0,30 (S_{2020} - S_{2005})$, som gennemsnit for toårsperioden 2013-2014

⁽¹⁾ For at de nationale mål i dette bilag kan nås, understreges det, at Fællesskabets retningslinjer for statsstøtte til miljøbeskyttelse anerkender, at der fortsat er behov for nationale støtteordninger til fremme af energi fra vedvarende energikilder.

$S_{2005} + 0,45 (S_{2020} - S_{2005})$, som gennemsnit for toårsperioden 2015-2016, og

$S_{2005} + 0,65 (S_{2020} - S_{2005})$, som gennemsnit for toårsperioden 2017-2018

hvor

S_{2005} = andelen i den pågældende medlemsstat i 2005 som anført i tabellen i del A

og

S_{2020} = andelen i den pågældende medlemsstat i 2020 som anført i tabellen i del A.

—

BILAG II

Normaliseringsregel for indregning af elektricitet produceret ved vandkraft og vindkraft

Følgende regel anvendes ved indregning af elektricitet, der produceres ved vandkraft i en given medlemsstat:

$$Q_{N(norm)} = C_N \times \left[\sum_{i=N-14}^N \frac{Q_i}{C_i} \right] / 15$$

hvor

N = referenceåret

$Q_{N(norm)}$ = den normaliserede elproduktion fra alle vandkraftværker i medlemsstaten i år N , til opgørelsesformål

Q_i = den mængde af elektricitet, der faktisk er produceret på alle medlemsstatens vandkraftværker i år i , målt i GWh, eksklusive produktion fra pumpekraftværker, der anvender vand, der tidligere har været pumpet op til et højere niveau

C_i = den samlede installerede effekt, fraregnet pumpelagre, af alle medlemsstatens vandkraftværker ved udgangen af år i , målt i MW.

Følgende regel anvendes ved indregning af elektricitet, der produceres ved vindkraft i en given medlemsstat:

$$Q_{N(norm)} = \frac{C_N + C_{N-1}}{2} \times \frac{\sum_{i=N-n}^N Q_i}{\sum_{j=N-n}^N \left(\frac{C_j + C_{j-1}}{2} \right)}$$

hvor

N = referenceåret

$Q_{N(norm)}$ = den normaliserede elproduktion fra alle vindkraftanlæg i medlemsstaten i år N , til opgørelsesformål

Q_i = den mængde af elektricitet, der faktisk er produceret på alle medlemsstatens vindkraft- anlæg i år i , målt i GWh

C_j = den samlede installerede effekt af alle medlemsstatens vindkraftanlæg ved udgangen af år j , målt i MW

n = 4 eller det antal år forud for år N , for hvilke der foreligger kapacitets- og produktionsdata for den pågældende medlemsstat, afhængigt af hvilket der er mindst.

BILAG III

Energiindholdet i transportbrændstoffer

Brændstof	Energiindhold pr. vægtenhed (nedre brændværdi, MJ/kg)	Energiindhold pr. volumenenhed (nedre brændværdi, MJ/l)
bioethanol (ethanol, der er fremstillet af biomasse)	27	21
bio-ETBE (ethyl-tert-butylether, der er fremstillet ud fra bioethanol)	36 (heraf 37 % fra vedvarende energikilder)	27 (heraf 37 % fra vedvarende energikilder)
biomethanol (methanol, der er fremstillet af biomasse, til anvendelse som biobrændstof)	20	16
bio-MTBE (methyl-tert-butylether, der er fremstillet ud fra biomethanol)	35 (heraf 22 % fra vedvarende energikilder)	26 (heraf 22 % fra vedvarende energikilder)
bio-DME (dimethylether, der er fremstillet af biomasse, til anvendelse som biobrændstof)	28	19
bio-TAEE (tert-amylethylether, der er fremstillet ud fra bioethanol)	38 (heraf 29 % fra vedvarende energikilder)	29 (heraf 29 % fra vedvarende energikilder)
biobutanol (butanol, der er fremstillet af biomasse, til anvendelse som biobrændstof)	33	27
biodiesel (methylester, der er fremstillet af vegetabilsk eller animalsk olie af dieselkvalitet, til anvendelse som biobrændstof)	37	33
Fischer-Tropsch-diesel (en syntetisk kulbrinte eller en blanding af syntetiske kulbrinter, der er fremstillet af biomasse)	44	34
hydrogeneret vegetabilsk olie (vegetabilsk olie, der er behandlet termokemisk med hydrogen)	44	34
ren vegetabilsk olie (olie, der er fremstillet af olieplanter ved presning, ekstraktion eller lignende processer, som kan være rå eller raffineret, men ikke kemisk modificeret, hvor anvendelsen er forenelig med den pågældende motortype og opfylder de tilsvarende emissionskrav)	37	34
biogas (et gasformigt brændstof, der er fremstillet af biomasse og/eller den bionedbrydelige del af affald, som kan renses til naturgaskvalitet, til anvendelse som biobrændstof, eller trægas)	50	—
benzin	43	32
diesel	43	36

BILAG IV

Certificering af installatører

De i artikel 14, stk. 3, omhandlede certificeringsordninger eller tilsvarende kvalificeringsordninger skal baseres på følgende kriterier:

1. Certificerings- eller kvalificeringsprocessen skal være gennemsigtig og nøje fastlagt af medlemsstaten eller det administrative organ, den udpeger.
2. Installatører af biomasseanlæg, varmepumpeanlæg, systemer til overfladenær udnyttelse af geotermisk energi, solcelleanlæg og solvarmeanlæg skal være certificeret af et anerkendt uddannelsesprogram eller uddannelsessted.
3. Uddannelsessteder og -programmer anerkendes af medlemsstaterne eller de administrative organer, de udpeger. Det anerkendende organ skal sørge for, at uddannelsesstedet løbende tilbyder uddannelsesprogrammet med god dækning både regionalt og nationalt. Uddannelsesstedet skal råde over tilstrækkeligt teknisk udstyr til at kunne tilbyde praktisk uddannelse, herunder laboratorieudstyr eller tilsvarende. Uddannelsesstedet skal ud over grunduddannelsen tilbyde kortere emnespecifikke genopfriskningskurser, bl.a. om ny teknologi, således at der er mulighed for livslang uddannelse vedrørende disse anlæg. Uddannelsesstedet kan være producenten af udstyret eller anlægget, institutter eller foreninger.
4. Uddannelse med henblik på certificering eller kvalificering som installatør skal omfatte såvel teori som praksis. Efter gennemført uddannelse skal installatøren have tilstrækkelige kompetencer til at installere det pågældende udstyr og de pågældende systemer, så de opfylder kundens krav til ydeevne og driftssikkerhed, er af god håndværksmæssig kvalitet og opfylder alle gældende bestemmelser og standarder, også med hensyn til energi- og miljømærkning.
5. Uddannelseskurset skal afsluttes med aflæggelse af en prøve med henblik på udstedelse af et certifikat eller et kvalifikationsbevis. Prøven skal omfatte en praktisk vurdering af, om kedler og ovne til biomasse, varmepumpeanlæg, systemer til overfladenær udnyttelse af geotermisk energi, solcelleanlæg eller solvarmeanlæg er korrekt installeret.
6. De i artikel 14, stk. 3, omhandlede certificeringsordninger eller tilsvarende kvalificeringsordninger skal tage behørigt hensyn til følgende retningslinjer:
 - a) Der bør tilbydes anerkendt uddannelse til installatører med erhvervs erfaring, som allerede har eller er ved at gennemføre følgende uddannelse:
 - i) for installatører af kedler og ovne til biomasse: uddannelse som blikkenslager, vvs-installatør, vvs-energitekniker, rørsmed eller rørlægger forudsættes
 - ii) for installatører af varmepumpeanlæg: uddannelse som blikkenslager eller køletekniker; grundlæggende elektriker- og blikkenslagerkompetencer (skæring af rør og samling af rør ved svejsning, lodning og limning, isolering, tætning af fittings, tæthedstest samt installation af varme- og køleanlæg) er en forudsætning
 - iii) for installatører af solcelle- og solvarmeanlæg: uddannelse som blikkenslager eller elektriker; der forudsættes blikkenslager-, elektriker- og tagdækningskompetencer, herunder kendskab til samling af rør ved svejsning, lodning og limning, tætning af fittings, tæthedstest af rørsystemer, forbindelse af ledninger samt metoder til inddækning og tætning, eller
 - iv) en erhvervsuddannelse, hvorved en installatør får de kompetencer, der svarer til en treårig uddannelse inden for et af de områder, der er omhandlet i litra a), b) eller c), ved både skoleundervisning og praktik.
 - b) Den teoretiske del af uddannelsen til installatør af kedler og ovne til biomasse bør give et overblik over situationen på markedet for biomasse og omfatte miljøaspekter, biobrændsler, logistik, brandbeskyttelse, relaterede støtteordninger, forbrændingsteknik, fyringsteknik, optimale rørføringsløsninger, omkostnings- og lønsomheds-sammenligninger samt konstruktion, installation og vedligeholdelse af biomassekedler og -ovne. Uddannelsen bør tillige bibringe et godt kendskab til eventuelle europæiske standarder for teknologi og biobrændsler, bl.a. granulater, og national lovgivning og fællesskabslovgivning på biomasseområdet.

- c) Den teoretiske del af uddannelsen til installatør af varmepumpeanlæg bør give et overblik over situationen på markedet for varmepumper og omfatte forskellige regioners geotermiske ressourcer og jordtemperatur, identifikation af jord- og bjergarter og deres varmeledningsevne, lovbestemmelser om udnyttelse af geotermiske ressourcer, mulighederne for brug af varmepumper i bygninger og valg af det bedst egnede varmepumpeanlæg samt viden om anlæggenes tekniske krav, sikkerhed, luftfiltrering, tilslutning til varmekilden og systemdesign. Uddannelsen bør tillige bibringe et godt kendskab til eventuelle europæiske standarder for varmepumper samt relevant national lovgivning og fællesskabslovgivning på området. Installatøren bør demonstrere, at følgende hovedkompetencer er erhvervet:
- i) grundlæggende viden om varmepumpers fysik og driftsprincipper, herunder varmepumpecyklussens karakteristika, dvs. sammenhængen mellem varmedrænets lave temperatur, varmekildens høje temperatur og systemets effektivitet, bestemmelse af effektfaktoren (COP) og sæsonydelsesfaktoren (SPF)
 - ii) viden om komponenterne og deres funktion i varmepumpecyklussen, herunder kompressor, ekspansionsventil, fordampner, kondensator, fittings, smøreolie, kølemiddel, overhedning og underafkøling samt varmepumpers kølemuligheder, og
 - iii) evne til at vælge og dimensionere komponenterne til et typisk anlæg, herunder bestemmelse af typiske værdier for forskellige bygningers varmebehov og for produktion af varmt vand baseret på energiforbrug, bestemmelse af varmepumpens kapacitet som funktion af varmebehovet til varmt vand, bygningens varmekapacitet og afbrydelser af elforsyningen; bestemmelse af komponenter til og størrelse af en eventuel buffertank og inkludering af et supplerende opvarmningssystem.
- d) Den teoretiske del af uddannelsen til installatør af solcelle- og solvarmeanlæg bør give et overblik over situationen på markedet for solenergiprodukter og omkostnings- og lønsomhedssammenligninger og omfatte miljøaspekter, solenergianlægs komponenter, karakteristika og dimensionering af solvarmesystemer, udvælgelse af præcisions-systemer og dimensionering af komponenter, bestemmelse af varmebehov, brandbeskyttelse, relaterede støtteordninger samt konstruktion, installation og vedligeholdelse af solcelle- og solvarmeanlæg. Uddannelsen bør tillige bibringe et godt kendskab til eventuelle europæiske teknologistandarder og mærkningssystemer, f.eks. Solar Key-mark, og national lovgivning og fællesskabslovgivning på området. Installatøren bør erhverve følgende hovedkompetencer:
- i) evne til at arbejde sikkert med det nødvendige værktøj og udstyr under overholdelse af sikkerhedskrav og standarder og udpege faremomenter ved solenergianlæg med hensyn til elektricitet, vand mv.
 - ii) evne til at identificere anlæg og komponenter dertil, som er specifikke for aktive og passive systemer, herunder den mekaniske konstruktion, og bestemme komponenternes placering og systemets design og konfiguration
 - iii) for solcelleanlæg og solvandvarmere evne til at udpege en egnet placering af anlægget og dets orientering og hældning under hensyntagen til skyggeforhold, solindfald, den bærende konstruktion og anlæggets egnethed i forhold til bygningen eller klimaet samt identificere forskellige installationsmetoder til tagtyper og det nødvendige reguleringsudstyr, og
 - iv) især for solcelleanlæg, evne til at tilpasse elkonstruktionen, herunder fastslå den normale belastningsstrøm, vælge egnede ledningstyper og -dimensioner til hvert enkelt kredsløb, fastsætte den korrekte størrelse og placering af alt tilhørende udstyr og delsystemer og vælge et hensigtsmæssigt tilslutningspunkt.
- e) Installatørcertifikatet bør have tidsbegrænset gyldighed, idet fornyelse betinges af gennemførelse af et genopfriskningsseminar eller lignende.
-

BILAG V

Regler for beregning af drivhusgaseffekterne af bibrændstoffer, flydende bibrændsler og de fossile brændstoffer, de sammenlignes med

A. Typiske værdier og standardværdier for biobrændstoffer, når de produceres uden nettokulstofemission som følge af ændret arealanvendelse

Produktionsvej for biobrændstof	Typisk besparelse i drivhusgasemissioner	Standardværdi for besparelse i drivhusgasemissioner
ethanol fra sukkerroer	61 %	52 %
ethanol fra hvede (procesbrændsel ikke præciseret)	32 %	16 %
ethanol fra hvede (brunkul som procesbrændsel i kraftvarmeanlæg)	32 %	16 %
ethanol fra hvede (naturgas som procesbrændsel i konventionelt kedelanlæg)	45 %	34 %
ethanol fra hvede (naturgas som procesbrændsel i kraftvarmeanlæg)	53 %	47 %
ethanol fra hvede (halm som procesbrændsel i kraftvarmeanlæg)	69 %	69 %
ethanol fra majs, produceret i Fællesskabet (naturgas som procesbrændsel i kraftvarmeanlæg)	56 %	49 %
ethanol fra sukkerrør	71 %	71 %
andelen fra vedvarende energikilder af ethyl-tert-butylether (ETBE)	Svarende til den anvendte produktionsvej for ethanol	
andelen fra vedvarende energikilder af tert-amylethylether (TAAE)	Svarende til den anvendte produktionsvej for ethanol	
biodiesel fra rapsfrø	45 %	38 %
biodiesel fra solsikke	58 %	51 %
biodiesel fra sojabønner	40 %	31 %
biodiesel fra palmeolie (ikke-specificeret proces)	36 %	19 %
biodiesel fra palmeolie (proces med methanopsamling ved oliemøllen)	62 %	56 %
biodiesel fra vegetabilsk eller animalsk (*)olieaffald	88 %	83 %
hydrogeneret vegetabilsk olie fra rapsfrø	51 %	47 %
hydrogeneret vegetabilsk olie fra solsikke	65 %	62 %
hydrogeneret vegetabilsk olie fra palmer (ikke-specificeret proces)	40 %	26 %
hydrogeneret vegetabilsk olie fra palmer (proces med methanopsamling ved oliemøllen)	68 %	65 %
ren vegetabilsk olie fra rapsfrø	58 %	57 %
biogas fra organisk kommunalt affald, som komprimeret naturgas	80 %	73 %
biogas fra gylle, som komprimeret naturgas	84 %	81 %
biogas fra fast husdyrgødning, som komprimeret naturgas	86 %	82 %

(*) Ekskl. animalsk olie fremstillet af animalske biprodukter, der er klassificeret som kategori 3-materiale i overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1774/2002 af 3. oktober 2002 om sundhedsbestemmelser for animalske biprodukter, som ikke er bestemt til konsum (*).

(1) EFT L 273 af 10.10.2002, s. 1.

- B. Skønnede typiske værdier og standardværdier for fremtidige biobrændstoffer, der ikke var på markedet, eller der kun var på markedet i ubetydelig mængde, i januar 2008, når de produceres uden nettokulstofemissioner som følge af ændret arealanvendelse

Produktionsvej for biobrændstof	Typisk besparelse i drivhusgasemissioner	Standardværdi for besparelse i drivhusgasemissioner
ethanol fra hvedehalm	87 %	85 %
ethanol fra træaffald	80 %	74 %
ethanol fra dyrket træ	76 %	70 %
Fischer-Tropsch-diesel fra træaffald	95 %	95 %
Fischer-Tropsch-diesel fra dyrket træ	93 %	93 %
dimethylether (DME) fra træaffald	95 %	95 %
DME fra dyrket træ	92 %	92 %
methanol fra træaffald	94 %	94 %
methanol fra dyrket træ	91 %	91 %
andelen fra vedvarende energikilder af methyl-tert-butylether (MTBE)	Svarende til den anvendte produktionsvej for methanol	

C. Metodologi

1. Drivhusgasemissionerne fra produktion og anvendelse af transportbrændstoffer, biobrændstoffer og flydende biobrændsler beregnes ved følgende formel:

$$E = e_{ec} + e_l + e_p + e_{td} + e_u - e_{sca} - e_{ccs} - e_{ccr} - e_{ee}$$

hvor

- E = de samlede emissioner fra anvendelsen af brændstoffet
- e_{ec} = emissionerne fra udvinding eller dyrkning af råmaterialerne
- e_l = de årlige emissioner fra ændringer i kulstoflagrene som følge af ændringer i arealanvendelsen
- e_p = emissionerne fra forarbejdning
- e_{td} = emissionerne fra transport og distribution
- e_u = emissionerne fra selve anvendelsen af brændstoffet
- e_{sca} = emissionsbesparelse fra akkumulering af kulstof i jorden via forbedret landbrugsforvaltning
- e_{ccs} = emissionsbesparelse fra opsamling og geologisk lagring af CO₂
- e_{ccr} = emissionsbesparelse fra opsamling og erstatning af CO₂, og
- e_{ee} = emissionsbesparelse fra overskydende elektricitet fra kraftvarmeværker.

Emissioner fra fremstilling af maskiner og udstyr medregnes ikke.

2. Drivhusgasemissionerne fra brændstoffer, E , udtrykkes i gram CO₂-ækvivalenter pr. MJ brændstof, gCO_{2eq}/MJ.
3. Uanset bestemmelsen i punkt 2 kan de værdier, der beregnes i gCO_{2eq}/MJ for transportbrændstof, korrigeres for forskelle mellem brændstofferne med hensyn til udført nyttearbejde, udtrykt i km/MJ. Sådanne korrektioner må kun foretages, hvis der fremlægges dokumentation for forskellene i udført nyttearbejde.
4. Besparelsen i drivhusgasemissionen for biobrændstoffer og flydende biobrændsler beregnes efter følgende formel:

$$BESPARELSE = (E_F - E_B)/E_F$$

hvor

- E_B = de samlede emissioner fra biobrændstoffet eller det andet flydende biobrændsel, og
- E_F = de samlede emissioner fra det fossile brændstof, der sammenlignes med.

5. Ved beregningen efter punkt 1 medregnes drivhusgasserne CO₂, N₂O og CH₄. Der benyttes følgende koefficienter ved beregning af CO₂-ækvivalenter:

CO₂: 1

N₂O: 296

CH₄: 23

6. I emissionerne fra udvinding eller dyrkning af råmaterialerne, e_{ec} , indgår emissioner fra følgende: selve udvindings- eller dyrkningsprocessen, indsamlingen af råmaterialerne, svind og lækager; fremstillingen af kemikalier eller produkter, der benyttes ved udvindingen eller dyrkningen. Opsamling af CO₂ ved dyrkning af råmaterialer medregnes ikke. Certificeret reduktion af drivhusgasemissioner ved afbrænding (flaring) på olieproduktionssteder hvor som helst i verden fratrækkes. I stedet for de faktiske værdier af emissionen fra dyrkning kan der benyttes skøn, der bygger på gennemsnit for geografiske områder, der er mindre end dem, der ligger til grund for beregningen af standardværdierne.

7. Årlige emissioner fra ændringer i kulstoflagrene som følge af ændringer i arealanvendelsen, e_l , beregnes ved fordeling af de samlede emissioner ligeligt over 20 år. Sådanne emissioner beregnes efter følgende formel:

$$e_l = (CS_R - CS_A) \times 3,664 \times 1/20 \times 1/P - e_B \text{ (}^1\text{)},$$

hvor

e_l = de årlige drivhusgasemissioner fra ændringer i kulstoflagrene som følge af ændringer i arealanvendelsen (målt i vægtmængde CO₂-ækvivalenter pr. biobrændstofenergiindhold)

CS_R = det kulstoflager pr. arealenhed, der svarer til referencearealanvendelsen (målt i vægtmængde kulstof pr. arealenhed, inkl. jord og planter). Som referencearealanvendelse gælder arealanvendelsen i januar 2008, eller 20 år før råmaterialet er høstet, afhængigt af hvilken der er senest

CS_A = det kulstoflager pr. arealenhed, der svarer til den faktiske arealanvendelse (målt i vægtmængde kulstof pr. arealenhed, inkl. både jord og vegetation). I tilfælde, hvor kulstoflagrene akkumuleres over mere end et år, skal den værdi, der tillægges CS_A , være det skønnede lager pr. arealenhed efter tyve år, eller når afgrøden er moden, afhængigt af hvilket der er tidligst

P = afgrødens produktivitet (målt i biobrændstoffets eller det flydende biobrændsels energiindhold pr. arealenhed pr. år), og

e_B = bonus på 29 gCO_{2eq}/MJ biobrændstoffer eller flydende biobrændsel, såfremt biomassen stammer fra genoprettede nedbrudte arealer på de i punkt 8 omhandlede betingelser.

8. Bonussen på 29 gCO_{2eq}/MJ finder anvendelse, såfremt det kan dokumenteres, at det pågældende areal:

a) ikke blev udnyttet til landbrugsformål eller nogen anden aktivitet i januar 2008, og

b) hører under en af følgende kategorier:

i) stærkt nedbrudt areal, herunder sådanne arealer, der tidligere har været udnyttet til landbrugsformål

ii) stærkt forurenede arealer.

Bonussen på 29 gCO_{2eq}/MJ finder anvendelse i en periode på op til 10 år fra tidspunktet for omlægningen af jorden til landbrugsmæssig udnyttelse, forudsat at der på arealer, der hører under nr. i), sikres en regelmæssig vækst i kulstoflageret samt en anselig reduktion af erosionen, og at der på arealer, der hører under nr. ii), sker en reduktion af jordforureningen.

9. Kategorierne i punkt 8, litra b), defineres som følger:

a) »stærkt nedbrudte arealer« betyder arealer, som i et betydeligt tidsrum har været enten betydeligt tilsaltede, eller har haft et særlig lavt indhold af organiske materialer, og som har været stærkt eroderede

b) »stærkt forurenede arealer« betyder arealer, der ikke er egnet til dyrkning af fødevarer og foder på grund af jordforureningen.

Sådanne arealer skal omfatte arealer, der har været genstand for en kommissionsbeslutning i overensstemmelse med artikel 18, stk. 4, fjerde afsnit.

⁽¹⁾ Størrelsen 3,664 er den kvotient, der fås ved at dividere molekylvægten af CO₂ (44,010 g/mol) med molekylvægten af kulstof, (12,011 g/mol).

10. Kommissionen vedtager senest den 31. december 2009 retningslinjer for beregning af kulstoflagre i jorden på grundlag af IPCC's retningslinjer for nationale drivhusgasopgørelser — bind 4-2006. Kommissionens retningslinjer skal fungere som grundlag ved beregning af kulstoflagre i jorden med henblik på dette direktiv.

11. I emissionerne fra forarbejdning, e_p , skal indgå emissioner fra følgende: selve forarbejdningen, svind og lækager, fremstillingen af kemikalier eller produkter, der benyttes ved forarbejdningen.

Ved indregningen af det elforbrug, der ikke produceres på brændstofproduktionsanlægget selv, antages intensiteten af drivhusgasemissionerne ved produktion og distribution af den pågældende elektricitet at have samme størrelse som den gennemsnitlige emissionsintensitet ved produktion og distribution af elektricitet i et nærmere defineret område. Som en undtagelse fra denne regel kan producenter benytte en gennemsnitsværdi for et enkelt elværks elproduktion, hvis det pågældende værk ikke er tilsluttet til elnettet.

12. I emissionerne fra transport og distribution, e_{td} , indgår emissioner fra transport og oplagring af råmaterialer og halvfabrikata samt fra oplagring og distribution af færdigvarer. Emissionerne fra transport og distribution, der medtages i henhold til punkt 6, er ikke omfattet af dette punkt.

13. Emissionerne fra selve anvendelsen af brændstoffet, e_w , sættes til nul for biobrændstoffer og flydende biobrændsler.

14. Emissionsbesparelse fra opsamling og geologisk lagring af CO_2 , e_{ccs} , der ikke allerede er medregnet i e_p , må kun omfatte emissioner, der undgås ved opsamling og lagring af CO_2 , hvis emission er direkte knyttet til udvinding, transport, forarbejdning og distribution af brændstof.

15. Emissionsbesparelse fra opsamling og erstatning af CO_2 , e_{ccr} , må kun omfatte emissioner, der undgås ved opsamling af CO_2 , hvis kulstofhydrer fra biomasse, og som anvendes til at erstatte fossilt afledt CO_2 , der indgår i kommercielle produkter og tjenesteydelser.

16. Emissionsbesparelse fra overskydende elektricitet fra kraftvarmeværker, e_{ee} , medregnes for så vidt angår den overskydende elektricitet, der produceres på brændstofproduktionsanlæg med kraftvarmeværk, undtagen hvis det benyttede brændsel er et andet biprodukt end et restprodukt fra landbruget. Når denne overskydende elektricitet gøres op, ansættes kraftvarmeværkets størrelse til, hvad der mindst er nødvendigt for, at kraftvarmeværket kan levere den nødvendige varme til brændstofproduktionen. Besparelsen i drivhusgasemissionen ved denne overskydende elektricitet sættes til at være lig med den mængde drivhusgas, der ville være udledt ved produktion af samme mængde af elektricitet på et kraftværk med samme brændsel som kraftvarmeværkets.

17. Hvis der ved en brændstofproduktionsproces fremstilles en kombination af det brændstof, hvis emissioner beregnes, og et eller flere andre produkter (»biprodukter«), fordeles drivhusgasemissionerne mellem brændstoffet eller dets mellemprodukt og biprodukterne i forhold til deres energiindhold (udtrykt ved nedre brændværdi for alle andre biprodukter end elektricitet).

18. De emissioner, der skal fordeles med henblik på beregningen under punkt 17, er $e_{cc} + e_i + d_e$ brøkdeler af e_p , e_{td} og e_{ee} , som finder sted til og med det procestrin, hvor et biprodukt er fremstillet. Hvis der på et tidligere procestrin i livscyklussen er sket allokering til biprodukter, træder den brøkdel af disse emissioner, der i det sidste procestrin er tilskrevet brændstofmellemproduktet, i stedet for den fulde emission ved beregningen.

For biobrændstoffer og flydende biobrændsler skal alle biprodukter, herunder elektricitet, der ikke er omfattet af punkt 16, tages med ved beregningen, undtagen restprodukter fra landbruget, herunder halm, bagasse, bælg, avner og nøddeskaller. Biprodukter med negativt energiindhold sættes ved beregningen til et energiindhold på nul.

Affald, restprodukter fra landbruget, herunder halm, bagasse, bælg, avner og nøddeskaller, og restprodukter fra forarbejdning, herunder råglycerin (glycerin, der ikke er raffineret), sættes til at have drivhusgasemissioner på nul i de processer i deres livscyklus, der ligger forud for indsamlingen af disse materialer.

For brændstoffer, der fremstilles i raffinaderier, benyttes raffinaderiet som den enhed, der lægges til grund for beregningen i punkt 17.

19. Ved beregninger efter formlen i punkt 4 for biobrændstoffer benyttes som værdi for emissionen fra det fossile brændstof, der sammenlignes med, E_F , den senest kendte faktiske gennemsnitsmission fra den fossile del af benzin og diesel, der forbruges i Fællesskabet, som indberettet i henhold til direktiv 98/70/EF. Foreligger der ingen data, benyttes værdien 83,8 $\text{gCO}_{2\text{eq}}/\text{MJ}$.

Ved beregninger efter formlen i punkt 4 for flydende biobrændsler til elproduktion benyttes for emissionen fra det fossile brændstof, der sammenlignes med, E_p , værdien 91 gCO_{2eq}/MJ.

Ved beregninger efter formlen i punkt 4 for flydende biobrændsler til varmeproduktion benyttes for emissionen fra det fossile brændstof, der sammenlignes med, E_p , værdien 77 gCO_{2eq}/MJ.

Ved beregninger efter formlen i punkt 4 for flydende biobrændsler til kombineret kraftvarmeproduktion benyttes for emissionen fra det fossile brændstof, der sammenlignes med, E_p , værdien 85 gCO_{2eq}/MJ.

D. Disaggregerede standardværdier for biobrændstoffer og flydende biobrændsler

Disaggregerede standardværdier for dyrkning: » e_{ec} «, som defineret i dette bilags del C

Produktionsvej for biobrændstof og flydende biobrændsel	Typiske drivhusgasemissioner (gCO _{2eq} /MJ)	Standardværdi for drivhusgasemissioner (gCO _{2eq} /MJ)
ethanol fra sukkerroer	12	12
ethanol fra hvede	23	23
ethanol fra majs, produceret i EF	20	20
ethanol fra sukkerrør	14	14
andelen fra vedvarende energikilder af ETBE	Svarende til den anvendte produktionsvej for ethanol	
andelen fra vedvarende energikilder af TAEE	Svarende til den anvendte produktionsvej for ethanol	
biodiesel fra rapsfrø	29	29
biodiesel fra solsikke	18	18
biodiesel fra sojabønner	19	19
biodiesel fra palmeolie	14	14
biodiesel fra vegetabilsk eller animalsk (*)olieaffald	0	0
hydrogeneret vegetabilsk olie fra rapsfrø	30	30
hydrogeneret vegetabilsk olie fra solsikke	18	18
hydrogeneret vegetabilsk olie fra palmer	15	15
ren vegetabilsk olie fra rapsfrø	30	30
biogas fra organisk kommunalt affald, som komprimeret naturgas	0	0
biogas fra gylle, som komprimeret naturgas	0	0
biogas fra fast husdyrgødning, som komprimeret naturgas	0	0

(*) Ekskl. animalsk olie fremstillet af animalske biprodukter, der er klassificeret som kategori 3-materiale i overensstemmelse med forordning (EF) nr. 1774/2002.

Disaggregerede standardværdier for forarbejdning (herunder overskydende elektricitet): » $e_p - e_{ee}$ «, som defineret i dette bilags del C

Produktionsvej for biobrændstof og flydende biobrændsel	Typiske drivhusgasemissioner (gCO _{2eq} /MJ)	Standardværdi for drivhusgasemissioner (gCO _{2eq} /MJ)
ethanol fra sukkerroer	19	26
ethanol fra hvede (procesbrændsel ikke præciseret)	32	45
ethanol fra hvede (brunkul som procesbrændsel i kraftvarmeanlæg)	32	45
ethanol fra hvede (naturgas som procesbrændsel i konventionelt kedelanlæg)	21	30
ethanol fra hvede (naturgas som procesbrændsel i kraftvarmeanlæg)	14	19

Produktionsvej for biobrændstof og flydende biobrændsel	Typiske drivhusgasemissioner (gCO _{2eq} /MJ)	Standardværdi for drivhusgasemissioner (gCO _{2eq} /MJ)
ethanol fra hvede (halm som procesbrændsel i kraftvarmeanlæg)	1	1
ethanol fra majs, produceret i Fællesskabet (naturgas som procesbrændsel i kraftvarmeanlæg)	15	21
ethanol fra sukkerrør	1	1
andelen fra vedvarende energikilder af ETBE	Svarende til den anvendte produktionsvej for ethanol	
andelen fra vedvarende energikilder af TAEE	Svarende til den anvendte produktionsvej for ethanol	
biodiesel fra rapsfrø	16	22
biodiesel fra solsikke	16	22
biodiesel fra sojabønner	18	26
biodiesel fra palmeolie (ikke-specificeret proces)	35	49
biodiesel fra palmeolie (proces med methanopsamling fra oliemølle)	13	18
biodiesel fra vegetabilsk eller animalsk olieaffald	9	13
hydrogeneret vegetabilsk olie fra rapsfrø	10	13
hydrogeneret vegetabilsk olie fra solsikke	10	13
hydrogeneret vegetabilsk olie fra palmer (ikke-specificeret proces)	30	42
hydrogeneret vegetabilsk olie fra palmer (proces med methanopsamling fra oliemølle)	7	9
ren vegetabilsk olie fra rapsfrø	4	5
biogas fra organisk kommunalt affald, som komprimeret naturgas	14	20
biogas fra gylle, som komprimeret naturgas	8	11
biogas fra fast husdyrgødning, som komprimeret naturgas	8	11

Disaggregerede standardværdier for transport og distribution: »e_{td}«, som defineret i dette bilags del C

Produktionsvej for biobrændstof og flydende biobrændsel	Typiske drivhusgasemissioner (gCO _{2eq} /MJ)	Standardværdi for drivhusgasemissioner (gCO _{2eq} /MJ)
ethanol fra sukkerroer	2	2
ethanol fra hvede	2	2
ethanol fra majs, produceret i Fællesskabet	2	2
ethanol fra sukkerrør	9	9
andelen fra vedvarende energikilder af ETBE	Svarende til den anvendte produktionsveje for ethanol	
andelen fra vedvarende energikilder af TAEE	Svarende til den anvendte produktionsvej for ethanol	
biodiesel fra rapsfrø	1	1
biodiesel fra solsikke	1	1
biodiesel fra sojabønner	13	13
biodiesel fra palmeolie	5	5
biodiesel fra vegetabilsk eller animalsk olieaffald	1	1
hydrogeneret vegetabilsk olie fra rapsfrø	1	1
hydrogeneret vegetabilsk olie fra solsikke	1	1
hydrogeneret vegetabilsk olie fra palmer	5	5
ren vegetabilsk olie fra rapsfrø	1	1
biogas fra organisk kommunalt affald, som komprimeret naturgas	3	3
biogas fra gylle, som komprimeret naturgas	5	5
biogas fra fast husdyrgødning, som komprimeret naturgas	4	4

I alt for dyrkning, forarbejdning, transport og distribution

Produktionsvej for biobrændstof og flydende biobrændsel	Typiske drivhusgasemissioner (gCO _{2eq} /MJ)	Standardværdi for drivhusgasemissioner (gCO _{2eq} /MJ)
ethanol fra sukkerroer	33	40
ethanol fra hvede (procesbrændsel ikke præciseret)	57	70
ethanol fra hvede (brunkul som procesbrændsel i kraftvarmeanlæg)	57	70
ethanol fra hvede (naturgas som procesbrændsel i konventionelt kedelanlæg)	46	55
ethanol fra hvede (naturgas som procesbrændsel i kraftvarmeanlæg)	39	44
ethanol fra hvede (halm som procesbrændsel i kraftvarmeanlæg)	26	26
ethanol fra majs, produceret i Fællesskabet (naturgas som procesbrændsel i kraftvarmeanlæg)	37	43
ethanol fra sukkerrør	24	24
andelen fra vedvarende energikilder af ETBE	Svarende til den anvendte produktionsvej for ethanol	
andelen fra vedvarende energikilder af TAEE	Svarende til den anvendte produktionsvej for ethanol	
biodiesel fra rapsfrø	46	52
biodiesel fra solsikke	35	41
biodiesel fra sojabønner	50	58
biodiesel fra palmeolie (ikke-specificeret proces)	54	68
biodiesel fra palmeolie (proces med methanopsamling fra oliemølle)	32	37
biodiesel fra vegetabilsk eller animalsk olieaffald	10	14
hydrogeneret vegetabilsk olie fra rapsfrø	41	44
hydrogeneret vegetabilsk olie fra solsikke	29	32
hydrogeneret vegetabilsk olie fra palmer (ikkespecificeret proces)	50	62
hydrogeneret vegetabilsk olie fra palmer (proces med methanopsamling fra oliemølle)	27	29
ren vegetabilsk olie fra rapsfrø	35	36
biogas fra organisk kommunalt affald, som komprimeret naturgas	17	23
biogas fra gylle, som komprimeret naturgas	13	16
biogas fra fast husdyrgødning, som komprimeret naturgas	12	15

- E. Skønnede disaggregerede standardværdier for fremtidige biobrændstoffer, der ikke var på markedet, eller der kun var på markedet i ubetydelig mængde, i januar 2008

Disaggregerede standardværdier for dyrkning: »e_{ec}«, som defineret i dette bilags del C

Produktionsvej for biobrændstof og flydende biobrændsel	Typiske drivhusgasemissioner (gCO _{2eq} /MJ)	Standardværdi for drivhusgasemissioner (gCO _{2eq} /MJ)
ethanol fra hvedehalm	3	3
ethanol fra træaffald	1	1
ethanol fra dyrket træ	6	6
Fischer-Tropsch-diesel fra træaffald	1	1
Fischer-Tropsch-diesel fra dyrket træ	4	4
DME fra træaffald	1	1
DME fra dyrket træ	5	5
methanol fra træaffald	1	1
methanol fra dyrket træ	5	5
andelen fra vedvarende energikilder af MTBE	Svarende til den anvendte produktionsvej for methanol	

Disaggregerede standardværdier for forarbejdning (herunder overskydende elektricitet): » $e_p - e_{ee}$ «, som defineret i dette bilags del C

Produktionsvej for bibrændstof og flydende biobrændsel	Typiske drivhusgasemissioner (gCO _{2eq} /MJ)	Standardværdi for drivhusgasemissioner (gCO _{2eq} /MJ)
ethanol fra hvedehalm	5	7
ethanol fra træ	12	17
Fischer-Tropsch-diesel fra træ	0	0
DME træ	0	0
methanol fra træ	0	0
andelen fra vedvarende energikilder af MTBE	Svarende til den anvendte produktionsvej for methanol	

Disaggregerede standardværdier for transport og distribution: » e_{td} «, som defineret i dette bilags del C

Produktionsvej for bibrændstof og flydende biobrændsel	Typiske drivhusgasemissioner (gCO _{2eq} /MJ)	Standardværdi for drivhusgasemissioner (gCO _{2eq} /MJ)
ethanol fra hvedehalm	2	2
ethanol fra træaffald	4	4
ethanol fra dyrket træ	2	2
Fischer-Tropsch-diesel fra træaffald	3	3
Fischer-Tropsch-diesel fra dyrket træ	2	2
DME fra træaffald	4	4
DME fra dyrket træ	2	2
methanol fra træaffald	4	4
methanol fra dyrket træ	2	2
andelen fra vedvarende energikilder af MTBE	Svarende til den anvendte produktionsvej for methanol	

I alt for dyrkning, forarbejdning, transport og distribution

Produktionsvej for bibrændstof og flydende biobrændsel	Typiske drivhusgasemissioner (gCO _{2eq} /MJ)	Standardværdi for drivhusgasemissioner (gCO _{2eq} /MJ)
ethanol fra hvedehalm	11	13
ethanol fra træaffald	17	22
ethanol fra dyrket træ	20	25
Fischer-Tropsch-diesel fra træaffald	4	4
Fischer-Tropsch-diesel fra dyrket træ	6	6
DME fra træaffald	5	5
DME fra dyrket træ	7	7
methanol fra træaffald	5	5
methanol fra dyrket træ	7	7
andelen fra vedvarende energikilder af MTBE	Svarende til den anvendte produktionsvej for methanol	

BILAG VI

Mindstekrav til harmoniseret model for nationale handlingsplaner for vedvarende energi

1) Forventet endeligt energiforbrug:

Det udvidede endelige energiforbrug til elektricitet, transport samt opvarmning og køling for 2020 under hensyn til virkningerne af energieffektivitetspolitiske foranstaltninger.

2) Nationale sektormål for 2020 og skønnede andele af energi fra vedvarende energikilder til elektricitet, opvarmning og køling samt transport:

- a) mål for andel af energi fra vedvarende energikilder til elektricitet i 2020
- b) skønnet forløb for andelen af energi fra vedvarende energikilder til elektricitet
- c) mål for andel af energi fra vedvarende energikilder til opvarmning og køling i 2020
- d) skønnet forløb for andelen af energi fra vedvarende energikilder til opvarmning og køling
- e) skønnet forløb for andelen af energi fra vedvarende energikilder til transport
- f) vejledende nationalt forløb som omhandlet i artikel 3, stk. 2, og del B i bilag I.

3) Foranstaltninger med henblik på at nå målene:

- a) oversigt over alle politikker og foranstaltninger vedrørende fremme af anvendelsen af energi fra vedvarende energikilder
- b) specifikke foranstaltninger til opfyldelse af kravene i artikel 13, 14 og 16, herunder behovet for at udvide og/eller styrke bestående infrastruktur med henblik på at lette integrationen af de mængder af energi fra vedvarende energikilder, der er nødvendige for at nå 2020-målet på nationalt plan, samt foranstaltninger med henblik på at gøre godkendelsesprocedurer, foranstaltninger til reduktion af ikke-teknologiske hindringer og foranstaltninger vedrørende artikel 17-21 hurtigere
- c) støtteordninger til fremme af anvendelsen af energi fra vedvarende energikilder til elektricitet, som medlemsstaten eller en gruppe af medlemsstater anvender
- d) støtteordninger til fremme af anvendelsen af energi fra vedvarende energikilder til opvarmning og køling, som medlemsstaten eller en gruppe af medlemsstater anvender
- e) støtteordninger til fremme af anvendelsen af energi fra vedvarende energikilder til transport, som medlemsstaten eller en gruppe af medlemsstater anvender
- f) specifikke foranstaltninger til fremme af anvendelsen af energi fra biomasse, navnlig med henblik på tilvejebringelse af ny anvendelser af biomasse under hensyn til:
 - i) tilgængeligheden af biomasse: både indenlandsk potentiale og import
 - ii) foranstaltninger til forøgelse af tilgængeligheden af biomasse under hensyn til andre biomassebrugere (landbrug og skovbaserede sektorer)
- g) planlagt anvendelse af statistiske overførsler mellem medlemsstaterne og planlagt deltagelse i fælles projekter med andre medlemsstater og tredjelande:
 - i) skønnet overskudsproduktion af energi fra vedvarende energikilder sammenlignet med det vejledende forløb, der kan overføres til andre medlemsstater
 - ii) skønnet potentiale for fælles projekter
 - iii) skønnet efterspørgsel efter energi fra vedvarende energikilder, der må opfyldes på anden måde end ved indenlandsk produktion.

4) Evalueringer:

- a) det samlede forventede bidrag fra hver enkelt energiteknologi med henblik på at opfylde de bindende mål for 2020 og det vejledende forløb for andelen af energi fra vedvarende energikilder inden for elektricitet, opvarmning og køling samt transport
 - b) det samlede forventede bidrag fra energieffektivitet og energibesparende foranstaltninger med henblik på at opfylde de bindende mål for 2020 og det vejledende forløb for andelen af energi fra vedvarende energikilder inden for elektricitet, opvarmning og køling samt transport.
-

BILAG VII

Beregning af energi fra varmepumper

Den mængde af aerotermisk, geotermisk eller hydrotermisk energi opsamlet ved hjælp af varmepumper, der skal betragtes som energi fra vedvarende energikilder med henblik på dette direktiv, E_{RES} , beregnes efter følgende regel:

$$E_{RES} = Q_{usable} * (1 - 1/SPF)$$

hvor

- Q_{usable} = den skønnede samlede brugbare varme fra varmepumper, som opfylder de i artikel 5, stk. 4, nævnte kriterier, anvendt som følger: Kun varmepumper, for hvilke det gælder, at $SPF > 1,15 * 1/\eta$, tages i betragtning
- SPF = den skønnede gennemsnitlige sæsonydelsesfaktor for disse varmepumper
- η er forholdet mellem den totale bruttoproduktion af elektricitet og forbruget af primærenergi ved elproduktion og beregnes som et EU-gennemsnit på baggrund af data fra Eurostat.

Kommissionen fastlægger senest den 1. januar 2013 retningslinjer for, hvordan medlemsstaterne skønner værdierne for Q_{usable} og SPF for de forskellige varmepumpe teknologier og -anvendelser under hensyntagen til forskelle i klimaforhold, navnlig meget kolde klimaer.

EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS DIREKTIV 2009/29/EF

af 23. april 2009

om ændring af direktiv 2003/87/EF med henblik på at forbedre og udvide ordningen for handel med kvoter for drivhusgasemissioner i Fællesskabet

(EØS-relevant tekst)

EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION
HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, særlig artikel 175, stk. 1,

under henvisning til forslag fra Kommissionen,

under henvisning til udtalelse fra Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg ⁽¹⁾,

under henvisning til udtalelse fra Regionsudvalget ⁽²⁾,

efter proceduren i traktatens artikel 251 ⁽³⁾, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Der er med Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/87/EF ⁽⁴⁾ indført en ordning for handel med kvoter for drivhusgasemissioner i Fællesskabet (i det følgende benævnt »fællesskabsordningen«), som har til formål at fremme reduktionen af drivhusgasemissioner på en omkostningseffektiv og økonomisk effektiv måde.
- (2) Endemålet for De Forenede Nationers rammekonvention om klimaændringer (UNFCCC), som blev godkendt på Det Europæiske Fællesskabs vegne ved Rådets afgørelse 94/69/EF ⁽⁵⁾, er at opnå en stabilisering af koncentrationerne af drivhusgasser i atmosfæren på et niveau, som kan forhindre farlig antropogen indvirkning på klimasystemet. Hvis dette mål skal kunne nås, må den globale årsmiddeltemperatur ved jordoverfladen ikke stige med mere end 2 °C over det førindustrielle niveau. Den seneste rapport fra Det Mellemstatslige Panel for Klimaændringer (IPCC) viser, at for at nå dette mål skal de globale drivhusgasemissioner toppe i 2020. Det indebærer en øget indsats fra Fællesskabets side, hurtig inddragelse af industrilandene og fremme af udviklingslandenes deltagelse i bestræbelserne på at reducere drivhusgasemissionerne.
- (3) Det Europæiske Råd i marts 2007 gav et fast tilsagn om at reducere Fællesskabets samlede drivhusgasemissioner med

mindst 20 % i forhold til 1990-niveauerne frem til 2020, og med 30 %, hvis andre industrilande giver tilsagn om lignende reduktioner, og de udviklingslande, der er længst fremme, yder et passende bidrag i overensstemmelse med deres ansvar og respektive kapaciteter. Frem til 2050 bør de globale drivhusgasemissioner reduceres med mindst 50 % i forhold til 1990-niveauerne. Alle økonomiske sektorer bør bidrage til at nå disse emissionsreduktioner, herunder international søfart og luftfart. Luftfart bidrager til disse reduktioner ved at være inddraget i fællesskabsordningen. Hvis medlemsstaterne ikke senest den 31. december 2011 har godkendt en international aftale indgået inden for rammerne af Den Internationale Søfartsorganisation (IMO) om medtagelse af emissionerne fra international søfart i reduktionsmålene, eller hvis Fællesskabet ikke inden samme dato har godkendt en sådan aftale inden for rammerne af UNFCCC, bør Kommissionen forelægge et forslag om medtagelse af emissionerne fra international søfart i overensstemmelse med harmoniserede regler i Fællesskabets reduktionsforpligtelse med henblik på den foreslåede retsakts ikrafttræden senest i 2013. Et sådant forslag bør begrænse eventuelle negative følger for Fællesskabets konkurrenceevne mest muligt og samtidig tage hensyn til de potentielle miljømæssige fordele.

- (4) I sin beslutning af 31. januar 2008 om resultatet af Bali-konferencen om klimaændringer (COP 13 og COP/MOP 3) ⁽⁶⁾ gentog Europa-Parlamentet sin holdning om, at industrilandene bør forpligte sig til at reducere deres drivhusgasemissioner med mindst 30 % frem til 2020 og med 60-80 % frem til 2050 i forhold til 1990-niveauerne. Efter som Den Europæiske Union forventer et positivt resultat af COP 15-forhandlingerne, der skal afholdes i København i 2009, bør den begynde at forberede skrappe emissionsreduktionsmål for 2020 og årene herefter og forsøge at sikre, at fællesskabsordningen om nødvendigt giver mulighed for endnu lavere emissionslofter efter 2013 som led i Unionens bidrag til en kommende international aftale om klimaændringer (i det følgende benævnt »den internationale klimaafale«).
- (5) Med sigte på at bidrage til at nå disse langsigtede mål er det hensigtsmæssigt at fastlægge en forudsigelig kurs for, hvordan emissionerne bør reduceres for anlæg, som er omfattet af fællesskabsordningen. En omkostningseffektiv gennemførelse af Fællesskabets tilsagn om en reduktion af drivhusgasemissionerne med mindst 20 % i forhold til 1990-niveauerne forudsætter, at emissionskvoterne for anlæggene senest i 2020 ligger 21 % under deres 2005-emissioner.

⁽¹⁾ EUT C 27 af 3.2.2009, s. 66.

⁽²⁾ EUT C 325 af 19.12.2008, s. 19.

⁽³⁾ Europa-Parlamentets udtalelse af 17.12.2008 (endnu ikke offentliggjort i EUT) og Rådets afgørelse af 6.4.2009.

⁽⁴⁾ EUT L 275 af 25.10.2003, s. 32.

⁽⁵⁾ EFT L 33 af 7.2.1994, s. 11.

⁽⁶⁾ EUT C 68 E af 21.3.2009, s. 13.

- (6) Med henblik på at øge visheden og forudsigeligheden i forbindelse med fællesskabsordningen, bør der fastsættes bestemmelser, som øger fællesskabsordningens bidrag til en samlet reduktion på mere end 20 %, navnlig i betragtning af Det Europæiske Råds mål om en 30 %-reduktion frem til 2020, som fra videnskabeligt hold anses for nødvendig for at undgå farlige klimaændringer.
- (7) Når Fællesskabet og tredjelande indgår en international klimaafteale, i overensstemmelse med hvilken der træffes passende globale foranstaltninger i tiden efter 2012, bør der gives en betydelig støtte til kreditter for emissionsreduktioner, der gennemføres af disse lande. Inden en sådan aftale indgås, bør der dog være større vished for, at kreditter fra lande uden for Fællesskabet stadig kan anvendes.
- (8) Selv om erfaringerne fra den første handelsperiode viser fællesskabsordningens potentiale, og færdiggørelsen af de nationale tildelingsplaner for den anden handelsperiode vil udløse betydelige emissionsreduktioner frem til 2012, bekræftede den revision, der blev foretaget i 2007, at en bedre harmoniseret fællesskabsordning er absolut nødvendig for bedre at kunne udnytte emissionshandelens fordele, for at undgå skævvridning af det indre marked og for at lette sammenkoblingen af emissionshandelsordninger. Herudover bør ordningen gøres mere forudsigelig, og dens anvendelsesområde bør udvides til at omfatte nye sektorer og gasser, både med henblik på at styrke drivhusgasprissignalet, som kan udløse de nødvendige investeringer, og på at give nye bekæmpelsesmuligheder, der kan sænke bekæmpelsesomkostningerne generelt og øge ordningens effektivitet.
- (9) Definitionen af drivhusgasser bør bringes på linje med UNFCCC's definition, og der bør skabes klarhed om, hvordan de enkelte drivhusgassers bidrag til den globale opvarmning fastslås og ajourføres.
- (10) Fællesskabsordningen bør udvides til at omfatte andre anlæg, hvis emissioner kan overvåges, rapporteres og verificeres med samme nøjagtighed, som gælder for den nuværende overvågning, rapportering og verifikation.
- (11) Hvor der for små anlæg, hvis emissioner ikke overstiger 25 000 tons CO₂-ækvivalenter årligt, findes ækvivalente foranstaltninger til reduktion af drivhusgasemissioner, herunder navnlig beskatning, bør der være en procedure, som gør det muligt for medlemsstaterne at undtage sådanne små anlæg fra fællesskabsordningen, så længe de pågældende foranstaltninger anvendes. Hospitaler kan også undtages, hvis de træffer ækvivalente foranstaltninger. Relativt set giver denne tærskel den største gevinst, for så vidt angår reduktion af de administrative omkostninger pr. ton CO₂-ækvivalenter, som udgår af ordningen, fordi administrationen forenkles. Eftersom man går væk fra femårstildelingsperioder, bør der med henblik på øget vished og forudsigelighed fastsættes bestemmelser for, hvor tit drivhusgasemissionstilladelser bør nyvurderes. Det er medlemsstaternes opgave at foreslå foranstaltninger for små anlæg, der vil medføre et bidrag til emissionsreduktionerne svarende til bidraget fra fællesskabsordningen. Sådanne foranstaltninger kan omfatte beskatning, aftaler med industrien og lovgivning. Under hensyn til behovet for at begrænse unødvendige administrative byrder for små emittenter kan medlemsstaterne indføre forenklede procedurer og foranstaltninger med henblik på overholdelsen af dette direktiv.
- (12) Oplysninger om anvendelsen af dette direktiv bør være let tilgængelige, navnlig for små og mellemstore virksomheder (SMV'er).
- (13) Den samlede mængde kvoter i Fællesskabet bør mindskes lineært, beregnet fra midtpunktet af perioden fra 2008 til 2012, således at det sikres, at emissionshandelsordningen giver en gradvis og forudsigelig reduktion af emissionerne med tiden. Den årlige reduktion af kvoterne bør være lig med 1,74 % af de kvoter, som medlemsstaterne udsteder i henhold til Kommissionens beslutninger om medlemsstaternes nationale tildelingsplaner for perioden fra 2008 til 2012, så fællesskabsordningen på en omkostningseffektiv måde bidrager til opfyldelsen af Fællesskabets tilsagn om en samlet emissionsreduktion på mindst 20 % frem til 2020.
- (14) Dette bidrag svarer til en reduktion af emissionerne under fællesskabsordningen i 2020 på 21 % i forhold til de rapporterede 2005-niveauer, og heri indgår også virkningen af det udvidede anvendelsesområde fra perioden fra 2005 til 2007 til perioden fra 2008 til 2012 og 2005-emissionstallene for handelssektoren, der er anvendt ved vurderingen af Bulgariens og Rumæniens nationale tildelingsplaner for perioden fra 2008 til 2012, og det giver en udstedelse på højst 1,72 mia. kvoter i 2020. De nøjagtige emissionsmængder beregnes, når medlemsstaterne har udstedt kvoter i henhold til Kommissionens beslutninger om deres nationale tildelingsplaner for perioden fra 2008 til 2012, idet godkendelsen af tildelinger til visse anlæg er betinget af, at deres emissioner er dokumenteret og verificeret. Når udstedelsen af kvoter for perioden fra 2008 til 2012 er afsluttet, offentliggør Kommissionen den samlede mængde kvoter for Fællesskabet. Den samlede mængde for Fællesskabet bør justeres i forbindelse med anlæg, som medtages i eller undtages fra fællesskabsordningen i perioden fra 2008 til 2012 eller fra 2013 og fremefter.
- (15) Den ekstrainsats, som skal præsteres af Fællesskabets økonomi, forudsætter bl.a., at den reviderede fællesskabsordning fungerer med den størst mulige økonomiske effektivitet og på grundlag af fuldt harmoniserede vilkår for tildelingen i Fællesskabet. Auktionering bør derfor være det

grundlæggende tildelingsprincip, da det er den enkleste ordning og generelt anses for at være den økonomisk mest effektive. Det burde også eliminere windfall-gevinster og give nyttilkomne anlæg og økonomier med en overgennemsnitlig vækstrate de samme konkurrencevilkår som de allerede omfattede anlæg.

(16) For at bevare fællesskabsordningens miljømæssige og administrative effektivitet, undgå konkurrenceforvridning og tidlig opbrug af reserven for nyttilkomne bør reglerne for nyttilkomne harmoniseres med henblik på at sikre, at alle medlemsstaterne vedtager samme fremgangsmåde, navnlig med hensyn til betydningen af væsentlige udvidelser af anlæg. Der bør derfor medtages bestemmelser om vedtagelsen af harmoniserede regler for gennemførelsen af dette direktiv. Hvor det er hensigtsmæssigt, bør »væsentlig udvidelse« i disse regler defineres som en forøgelse på mindst 10 % af anlæggets nuværende installerede kapacitet eller en væsentlig stigning i anlæggets emissioner i forbindelse med forøgelsen af den installerede kapacitet. Tildeling fra reserven for nyttilkomne bør kun forekomme i forbindelse med en væsentlig udvidelse af anlægget.

(17) Alle medlemsstater vil skulle foretage betydelige investeringer for at reducere deres økonomiers kulstofintensitet frem til 2020, og de medlemsstater, hvor indkomsten pr. capita stadig ligger væsentligt under fællesskabsgennemsnittet, og hvis økonomier søger at nå de mere velhavende medlemsstaters niveau, må gøre en stor indsats for at øge energieffektiviteten. Målene om at afskaffe konkurrenceforvridning i Fællesskabet og sikre den højeste grad af økonomisk effektivitet i forbindelse med omdannelsen af Fællesskabet til en sikker og bæredygtig økonomi med lave udledninger af drivhusgasser indebærer, at det er uhenigtsmæssigt at behandle økonomiske sektorer, der er omfattet af fællesskabsordningen, forskelligt i de enkelte medlemsstater. Derfor må der udvikles andre mekanismer til at støtte indsatsen i de medlemsstater, hvor indkomsten pr. capita er forholdsvis lav, men som har gode vækstperspektiver. 88 % af den samlede mængde kvoter, som skal auktioneres, bør fordeles blandt medlemsstaterne ud fra deres relative andel af emissionerne under fællesskabsordningen for 2005 eller gennemsnittet for perioden 2005-2007, alt efter hvilket tal der er det højeste. 10 % af den samlede mængde kvoter bør fordeles til visse medlemsstater med sigte på at fremme solidariteten og væksten i Fællesskabet og anvendes til at reducere emissionerne og tage højde for klimaændringernes virkninger. Fordelingen af de 10 % bør ske ud fra indkomst pr. capita i 2005 og medlemsstaternes vækstperspektiver, og medlemsstater med et lavt indkomstniveau, men gode vækstperspektiver, bør have mest. Medlemsstater med en gennemsnitsindkomst pr. capita, som er mindst 20 % højere end fællesskabsgennemsnittet, bør bidrage med kvoter til denne fordeling, medmindre de direkte omkostninger ved den samlede pakke som anslået i den konsekvensanalyse fra Kommissionen, som ledsager pakken af foranstaltninger til gennemførelse af EU's mål vedrørende klimaændringer og

vedvarende energi for 2020 overstiger 0,7 % af BNP. Yderligere 2 % af den samlede mængde kvoter, der skal auktioneres, bør fordeles blandt medlemsstater, hvis drivhusgasemissioner i 2005 lå mindst 20 % under deres emissioner i det basisår, der i henhold til Kyotoprotokollen finder anvendelse på de pågældende medlemsstater.

(18) På baggrund af den betydelige indsats, der skal til for at bekæmpe klimaændringer og tilpasse sig deres uundgåelige virkninger, er det hensigtsmæssigt, at mindst 50 % af indtægterne fra kvoteauktioner anvendes til at reducere drivhusgasemissioner, til at tilpasse sig klimaændringer, til at finansiere forskning og udvikling med henblik på emissionsreduktion og tilpasning, til at udvikle vedvarende energi for at opfylde EU's tilsagn om at anvende 20 % energi fra vedvarende kilder senest 2020, til at opfylde Fællesskabets tilsagn om at øge sin energieffektivitet med 20 % frem til 2020, til at sikre en miljømæssigt forsvarlig opsamling og geologisk lagring af drivhusgasser, til at finansiere bidrag til Den Globale Fond for Energieffektivitet og Vedvarende Energi og til Tilpasningsfonden som iværksat af Poznan-konferencen om klimaændringer (COP 14 og COP/MOP 4), til at træffe foranstaltninger til forebyggelse af skovrydning og lette tilpasningen i udviklingslandene og til at tage sociale forhold op, f.eks. potentielle elprisstigningers betydning for husstande med lave og middel indkomster. Denne andel er væsentligt mindre end de offentlige myndigheders forventede nettoindtægter fra auktionerne, under hensyntagen til eventuel lavere indkomst fra selskabsbeskatning. Herudover bør indtægterne fra auktioner anvendes til at dække de administrative udgifter i forbindelse med forvaltningen af fællesskabsordningen. Dette direktiv bør også indeholde bestemmelser om overvågning af brugen af auktionsmidler til disse formål. Fremlæggelse af oplysninger om brugen af auktionsmidler fritager ikke medlemsstaterne for forpligtelsen til at give underretning om visse nationale foranstaltninger, jf. traktatens artikel 88, stk. 3. Dette direktiv foregriber ikke resultatet af eventuelle fremtidige sager om statsstøtte, der ydes i henhold til traktatens artikel 87 og 88.

(19) Auktionering af alle kvoter bør derfor være reglen for elsektoren fra 2013 og fremefter, idet der tages hensyn til dens muligheder for at overvælde de øgede omkostninger i forbindelse med CO₂, og der bør ikke gives nogen gratis-tildelinger for opsamling og lagring af CO₂, da incitamentet hertil er, at der ikke skal returneres kvoter for emissioner, som lagres. For at undgå konkurrenceforvridning kan elproducerende anlæg modtage gratis-tildelinger for fjernvarme og fjernkøling og for varme og køling, der produceres ved højeffektiv kraftvarmeproduktion jf. definitionen i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2004/8/EF af 11. februar 2004 om fremme af kraftvarmeproduktion på grundlag af en efterspørgsel efter nyttevarme på det indre energimarked⁽¹⁾, hvis sådan varme produceret af andre anlæg i andre sektorer modtager gratis-tildelinger.

⁽¹⁾ EUT L 52 af 21.2.2004, s. 50.

- (20) Det vigtigste langsigtede incitament for opsamling og lagring af CO₂ og nye vedvarende energiteknologier er, at der ikke skal returneres kvoter for CO₂-emissioner, som lagres permanent eller undgås. For at fremskynde demonstrationen af de første kommercielle anlæg og af innovative vedvarende energiteknologier bør der desuden reserveres kvoter fra reserven for nyttilkomne anlæg til at finansiere en garanteret belønning for det antal tons CO₂, der lagres eller undgås i fyldestgørende omfang, for de første sådanne anlæg i EU, forudsat at der er indgået en aftale om videndeling. Den ekstra finansiering bør gå til tilstrækkelig store projekter, som har innovativ karakter og i væsentligt omfang samfinansieres af driftslederen, således at driftslederens andel i princippet dækker mere end halvdelen af de relevante investeringsomkostninger, og idet der tages hensyn til projektets gennemførlighed.
- (21) For andre sektorer, der er omfattet af fællesskabsordningen, bør der etableres en overgangsordning, som betyder, at de pågældende anlægs andel af den samlede tildelingsmængde i hele Fællesskabet i 2013 svarer til deres andel af alle emissioner i hele Fællesskabet i perioden 2005-2007, og at 80 % af deres tildeling i 2013 vil være gratis. Derefter bør gratistildelingen hvert år nedsættes med lige store mængder, således at den når 30 % i 2020 med henblik på at bringe den ned på nul i 2027.
- (22) For at sikre, at kvote- og elmarkeder kan fungere efter hensigten, bør auktioneringen af kvoter for perioden fra 2013 og frem påbegyndes i 2011 og være baseret på klare og objektive principper, der fastsættes i god tid i forvejen.
- (23) Midlertidige gratistildelinger til anlæg bør være omfattet af harmoniserede fællesskabsregler (ex ante-benchmarks) for at mindske konkurrenceforvridningen i Fællesskabet mest muligt. Disse regler bør tage hensyn til de mest effektive drivhusgas- og energieffektive teknikker, substitutter, alternative produktionsprocesser, anvendelse af biomasse og CO₂-opsamling og -lagring. Reglerne bør ikke tilskynde til at øge emissionerne og bør sikre, at en stadig større andel af disse kvoter auktioneres. Tildelinger fastsættes forud for handelsperioden, så markedet kan fungere korrekt. Disse harmoniserede regler kan også tage hensyn til emissioner, der er relateret til brugen af brændbare affaldsgasser, når produktionen af disse affaldsgasser ikke kan undgås i industriprocessen. I denne henseende kan reglerne tillade, at kvoter tildeles gratis til driftsledere på anlæg, der forbrænder de pågældende affaldsgasser, eller til driftsledere på de anlæg, hvorfra disse gasser stammer. De bør også sørge for at undgå unødige konkurrenceforvridning på markederne for el og varme og køling, der leveres til industrianlæg. De bør endvidere sørge for at undgå unødige konkurrenceforvridning mellem industriaktiviteter på anlæg drevet af én enkelt driftsleder og produktion på outsourcete anlæg.
- Reglerne bør gælde for nyomfattede anlæg, der udfører de samme aktiviteter som bestående anlæg, der modtager midlertidige gratistildelinger. Med sigte på at undgå konkurrenceforvridning på det indre marked bør der ikke gives gratistildelinger til nyttilkomne anlægs elproduktion. Hvis der er resterende kvoter i reservebeholdningen til nyttilkomne anlæg i 2020, bør disse auktioneres.
- (24) Fællesskabet vil fortsat spille en ledende rolle i forhandlingerne om en ambitiøs international klimaaftale, som skal nå målet om at begrænse den globale temperaturstigning til 2 °C, og det er opmuntret af de fremskridt, der blev gjort på UNFCCC-parternes 13. konference og 3. møde for parterne i Kyotoprotokollen, der blev holdt på Bali, Indonesien, fra 3.-14. december 2007. Hvis andre industrilande og andre store drivhusgasemitterter ikke deltager i denne internationale aftale, vil det kunne føre til større drivhusgasemissioner i tredjelande, hvor der ikke er tilsvarende begrænsninger for drivhusgasemissioner («carbon leakage») og samtidig pålægge visse energiintensive sektorer og delsektorer i Fællesskabet, der er udsat for international konkurrence, et økonomisk pres. Det kan underminere integriteten af og fordelene ved Fællesskabets miljøforanstaltninger. For at løse problemer med carbon leakage bør Fællesskabet tildele 100 % gratiskvoter til sektorer eller delsektorer, som opfylder de relevante kriterier. Definitionen af disse sektorer og delsektorer og de nødvendige foranstaltninger bør genovervejes for at sikre, at der gribes ind, hvor det er nødvendigt, og at der ikke sker overkompensering. For de specifikke sektorer og delsektorer, hvor det er behørigt dokumenteret, at risikoen for carbon leakage ikke kan bekæmpes på anden vis, og hvor en stor andel af produktionsomkostningerne udgøres af el, og denne el produceres på en effektiv måde, kan den valgte foranstaltning tage elforbruget i produktionsprocessen med i betragtning, uden at den samlede mængde kvoter ændres. Vurderinger af risikoen for carbon leakage i disse sektorer eller delsektorer bør tage udgangspunkt i et trecifterniveau (NACE-3-kode) eller, om nødvendigt og hvor der forligger relevante data, til et fircifterniveau (NACE-4-kode).
- (25) Kommissionen bør derfor nyvurdere situationen senest den 30. juni 2010, gennemføre drøftelser med alle relevante sociale partnere og ud fra resultaterne af forhandlingerne om en international aftale fremlægge en rapport, som ledsages af passende forslag. Kommissionen bør i denne forbindelse udpege de energiintensive industrisektorer eller delsektorer, som kan tænkes at være udsat for risiko for carbon leakage, senest den 31. december 2009. Kommissionen bør basere sin analyse på en vurdering af industriens manglende muligheder for at overvælte omkostningerne ved de krævede kvoter i produktpriserne, uden at der sker tab af betydelige markedsandele til anlæg uden for Fællesskabet, som ikke gennemfører tilsvarende foranstaltninger for at reducere deres emissioner. Energiintensive industrier, for hvilke det konstateres, at der er

risiko for carbon leakage, kan få tildelt en større mængde gratisudligninger, eller der kan indføres et effektivt drivhusgasudligningssystem, således at fællesskabsanlæg, som har en væsentlig risiko for carbon leakage, og anlæg fra tredjelands konkurrerer på lige fod. Et sådan udligningssystem kunne stille krav til importører, som ville være lige så strenge som de krav, der stilles til fællesskabsanlæg, f.eks. et krav om returnering af kvoter. Alle foranstaltninger skal overholde UNFCCC's principper, herunder navnlig princippet om fælles, men differentieret ansvar og respektive kapaciteter, hvorved der også bør tages hensyn til den særlige situation i de mindst udviklede lande (LDC). Foranstaltningerne skal også stemme overens med Fællesskabets internationale forpligtelser, herunder forpligtelserne i henhold til WTO-aftalen.

- (26) Det Europæiske Råds drøftelser vedrørende bestemmelsen af, hvilke sektorer eller delsektorer der er udsat for en betydelig risiko for carbon leakage, er af usædvanlig karakter og berører på ingen måde procedurerne for udøvelsen af de gennemførelsesbeføjelser, der er tildelt Kommissionen i henhold til traktatens artikel 202.
- (27) Medlemsstaterne kan finde det nødvendigt at yde midlertidig kompensation til visse anlæg, for hvilke det er konstateret, at de er udsat for en betydelig risiko for carbon leakage som følge af omkostninger i forbindelse med drivhusgasemissioner videregivet i elpriserne, for disse omkostninger. En sådan støtte bør kun ydes, hvis den er nødvendig og står i forhold til behovet, og den bør sikre, at fællesskabsordningens incitament til at spare energi og fremme en forskydning i efterspørgslen fra »grå« til »grøn« elektricitet bevares.
- (28) For at sikre lige konkurrencevilkår i Fællesskabet bør der ske en harmonisering af, hvordan emissionsreduktionskreditter uden for Fællesskabet kan anvendes af driftsledere i fællesskabsordningen. Kyotoprotokollen fastsætter kvantificerede emissionsmål for industrilandsene for perioden fra 2008 til 2012 og indfører godkendte emissionsreduktioner (CER'er) fra projekter under mekanismen for bæredygtig udvikling (CDM) og emissionsreduktionsenheder (ERU'er) fra fælles gennemførelsesprojekter (JI) og industrilands brug af dem for at opfylde en del af målene. Kyotoprotokollen giver ikke mulighed for at generere ERU'er fra 2013 og fremefter, uden at der fastsættes nye kvantificerede emissionsmål for værtslandene, men CDM-kreditter kan potentielt fortsat genereres. Der bør fastsættes bestemmelser for yderligere brug af CER'er og ERU'er, når der foreligger en international klimaafale, fra lande, som har ratificeret aftalen. Hvis der ikke indgås sådan en aftale, vil
- muligheden for yderligere brug af CER'er og ERU'er underminere incitamentet og gøre det vanskeligt at nå Fællesskabets mål for øget brug af vedvarende energiformer. Brugen af CER'er og ERU'er bør ske i overensstemmelse med Fællesskabets mål om at udvinde 20 % af energien fra vedvarende kilder i 2020 og fremme energieffektivitet, innovation og teknologisk udvikling. Hvor det kan forenes med at nå disse mål, bør der være mulighed for at kunne indgå aftaler med tredjelands, som omfatter incitament til emissionsreduktioner i de pågældende lande, som fører til reelle, yderligere reduktioner af drivhusgasemissionerne, samtidig med at innovationen i fællesskabsvirksomheder og den teknologiske udvikling i tredjelands stimuleres. Sådanne aftaler kan ratificeres af mere end et land. Når Fællesskabet har godkendt en tilfredsstillende international klimaafale, bør adgangen til kreditter fra projekter i tredjelands øges i takt med det stigende niveau for de emissionsreduktioner, der skal nås under fællesskabsordningen.
- (29) For at sikre forudsigeligheden bør driftsledere have vished for, hvorvidt de efter 2012 kan anvende CER'er og ERU'er op til det niveau, der var tilladt i perioden fra 2008 til 2012, fra projektyper, som opfyldte kravene for anvendelse i fællesskabsordningen i perioden fra 2008 til 2012. Da medlemsstaterne ikke kan overføre CER'er og ERU'er, der indehaves af driftsledere, mellem forpligtelsesperioderne i henhold til internationale aftaler (»hensættelse« af CER'er og ERU'er) før 2015, og kun hvis medlemsstaterne vælger at tillade hensættelser af sådanne CER'er og ERU'er i forbindelse med en begrænset ret til at hensætte sådanne kreditter, bør der skabes vished ved at kræve, at medlemsstaterne giver driftslederne mulighed for at ombytte CER'er og ERU'er, som er udstedt i forbindelse med emissionsreduktioner før 2012, til kvoter, der gælder fra 2013. Da medlemsstaterne dog ikke bør forpligtes til at acceptere CER'er og ERU'er, som det ikke er sikkert, de vil kunne bruge i forbindelse med deres bestående internationale forpligtelser, bør dette krav ikke opretholdes efter den 31. marts 2015. Driftslederne bør have samme vished i forbindelse med CER'er fra projekter, som er oprettet før 2013, for så vidt angår emissionsreduktioner fra 2013 og fremefter. Det er vigtigt, at driftsledere anvender kreditter fra projekter, der repræsenterer reelle, verificerbare, supplerende og permanente emissionsreduktioner og har klare fordele for en bæredygtig udvikling og ingen væsentlige negative miljømæssige eller sociale konsekvenser. Der bør indføres en procedure, der gør det muligt at undtage visse projektyper.
- (30) Hvis indgåelsen af en international klimaafale forsinkes, bør der tages højde for anvendelsen af kreditter fra projekter af høj kvalitet i fællesskabsordningen ved hjælp af aftaler med tredjelands. Sådanne aftaler, som kan være bilaterale eller multilaterale, kunne sørge for, at projekter, som genererede ERU'er frem til 2012, men ikke længere kan gøre dette inden for Kyotoprotokollens rammer, fortsat kan anerkendes i fællesskabsordningen.

- (31) LDC er særlig sårbare over for klimaændringer og står kun for en meget ringe del af drivhusgasemissionerne. Der bør derfor lægges særlig vægt på at opfylde LDC's behov, når auktionsindtægter anvendes til at fremme udviklingslandes tilpasning til klimaændringer. Da der kun er oprettet få CDM-projekter i disse lande, vil det være passende at skabe sikkerhed for, at kreditter fra projekter, som oprettes i LDC efter 2012, vil blive accepteret, også hvis der ikke indgås en international klimaafnate, når disse projekter tydeligvis er supplerende og bidrager til bæredygtig udvikling. Denne ret bør gælde for LDC frem til 2020, forudsat at de til den tid enten har ratificeret en international klimaafnate eller en bilateral eller multilateral afnate med Fællesskabet.
- (32) Når der er indgået en international klimaafnate, kan der anvendes supplerende kreditter på op til halvdelen af den yderligere reduktion, der finder sted inden for fællesskabsordningen, og CDM-kreditter af høj kvalitet fra tredjelande bør først accepteres i fællesskabsordningen fra og med 2013, når de pågældende lande har ratificeret den internationale afnate.
- (33) Fællesskabet og medlemsstaterne bør kun godkende projektaktiviteter, hvor alle projektdeltagere har deres hovedsæder i lande, som har indgået den internationale afnate vedrørende sådanne projekter, således at »snylteri« fra virksomheder i lande, der ikke har indgået en international afnate modvirkes, bortset fra tilfælde, hvor virksomhederne er etableret i tredjelande eller i subföderale eller regionale enheder, som er koblet til fællesskabsordningen.
- (34) Den omstændighed, at visse bestemmelser i dette direktiv henviser til Fællesskabets godkendelse af en international klimaafnate, er ikke til hinder for, at medlemsstaterne også kan indgå denne afnate.
- (35) Set i lyset af erfaringerne bør fællesskabsordningens bestemmelser vedrørende overvågning, rapportering og verifikation af emissioner forbedres.
- (36) EU bør bestræbe sig på at få etableret en internationalt anerkendt ordning for begrænsning af skovrydning og forøgelse af skovrejsning og skovgenplantning og i den forbindelse støtte den inden for UNFCCC fastlagte målsætning om under hensyntagen til allerede eksisterende ordninger at udvikle finansieringsmekanismer som led i etableringen af en effektiv, virksomhedsfuld, retfærdig og kohærent økonomisk struktur i den internationale klimaafnate, der skal indgås på konferencen om klimaændringer i København (COP 15 og COP/MOP 5).
- (37) Der bør tilføjes en definition af »forbrænding« i direktivet for at afklare, hvorvidt direktiv 2003/87/EF finder anvendelse på forskellige slags kedler, brændere, turbiner, varmeaggregater, industriovne, forbrændingsovne, sintringsovne, brændeovne, tørreovne, motorer, brændselsceller, kemisk looping forbrænding, gasflaring og termiske eller katalytiske efterbrændere.
- (38) For at sikre, at kvoter kan overføres frit mellem personer i Fællesskabet uden nogen begrænsninger, og for at sikre, at fællesskabsordningen kan sammenkobles med emissions-handelsordninger i tredjelande og subföderale og regionale enheder fra januar 2012 og fremefter, bør alle kvoter være registreret i Fællesskabets register, der blev etableret i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets beslutning nr. 280/2004/EF af 11. februar 2004 om en mekanisme til overvågning af emissioner af drivhusgasser i Fællesskabet og til gennemførelse af Kyoto-protokollen ⁽¹⁾. Dette berører ikke forvaltningen af nationale registre for emissioner, der ikke er omfattet af fællesskabsordningen. Fællesskabets register bør levere ydelser af samme kvalitet som de nationale registre.
- (39) Fra 2013 og fremefter bør den miljømæssigt forsvarlige opsamling, transport og geologiske lagring af CO₂ være omfattet af fællesskabsordningen på en ensartet måde.
- (40) Der bør træffes foranstaltninger med henblik på gensidig anerkendelse af kvoter mellem fællesskabsordningen og andre obligatoriske ordninger for handel med kvoter for drivhusgasemissioner med absolutte emissionslofter i tredjelande eller i subföderale eller regionale enheder.
- (41) Tredjelande, der grænser op til Den Europæiske Union, bør tilskyndes til at tilslutte sig fællesskabsordningen, hvis de overholder dette direktiv. Kommissionen bør ved forhandlingerne med og leveringen af økonomisk og teknisk bistand til kandidatlande, potentielle kandidatlande samt lande, der er omfattet af den europæiske naboskabspolitik, på enhver måde bestræbe sig på at fremme dette mål. Dette vil lette overførsel af teknologi og viden til disse lande, hvilket er et vigtigt middel til at skabe økonomiske, miljømæssige og sociale fordele for alle.
- (42) Dette direktiv bør åbne mulighed for indgåelse af aftaler om gensidig anerkendelse af kvoter mellem fællesskabsordningen og andre obligatoriske ordninger for handel med kvoter for drivhusgasemissioner med absolutte emissionslofter, der er forenelige med fællesskabsordningen, idet der må tages hensyn til miljøambitionsniveauet og tilstedeværelsen af en robust og sammenlignelig overvågnings-, rapporterings- og verifikationsmekanisme for emissioner og ordninger til sikring af overholdelse.

(¹) EUT L 49 af 19.2.2004, s. 1.

(43) Under hensyntagen til erfaringerne med fællesskabsordningen bør det være muligt at udstede kvoter vedrørende projekter, som mindsker drivhusgasemissioner, forudsat at de pågældende projekter gennemføres i overensstemmelse med harmoniserede regler, som vedtages på fællesskabsplan, og at projekterne ikke fører til dobbelttælling af emissionsreduktioner eller hindrer udvidelsen af fællesskabsordningen eller gennemførelsen af enhver anden politisk foranstaltning, der tager sigte på at reducere emissionerne, og som ikke er omfattet af fællesskabsordningen.

(44) De nødvendige foranstaltninger til gennemførelse af dette direktiv bør vedtages i overensstemmelse med Rådets afgørelse 1999/468/EF af 28. juni 1999 om fastsættelse af de nærmere vilkår for udøvelsen af de gennemførelsesbeføjelser, der tillægges Kommissionen ⁽¹⁾.

(45) Kommissionen bør navnlig tillægges beføjelser til at vedtage foranstaltninger i forbindelse med harmonisering af bestemmelser vedrørende definitionen af »nytilkommen«, auktionering af kvoter, midlertidig gratistildeling af kvoter i Fællesskabet, fastlæggelse af kriterier og fremgangsmåder for udvælgelsen af visse demonstrationsprojekter, opstilling af en liste over sektorer eller delsektorer, der er udsat for en betydelig risiko for carbon leakage, anvendelse af kreditter, overvågning, rapportering og verifikation af emissioner, akkreditering af verifikatorer, gennemførelse af harmoniserede regler for projekter samt ændring af visse bilag. Da der er tale om generelle foranstaltninger, der har til formål at ændre ikke-væsentlige bestemmelser i direktiv 2003/87/EF, herunder ved at supplere direktivet med nye ikke-væsentlige bestemmelser, skal foranstaltningerne vedtages efter forskriftsproceduren med kontrol i artikel 5a i afgørelse 1999/468/EF.

(46) Direktiv 2003/87/EF bør ændres i overensstemmelse hermed.

(47) Det er hensigtsmæssigt at fastsætte en tidlig gennemførelse af de bestemmelser, som forbereder anvendelsen af den reviderede fællesskabsordning fra 2013 og fremefter.

(48) Med sigte på en korrekt afvikling af handelsperioden fra 2008 til 2012 bør bestemmelserne i direktiv 2003/87/EF, som ændret ved direktiv 2004/101/EF ⁽²⁾, direktiv

2008/101/EF ⁽³⁾ og forordning (EF) nr. 219/2009 ⁽⁴⁾, fortsat anvendes, uden at dette berører Kommissionens muligheder for at vedtage de foranstaltninger, der er nødvendige for at kunne anvende den reviderede fællesskabsordning fra 2013 og fremefter.

(49) Anvendelsen af dette direktiv berører ikke anvendelsen af traktatens artikel 87 og 88.

(50) Dette direktiv er i overensstemmelse med de grundlæggende rettigheder og de principper, som anerkendes i bl.a. Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder.

(51) Målene for dette direktiv kan ikke i tilstrækkelig grad opfyldes af medlemsstaterne og kan derfor på grund af direktivets omfang og virkninger bedre nås på fællesskabsplan; Fællesskabet kan derfor træffe foranstaltninger i overensstemmelse med subsidiaritetsprincippet, jf. traktatens artikel 5. I overensstemmelse med proportionalitetsprincippet, jf. nævnte artikel, går dette direktiv ikke ud over, hvad der er nødvendigt for at nå disse mål.

(52) I overensstemmelse med punkt 34 i den interinstitutionelle aftale om bedre lovgivning ⁽⁵⁾ tilskyndes medlemsstaterne til, både i egen og Fællesskabets interesse, at udarbejde og offentliggøre oversigter, der så vidt muligt viser overensstemmelsen mellem dette direktiv og gennemførelsesforanstaltningerne —

UDSTEDT FØLGENDE DIREKTIV:

Artikel 1

Ændringer til direktiv 2003/87/EF

I direktiv 2003/87/EF foretages hermed følgende ændringer:

1) I artikel 1 indsættes følgende stykker:

»Dette direktiv fastsætter også, at reduktionerne af drivhusgasemissioner skal øges for at bidrage til de reduktionsniveauer, som videnskabeligt anses for påkrævet for at undgå farlige klimaændringer.

Dette direktiv fastsætter ligeledes bestemmelser vedrørende vurdering og opfyldelse af en fællesskabsreduktionsforpligtelse ud over 20 %, som skal finde anvendelse efter Fællesskabets godkendelse af en international klimaafale om større drivhusgasemissionsreduktioner end dem, der kræves i henhold til artikel 9, som afspejlet i den reduktionsforpligtelse på 30 %, som Det Europæiske Råd tilsluttede sig i marts 2007.«

⁽¹⁾ EFT L 184 af 17.7.1999, s. 23.

⁽²⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2004/101/EF af 27. oktober 2004 om ændring af direktiv 2003/87/EF om en ordning for handel med kvoter for drivhusgasemissioner i Fællesskabet, for så vidt angår Kyoto-protokollens projektmekanismer (EUT L 338 af 13.11.2004, s. 18).

⁽³⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2008/101/EF af 19. november 2008 om ændring af direktiv 2003/87/EF med henblik på inddragelse af luftfartsaktiviteter i ordningen for handel med drivhusgasemissionskvoter i Fællesskabet (EUT L 8 af 13.1.2009, s. 3).

⁽⁴⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 219/2009 af 11. marts 2009 om tilpasning til Rådets afgørelse 1999/468/EF af visse retsakter, der er omfattet af proceduren i traktatens artikel 251, for så vidt angår forskriftsproceduren med kontrol — Tilpasning til forskriftsproceduren med kontrol — Del To (EUT L 87 af 31.3.2009, s. 109).

⁽⁵⁾ EUT C 321 af 31.12.2003, s. 1.

- 2) I artikel 3 foretages følgende ændringer:
- a) Litra c) affattes således:
- »c) »drivhusgasser«: gasser opført i bilag II og andre gasformige bestanddele af atmosfæren, både natur- og menneskeskabte, som optager og genudsender infrarød stråling«.
- b) Litra h) affattes således:
- »h) »nytilkommen«:
- et anlæg, der udfører en eller flere af de i bilag I nævnte aktiviteter, og som har fået en drivhusgasemissionstilladelse for første gang efter den 30. juni 2011
 - et anlæg, der udfører en aktivitet, der for første gang er medtaget i fællesskabsordningen i henhold til artikel 24, stk. 1 eller 2, eller
 - et anlæg, der udfører en eller flere af de i bilag I nævnte aktiviteter eller en aktivitet, der er medtaget i fællesskabsordningen i henhold til artikel 24, stk. 1 eller 2, og som er udvidet væsentligt efter den 30. juni 2011, for så vidt angår denne udvidelse«.
- c) Følgende litraer indsættes:
- »t) »forbrænding«: enhver oxidering af brændsel, uanset hvorledes den varme og den elektriske eller mekaniske energi, der produceres ved denne proces, anvendes, og andre hermed direkte forbundne aktiviteter, herunder røggasrensning
- u) »elektricitetsgenerator«: et anlæg, som den 1. januar 2005 eller derefter har produceret el med henblik på salg til tredjeparter, og hvor der ikke udføres andre af de i bilag I opførte aktiviteter end forbrænding af brændstof.«
- 3) I artikel 3c, stk. 2, erstattes »artikel 11, stk. 2« med »artikel 13, stk. 1«.
- 4) I artikel 3g erstattes »de retningslinjer, der er vedtaget i medfør af artikel 14« med »den i artikel 14 nævnte forordning«.
- 5) Artikel 4 affattes således:

»Artikel 4

Drivhusgasemissionstilladelser

Medlemsstaterne sikrer, at anlæg fra den 1. januar 2005 kun udfører de i bilag I opførte aktiviteter, hvorved der udledes en

for den pågældende aktivitet anført gas, hvis anlæggets driftsleder er i besiddelse af en tilladelse udstedt af en kompetent myndighed i overensstemmelse med artikel 5 og 6, eller anlægget er undtaget fra fællesskabsordningen i medfør af artikel 27. Dette gælder også for anlæg, der medtages i henhold til artikel 24.«

- 6) Artikel 5, litra d), affattes således:
- »d) planlagte foranstaltninger til overvågning og rapportering af emissionerne, jf. den i artikel 14 omhandlede forordning.«
- 7) I artikel 6 foretages følgende ændringer:
- a) I stk. 1 indsættes følgende som tredje afsnit:
- »Den kompetente myndighed nyvurderer mindst hvert femte år drivhusgasemissionstilladelsen og foretager ændringer efter behov.«
- b) Stk. 2, litra c), affattes således:
- »c) en overvågningsplan, der opfylder kravene i den i artikel 14 omhandlede forordning. Medlemsstaterne kan tillade driftsledere at ajourføre overvågningsplanerne uden at ændre tilladelsen. Driftslederne forelægger den kompetente myndighed eventuelle ajourførte overvågningsplaner til godkendelse.«

- 8) Artikel 7 affattes således:

»Artikel 7

Ændringer vedrørende anlæg

Driftslederen underretter den kompetente myndighed om alle planlagte ændringer i anlæggets art eller drift eller en eventuel udvidelse eller betydelig reduktion af dets kapacitet, som kan medføre, at drivhusgasemissionstilladelsen skal ajourføres. I påkommende tilfælde ajourfører den kompetente myndighed tilladelsen. Hvis anlæggets driftsleder udskiftes, ajourfører den kompetente myndighed tilladelsen med den nye driftsleders navn og adresse.«

- 9) Artikel 9 affattes således:

»Artikel 9

Den samlede kvotemængde i Fællesskabet

Den samlede kvotemængde i Fællesskabet, som udstedes hvert år begyndende i 2013, mindskes lineært fra midtpunktet af perioden fra 2008 til 2012. Mængden nedsættes med en lineær faktor på 1,74 % i forhold til den gennemsnitlige samlede årlige mængde kvoter, som medlemsstaterne udsteder i henhold til Kommissionens beslutninger om deres nationale tildelingsplaner for perioden fra 2008 til 2012.

Kommissionen offentliggør senest den 30. juni 2010 den absolutte kvotemængde i Fællesskabet for 2013, som base-res på den samlede mængde kvoter, som medlemsstaterne har udstedt eller vil udstede i henhold til Kommissionens beslutninger om deres nationale tildelingsplaner for perioden fra 2008 til 2012.

Kommissionen nyvurderer den lineære faktor og forelægger om nødvendigt Europa-Parlamentet og Rådet et forslag i eller efter 2020 med henblik på vedtagelse af en beslutning senest i 2025.«

10) Følgende artikel indsættes:

»Artikel 9a

Tilpasning af den samlede kvotemængde i Fællesskabet

1. For anlæg, som var omfattet af fællesskabsordningen i perioden fra 2008 til 2012 i henhold til artikel 24, stk. 1, tilpasses den mængde kvoter, der udstedes fra den 1. januar 2013, ved, at den gennemsnitlige årlige mængde kvoter, der er udstedt for de pågældende anlæg i den periode, hvor de har været omfattet af ordningen, justeres med den lineære faktor, der er omhandlet i artikel 9.

2. For anlæg, der udfører aktiviteter opført i bilag I, som først omfattes af fællesskabsordningen fra 2013, sikrer medlemsstaterne, at sådanne anlægs driftsledere forelægger den relevante kompetente myndighed behørigt dokumenterede og uafhængigt verificerede emissionsdata, således at der kan tages hensyn til dem i forbindelse med tilpasningen af den samlede mængde kvoter i Fællesskabet, der skal udstedes.

Sådanne emissionsdata skal forelægges den relevante kompetente myndighed senest den 30. april 2010 i overensstemmelse med de bestemmelser, der er vedtaget i henhold til artikel 14, stk. 1.

Hvis de forelagte data er behørigt dokumenteret, underretter den kompetente myndighed Kommissionen herom inden den 30. juni 2010, hvorefter der foretages en tilpasning af den kvotemængde, der skal udstedes, justeret med den i artikel 9 omhandlede lineære faktor. For anlæg, der udleder andre drivhusgasser end CO₂, kan den kompetente myndighed indberette en lavere mængde emissioner alt efter disse anlægs emissionsreduktionspotentiale.

3. Kommissionen offentliggør de i stk. 1 og 2 omhandlede tilpassede mængder senest den 30. september 2010.

4. For anlæg, der undtages fra fællesskabsordningen i henhold til artikel 27, nedjusteres den samlede kvotemængde i Fællesskabet, der skal udstedes fra den 1. januar 2013, således at den afspejler det årlige gennemsnit for verificerede emissioner fra disse anlæg i perioden 2008-2010, justeret med den i artikel 9 omhandlede lineære faktor.«

11) Artikel 10 affattes således:

»Artikel 10

Auktionering af kvoter

1. Fra 2013 auktioneres medlemsstaterne alle kvoter, som ikke tildeles gratis i overensstemmelse med artikel 10a og 10c. Senest den 31. december 2010 fastlægger og offentliggør Kommissionen den anslåede kvotemængde, der skal auktioneres.

2. Den samlede mængde kvoter, som hver medlemsstat auktioneres, beregnes således:

- 88 % af den samlede mængde kvoter, der skal auktioneres, fordeles til medlemsstaterne i form af andele, som for hver medlemsstat er lig med dens andel af de verificerede emissioner under fællesskabsordningen for 2005 eller gennemsnittet i perioden 2005-2007, alt efter hvilket tal der er det højeste
- 10 % af den samlede mængde kvoter, der skal auktioneres, fordeles til visse medlemsstater for at skabe solidaritet og vækst i Fællesskabet; herved øges den kvotemængde, som de pågældende medlemsstater auktioneres i medfør af litra a), med de procentsatser, der er anført i bilag IIa, og
- 2 % af den samlede mængde kvoter, der skal auktioneres, fordeles blandt medlemsstater, hvis drivhusgasemissioner i 2005 lå mindst 20 % under deres emissioner i det basisår, der i henhold til Kyoto-protokollen finder anvendelse for de pågældende medlemsstater. Fordelingen af denne procentdel blandt de pågældende medlemsstater fremgår af bilag IIb.

I forbindelse med litra a) beregnes andelen for medlemsstater, som ikke deltog i fællesskabsordningen i 2005, på grundlag af deres verificerede emissioner under fællesskabsordningen i 2007.

Om nødvendigt tilpasses de procentsatser, der er omhandlet i litra b) og c), forholdsmæssigt for at sikre, at fordelingen udgør henholdsvis 10 % og 2 %.

3. Medlemsstaterne afgør, hvorledes indtægterne fra auktionering af kvoter skal anvendes. Mindst 50 % af indtægterne fra auktioneringen af de i stk. 2 omhandlede kvoter, herunder alle indtægter fra den i stk. 2, litra b) og c), omhandlede auktionering, eller en til disse indtægter svarende økonomisk værdi, bør anvendes til en eller flere af følgende:

- til reduktion af drivhusgasemissioner, herunder bl.a. ved at bidrage til Den Globale Fond for Energieffektivitet og Vedvarende Energi og til Tilpasningsfonden som iværksat af Poznankonferencen om klimaændringer (COP 14 og COP/MOP 4), til at tilpasse sig klimaændringer og til

at finansiere forskning og udvikling samt demonstrationsprojekter med henblik på emissionsreduktion og tilpasning til klimaændringer, herunder ved at deltage i initiativer, der indgår i Fællesskabets strategiske energiteknologiplan og de europæiske teknologiplatforme

- b) til at opfylde Fællesskabets tilsagn om at anvende 20 % energi fra vedvarende kilder senest i 2020, udvikle andre teknologier, der kan bidrage til overgangen til en sikker og bæredygtig økonomi med lave udledninger af drivhusgasser, og som medvirker til at opfylde Fællesskabets tilsagn om at øge sin energieffektivitet med 20 % frem til 2020
- c) til forebyggelse af skovrydning og fremme af skovrejsning og skovgenplantning i udviklingslande, der har ratificeret den internationale klimaafnede, og til overførsel af teknologier samt til at lette tilpasningen til klimaændringernes skadelige virkninger i disse lande
- d) til kulstofbinding i skove i Fællesskabet
- e) til miljømæssigt forsvarlig opsamling og geologisk lagring af CO₂, herunder navnlig fra kraftværker, der anvender faste fossile brændstoffer, og en række industrisektorer og delsektorer, herunder også i tredjelande
- f) til at fremme overgangen til transportformer med små emissioner og offentlig transport
- g) til at finansiere forskning i og udvikling af energieffektivitet og rene teknologier i de sektorer, der er omfattet af dette direktiv
- h) til foranstaltninger til at øge energieffektivitet og isole-ring eller til foranstaltninger af social karakter for husstande med lav og middel indkomst
- i) til at dække de administrative udgifter i forbindelse med fællesskabsordningens forvaltning.

Medlemsstaterne har opfyldt bestemmelserne i dette stykke, hvis de allerede har indført eller gennemfører skattemæssige eller økonomiske støttepolitikker, herunder navnlig i udviklingslande, eller nationale reguleringspolitikker, der udløser økonomisk støtte, er etableret til de i første afsnit nævnte formål og har en værdi svarende til mindst 50 % af indtægterne fra auktioneringen af de i stk. 2 omhandlede kvoter, herunder alle indtægter fra den i stk. 2, litra b) og c), omhandlede auktionering.

Medlemsstaterne orienterer Kommissionen om anvendelsen af indtægterne og om de trufne foranstaltninger, jf. dette stykke, i de rapporter, som de indsender i medfør af beslutning nr. 280/2004/EF.

4. Kommissionen vedtager senest den 30. juni 2010 en forordning om auktioners tidsmæssige og administrative forløb og andre aspekter i forbindelse med auktioner for at sikre, at auktioner gennemføres på en åben, gennemsigtig, ensartet og ikke-diskriminerende måde. I dette øjemed bør processen være forudsigelig, navnlig hvad angår auktioners tidsmæssige forløb og rækkefølge og de anslåede kvotemængder, der skal stilles til rådighed.

Auktioner udformes således, at:

- a) driftsledere og navnlig SMV'er, som er omfattet af fællesskabsordningen, har uhindret, retfærdig og lige adgang
- b) alle deltagere har adgang til de samme oplysninger på samme tid, og at deltagere ikke underminerer auktionens forløb
- c) organisationen af og deltagelsen i auktioner er omkostningseffektiv, og at unødige administrative omkostninger undgås, og
- d) små drivhusgasudledere får adgang til kvoter.

Denne foranstaltning, der har til formål at ændre ikke-væsentlige bestemmelser i dette direktiv ved at supplere det, vedtages efter forskriftsproceduren med kontrol i artikel 23, stk. 3.

Medlemsstaterne udarbejder for hver auktion en rapport med oplysninger om den korrekte anvendelse af auktionsreglerne, navnlig med hensyn til lige og åben adgang, gennemsigtighed, prisfastsættelse og tekniske og gennemførelsesmæssige aspekter. Disse rapporter fremsendes senest en måned efter den pågældende auktion og offentliggøres på Kommissionens hjemmeside.

5. Kommissionen overvåger det europæiske kvotemarkeds funktion. Den forelægger en årlig rapport for Europa-Parlamentet og Rådet om kvotemarkedets funktion, herunder om gennemførelsen af auktioner, likviditet og de handlede mængder. Medlemsstaterne sørger om nødvendigt for, at enhver relevant oplysning fremsendes til Kommissionen mindst to måneder før Kommissionens vedtagelse af rapporten.»

12) Følgende artikler indsættes:

»Artikel 10a

Midlertidige fællesskabsregler for harmoniseret gratis tildeling

1. Kommissionen vedtager senest den 31. december 2010 fuldt harmoniserede gennemførelsesforanstaltninger for hele Fællesskabet med henblik på tildeling af de i stk. 4, 5, 7 og 12 omhandlede kvoter, herunder eventuelle nødvendige bestemmelser om harmoniseret anvendelse af stk. 19.

Disse foranstaltninger, der har til formål at ændre ikke-væsentlige bestemmelser i dette direktiv ved at supplere det, vedtages efter forskriftsproceduren med kontrol i artikel 23, stk. 3.

De foranstaltninger, der er omhandlet i første afsnit, skal så vidt muligt fastlægge ex ante-benchmarks for hele Fællesskabet for at sikre, at tildelingen sker på en måde, der skaber incitamenter til reduktion af drivhusgasemissioner og anvendelse af energieffektive teknikker ved at inddrage de mest effektive teknikker, substitutter, alternative produktionsprocesser, højeffektiv kraftvarmeproduktion, energieffektiv genvinding af affaldsgasser, anvendelse af biomasse og opsamling og lagring af CO₂, hvor sådanne anlæg forefindes, og må ikke tilskynde til at øge emissionerne. Der tildeles ingen gratiskvoter i forbindelse med nogen form for elproduktion, undtagen i tilfælde, der falder ind under artikel 10c, og til el produceret fra affaldsgasser.

For hver sektor og delsektor beregnes benchmarket i princippet for slutproduktet, frem for inputtet, for at maksimere drivhusgasreduktioner og energibesparelser i hele produktionsprocessen i den pågældende sektor eller delsektor.

Kommissionen rådfører sig i forbindelse med etablering af principperne for fastsættelse af ex ante-benchmarks i de enkelte sektorer og delsektorer med de relevante aktører, herunder de berørte sektorer og delsektorer.

Når Fællesskabet godkender en international klimaaftale, som medfører obligatoriske reduktioner af drivhusgasemissioner svarende til Fællesskabets, gennemgår Kommissionen foranstaltningerne for at sørge for, at der kun sker gratisfordeling, hvor dette er fuldt berettiget på baggrund af aftalen.

2. Ved fastlæggelsen af principperne for etablering af ex ante-benchmarks i de enkelte sektorer eller delsektorer skal udgangspunktet være den gennemsnitlige præstation for de 10 % mest effektive anlæg i en sektor eller delsektor i Fællesskabet i 2007-2008. Kommissionen rådfører sig med de relevante aktører, herunder de berørte sektorer og delsektorer.

De forordninger, der vedtages i henhold til artikel 14 og 15, fastlægger harmoniserede regler for overvågning, rapportering og verifikation af produktionsrelaterede drivhusgasemissioner med henblik på fastsættelse af ex ante-benchmarks.

3. Med forbehold af stk. 4 og 8 og uanset artikel 10c foretages der ingen gratisfordeling til elektricitetsgeneratorer, CO₂-opsamlingsanlæg, rørledninger til transport af CO₂ eller CO₂-lagringssteder.

4. Der tildeles gratiskvoter til fjernvarme og til højeffektiv kraftvarmeproduktion som defineret i direktiv 2004/8/EF til dækning af økonomisk berettiget efterspørgsel for så vidt angår produktion af varme eller køling. Hvert år efter 2013 justeres den samlede tildeling til sådanne anlæg vedrørende varmeproduktion med den lineære faktor, der er omhandlet i artikel 9.

5. Den maksimale årlige kvotemængde, der ligger til grund for beregningen af tildelinger til anlæg, der ikke er omfattet af stk. 3, og som ikke er nyttilkomne, må ikke overstige summen af:

- a) Fællesskabets samlede årlige mængde opgjort i henhold til artikel 9, ganget med andelen af emissioner fra anlæg, der ikke er omfattet af stk. 3, i de samlede gennemsnitlige verificerede emissioner i perioden 2005-2007 fra anlæg, der er omfattet af fællesskabsordningen i perioden fra 2008 til 2012, og
- b) de samlede gennemsnitlige årlige verificerede emissioner fra anlæg i perioden 2005-2007, der først omfattes af fællesskabsordningen i 2013 eller senere, og som ikke er omfattet af stk. 3, justeret med den i artikel 9 omhandlede lineære faktor.

Der anvendes en ensartet, tværsektoriel korrektionsfaktor, hvor det er nødvendigt.

6. Medlemsstaterne kan endvidere vedtage økonomiske foranstaltninger til fordel for sektorer eller delsektorer, for hvilke det konstateres, at de er udsat for en betydelig risiko for carbon leakage som følge af omkostninger i forbindelse med drivhusgasemissioner, der overvæltes i elpriserne, for at kompensere for sådanne omkostninger, og hvor sådanne økonomiske foranstaltninger er i overensstemmelse med gældende statsstøtteregler eller de statsstøtteregler, der skal vedtages på dette område.

Disse foranstaltninger baseres på ex ante-benchmarks for mængden af indirekte CO₂-emissioner pr. produktionsenhed. Disse ex ante-benchmarks beregnes for en given sektor eller delsektor som produktet af elforbruget pr. produceret enhed svarende til de mest effektive tilgængelige teknologier og af CO₂-emissionerne fra det relevante elproduktionsmix i EU.

7. Fem procent af den samlede mængde fællesskabskvoter, der er fastlagt i overensstemmelse med artikel 9 og 9a i perioden fra 2013 til 2020, sættes til side til nyttilkomne som det maksimum, der kan tildeles nyttilkomne, jf. de regler, der vedtages i henhold til stk. 1. Kvoter i denne fællesskabsreserve, som hverken tildeles nyttilkomne eller anvendes i henhold til stk. 8, 9 eller 10 i denne artikel i perioden fra 2013 til 2020, auktioneres af medlemsstaterne under hensyntagen til, i hvilket omfang anlæg i medlemsstaterne har haft fordel af denne reserve, i overensstemmelse med artikel 10, stk. 2, og, hvad angår fremgangsmåde og tidsplan, artikel 10, stk. 4, samt de relevante gennemførelsesbestemmelser.

Tildelingerne justeres med den i artikel 9 omhandlede lineære faktor.

Der tildeles ingen gratiskvoter til nogen form for elproduktion i forbindelse med nyttilkomne.

Kommissionen vedtager senest den 31. december 2010 harmoniserede regler for anvendelsen af definitionen af »nyttilkommen«, navnlig i forbindelse med definitionen af »væsentlige udvidelser«.

Disse foranstaltninger, der har til formål at ændre ikke-væsentlige bestemmelser i dette direktiv ved at supplere det, vedtages efter forskriftsproceduren med kontrol i artikel 23, stk. 3.

8. Højest 300 mio. kvoter i reserven for nyttilkomne er til rådighed frem til den 31. december 2015 som hjælp til at fremme opførelsen og driften af op til 12 kommercielle demonstrationsprojekter, som har til formål at sikre miljø-mæssigt forsvarlig opsamling og geologisk lagring (CCS) af CO₂, samt demonstrationsprojekter inden for innovative vedvarende energiteknologier på EU's område.

Kvoterne stilles til rådighed for støtte til demonstrationsprojekter med en ligelig geografisk fordeling, der gør det muligt at udvikle en lang række teknologier til kulstofopsamling og lagring og innovative vedvarende energiteknologier, som endnu ikke er kommercielt rentable. Tildelingen afhænger af verificeret undgåelse af CO₂-emissioner.

Projekterne udvælges på grundlag af objektive og gennemsigtige kriterier, herunder krav om videndeling. Disse kriterier og foranstaltningerne vedtages efter forskriftsproceduren med kontrol i artikel 23, stk. 3, og gøres offentligt tilgængelige.

Der reserveres kvoter til projekter, der opfylder de i tredje afsnit omhandlede kriterier. Støtte til disse projekter gives via medlemsstaterne og skal supplere væsentlig samfinansiering fra driftslederen af anlægget. De kan desuden samfinansieres af den berørte medlemsstat og gennem andre instrumenter. Intet projekt skal modtage mere støtte via denne mekanisme end 15 % af det samlede antal kvoter, der er til rådighed til dette formål. Der tages hensyn til disse kvoter i stk. 7.

9. Litauen, som i henhold til artikel 1 i protokol nr. 4 om Ignalina-atomkraftværket i Litauen, der er vedføjet tiltrædelsesakten af 2003 som bilag, har forpligtet sig til at lukke enhed 2 på Ignalina-atomkraftværket senest den 31. december 2009, kan, hvis landets samlede verificerede emissioner fra 2013 til 2015 inden for fællesskabsordningen overstiger summen af de gratiskvoter, der er udstedt til anlæg i Litauen til emissioner fra elproduktion i nævnte periode, og tre otteendedele af de kvoter, som Litauen skal auktionere i perioden fra 2013 til 2020, gøre krav på kvoter fra reserven for nyttilkomne med henblik på auktionering i overensstemmelse med den i artikel 10, stk. 4, nævnte forordning. Den maksimale mængde af sådanne kvoter skal svare til de overskydende emissioner i denne periode, for så vidt som de overskydende mængder skyldes øgede emissioner fra elproduktion, fratrukket enhver mængde, hvormed tildelingene i Litauen i perioden fra 2008 til 2012 oversteg verificerede emissioner inden for fællesskabsordningen i Litauen i denne periode. Der tages hensyn til sådanne eventuelle kvoter under stk. 7.

10. Enhver medlemsstat, der har et elnet, som er tilkøbt Litauens elnet, og som i 2007 importerede over 15 % af sit nationale elforbrug fra Litauen til eget forbrug, og hvor emissionerne er steget som følge af investeringer i ny elproduktion, kan anvende stk. 9 på de i nævnte stykke opstillede betingelser.

11. Med forbehold af artikel 10b skal den mængde gratiskvoter, der tildeles i medfør af stk. 4-7, i 2013 udgøre 80 % af den mængde, der er fastlagt i overensstemmelse med foranstaltningerne i stk. 1. Derefter mindskes gratistildelingen hvert år med lige store mængder, til den er 30 % i 2020 med henblik på at bringe den ned på nul i 2027.

12. I 2013 og hvert følgende år frem til 2020 tildeles anlæg i sektorer eller delsektorer med en betydelig risiko for carbon leakage, gratiskvoter på 100 % af den mængde, der er fastlagt i henhold til de i stk. 1 omhandlede foranstaltninger, jf. dog artikel 10b.

13. Senest den 31. december 2009 og hvert femte år derefter opstiller Kommissionen, efter drøftelser i Det Europæiske Råd, en liste over de sektorer eller delsektorer, der er omhandlet i stk. 12, på grundlag af kriterierne i stk. 14-17.

Hvert år kan Kommissionen på eget initiativ eller efter anmodning fra en medlemsstat føje en sektor eller delsektor til den i første afsnit nævnte liste, hvis det i en analytisk rapport kan påvises, at denne sektor eller delsektor opfylder kriterierne i stk. 14-17, efter at der er sket en ændring, som har væsentlig indvirkning på sektorens eller delsektorens aktiviteter.

Med henblik på gennemførelsen af denne artikel hører Kommissionen medlemsstaterne, de berørte sektorer eller delsektorer og andre relevante aktører.

Disse foranstaltninger, der har til formål at ændre ikke-væsentlige bestemmelser i direktivet ved at supplere det, vedtages efter forskriftsproceduren med kontrol i artikel 23, stk. 3.

14. Med henblik på at fastlægge de sektorer og delsektorer, der er omhandlet i stk. 12, vurderer Kommissionen på fællesskabsplan, i hvilket omfang den pågældende sektor eller delsektor på det relevante opdelingsniveau kan overvælte de direkte omkostninger vedrørende de krævede kvoter og de indirekte omkostninger fra de forhøjede elpriser, som bliver en konsekvens af dette direktiv, i produktpriserne, uden at der sker tab af betydelige markedsandele til mindre drivhusgaseffektive anlæg uden for Fællesskabet. Disse vurderinger baseres på en gennemsnitlig kulstofpris i henhold til den konsekvensanalyse fra Kommissionen, som ledsager pakken af foranstaltninger til gennemførelse af EU's mål vedrørende klimaændringer og vedvarende energi for 2020, og, hvis de er tilgængelige, på oplysninger om handel, produktion og marktværdi fra de seneste tre år for de enkelte sektorer eller delsektorer.

15. En sektor eller delsektor anses for at være udsat for en betydelig risiko for carbon leakage, hvis:

- a) summen af direkte og indirekte ekstraomkostninger som følge af gennemførelsen af dette direktiv ville medføre en væsentlig stigning i produktionsomkostningerne, beregnet som en andel af bruttoværditilvæksten, på mindst 5 %, og
- b) handelsintensiteten med tredjelande, defineret som forholdet mellem den samlede værdi af eksporten til tredjelande plus værdien af importen fra tredjelande og den samlede størrelse af Fællesskabets marked (årlig omsætning plus samlet import fra tredjelande) er over 10 %.

16. Uanset stk. 15 anses en sektor eller delsektor også for at være udsat for en betydelig risiko for carbon leakage, hvis:

- a) summen af direkte og indirekte ekstraomkostninger som følge af gennemførelsen af dette direktiv medfører en særlig stor stigning i produktionsomkostningerne, beregnet som en andel af bruttoværditilvæksten, på mindst 30 %, eller
- b) handelsintensiteten med tredjelande, defineret som forholdet mellem den samlede værdi af eksporten til tredjelande plus værdien af importen fra tredjelande og den samlede størrelse af Fællesskabets marked (årlig omsætning plus samlet import fra tredjelande) er over 30 %.

17. Listen i stk. 13 kan suppleres efter gennemførelsen af en kvalitativ vurdering, der, når de relevante oplysninger er tilgængelige, tager højde for følgende kriterier:

- a) hvorvidt de enkelte anlæg i den berørte sektor eller delsektor har mulighed for at reducere emissionsniveauerne eller elforbruget; herunder inddrages, hvor det er relevant, den stigning i produktionsomkostningerne, som de dertilhørende investeringer kan medføre, f.eks. ved at anvende de mest effektive teknikker
- b) nuværende og fremtidige markedskendetegn, bl.a. tilfælde, hvor handelsintensiteten eller stigningerne i direkte og indirekte omkostninger ligger tæt på en af de i stk. 16 nævnte tærskler
- c) fortjenstmargenerne som en mulig indikator for langsigtede investeringer eller beslutninger om flytning.

18. Listen i stk. 13 fastsættes, når de relevante oplysninger er tilgængelige, under hensyntagen til følgende:

- a) det omfang, hvori tredjelande, som repræsenterer en afgørende andel af den globale produktion af produkter i sektorer eller delsektorer, der anses for at være udsat for

risiko for carbon leakage, fuldt og fast forpligter sig til at reducere drivhusgasemissionerne i de pågældende sektorer eller delsektorer og inden for samme tidsplan i et omfang, der svarer til Fællesskabets

- b) det omfang, hvori kulstofeffektiviteten i anlæg beliggende i disse lande er sammenlignelig med Fællesskabets.

19. Der tildeles ingen gratisvoter til anlæg, der har indstillet driften, medmindre driftslederen over for den kompetente myndighed godtgør, at dette anlæg vil genoptage produktionen inden for en nærmere angivet rimelig frist. Anlæg, hvis drivhusgasemissionstilladelse er udløbet eller er blevet inddraget, og anlæg, for hvilke drift eller genoptagelse af drift er teknisk umulig, anses for at have indstillet driften.

20. I de foranstaltninger, der vedtages i henhold til stk. 1, medtager Kommissionen foranstaltninger til definition af anlæg, der delvist indstiller driften eller reducerer deres kapacitet væsentligt, og foranstaltninger til om nødvendigt at tilpasse mængden af de gratisvoter, de er blevet tildelt, i overensstemmelse hermed.

Artikel 10b

Foranstaltninger til støtte for visse energiintensive industrisektorer i tilfælde af carbon leakage

1. Med udgangspunkt i resultaterne af de internationale forhandlinger og omfanget af deres bidrag til globale drivhusgasemissionsreduktioner og efter drøftelser med alle relevante sociale partnere forelægger Kommissionen senest den 30. juni 2010 en analyserapport for Europa-Parlamentet og Rådet om situationen i de energiintensive sektorer og delsektorer, for hvilke det er konstateret, at de er udsat for en betydelig risiko for carbon leakage. Analyserapporten ledsages af eventuelle passende forslag, som kan omfatte:

- a) en tilpasning af andelen af gratisvoter, som de pågældende sektorer eller delsektorer modtager i medfør af artikel 10a
- b) inddragelse i fællesskabsordningen af importører af produkter, som produceres af sektorer eller delsektorer, der er fastlagt i henhold til artikel 10a
- c) en vurdering af risikoen for carbon leakages indvirkning på medlemsstaternes energisikkerhed, navnlig hvor elektricitetsforbindelserne med resten af Den Europæiske Union er utilstrækkelige, og hvor der er elektricitetsforbindelser med tredjelande, og passende foranstaltninger i denne henseende.

Ved vurderingen af, hvilke foranstaltninger der er passende, tages der også hensyn til bindende sektoraftaler, som fører til globale drivhusgasemissionsreduktioner i den størrelsesorden, der kræves for at modvirke klimaændringer på en effektiv måde, og som kan overvåges og verificeres og er underlagt obligatoriske håndhævelsesordninger.

2. Kommission vurderer senest den 31. marts 2011, hvorvidt der er sandsynlighed for, at de afgørelser, der træffes vedrørende den andel kvoter, som sektorer eller delsektorer modtager gratis i overensstemmelse med stk. 1, herunder virkningen af fastsættelsen af ex ante-benchmarks i overensstemmelse med artikel 10a, stk. 2, vil få betydelig indvirkning på den mængde kvoter, der skal auktioneres af medlemsstaterne i overensstemmelse med artikel 10, stk. 2, litra b), sammenlignet med et scenarie med fuld auktionering for alle sektorer i 2020. Om nødvendigt forelægger den Europa-Parlamentet og Rådet passende forslag under hensyn til de mulige fordelingsvirkninger af sådanne forslag.

Artikel 10c

Mulighed for midlertidige gratistildelinger til modernisering af elproduktion

1. Som en undtagelse til artikel 10a, stk. 1-5, kan medlemsstaterne midlertidigt tildele gratiskvoter til anlæg for elproduktion, der er i drift senest den 31. december 2008, eller til anlæg for elproduktion, for hvilke investeringsprocessen var fysisk iværksat senest på samme dato, hvis én af følgende betingelser er opfyldt:

- a) i 2007 var det nationale elnet ikke direkte eller indirekte forbundet med det net, der drives af Unionen for Koordinering af Transport af Elektricitet (UCTE)
- b) i 2007 var det nationale elnet kun direkte eller indirekte forbundet med det net, der drives af UCTE, gennem en enkelt linje med en kapacitet på under 400 MW, eller
- c) i 2006 blev mere end 30 % af elektriciteten produceret ved hjælp af ét enkelt fossilt brændstof, og BNP pr. capita i markedspriser oversteg ikke 50 % af Fællesskabets gennemsnitlige BNP pr. capita i markedspriser.

Den pågældende medlemsstat indsender en national plan til Kommissionen, som omfatter bestemmelser vedrørende investeringer i renovering og opgradering af infrastrukturen og rene teknologier. Den nationale plan omfatter også bestemmelser vedrørende diversificering af energimix og forsyningskilder til et beløb, der så vidt muligt svarer til markedsværdien af gratistildelingen for så vidt angår de påtænkte investeringer, idet der tages hensyn til behovet for så vidt muligt at begrænse hermed direkte forbundne prisstigninger. Den pågældende medlemsstat fremsender hvert år en rapport til Kommissionen om de investeringer, der er foretaget i opgradering af infrastruktur og rene teknologier. Investeringer, der foretages efter 25. juni 2009, kan medregnes til dette formål.

2. Midlertidige gratistildelinger fratrækkes den kvotemængde, som den pågældende medlemsstat ellers ville have auktioneret i henhold til artikel 10, stk. 2. I 2013 må de samlede midlertidige gratistildelinger ikke overstige 70 % af de gennemsnitlige årlige verificerede emissioner i 2005-2007

fra sådanne elproducerende anlæg for den mængde, der svarer til det endelige nationale bruttoforbrug, og de reduceres gradvist, således at der ikke er nogen gratistildeling i 2020. For de medlemsstater, der ikke deltog i fællesskabsordningen i 2005, beregnes de relevante emissioner på grundlag af deres verificerede emissioner under fællesskabsordningen i 2007.

Den pågældende medlemsstat kan beslutte, at de kvoter, der tildeles i henhold til denne artikel, kun må anvendes af driftslederen af det pågældende anlæg til i henhold til artikel 12, stk. 3, at returnere kvoter i forbindelse med det samme anlægs emissioner i det år, for hvilket kvoterne er tildelt.

3. Kvotetildelinger til driftsledere baseres på de verificerede emissioner i 2005-2007 eller et ex ante-effektivitetsbenchmark baseret på det vægtede gennemsnit af emissionsniveauerne for de mest drivhusgaseffektive elproduktionsanlæg, der anvender forskellige brændselstyper, og som er omfattet af Fællesskabsordningen. Vægtningen kan afspejle andelen af de forskellige brændselstyper inden for elproduktionen i den pågældende medlemsstat. Kommissionen yder i overensstemmelse med forskriftsproceduren i artikel 23, stk. 2, vejledning for at sikre, at kvotetildelingsmetoden ikke fører til unødigt konkurrenceforvriddning og minimerer negativ indvirkning på incitamenterne til at reducere drivhusgasemissionerne.

4. En medlemsstat, der anvender denne artikel, skal forlange af de elproducenter og netdriftsledere, der får gavn af ordningen, at de årligt aflægger rapport om gennemførelsen af de investeringer, der er nævnt i den nationale plan. Medlemsstaterne skal aflægge rapport herom til Kommissionen og skal offentliggøre rapporterne.

5. En medlemsstat, som har til hensigt at tildele kvoter i henhold til denne artikel, indsender senest den 30. september 2011 en ansøgning til Kommissionen med den foreslåede tildelingsmetode og de foreslåede enkelte kvotetildelinger. Ansøgningen skal indeholde:

- a) dokumentation for, at medlemsstaten opfylder mindst én af kategorierne i stk. 1
- b) en liste over de anlæg, som ansøgningen gælder for, og den mængde kvoter, der skal tildeles hvert anlæg i henhold til stk. 3 og Kommissionens vejledning
- c) den nationale plan, der henvises til i stk. 1, andet afsnit
- d) overvågnings- og håndhævelsesbestemmelser for de påtænkte investeringer i henhold til den nationale plan
- e) dokumentation for, at kvotetildelingerne ikke fører til unødigt konkurrenceforvriddning.

6. Kommissionen vurderer ansøgningen på baggrund af elementerne i stk. 5 og kan give helt eller delvist afslag på ansøgningen inden for seks måneder efter, at den har modtaget alle de relevante oplysninger.

7. To år inden udgangen af den periode, i løbet af hvilken en medlemsstat kan foretage midlertidige gratistildelinger til anlæg for elproduktion, der var i drift senest den 31. december 2008, vurderer Kommissionen de fremskridt, der er gjort med gennemførelsen af den nationale plan. Skønner Kommissionen, efter anmodning fra den pågældende medlemsstat, at der er behov for en mulig forlængelse af nævnte periode, kan den forelægge Europa-Parlamentet og Rådet passende forslag, som også skal indeholde de betingelser, der vil skulle opfyldes i tilfælde af en forlængelse af denne periode.»

13) Artikel 11 og 11a affattes således:

»Artikel 11

Nationale gennemførelsesforanstaltninger

1. Hver medlemsstat offentliggør og fremsender til Kommissionen inden den 30. september 2011 listen over anlæg, der er omfattet af direktivet på dens område, og angiver for hvert anlæg på dens område gratistildelingerne, som er beregnet i overensstemmelse med de regler, der er nævnt i artikel 10a, stk. 1, og artikel 10c.

2. Hvert år inden den 28. februar udsteder de kompetente myndigheder den mængde kvoter, der skal tildeles det pågældende år, beregnet i overensstemmelse med artikel 10, 10a og 10c.

3. Medlemsstaterne kan ikke udstede gratiskvoter i henhold til stk. 2 til anlæg, hvis opførelse på den liste, der nævnes i stk. 1, er blevet afslået af Kommissionen.

Artikel 11a

Brug af CER'er og ERU'er fra projektaktiviteter i fællesskabsordningen før ikrafttræden af en international klimaaftale

1. Med forbehold af artikel 28, stk. 3 og 4, finder stk. 2-7 i denne artikel anvendelse.

2. I det omfang driftsledere eller luftfartsoperatører ikke fuldt ud har benyttet sig af den ret til at anvende CER'er/ERU'er, som medlemsstaterne har tilladt dem for perioden fra 2008 til 2012, eller der er givet tilladelse til at anvende kreditter i henhold til stk. 8, kan de anmode den kompetente myndighed om at udstede kvoter til dem, der gælder fra 2013, i bytte for CER'er og ERU'er, som blev udstedt i forbindelse med emissionsreduktioner frem til 2012 for projekttypen, som opfylder kriterierne for anvendelse i fællesskabsordningen i perioden fra 2008 til 2012.

Den kompetente myndighed foretager denne ombytning efter anmodning frem til den 31. marts 2015.

3. I det omfang driftsledere eller luftfartsoperatører ikke fuldt ud har benyttet sig af den ret til at anvende CER'er/ERU'er, som medlemsstaterne har tilladt dem for perioden fra 2008 til 2012, eller der er givet tilladelse til at anvende kreditter i henhold til stk. 8, skal de kompetente myndigheder tillade driftsledere at ombytte CER'er og ERU'er fra projekter registreret før 2013, og som er udstedt i forbindelse med emissionsreduktioner fra 2013 og fremefter, til kvoter, der gælder fra 2013 og fremefter.

Første afsnit gælder for CER'er og ERU'er for alle projekttypen, som opfylder kriterierne for anvendelse i fællesskabsordningen i perioden fra 2008 til 2012.

4. I det omfang driftsledere eller luftfartsoperatører ikke fuldt ud har benyttet sig af den ret til at anvende CER'er/ERU'er, som medlemsstaterne har tilladt dem for perioden fra 2008 til 2012, eller der er givet tilladelse til at anvende kreditter i henhold til stk. 8, tillader de kompetente myndigheder driftsledere at ombytte CER'er udstedt i forbindelse med emissionsreduktioner fra 2013 og fremefter til kvoter fra nye projekter, der påbegyndes i 2013 eller senere i LDC.

Første afsnit gælder for CER'er for alle projekttypen, som opfyldte kriterierne for anvendelse i fællesskabsordningen i perioden fra 2008 til 2012, indtil disse lande har ratificeret en relevant aftale med Fællesskabet eller indtil 2020, alt efter hvad der indtræffer først.

5. I det omfang driftsledere eller luftfartsoperatører ikke fuldt ud har benyttet sig af den ret til at anvende CER'er/ERU'er, som medlemsstaterne har tilladt dem for perioden fra 2008 til 2012, eller der er givet tilladelse til at anvende kreditter i henhold til stk. 8, og hvis forhandlingerne om en international klimaaftale ikke er afsluttet senest den 31. december 2009, kan kreditter fra projekter eller andre emissionsreduktionsaktiviteter anvendes i fællesskabsordningen i overensstemmelse med aftaler, som indgås med tredjelande, med nærmere angivelse af anvendelsens omfang. I overensstemmelse med sådanne aftaler vil driftsledere kunne anvende kreditter fra projektaktiviteter i de pågældende tredjelande til at opfylde deres forpligtelser i henhold til fællesskabsordningen.

6. De aftaler, der er omhandlet i stk. 5, skal indeholde bestemmelser om anvendelsen af kreditter i fællesskabsordningen fra projekttypen, som opfylder kriterierne for anvendelse i fællesskabsordningen i perioden fra 2008 til 2012, herunder teknologi vedrørende vedvarende energi eller energieffektivitet, som fremmer teknologioverførsel og bæredygtig udvikling. De nævnte aftaler kan også omfatte bestemmelser om anvendelsen af kreditter fra projekter, hvor det anvendte udgangspunkt er lavere end niveauet for gratistildeling i medfør af de i artikel 10a omhandlede foranstaltninger eller lavere end det niveau, der er fastsat i fællesskabslovgivningen.

7. Når der er opnået enighed om en international klimaaftale, accepterer fællesskabsordningen fra den 1. januar 2013 kun kreditter fra projekter fra tredjelande, som har ratificeret aftalen.

8. Alle eksisterende driftsledere har i perioden 2008-2020 lov til at anvende kreditter enten op til den mængde, som de har fået tildelt for perioden fra 2008 til 2012, eller en mængde svarende til en procentdel, som ikke må være mindre end 11 % af deres kvote for perioden fra 2008 til 2012, alt efter hvilken mængde der er størst.

Driftsledere har lov til at anvende deres kreditter ud over de 11 %, der henvises til i første afsnit, op til en mængde, der gør, at deres samlede gratistildeling for perioden fra 2008 til 2012 og de samlede projektkreditladelser svarer til en vis procentdel af deres verificerede emissioner i perioden 2005-2007.

Nytilkomne, herunder nytilkomne i perioden fra 2008 til 2012, som hverken har fået gratistildelinger eller tilladelse til at anvende CER'er og ERU'er i perioden fra 2008 til 2012, og nye sektorer har lov til at anvende kreditter op til en mængde svarende til en procentdel på ikke under 4,5 % af deres verificerede emissioner i perioden fra 2013 til 2020. Luftfartsoperatører har lov til at anvende kreditter op til en mængde svarende til en procentdel på ikke under 1,5 % af deres verificerede emissioner i perioden fra 2013 til 2020.

Der skal vedtages foranstaltninger, som specificerer de præcise procentdele, der skal gælde for første, andet og tredje afsnit. Mindst en tredjedel af den ekstra mængde, som fordeles til eksisterende driftsledere, ud over den første procentdel i første afsnit, fordeles til de driftsledere, som havde det laveste samlede gennemsnit af gratisvoter og projektkredit-anvendelse i perioden fra 2008 til 2012.

Disse foranstaltninger skal sikre, at den samlede anvendelse af tilladte kreditter ikke overstiger 50 % af de eksisterende sektors reduktioner i forhold til 2005 emissionerne for hele Fællesskabet inden for fællesskabsordningen for perioden 2008-2020 og 50 % af de nye sektors og luftfartssektors reduktioner i forhold til 2005-niveaue for hele Fællesskabet for perioden fra datoen for deres optagelse i fællesskabsordningen til 2020.

Disse foranstaltninger, der har til formål at ændre ikke-væsentlige bestemmelser i dette direktiv ved at supplere det, vedtages efter forskriftsproceduren med kontrol i artikel 23, stk. 3.

9. Fra den 1. januar 2013 kan der vedtages foranstaltninger til begrænsning af anvendelsen af bestemte kreditter fra projektyper.

Disse foranstaltninger angiver også, fra hvilken dato anvendelsen af kreditter i henhold til stk. 1-4 skal være i overensstemmelse med disse foranstaltninger. Datoen skal tidligst være seks måneder efter vedtagelse af foranstaltningerne eller senest tre år efter deres vedtagelse.

Disse foranstaltninger, der har til formål at ændre ikke-væsentlige bestemmelser i dette direktiv ved at supplere det, vedtages efter forskriftsproceduren med kontrol i artikel 23, stk. 3. Kommissionen overvejer at forelægge udvalget et udkast til de foranstaltninger, der skal træffes, hvis en medlemsstat anmoder derom.«

14) I artikel 11b, stk. 1, indsættes følgende afsnit:

»Fællesskabet og dets medlemsstater godkender kun projekttaktiviteter, hvis alle projektdeltagerne har deres hovedsæde enten i et land, som har indgået den internationale aftale om sådanne projekter, eller i et land eller en subføderal eller regional enhed, som er koblet til fællesskabsordningen jf. artikel 25.«

15) I artikel 12 foretages følgende ændringer:

a) Som stk. 1a indsættes:

»1a. Kommissionen undersøger senest den 31. december 2010, om markedet for emissionstilladelser er tilstrækkeligt beskyttet mod insiderhandel eller markedsmanipulation, og fremlægger om nødvendigt forslag til sikring af en sådan beskyttelse. De relevante bestemmelser i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/6/EF af 28. januar 2003 om insiderhandel og kursmanipulation (markedsmisbrug) (*) kan, med passende justeringer, anvendes i forbindelse med handel med varer.

(*) EUT L 96 af 12.4.2003, s. 16.«

b) Som stk. 3a indsættes:

»3a. En forpligtelse til at returnere kvoter gælder ikke for emissioner, der er verificeret som opsamlede og transporteret med henblik på permanent lagring til et anlæg, der er omfattet af en gyldig tilladelse i overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/31/EF af 23. april 2009 om geologisk lagring af kuldioxid (*).

(*) EUT L 140 af 5.6.2009, s. 114.«

c) Som stk. 5 tilføjes:

»5. Stk. 1 og 2 finder anvendelse med forbehold af artikel 10c.«

16) Artikel 13 affattes således:

»Artikel 13

Kvoternes gyldighed

1. Kvoter, som udstedes fra den 1. januar 2013, gælder for emissioner i en periode på otte år, som begynder den 1. januar 2013.

2. Fire måneder efter begyndelsen af hver af de i stk. 1 omhandlede perioder, annullerer den kompetente myndighed kvoter, som ikke længere er gyldige, og som ikke er returneret og annulleret i overensstemmelse med artikel 12.

Medlemsstaterne udsteder kvoter til personer for den igangværende periode til erstatning af kvoter, som disse havde, men som er annulleret i overensstemmelse med første afsnit.»

17) Artikel 14 affattes således:

»Artikel 14

Overvågning og rapportering af emissioner

1. Kommissionen vedtager senest den 31. december 2011 en forordning om overvågning og rapportering af emissioner og, hvis det er relevant, aktivitetsdata vedrørende de aktiviteter, der er opført i bilag I, for at foretage overvågning og rapportering af tonkilometerdata med henblik på en ansøgning i medfør af artikel 3e eller artikel 3f, som baseres på de principper for overvågning og rapportering, der er anført i bilag IV, og specificerer for hver drivhusgas dennes globale opvarmningspotentiale i kravene til overvågning og rapportering af emissioner af den pågældende gas.

Denne foranstaltning, der har til formål at ændre ikke-væsentlige bestemmelser i direktivet ved at supplere det, vedtages efter forskriftsproceduren med kontrol i artikel 23, stk. 3.

2. Den i stk. 1 nævnte forordning tager hensyn til den mest nøjagtige og ajourførte foreliggende videnskabelige dokumentation, navnlig fra IPCC, og kan også fastsætte krav til driftsledere om at rapportere emissioner, som er knyttet til produktionen af varer produceret af energiintensive industri-sektorer, der kan være udsat for international konkurrence. I samme forordning kan der opstilles krav om, at disse oplysninger skal verificeres af en uafhængig verifikator.

Kravene kan omfatte rapportering af emissionsniveauer fra elproduktion, som er omfattet af fællesskabsordningen, i forbindelse med produktionen af sådanne varer.

3. Medlemsstaterne sørger for, at driftslederen af et anlæg eller luftfartsoperatøren overvåger og rapporterer emissionerne fra det pågældende anlæg i hvert kalenderår eller, fra den 1. januar 2010, fra det luftfartøj, operatøren driver, til den kompetente myndighed efter udgangen af det pågældende år i overensstemmelse med den i stk. 1 nævnte forordning.

4. Den i stk. 1 nævnte forordning kan indeholde krav om anvendelse af automatiserede systemer og dataudvekslingsformater med henblik på at harmonisere kommunikationen om overvågningsplanen, den årlige emissionsrapport og verifikationsaktiviteter mellem driftsledere, verifikatorer og de kompetente myndigheder.»

18) I artikel 15 foretages følgende ændringer:

a) Titlen affattes således:

»Verifikation og akkreditering«.

b) Følgende afsnit tilføjes:

»Kommissionen vedtager senest den 31. december 2011 en forordning om verifikation af emissionsrapporter på grundlag af principperne i bilag V og om akkreditering af og tilsyn med verifikatorer. Den angiver de nøjere vilkår for akkreditering og tilbagekaldelse af akkrediteringen, for gensidig anerkendelse og fagfællebedømmelse af akkrediteringsorganerne efter behov.

Denne foranstaltning, der har til formål at ændre ikke-væsentlige bestemmelser i direktivet ved at supplere det, vedtages efter forskriftsproceduren med kontrol i artikel 23, stk. 3.»

19) Følgende artikel indsættes:

»Artikel 15a

Offentliggørelse af oplysninger og tavshedspligt

Medlemsstaterne og Kommissionen sikrer, at alle beslutninger og rapporter vedrørende mængden og tildelingen af kvoter og vedrørende overvågning, rapportering og verifikation af emissioner offentliggøres straks for at sikre hurtig adgang til sådanne oplysninger på et ikke-diskriminerende grundlag.

Oplysninger, der er omfattet af tavshedspligt, må ikke videregives til andre personer eller myndigheder, undtagen i medfør af gældende love og administrative bestemmelser.»

20) Artikel 16, stk. 4, affattes således:

»4. Bøden for overskridelse af kvoter udstedt fra den 1. januar 2013 indeksreguleres i henhold til udviklingen af det europæiske forbrugerprisindeks.«

21) I artikel 19 foretages følgende ændringer:

a) Stk. 1 affattes således:

»1. Kvoter udstedt fra den 1. januar 2012 og fremefter registreres i Fællesskabets register med henblik på gennemførelse af processer vedrørende ajourføring af konti, som er åbnet i medlemsstaten, og tildeling, returnering og annullering af kvoter i henhold til Kommissionens forordning, jf. stk. 3.

Alle medlemsstater skal være i stand til at gennemføre godkendte operationer i henhold til UNFCCC eller Kyotoprotokollen.«

b) Følgende stykke indsættes:

»4. Den i stk. 3 nævnte forordning skal omfatte passende foranstaltninger, så fællesskabsregistret kan foretage transaktioner og andre operationer som led i gennemførelsen af de i artikel 25, stk. 1b, omhandlede ordninger. Denne forordning omfatter også processer for ændrings- og hændeshåndtering for fællesskabsregistret med hensyn til spørgsmål vedrørende stk. 1 i denne artikel. Den omfatter passende foranstaltninger, så fællesskabsregistret kan sikre, at initiativer fra medlemsstaterne vedrørende effektivitetsforbedring, forvaltning af administrative omkostninger og kvalitetskontrolforanstaltninger er mulige.«

22) I artikel 21 foretages følgende ændringer:

a) Stk. 1, andet punktum, affattes således:

»I rapporten lægges der særlig vægt på foranstaltninger vedrørende tildeling af kvoter, registres funktionsmåde, anvendelsen af overvågnings- og rapporteringsretningslinjerne, verifikation og akkreditering og spørgsmål vedrørende direktivets overholdelse samt den eventuelle skattemæssige behandling af kvoter.«

b) Stk. 3 affattes således:

»3. Kommissionen foranstalter udveksling af oplysninger mellem medlemsstaternes kompetente myndigheder om forhold i forbindelse med tildeling, anvendelse af ERU'er og CER'er i fællesskabsordningen, registrenes funktionsmåde, overvågning, rapportering, verifikation, akkreditering, informationsteknologi og overholdelse af dette direktiv.«

23) Artikel 22 affattes således:

»Artikel 22

Ændringer af bilagene

Bilagene til dette direktiv, undtagen bilag I, IIa og IIb, kan ændres på baggrund af de i artikel 21 omhandlede rapporter og i lyset af erfaringerne med anvendelsen af dette direktiv. Bilag IV og V kan ændres for at forbedre overvågning, rapportering og verifikation af emissioner.

Disse foranstaltninger, der har til formål at ændre ikke-væsentlige bestemmelser i dette direktiv, herunder ved at supplere det, vedtages efter forskriftsproceduren med kontrol i artikel 23, stk. 3.«

24) I artikel 23 indsættes følgende stykke:

»4. Når der henvises til dette stykke, anvendes artikel 4 og 7 i afgørelse 1999/468/EF, jf. dennes artikel 8.«

25) Artikel 24 affattes således:

»Artikel 24

Procedurer med henblik på ensidig medtagelse af yderligere aktiviteter og gasser

1. Fra 2008 kan medlemsstaterne anvende handel med emissionskvoter i overensstemmelse med dette direktiv på aktiviteter og drivhusgasser, der ikke er anført i bilag I, idet der skal tages hensyn til alle relevante kriterier, herunder navnlig virkningerne for det indre marked, mulig konkurrenceforvridning, fællesskabsordningens miljømæssige integritet og pålideligheden af det planlagte overvågnings- og rapporteringssystem, forudsat at inddragelse af sådanne aktiviteter og drivhusgasser godkendes af Kommissionen

a) efter forskriftsproceduren i artikel 23, stk. 2, hvis inddragelsen vedrører anlæg, der ikke er anført i bilag I, eller

b) efter forskriftsproceduren med kontrol i artikel 23, stk. 3, hvis inddragelsen vedrører aktiviteter og drivhusgasser, der ikke er anført i bilag I. Disse foranstaltninger har til formål at ændre ikke-væsentlige bestemmelser i dette direktiv ved at supplere det.

2. Når Kommissionen godkender inddragelse af yderligere aktiviteter og gasser, kan den samtidig tillade udstedelse af yderligere kvoter og kan tillade andre medlemsstater at medtage sådanne yderligere aktiviteter og gasser.

3. Der kan på initiativ fra Kommissionen eller efter anmodning fra en medlemsstat vedtages en forordning om overvågning og rapportering af emissioner fra aktiviteter, anlæg og drivhusgasser, der ikke er anført som en kombination i bilag I, hvis overvågningen og rapporteringen kan udføres med tilstrækkelig præcision.

Denne foranstaltning, der har til formål at ændre ikke-væsentlige bestemmelser i direktivet ved at supplere det, vedtages efter forskriftsproceduren med kontrol i artikel 23, stk. 3.«

26) Følgende artikel indsættes:

»Artikel 24a

Harmoniserede regler for emissionsreducerende projekter

1. Ud over inddragelse som anført i artikel 24 kan der vedtages gennemførelsesforanstaltninger med henblik på udstedelse af kvoter eller kreditter til medlemsstatsforvaltede projekter, der reducerer drivhusgasemissioner, som ikke er omfattet af fællesskabsordningen.

Disse foranstaltninger, der har til formål at ændre ikke-væsentlige bestemmelser i dette direktiv ved at supplere det, vedtages efter forskriftsproceduren med kontrol i artikel 23, stk. 3.

Sådanne foranstaltninger må ikke medføre, at emissionsreduktioner medregnes flere gange, og ikke hindre iværksættelse af andre foranstaltninger til reduktion af emissioner, som ikke er omfattet af fællesskabsordningen. Sådanne foranstaltninger vedtages kun, når medtagelse ikke er mulig efter artikel 24, og ved næste revision af fællesskabsordningen skal det overvejes at harmonisere inddragelsen af sådanne emissioner på fællesskabsniveau.

2. Der kan vedtages gennemførelsesforanstaltninger med nærmere forskrifter for kreditering af projekter på fællesskabsniveau som omhandlet i stk. 1.

Disse foranstaltninger, der har til formål at ændre ikke-væsentlige bestemmelser i dette direktiv ved at supplere det, vedtages efter forskriftsproceduren med kontrol i artikel 23, stk. 3.

3. En medlemsstat kan nægte at udstede kvoter eller kreditter til visse projekttyper, der reducerer drivhusgasemissionerne på dens eget område.

Sådanne projekter gennemføres på grundlag af samtykke fra den medlemsstat, hvori projektet finder sted.«

27) I artikel 25 indsættes følgende stykker:

»1a. Der kan indgås aftaler om gensidig anerkendelse af kvoter fra på den ene side fællesskabsordningen og på den anden side kompatible, obligatoriske ordninger for handel med kvoter for drivhusgasemissioner med absolutte emissionslofter fastsat i ethvert andet land eller i subføderale eller regionale enheder.

1b. Der kan indgås ikke-bindende ordninger med tredjelande eller med subføderale eller regionale enheder om at tilvejebringe administrativ og teknisk samordning hvad angår kvoter i fællesskabsordningen eller andre obligatoriske ordninger for handel med kvoter for drivhusgasemissioner med absolutte emissionslofter.«

28) Artikel 27, 28 og 29 affattes således:

»Artikel 27

Udelukkelse af små anlæg under forudsætning af foranstaltninger med tilsvarende virkning

1. Efter høring af driftslederen kan medlemsstaterne udelukke de anlæg fra fællesskabsordningen, som har rapporteret emissioner på mindre end 25 000 tons

kuldioxidækvivalenter til den kompetente myndighed og — såfremt de udfører forbrændingsaktiviteter — har en nominal indfyret termisk effekt på mindre end 35 MW, når bortses fra emissioner fra fyring med biomasse, i hvert af de tre år, der går forud for den i litra a) nævnte meddelelse, og hvis der for deres vedkommende træffes foranstaltninger, som vil medføre et tilsvarende bidrag til emissionsreduktionerne; det forudsætter dog, at de pågældende medlemsstater:

- a) giver Kommissionen meddelelse om hvert udelukket anlæg og beskriver de ækvivalente foranstaltninger, der finder anvendelse på dette anlæg, og som vil medføre et tilsvarende bidrag til emissionsreduktionerne, inden listen over anlæg i henhold til artikel 11, stk. 1, skal fremsendes, og senest når denne liste fremsendes til Kommissionen
- b) bekræfter, at der er iværksat overvågningsordninger for at bedømme, om noget anlæg i noget kalenderår udleder 25 000 tons kuldioxidækvivalenter eller mere, bortset fra emissioner fra fyring med biomasse. Medlemsstater kan for anlæg med gennemsnitlige årlige verificerede emissioner mellem 2008 og 2010, som er under 5 000 tons pr. år, tillade forenkledede overvågnings-, rapporterings- og verifikationsforanstaltninger i overensstemmelse med artikel 14
- c) bekræfter, at et anlæg vil blive genindsat i fællesskabsordningen, hvis det i noget kalenderår udleder 25 000 tons kuldioxidækvivalenter eller mere, bortset fra emissioner fra fyring med biomasse, eller hvis de foranstaltninger, der finder anvendelse på dette anlæg, og som vil medføre et tilsvarende bidrag til emissionsreduktionerne, ikke længere gælder
- d) offentliggør de i litra a), b) og c) omhandlede oplysninger for at give offentligheden mulighed for at fremsætte bemærkninger.

Hospitaler kan også undtages, hvis de træffer ækvivalente foranstaltninger.

2. Fremsætter Kommissionen, efter at offentligheden har haft tre måneder regnet fra meddelelsesdatoen til at fremsætte bemærkninger, ingen indvendinger efter en yderligere seks måneders frist, anses udelukkelsen for godkendt.

Når anlægget har returneret kvoter for den periode, det har været omfattet af fællesskabsordningen, udelukkes det, og medlemsstaten udsteder ikke flere gratis kvoter til anlægget efter artikel 10a.

3. Når et anlæg genindsættes i fællesskabsordningen i henhold til stk. 1, litra c), tildeles der kvoter i henhold til artikel 10a fra det år, hvor anlægget blev genindsat. Kvoter, der tildeles disse anlæg, trækkes fra den mængde, som den medlemsstat, i hvilken anlægget befinder sig, auktionerer i henhold til artikel 10, stk. 2.

Disse anlæg forbliver i fællesskabsordningen for den resterende del af handelsperioden.

4. For anlæg, der ikke er omfattet af fællesskabsordningen i løbet af perioden fra 2008 til 2012, kan der med henblik på fastsættelse af emissioner i de tre år, der går forud for den i stk. 1, litra a), nævnte meddelelse anvendes forenkledte krav til overvågning, rapportering og verifikation.

Artikel 28

Tilpasninger, der finder anvendelse efter Fællesskabets godkendelse af en international klimaaftale

1. Senest tre måneder efter at Fællesskabet har undertegnet en international klimaaftale, ifølge hvilken drivhusgasemissionerne senest i 2020 skal reduceres med mere end 20 % i forhold til 1990-niveauerne, som afspejlet i den reduktionsforpligtelse på 30 %, som Det Europæiske Råd tilsluttede sig i marts 2007, forelægger Kommissionen en rapport, hvori den navnlig behandler følgende elementer:

- a) arten af de foranstaltninger, der opnås enighed om i forbindelse med de internationale forhandlinger, samt andre udviklede landes forpligtelser til at foretage emissionsreduktioner på niveau med Fællesskabets, og de forpligtelser, som de økonomisk mere avancerede udviklingslande påtager sig for at yde et rimeligt bidrag i forhold til deres ansvar og respektive kapaciteter
- b) konsekvenserne af den internationale klimaaftale og dermed de valg, der skal foretages på fællesskabsplan, for at der kan arbejdes hen imod den mere ambitiøse målsætning om en reduktion på 30 % på en afbalanceret, gennemsigtig og retfærdig måde under hensyntagen til det arbejde, der er udført under Kyotoprotokollens første forpligtelsesperiode
- c) konkurrenceevnen for Fællesskabets fremstillingsvirksomheder og risikoen for carbon leakage
- d) den internationale klimaaftales indvirkning på andre økonomiske sektorer i Fællesskabet
- e) indvirkningen på Fællesskabets landbrugssektor, herunder risikoen for carbon leakage
- f) passende metoder til inddragelse af emissioner og optag i tilknytning til arealanvendelse, ændret arealanvendelse og skovbrug i Fællesskabet
- g) skovrejsning, skovgenplantning og afværgelse af skovrydning og -ødelæggelse i tredjelande, såfremt der etableres en internationalt anerkendt ordning i forbindelse hermed
- h) behovet for yderligere fællesskabspolitikker og foranstaltninger under hensyntagen til Fællesskabets og medlemsstaternes forpligtelser til at reducere drivhusgasemissionerne.

2. På grundlag af den i stk. 1 nævnte rapport forelægger Kommissionen om nødvendigt Europa-Parlamentet og Rådet et forslag til retsakt om ændring af dette direktiv, jf. stk. 1, med henblik på ændringsdirektivets ikrafttræden ved Fællesskabets godkendelse af den internationale klimaaftale, og med henblik på opfyldelsen af de forpligtelser til at reducere drivhusgasemissionerne, der følger af aftalen.

Forslaget til retsakt skal tage udgangspunkt i principperne om gennemsigtighed, økonomisk effektivitet og omkostningseffektivitet, og i en retfærdig og solidarisk fordeling af indsatsen mellem medlemsstaterne.

3. Forslaget skal i givet fald gøre det muligt for driftslederne, ud over de i dette direktiv omhandlede kreditter, at anvende CER'er, ERU'er og andre godkendte kreditter fra tredjelande, som har ratificeret den internationale klimaaftale.

4. Forslaget skal endvidere alt efter omstændighederne indeholde de yderligere bestemmelser, der måtte være nødvendige for at bidrage til opnåelsen af de obligatoriske reduktioner i henhold til stk. 1 på en gennemsigtig, afbalanceret og retfærdig måde, og navnlig de gennemførelsesforanstaltninger, som giver de driftsledere, der er omfattet af fællesskabsordningen, adgang til efter behov at anvende supplerende projektkredittyper ud over de i artikel 11a, stk. 2-5, nævnte eller andre mekanismer, der indføres som led i den internationale klimaaftale.

5. Forslaget skal indeholde passende overgangsforanstaltninger og suspenderende foranstaltninger i afventning af den internationale klimaaftales ikrafttræden.

Artikel 29

Rapport for at sikre, at kvotemarkedet fungerer bedre

Hvis Kommissionen på grundlag af de regelmæssige rapporter om kvotemarkedet, der er omhandlet i artikel 10, stk. 5, kan bevise, at kvotemarkedet ikke fungerer tilfredsstillende, fremlægger den en rapport for Europa-Parlamentet og Rådet. Denne rapport kan i givet fald ledsages af forslag, der har til formål at forbedre kvotemarkedets gennemsigtighed, og som er rettet mod foranstaltninger, der kan forbedre kvotemarkedets funktion.»

29) Følgende artikel indsættes:

»Artikel 29a

Foranstaltninger i tilfælde af uforholdsmæssige store prisudsving

1. Såfremt kvoteprisen i mere end seks på hinanden følgende måneder er mere end tre gange den gennemsnitlige pris for kvoter i løbet af de to foregående år på EU's kvotemarked, indkalder Kommissionen straks til et møde i det udvalg, der er oprettet ved artikel 9 i beslutning nr. 280/2004/EF.

2. Hvis den prisudvikling, der henvises til i stk. 1, ikke kan henføres til ændringer i de grundlæggende markeds kræfter, kan der under hensyntagen til omfanget af prisudvikling vedtages en af nedenstående foranstaltninger:

- a) en foranstaltning, der giver medlemsstaterne mulighed for at auktionere dele af den mængde, der skal auktioneres, tidligere
- b) en foranstaltning, der giver medlemsstaterne mulighed for at auktionere op til 25 % af de resterende kvoter i reserven for nytillkomne.

Disse foranstaltninger vedtages i overensstemmelse med forvaltningsproceduren i artikel 23, stk. 4.

3. Foranstaltningerne tager videst muligt hensyn til de rapporter, som Kommissionen har fremlagt for Europa-Parlamentet og Rådet i henhold til artikel 29, samt til enhver anden relevant oplysning fra medlemsstaterne.

4. Reglerne for anvendelsen af disse bestemmelser fastsættes i den forordning, der henvises til i artikel 10, stk. 4.«

30) Bilag I erstattes af teksten i bilag I til dette direktiv.

31) Som bilag IIa og IIb indsættes teksten i bilag II til dette direktiv.

32) Bilag III ophæves.

Artikel 2

Gennemførelse

1. Medlemsstaterne sætter de nødvendige love og administrative bestemmelser i kraft for at efterkomme dette direktiv senest den 31. december 2012.

De love og administrative bestemmelser, der er nødvendige for at efterkomme artikel 9a, stk. 2, i direktiv 2003/87/EF, jf. dette direktivs artikel 1, nr. 10), og artikel 11 i direktiv 2003/87/EF, som ændret ved dette direktivs artikel 1, nr. 13), sætter de dog i kraft senest den 31. december 2009.

De anvender bestemmelserne i første afsnit fra den 1. januar 2013. De i første og andet afsnit omhandlede love og administrative bestemmelser skal ved vedtagelsen indeholde en henvisning til dette direktiv eller skal ved offentliggørelsen ledsages af en sådan henvisning. De nærmere regler for henvisningen fastsættes af medlemsstaterne.

2. Medlemsstaterne meddeler Kommissionen teksten til de vigtigste nationale bestemmelser, som de udsteder på det område, der er omfattet af dette direktiv. Kommissionen underretter de øvrige medlemsstater herom.

Artikel 3

Overgangsbestemmelse

Bestemmelserne i direktiv 2003/87/EF, som ændret ved direktiv 2004/101/EF og 2008/101/EF og forordning (EF) nr. 219/2009, anvendes frem til den 31. december 2012.

Artikel 4

Ikrafttræden

Dette direktiv træder i kraft på tyvendedagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Artikel 5

Adressater

Dette direktiv er rettet til medlemsstaterne.

Udfærdiget i Strasbourg, den 23. april 2009.

På Europa-Parlamentets vegne
H.-G. PÖTTERING
Formand

På Rådets vegne
P. NEČAS
Formand

BILAG I

Bilag I til direktiv 2003/87/EF affattes således:

»BILAG I

KATEGORIER AF AKTIVITETER OMHANDLET I DIREKTIVET

1. Anlæg eller dele af anlæg, der benyttes til forskning, udvikling og testning af nye produkter, samt anlæg, der udelukkende anvender biomasse, er ikke omfattet af dette direktiv.
2. Tærskelværdierne nedenfor henviser generelt til produktionskapacitet eller produktionsomfang. Hvis flere aktiviteter, der henhører under samme kategori, udføres i det samme anlæg, lægges kapaciteten af sådanne aktiviteter sammen.
3. Når et anlægs samlede nominelle indfyrede termiske effekt beregnes med henblik på at afgøre, hvorvidt det skal medtages i fællesskabsordningen, sammenlægges den nominelle indfyrede termiske effekt i alle anlæggets tekniske enheder, der forbrænder brændsel. Disse enheder kan bl.a. omfatte alle typer af kedler, brændere, turbiner, varmeaggregater, industriovne, forbrændingsovne, sintringsovne, brændeovne, tørreovne, motorer, brændselsceller, kemisk looping forbrænding, gasflaring og termiske eller katalytiske efterbrændere. Enheder med en nominel indfyret termisk effekt på under 3 MW og enheder, der udelukkende anvender biomasse, indgår ikke i denne beregning. »Enheder, der udelukkende anvender biomasse« omfatter enheder, der kun anvender fossile brændstoffer under opstart og nedlukning.
4. Hvis en enhed benyttes til en aktivitet, hvor tærskelværdien ikke udtrykkes i nominel indfyret termisk effekt, har tærskelværdien for denne aktivitet forrang ved beslutningen om medtagelse i fællesskabsordningen.
5. Hvis det fastslås, at tærskelkapaciteten for en i dette bilag nævnt aktivitet overstiges i et anlæg, skal alle enheder, hvori der forbrændes brændsel, bortset fra enheder til forbrænding af farligt affald eller husholdningsaffald, medtages i drivhusgasemissionstilladelsen.
6. Fra den 1. januar 2012 medtages alle flyvninger, der afgår fra eller ankommer til en flyveplads, der er beliggende på en medlemsstats område, hvor traktaten finder anvendelse.

Aktiviteter	Drivhusgasser
Forbrænding af brændsel i anlæg med en samlet nominel indfyret termisk effekt på mere end 20 MW (undtagen i anlæg til forbrænding af farligt affald eller kommunalt affald)	Kuldioxid
Raffinering af mineralolie	Kuldioxid
Produktion af koks	Kuldioxid
Ristning eller sintring, herunder pelletering, af malm (herunder svovlholdigt malm)	Kuldioxid
Produktion af råjern eller stål (første eller anden smeltning) med dertil hørende strengstøbning og med en kapacitet på mere end 2,5 tons/time	Kuldioxid
Produktion eller forarbejdning af ferrometaller (herunder ferrolegeringer), hvor der drives fyringsenheder med en samlet nominel indfyret termisk effekt på mere end 20 MW. Forarbejdningen omfatter bl.a. valseværker, genopvarmningsanlæg, glødningsovne, smedning, støbning, overfladebelægning og bejdsning	Kuldioxid
Produktion af primær aluminium	Kuldioxid og perfluorcarboner
Produktion af sekundær aluminium, når der anvendes fyringsenheder med en samlet nominel indfyret termisk effekt på mere end 20 MW	Kuldioxid
Produktion eller forarbejdning af nonferrometaller, herunder produktion af legeringer, raffinering, støbning osv., hvor der anvendes fyringsenheder med en samlet nominel indfyret termisk effekt (herunder brændsel anvendt som reduktionsmiddel) på over 20 MW	Kuldioxid

Aktiviteter	Drivhusgasser
Fremstilling af cementklinker i roterovne med en produktionskapacitet på mere end 500 tons/dag eller i andre ovne med en produktionskapacitet på mere end 50 tons/dag	Kuldioxid
Fremstilling af kalk eller brænding af dolomit eller magnesit i roterovne eller i andre ovne med en produktionskapacitet på mere end 50 tons/dag	Kuldioxid
Fremstilling af glas, herunder glasfiber, med en smeltekapacitet på over 20 tons/dag	Kuldioxid
Fremstilling af keramiske produkter ved brænding, navnlig tagsten, mursten, ildfaste sten, fliser, stentøj og porcelæn, med en produktionskapacitet på mere end 75 tons/dag	Kuldioxid
Fremstilling af mineraluldisoleringsmateriale ved hjælp af glas, sten eller slagge med en smeltekapacitet på mere end 20 tons/dag	Kuldioxid
Tørring eller brænding af gips eller fremstilling af gipsplader og andre gipsprodukter, hvor fyringsanlægget har en total nominel indfyret termisk effekt på mere end 20 MW	Kuldioxid
Fremstilling af papirmasse af træ eller andre fibermaterialer	Kuldioxid
Fremstilling af papir eller karton med en produktionskapacitet på mere end 20 tons/dag	Kuldioxid
Produktion af kønrøg, hvor organiske stoffer som olie, tjære og kraknings- og destillationsrester forkulles, og hvor der drives fyringsenheder med en samlet nominel indfyret termisk effekt på mere end 20 MW	Kuldioxid
Produktion af salpetersyre	Kuldioxid og dinitrogenoxid
Produktion af adipinsyre	Kuldioxid og dinitrogenoxid
Produktion af glyoxal og glyoxylsyre	Kuldioxid og dinitrogenoxid
Produktion af ammoniak	Kuldioxid
Produktion af organiske kemikalier ved krakning, reforming, delvis eller fuld oxidering eller lignende processer, hvor produktionskapaciteten er større end 100 tons/dag	Kuldioxid
Produktion af brint (H ₂) og syntesegas ved reforming eller delvis oxidering, hvor produktionskapaciteten er større end 25 tons/dag	Kuldioxid
Produktion af natriumkarbonat (Na ₂ CO ₃) og natriumhydrogencarbonat (NaHCO ₃)	Kuldioxid
Opsamling af drivhusgasser fra anlæg omfattet af dette direktiv med henblik på transport og geologisk lagring i et lagringsanlæg med tilladelse i henhold til direktiv 2009/31/EF	Kuldioxid
Transport af drivhusgasser gennem rørledninger med henblik på geologisk lagring i et lagringsanlæg med tilladelse i henhold til direktiv 2009/31/EF	Kuldioxid
Geologisk lagring af drivhusgasser i et lagringsanlæg med tilladelse i henhold til direktiv 2009/31/EF	Kuldioxid

Aktiviteter	Drivhusgasser
<p data-bbox="284 259 352 282">Luftfart</p> <p data-bbox="284 320 911 371">Flyvninger, der afgår fra eller ankommer til en flyveplads, der er beliggende på en medlemsstats område, hvor traktaten finder anvendelse.</p> <p data-bbox="284 405 555 427">Denne aktivitet omfatter ikke:</p> <p data-bbox="284 465 911 591">a) flyvninger, der udføres udelukkende med det formål at transportere en regerende monark og dennes nærmeste familie, statsoverhoveder, regeringschefer og ministre fra et tredjeland på officiel tjenesterejse, når dette formål fremgår af en relevant statusindikator i flyveplanen</p> <p data-bbox="284 629 911 680">b) militære flyvninger, der udføres af militærfly, og toldmyndighedernes og politiets flyvninger</p> <p data-bbox="284 719 911 792">c) eftersøgnings- og redningsflyvninger, brandslukningsflyvninger, humanitære flyvninger og medicinske nødflyvninger, der er godkendt af den relevante kompetente myndighed</p> <p data-bbox="284 831 911 882">d) flyvninger, der udelukkende udføres efter visuelflyvereglerne som defineret i bilag 2 til Chicagokonventionen</p> <p data-bbox="284 920 911 972">e) flyvninger, der afsluttes på den flyveplads, hvorfra luftfartøjet er startet, og som ikke indebærer nogen mellemlanding</p> <p data-bbox="284 1010 911 1151">f) træningsflyvninger, der udføres udelukkende med det formål at opnå et certifikat eller, hvis der er tale om flyvebesætningsmedlemmer, en rating af certifikat, når dette fremgår af en passende bemærkning i flyveplanen, forudsat at flyvningen ikke tjener til transport af passagerer og/eller fragt eller til positionering eller transport af luftfartøjet</p> <p data-bbox="284 1189 911 1285">g) flyvninger, der udføres udelukkende som led i videnskabelig forskning eller med det formål at kontrollere, afprøve eller certificere et luftfartøj eller udstyr, uanset om dette er luftbårent eller jordbaseret</p> <p data-bbox="284 1323 911 1375">h) flyvninger, der udføres med luftfartøjer med en højst tilladt startmasse på under 5 700 kg</p> <p data-bbox="284 1413 911 1532">i) flyvninger, der udføres inden for rammerne af forpligtelser til offentlig tjeneste, som i henhold til forordning (EØF) nr. 2408/92 pålægges ruter i regionerne i den yderste periferi som defineret i artikel 299, stk. 2, i traktaten, eller på ruter, hvor den udbudte kapacitet ikke overstiger 30 000 sæder pr. år, og</p> <p data-bbox="284 1570 911 1644">j) flyvninger, som, hvis det ikke var for dette punkt, ville falde ind under denne aktivitet, og som foretages af en erhvervsmæssig lufttransportoperatør, der enten:</p> <ul style="list-style-type: none"> <li data-bbox="331 1682 911 1733">— i tre på hinanden følgende perioder på fire måneder foretager under 243 flyvninger pr. periode, eller <li data-bbox="331 1760 911 1812">— foretager flyvninger med samlede årlige emissioner på under 10 000 tons. <p data-bbox="331 1850 911 1946">Flyvninger, der udføres udelukkende med det formål at transportere en regerende monark og dennes nærmeste familie, statsoverhoveder, regeringschefer og ministre fra en medlemsstat på officiel tjenesterejse, kan ikke undtages i henhold til dette punkt.»</p>	<p data-bbox="922 259 1023 282">Kuldioxid</p>

BILAG II

Følgende indsættes som bilag IIa og bilag IIb til direktiv 2003/87/EF:

»BILAG IIa

Stigninger i den andel af kvoter, som medlemsstaterne skal sælge på auktion i medfør af artikel 10, stk. 2, litra a), af hensyn til solidariteten og væksten i Fællesskabet, for at reducere emissionerne og som tilpasning til klimaændringernes virkninger

	Medlemsstatens andel
Belgien	10 %
Bulgarien	53 %
Tjekkiet	31 %
Estland	42 %
Grækenland	17 %
Spanien	13 %
Italien	2 %
Cypern	20 %
Letland	56 %
Litauen	46 %
Luxembourg	10 %
Ungarn	28 %
Malta	23 %
Polen	39 %
Portugal	16 %
Rumænien	53 %
Slovenien	20 %
Slovakiet	41 %
Sverige	10 %

BILAG IIb

FORDELING AF KVOTER, DER SKAL AUKTIONERES AF MEDLEMSSTATERNE I MEDFØR AF ARTIKEL 10, STK. 2, LITRA c). FORDELINGEN AFSPEJLER VISSE MEDLEMSSTATERS TIDLIGE BESTRÆBELSER PÅ AT OPNÅ EN REDUKTION AF DRIVHUSGASEMISSIONERNE PÅ 20 %

Medlemsstat	Fordeling, i procent, af de 2 % i forhold til Kyotobasisåret
Bulgarien	15 %
Tjekkiet	4 %
Estland	6 %
Ungarn	5 %
Letland	4 %
Litauen	7 %
Polen	27 %
Rumænien	29 %
Slovakiet	3 % [«]

EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS DIREKTIV 2009/30/EF

af 23. april 2009

om ændring af direktiv 98/70/EF for så vidt angår specifikationerne for benzin, diesel og gasolie og om indførelse af en mekanisme for overvågning og reduktion af emissionerne af drivhusgasser og om ændring af Rådets direktiv 1999/32/EF for så vidt angår specifikationerne for brændstof, der benyttes i fartøjer til sejlads på indre vandveje, og om ophævelse af direktiv 93/12/EØF

(EØS-relevant tekst)

EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, særlig artikel 95 og artikel 175, stk. 1, for så vidt angår artikel 1, nr. 5, og artikel 2 i dette direktiv,

under henvisning til forslag fra Kommissionen,

under henvisning til udtalelse fra Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg ⁽¹⁾,

efter høring af Regionsudvalget,

efter proceduren i traktatens artikel 251 ⁽²⁾, og

ud fra følgende betragtninger:

(1) I Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 98/70/EF af 13. oktober 1998 om kvaliteten af benzin og dieselolie ⁽³⁾ fastsættes der på grundlag af sundheds- og miljøhensyn minimumsspecifikationer for benzin og dieselolie til brug i vejgående og ikke-vejgående mobile maskiner.

(2) Et af målene i Fællesskabets sjette miljøhandlingsprogram, fastlagt ved afgørelse nr. 1600/2002/EF af 22. juli 2002 ⁽⁴⁾ er opnåelse af et luftkvalitetsniveau, der ikke medfører væsentlige negative virkninger og risici for menneskers sundhed og miljøet. I Kommissionens erklæring til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2008/50/EF af 21. maj 2008 om luftkvaliteten og renere luft i Europa ⁽⁵⁾ anerkendte den nødvendigheden af at reducere emissionerne af skadelige luftforurenede stoffer, hvis der skulle gøres væsentlige fremskridt hen imod de mål, der er opstillet i det sjette miljøhandlingsprogram, og den bebudede navnlig nye lovgivningsforslag med henblik på en yderligere reduktion af medlemsstaternes tilladte nationale emissioner af vigtige forureningsstoffer, reduktion af emissionerne fra benzinpåfyldning ved tankstationer og skærpelse af reglerne om svovlindholdet i brændstoffer, herunder skibsbrændstoffer.

(3) Fællesskabet har ved Kyotoprotokollen forpligtet sig til at overholde nogle emissionsmål for drivhusgasser i perioden 2008-2012. Fællesskabet har desuden forpligtet sig til at mindske drivhusgasemissionerne med 30 % senest i 2020 som led i en global aftale og 20 % unilateralt. Alle sektorer er nødt til at bidrage, hvis disse mål skal nås.

(4) Et aspekt af drivhusgasemissioner fra transport er behandlet i form af en fællesskabspolitik for CO₂ og biler. Brug af brændstof til transport bidrager væsentligt til Fællesskabets samlede emissioner af drivhusgasser. Overvågning og reduktion af brændstoffers vugge til grav-emissioner af drivhusgasser kan hjælpe med til, at Fællesskabet kan nå sine reduktionsmål for drivhusgasser ved at mindske kulstofindholdet i transportsektorens brændstof.

(5) Fællesskabet har vedtaget bestemmelser, der begrænser emissionen af forurenende stoffer fra lette og tunge vejgående køretøjer. Brændstoffets specifikationer er en af de faktorer, der har betydning for, hvor let det er at opfylde emissionskravene.

(6) Fravigelser fra det højest tilladte damptryk for benzinen om sommeren bør begrænses til medlemsstater med lave sommertemperaturer. Det er derfor hensigtsmæssigt at præcisere, i hvilke medlemsstater en fravigelse bør tillades. Principielt er der tale om de medlemsstater, hvor gennemsnitstemperaturen i størstedelen af deres område ligger under 12 °C i mindst to af de tre måneder juni, juli og august.

(7) I Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 97/68/EF af 16. december 1997 om indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning om foranstaltninger mod emission af forurenende luftarter og partikler fra forbrændingsmotorer til montering i mobile ikke-vejgående maskiner ⁽⁶⁾ fastsættes der emissionskrav for motorer, der benyttes i mobile ikke-vejgående maskiner. Brændstof, som giver disse motorer mulighed for at fungere korrekt, må være til rådighed for driften af dette maskineri.

(8) Forbrænding af brændstof til vejtransport står for ca. 20 % af Fællesskabets drivhusgasemissioner. En metode til at reducere disse emissioner er at reducere disse brændstoffers vugge til grav-emissioner af drivhusgasser. Det kan

⁽¹⁾ EUT C 44 af 16.2.2008, s. 53.

⁽²⁾ Europa-Parlamentets udtalelse af 17.12.2008 (endnu ikke offentliggjort i EUT) og Rådets afgørelse af 6.4.2009.

⁽³⁾ EFT L 350 af 28.12.1998, s. 58.

⁽⁴⁾ EFT L 242 af 10.9.2002, s. 1.

⁽⁵⁾ EUT L 152 af 11.6.2008, s. 43.

⁽⁶⁾ EFT L 59 af 27.2.1998, s. 1.

- gøres på flere måder. På baggrund af, at Fællesskabet stræber efter yderligere at reducere drivhusgasemissioner, og at vejtransport bidrager væsentligt til disse emissioner, er det hensigtsmæssigt at indføre en mekanisme, der pålægger brændstofleverandører at indberette vugge til grav-emissionen af drivhusgasser fra de brændstoffer, de leverer, og at reducere disse emissioner fra 2011. Metodologien til beregning af vugge til grav-emissioner af drivhusgasser fra biobrændstoffer bør være identisk med den metodologi, der er udarbejdet til beregningen af drivhusgaseffekten i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/28/EF af 23. april 2009 om fremme af anvendelsen af energi fra vedvarende energikilder ⁽¹⁾.
- (9) Leverandørerne bør gradvis reducere vugge til grav-emissionerne af drivhusgasser med op til 10 % pr. energienhed fra leveret brændstof og energi senest den 31. december 2020. Reduktionen bør være på mindst 6 % senest den 31. december 2020 i forhold til det gennemsnitlige EU-niveau for vugge til grav-emissioner af drivhusgasser pr. energienhed fra fossile brændstoffer i 2010 og være opnået ved at anvende biobrændstoffer og alternative brændstoffer samt ved at mindske afbrænding (flaring) og udslip på produktionssteder. Med forbehold for en nærmere vurdering bør dette omfatte en yderligere reduktion på 2 %, der opnås ved at anvende miljøvenlige teknologier til kulstofopsamling og -lagring og ved at anvende elværktøjer, samt en yderligere reduktion på 2 % opnået ved at købe kreditter inden for rammerne af mekanismen for bæredygtig udvikling under Kyotoprotokollen. Disse supplerende reduktioner bør ikke være bindende for medlemsstater og brændstofleverandører ved dette direktivs ikrafttræden. Den nærmere vurdering bør tage deres ikke-bindende karakter op til overvejelse.
- (10) Produktionen af biobrændstof bør være bæredygtig. Der bør derfor stilles krav om, at biobrændstoffer, der anvendes for at opfylde målene om reduktion af drivhusgasser i dette direktiv, opfylder bæredygtighedskriterierne. For at sikre en sammenhængende tilgang mellem energi- og miljøpolitikkerne og undgå, at erhvervslivet får ekstra udgifter, og for at forhindre den manglende miljømæssige sammenhæng, der ville være forbundet med en ukoordineret indsats, er det vigtigt at indføre de samme bæredygtighedskriterier for anvendelsen af biobrændstoffer med henblik på dette direktiv på den ene side og med henblik på direktiv 2009/28/EF på den anden side. Af samme årsager bør dobbeltindberetning undgås i denne sammenhæng. Desuden bør Kommissionen og de kompetente nationale myndigheder samordne deres aktiviteter inden for rammerne af et udvalg med særligt ansvar for bæredygtighedsaspekter.
- (11) Den stigende globale efterspørgsel efter biobrændstoffer og incitamenterne i dette direktiv til at anvende dem bør ikke have den virkning at tilskynde til ødelæggelse af arealer med biodiversitet. Sådanne udtømmelige ressourcer, hvis værdi for menneskeheden er anerkendt i diverse internationale instrumenter, bør bevares. Forbrugere i Fællesskabet ville desuden finde det moralsk forkasteligt, at deres øgede forbrug af biobrændstoffer kunne betyde, at arealer med stor biodiversitet blev ødelagt. Af disse årsager er det nødvendigt at fastsætte bæredygtighedskriterier, der sikrer, at biobrændstoffer kun er omfattet af incitamenterne, hvis det kan garanteres, at de ikke stammer fra arealer med biodiversitet eller, når det drejer sig om områder, der har fået status som naturbeskyttelsesområder, eller om beskyttelse af sjældne, truede eller udryddelsestruede økosystemer eller arter, hvis den relevante kompetente myndighed dokumenterer, at fremstilling af det pågældende råmateriale ikke indvirker på denne status eller beskyttelse. Bæredygtighedskriterierne bør anse skove for at have biologisk mangfoldige, hvis de er primærskove i overensstemmelse med den definition, som FN's Levnedsmiddel- og Landbrugsorganisation (FAO) anvender i sin Global Forest Resource Assessment, som lande bruger overalt i verden ved rapportering om primærskovens udstrækning, eller hvis de er beskyttet i henhold til national naturbeskyttelseslovgivning. Områder, hvor der indsamles andet forstmateriale end træ, bør medtages, forudsat at den menneskelige påvirkning er lille. Andre skovtyper som defineret af FAO, f.eks. modificerede naturlige skove, delvist naturlige skove og plantager, bør ikke betragtes som primærskove. I betragtning af, at visse græsarealer i såvel tempererede som tropiske områder, herunder savanner, stepper, kratområder og prærier, også har stor biodiversitet, bør biobrændstoffer baseret på råmaterialer fra sådanne arealer heller ikke være omfattet af incitamenterne i dette direktiv. Kommissionen bør fastsætte hensigtsmæssige kriterier og geografiske udstrækninger for at definere sådanne græsarealer med stor biodiversitet i overensstemmelse med den bedst tilgængelige videnskabelige dokumentation og relevante internationale standarder.
- (12) Ved beregningen af effekten af drivhusgasemissionerne ved arealoplægning, bør de økonomiske aktører kunne benytte faktiske værdier for kulstoflagre i forbindelse med referencearealanvendelsen og arealanvendelsen efter omlægningen. De bør også kunne anvende faste værdier. Der kan passende tages udgangspunkt i arbejdet i Det Mellemstatslige Panel for Klimaændringer for sådanne faste værdier. Dette arbejde har endnu ikke fået en form, der umiddelbart kan anvendes af de økonomiske aktører. Kommissionen bør derfor på baggrund af dette arbejde udarbejde retningslinjer, der kan danne grundlag for beregningen af ændringer i kulstoflagrene med henblik på dette direktiv, herunder med hensyn til ændringer i skovområder med en kronedækningsgrad på mellem 10 og 30 %, savanner, kratområder og prærier.

(1) Se side 16 i denne EUT.

- (13) Kommissionen bør udvikle metodologier med henblik på at vurdere den effekt, dræning af tørvebundsarealer har på drivhusgasemissioner.
- (14) Der bør ikke ske omlægning af arealer med henblik på fremstilling af biobrændstof, hvis tab af kulstoflagre ved en sådan omlægning ikke inden for et rimeligt tidsrum, i lyset af klimaproblematikkens hastende karakter, vil kunne opvejes af de drivhusgasbesparelser, der opnås ved produktion af biobrændstof. Dette vil kunne forhindre, at de økonomiske aktører pålægges unødvendig, byrdefuld forskning, og at arealer med store kulstoflagre, som senere viser sig at være uegnede til fremstilling af råmaterialer til biobrændstof, omlægges. Opgørelser af verdens kulstoflagre indikerer, at vådområder og konstant skovbevoksede områder med en kronedækningsgrad på over 30 % bør høre til i denne kategori. Skovbevoksede områder med en kronedækningsgrad på mellem 10 og 30 % bør også være omfattet, medmindre det dokumenteres, at kulstoflageret er tilstrækkeligt lavt til at kunne begrunde en omlægning, jf. bestemmelserne i dette direktiv. Referencen til vådområder bør tage hensyn til definitionen i konventionen om vådområder af international betydning, navnlig som levesteder for vandfugle, vedtaget den 2. februar 1971 i Ramsar.
- (15) Incitamenterne i dette direktiv vil fremme øget produktion af biobrændstoffer globalt. Hvis biobrændstoffer fremstilles af råmaterialer, der er produceret i Fællesskabet, bør de også opfylde Fællesskabets miljøkrav for landbrug, herunder krav vedrørende beskyttelse af grundvandets og overfladevandets kvalitet, og sociale krav. Det kan imidlertid frygtes, at de miljømæssige eller sociale minimumskrav ikke vil blive overholdt ved produktion af biobrændstoffer i visse tredjelande. Det er derfor hensigtsmæssigt at fremme udviklingen af multilaterale og bilaterale aftaler og frivillige internationale eller nationale ordninger, der omfatter de væsentligste miljømæssige og sociale hensyn, for at fremme en bæredygtig produktion af biobrændstoffer på globalt plan. Hvis der ikke foreligger sådanne aftaler eller ordninger, bør medlemsstaterne forlange, at de økonomiske aktører rapporterer om disse spørgsmål.
- (16) Bæredygtighedskriterierne vil kun være effektive, hvis de fører til en ændret adfærd blandt markedsaktørerne. Denne ændrede adfærd vil kun forekomme, hvis der er en prisgevinst ved de biobrændstoffer, som opfylder disse kriterier, i forhold til dem, der ikke gør det. Ifølge massebalancemetoden til kontrol af overensstemmelse er der en fysisk forbindelse mellem på den ene side fremstillingen af biobrændstoffer, der opfylder bæredygtighedskriterierne, og på den anden side forbruget af biobrændstoffer i Fællesskabet, hvilket giver en fornuftig balance mellem udbud og efterspørgsel og sikrer en prisgevinst, der er større end i systemer, hvor en sådan forbindelse ikke findes. Massebalancemetoden bør derfor anvendes til kontrol af overensstemmelse for at sikre, at biobrændstoffer, som opfylder bæredygtighedskriterierne, kan sælges til en højere pris. Herved bevares systemets integritet samtidig med, at industrien ikke pålægges en urimelig byrde. Andre kontrolmetoder bør dog undersøges.
- (17) Hvor det er relevant, bør Kommissionen tage behørigt hensyn til millenniumøkosystemvurderingen (Millennium Ecosystem Assessment), som indeholder nyttige data for bevarelsen af i det mindste de områder, der leverer grundlæggende økosystemydelser i kritiske situationer, f.eks. beskyttelse af afvandingsområder og erosionskontrol.
- (18) Ved beregningen af drivhusgasemissioner fra fremstilling og anvendelse af brændstoffer bør der tages hensyn til biprodukter. Substitutionsmetoden er hensigtsmæssig til politikanalyseformål, men ikke til fastsættelse af regler for de enkelte økonomiske operatører og individuelle partier af transportbrændstof. I disse tilfælde er energiallokeringsmetoden den mest hensigtsmæssige, fordi den er let at anvende, er forudsigelig over tid, minimerer incitament, der virker mod hensigten, og giver resultater, der generelt svarer til substitutionsmetodens resultater. Til politikanalyseformål bør Kommissionen i sin rapportering ligeledes oplyse de resultater, der opnås ved at anvende substitutionsmetoden.
- (19) For at undgå en uforholdsmæssigt stor administrativ byrde bør der udfærdiges en liste over standardværdier for gængse produktionsveje for biobrændstoffer, og denne liste bør ajourføres og udvides, når yderligere pålidelige data foreligger. Økonomiske operatører bør altid være berettigede til at kræve den drivhusgasbesparelse for biobrændstoffer, der er opført på denne liste. Hvis standardværdien for drivhusgasbesparelser fra en produktionsvej ligger under det krævede minimumsniveau for drivhusgasbesparelser, bør producenter, som ønsker at vise, at de lever op til dette minimumsniveau, anmodes om at dokumentere, at de faktiske emissioner fra deres fremstillingsproces er lavere end dem, man gik ud fra ved beregningen af standardværdierne.
- (20) De data, der anvendes til beregning af standardværdierne, bør indhentes fra uafhængige, videnskabelige ekspertkilder og bør ajourføres efter behov, efterhånden som der sker fremskridt i disse kilders arbejde. Kommissionen bør tilskynde disse kilder til, når de ajourfører deres arbejde, at tage højde for emissioner fra dyrkning, virkningen af regionale og klimatologiske forhold, virkningerne af dyrkning med bæredygtige landbrugsmetoder og økologisk jordbrug samt videnskabelige bidrag fra producenter i Fællesskabet og tredjelande og civilsamfundet.

- (21) For ikke at tilskynde til dyrkning af råmaterialer til biobrændstoffer på steder, hvor det ville føre til høje drivhusgasemissioner, bør brugen af standardværdier for dyrkning begrænses til områder, hvor en sådan virkning kan udelukkes på pålidelig vis. For at undgå en uforholdsmæssigt stor administrativ byrde er det imidlertid hensigtsmæssigt, at medlemsstaterne fastsætter de nationale eller regionale gennemsnitsværdier for emissioner fra dyrkning, herunder fra brug af gødningsstoffer.
- (22) Den globale efterspørgsel efter landbrugsråvarer stiger. En af metoderne til at efterkomme den stigende efterspørgsel vil bestå i at afsætte flere arealer til landbrugsformål. Genopretning af arealer, der er stærkt nedbrudte eller stærkt forurenede, og som derfor ikke kan anvendes til landbrugsformål i deres nuværende tilstand, er en måde, hvorpå man kan forøge de arealer, der kan opdyrkes. Eftersom fremme af biobrændstoffer vil bidrage til den stigende efterspørgsel efter landbrugsråvarer, bør bæredygtighedsordningen fremme brugen af genoprettede nedbrudte arealer. Selv hvis biobrændstofferne fremstilles af råmaterialer fra eksisterende landbrugsarealer, vil den nettostigning i efterspørgslen efter afgrøder, der skyldes fremme af biobrændstoffer, også kunne føre til en nettostigning i de dyrkede områder. Dette kunne berøre arealer med store kulstoflagre, og der ville i så fald opstå skadelige tab af kulstoflagre. For at mindske denne risiko bør der indføres ledsageforanstaltninger, som tilskynder til en øget produktivitetshastighed på arealer, der allerede anvendes til afgrøder, anvendelse af nedbrudte arealer og indførelse af bæredygtighedskrav svarende til dem, der er fastlagt i dette direktiv for Fællesskabets forbrug af biobrændstof, i andre biobrændstofforbrugende lande. Kommissionen bør udvikle en konkret metodologi til at minimere drivhusgasemissioner, der er forårsaget af indirekte ændringer i arealanvendelsen. I den forbindelse bør Kommissionen på grundlag af den bedste tilgængelige videnskabelige dokumentation navnlig undersøge, om der ved beregningen af drivhusgasemissionerne skal indregnes en faktor for indirekte ændringer i arealanvendelsen, og om der er behov for at tilskynde til bæredygtige biobrændstoffer, som minimerer effekterne af ændringer i arealanvendelsen og forbedrer bæredygtigheden af biobrændstoffer med hensyn til indirekte ændringer i arealanvendelsen. Kommissionen bør ved udarbejdelsen af denne metodologi blandt andet tage højde for de potentielle virkninger af biobrændstoffer fremstillet af celluloseholdigt nonfood-materiale og lignocellulosemateriale på indirekte ændringer i arealanvendelsen.
- (23) Foranstaltningerne i artikel 7b til 7e i direktiv 98/70/EF er baseret på traktatens artikel 95, fordi de også har en indvirkning på det indre markeds funktion ved at harmonisere de bæredygtighedskriterier, som biobrændstoffer skal opfylde med henblik på de målopførelsen i henhold til nævnte direktiv og derved letter medlemsstaternes indbyrdes handel med biobrændstoffer, som opfylder disse betingelser, jf. artikel 7b, stk. 8, i nævnte direktiv.
- (24) De stadige tekniske fremskridt inden for bil- og brændstofteknologi og et vedholdende ønske om at sikre optimal miljø- og sundhedsbeskyttelse kræver, at brændstofspekifikationerne regelmæssigt revurderes på grundlag af yderligere undersøgelser og analyser af virkningerne af additiver og biobrændstofkomponenter på de forurenende emissioner. Derfor bør der regelmæssigt aflægges rapport om mulighederne for at fremme en sænkning af kulstofindholdet i transportsektorens brændstof.
- (25) Detergenter kan medvirke til at holde motorer rene og dermed reducere de forurenende emissioner. I dag findes der ingen tilfredsstillende måde til at undersøge brændstofprøver for rensende egenskaber. Leverandører af brændstof og køretøjer har således ansvaret for at oplyse deres kunder om fordelene ved detergenter og deres anvendelse. Alligevel bør Kommissionen holde øje med, om den videre udvikling giver mulighed for at optimere brugen af og fordelene ved detergenter på en mere effektiv måde.
- (26) Bestemmelserne vedrørende iblanding af ethanol i benzin bør revurderes på grundlag af erfaringerne indvundet ved anvendelsen af direktiv 98/70/EF. Revurderingen bør navnlig undersøge bestemmelserne vedrørende grænserne for damptryk og mulige andre måder til at sikre, at ethanolblandingers damptryk ikke overstiger den acceptable grænse.
- (27) Iblanding af ethanol i benzin øger det resulterende brændstofs damptryk. Endvidere bør benzins damptryk kontrolleres for at begrænse de luftforurenende emissioner.
- (28) Iblanding af ethanol i benzin fører til en ikke-lineær ændring af blandingens damptryk. Der bør være mulighed for at afvige fra sådanne blandingers maksimale sommerdamptryk på grundlag af en passende vurdering fra Kommissionens side. En afvigelse bør være betinget af, at Fællesskabets lovgivning om luftkvalitet og luftforurening er overholdt. En sådan afvigelse bør svare til den faktiske damptrykforøgelse, der finder sted ved tilsætning af en given procentdel ethanol til benzin.
- (29) For at tilskynde til brug af brændstoffer med lavere kulstofindhold under samtidig overholdelse af luftforureningsmålene bør olieraffinaderierne stille benzin med lavt damptryk til rådighed i den fornødne mængde. Da det ikke er tilfældet i dag, bør damptryksgrænsen for ethanolblandinger på visse betingelser sættes op, således at markedet for biobrændstoffer får mulighed for at udvikle sig.

- (30) Nogle ældre køretøjer er ikke godkendt til anvendelse af benzin med et højt indhold af biobrændstof. Disse køretøjer kan køre fra en medlemsstat til en anden. Det er derfor hensigtsmæssigt i en overgangsperiode at sikre fortsat levering af benzin, der er egnet til disse ældre køretøjer. Medlemsstaterne bør, i samråd med berørte parter, sikre en passende geografisk dækning, der afspejler efterspørgslen efter denne benzin. Mærkning af benzin, for eksempel som E5 eller E10, bør være i overensstemmelse med den relevante standard udarbejdet af Den Europæiske Standardiseringsorganisation (CEN).
- (31) Det er hensigtsmæssigt at tilpasse bilag IV til direktiv 98/70/EF for at gøre det muligt at markedsføre dieselbrændstoffer, der har et højere indhold af biobrændstoffer (B7) end det, der foreskrives i standard EN 590:2004 (B5). Denne standard bør ajourføres denne standard i overensstemmelse hermed og bør fastsætte grænser for tekniske parametre, der ikke er medtaget i nævnte bilag, som f.eks. oxidationsstabilitet, flammepunkt, kulstofrest, askeindhold, vandindhold, samlede forureninger, kobberstrimmelkorrosion, smøreevne, kinematisk viskositet, uklarhedspunkt, koldfilterpunkt, fosforindhold, syretal, peroxider, variation i syretal, tilsmudsning af indsprøjtning og tilsætning af additiver for stabilitet.
- (32) For at fremme effektiv markedsføring af biobrændstoffer, opfordres CEN til fortsat at arbejde hurtigt på en standard, der tillader iblanding af større andele af biobrændstofkomponenter i diesel og navnlig at udvikle en standard for »B10«.
- (33) Af tekniske årsager er der behov for en grænse for indholdet af fedtsyremethylestere (FAME) i diesel. En sådan grænse er dog ikke nødvendig for andre biobrændstofkomponenter såsom rene diesellignende kulbrinter fremstillet på basis af biomasse ved hjælp af Fischer-Tropsch-processen eller hydrogeneret vegetabilsk olie.
- (34) Medlemsstaterne og Kommissionen bør tage passende skridt til at gøre det muligt at markedsføre gasolie med et svovlindhold på 10 ppm inden den 1. januar 2011.
- (35) Anvendelse af visse metalbaserede additiver, navnlig methylcyclopentadienyl-mangan tricarbonyl (MMT) kan øge risikoen for skader på menneskers sundhed og kan forårsage skader på motorer og emissionsbegrænsende udstyr. Mange bilfabrikanter fraråder derfor anvendelse af brændstof, der indeholder metalbaserede additiver, og anvendelse af sådant brændstof kan sætte køretøjsgarantier ud af kraft. Det er derfor hensigtsmæssigt med en løbende evaluering af følgerne af at anvende MMT i brændstof i samråd med alle relevante aktører. Indtil der er foretaget yderligere evaluering, er det nødvendigt at tage skridt til at begrænse alvorligheden af eventuelle skader. Det er derfor hensigtsmæssigt at fastsætte en øvre grænse for anvendelsen af MMT i brændstof på grundlag af eksisterende videnskabelig viden. Denne grænse bør kun kunne ændres i opadgående retning, hvis det kan påvises, at anvendelse af større mængder ikke har negative følger. For at undgå, at forbrugere uden at vide det sætter garantien på deres køretøj ud af kraft, er det også nødvendigt at kræve mærkning af ethvert brændstof, der indeholder metalbaserede additiver.
- (36) I overensstemmelse med punkt 34 i den interinstitutionelle aftale om bedre lovgivning ⁽¹⁾ tilskyndes medlemsstaterne til, både i egen og i Fællesskabets interesse, at udarbejde og offentliggøre deres egne oversigter, der så vidt muligt viser overensstemmelsen mellem dette direktiv og gennemførelsesforanstaltningerne.
- (37) De nødvendige foranstaltninger til gennemførelse af direktiv 98/70/EF bør vedtages i henhold til Rådets afgørelse 1999/468/EF af 28. juni 1999 om fastsættelse af de nærmere vilkår for udøvelsen af de gennemførelsesbeføjelser, der tillægges Kommissionen ⁽²⁾.
- (38) Kommissionen bør navnlig tillægges beføjelse til at vedtage bestemmelser vedrørende mekanismen for overvågning og reduktion af drivhusgasemissionerne, til at tilpasse de metodologiske principper og værdier, der er nødvendige for at vurdere, om bæredygtighedskriterierne for biobrændstoffer er opfyldt, til at fastlægge kriterier og geografiske udstrækninger for græsarealer med høj biodiversitet, til at revidere grænserne for brændstofs MMT-indhold og til at foretage tilpasning til den tekniske og videnskabelige udvikling af den metodologi, der skal benyttes til beregning af vugge til grav-emissioner af drivhusgasser, de tilladte analysemetoder for brændstofs-specifikationer og den tilladte damptryksafvigelse for benzin, der indeholder bioethanol. Da der er tale om generelle foranstaltninger, der har til formål at ændre ikke-væsentlige bestemmelser i dette direktiv ved at tilpasse de metodologiske principper og værdier, skal foranstaltningerne vedtages efter forskrifts-proceduren med kontrol i artikel 5a i afgørelse 1999/468/EF.
- (39) Direktiv 98/70/EF indeholder en række brændstofs-specifikationer, hvoraf nogle nu er overflødige. Derudover indeholder direktivet en række dispensationsmuligheder, som er bortfaldet. Af klarhedshensyn er det hensigtsmæssigt, at disse bestemmelser udgår.
- (40) Rådets direktiv 1999/32/EF af 26. april 1999 om begrænsning af svovlindholdet i visse flydende brændstoffer ⁽³⁾ fastlægger en række aspekter af brændstof, der benyttes inden for transport på indre vandveje. Det er påkrævet at gøre skillefladen mellem direktiv 1999/32/EF og direktiv 98/70/EF tydeligere. Begge direktiver indeholder grænseværdier for det maksimale indhold af svovl i gasolie til brug i fartøjer til sejlads på indre vandveje. Af klarhedshensyn og af hensyn til den juridiske sikkerhed bør de to direktiver justeres på en sådan måde, at grænseværdien kun fastsættes ved én retsakt.

(1) EUT C 321 af 31.12.2003, s. 1.

(2) EFT L 184 af 17.7.1999, s. 23.

(3) EFT L 121 af 11.5.1999, s. 13.

- (41) Der er udviklet nye, renere motorteknologier for fartøjer til sejlads på indre vandveje. Til disse motorer kan der kun anvendes brændstof med et meget lavt svovlindhold. Svovlindholdet i brændstof til fartøjer til sejlads på indre vandveje bør reduceres hurtigst muligt.
- (42) Direktiv 98/70/EF og 1999/32/EF bør ændres i overensstemmelse hermed.
- (43) Rådets direktiv 93/12/EØF af 23. marts 1993 om svovlindholdet i visse flydende brændstoffer⁽¹⁾ har med tiden undergået omfattende ændringer og indeholder derfor ikke længere noget væsentligt. Det bør derfor ophæves.
- (44) Målene for dette direktiv, nemlig at bevare et enhedsmærke for brændstof til vejtransport og mobile ikke-vejpgående maskiner og sikre overholdelse af nogle mindstekrav til miljøbeskyttelsen ved brug af dette brændstof, kan ikke i tilstrækkelig grad opfyldes af medlemsstaterne og kan derfor bedre nås på fællesskabsplan. Fællesskabet kan derfor træffe foranstaltninger i overensstemmelse med subsidiaritetsprincippet, jf. traktatens artikel 5. I overensstemmelse med proportionalitetsprincippet, jf. nævnte artikel, går dette direktiv ikke ud over, hvad der er nødvendigt for at nå disse mål —

UDSTEDT FØLGENDE DIREKTIV:

Artikel 1

Ændringer i direktiv 98/70/EF

I direktiv 98/70/EF foretages følgende ændringer:

- 1) Artikel 1 affattes således:

»Artikel 1

Anvendelsesområde

I dette direktiv fastsættes, for så vidt angår vejpgående køretøjer og ikke-vejpgående maskiner (herunder fartøjer til sejlads på indre vandveje, når de ikke er til søs), landbrugs- og skovbrugstraktorer samt fritidsfartøjer, når de ikke er til søs:

- a) med udgangspunkt i sundheds- og miljømæssige hensyn tekniske specifikationer for brændstoffer til brug i motorer med styret tænding og motorer med kompressionstænding, idet der tages hensyn til disse motorers tekniske krav, og
- b) et mål for reduktionen af vugge til grav-emissionerne af drivhusgasser.«

- 2) I artikel 2 foretages følgende ændringer:

- a) Stk. 1 ændres således:

- i) nr. 3 affattes således:

»3) »gasolier, som er bestemt til brug i mobile ikke-vejpgående maskiner (herunder fartøjer til sejlads på indre vandveje), landbrugs- og skovbrugstraktorer samt fritidsfartøjer«: ethvert mineraloliebaseret flydende brændstof, der henhører under KN-kode 2710 19 41 og 2710 19 45 (*) og er bestemt til brug i motorer med kompressionstænding som omhandlet i direktiv 94/25/EF (**), 97/68/EF (***) og 2000/25/EF (****)

(*) KN-kodenumrene er numrene i den fælles toldtarif (EFT L 256 af 7.6.1987, s. 1).

(**) EFT L 164 af 30.6.1994, s. 15.

(***) EFT L 59 af 27.2.1998, s. 1.

(****) EFT L 173 af 12.7.2000, s. 1.«

- ii) følgende numre indsættes:

»5) »medlemsstater med lave sommertemperaturer«: Danmark, Estland, Finland, Irland, Letland, Litauen, Sverige og Det Forenede Kongerige

6) »vugge til grav-emissioner af drivhusgasser«: alle nettoemissioner af CO₂, CH₄ og N₂O, der kan tilskrives brændstoffet (herunder alle iblandede komponenter) eller tilført energi. Dette omfatter alle relevante stadier fra udvinding eller dyrkning, herunder ændret arealanvendelse, transport og distribution, forarbejdning og forbrænding, uanset hvor disse emissioner finder sted

7) »emissioner af drivhusgasser pr. energienhed«: den samlede masse af CO₂-ækvivalente drivhusgasemissioner, der er knyttet til brændstoffet eller tilført energi divideret med brændstoffets eller den tilførte energis samlede energiindhold (for brændstof udtrykt som dets nedre brændværdi)

8) »leverandør«: den enhed, der er ansvarlig for ekspedition af brændstof eller energi gennem et punktafgiftsopkrævningssted eller, hvis der ikke opkræves nogen afgift, enhver anden relevant enhed udpeget af medlemsstaten

9) »biobrændstoffer« defineres på samme måde som i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/28/EF af 23. april 2009 om fremme af anvendelsen af energi fra vedvarende energikilder (*).

(*) EUT L 140 af 5.6.2009, s. 16.«

(1) EFT L 74 af 27.3.1993, s. 81.

b) Stk. 2 udgår.

3) I artikel 3 foretages følgende ændringer:

a) Stk. 2-6 affattes således:

»2. Medlemsstaterne påser, at benzin kun må markedsføres på deres område, såfremt den er i overensstemmelse med miljøspecifikationerne i bilag I.

Medlemsstaterne kan dog for regionerne i den yderste periferi fastsætte specifikke bestemmelser om indførelse af benzin med et maksimalt svovlindhold på 10 mg/kg. Medlemsstater, der anvender denne bestemmelse, underretter Kommissionen herom.

3. Medlemsstaterne kræver, at leverandørerne sikrer, at der markedsføres benzin med et maksimalt oxygenindhold på 2,7 % og et maksimalt ethanolindhold på 5 % indtil 2013 og kan kræve, at denne form for benzin markedsføres i en længere periode, hvis det anses for nødvendigt. De sikrer, at forbrugerne modtager tilstrækkelige oplysninger vedrørende indholdet af biobrændstof i benzin og navnlig om hensigtsmæssig brug af forskellige benzinblandinger.

4. Medlemsstater med lave sommertemperaturer kan i sommerperioden tillade markedsføring af benzin med et maksimalt damptryk på 70 kPa, jf. dog stk. 5.

Medlemsstater, i hvilke den i første afsnit omhandlede undtagelse ikke finder anvendelse, kan, jf. dog stk. 5, i sommerperioden tillade markedsføring af benzin indeholdende ethanol med et maksimalt damptryk på 60 kPa og derudover den tilladte damptryksafvigelse i henhold til bilag III på betingelse af, at den anvendte ethanol er et biobrændstof.

5. Hvis en medlemsstat ønsker at gøre en af undtagelserne i stk. 4 gældende, underretter den Kommissionen og fremlægger alle de relevante oplysninger. Kommissionen vurderer om undtagelsen er ønskelig og dens varighed under hensyntagen til både:

- a) undgåelse af socioøkonomiske problemer som følge af højere damptryk, herunder tidsbegrænsede tekniske tilpasningsbehov, og
- b) de miljømæssige eller sundhedsmæssige konsekvenser af højere damptryk, og navnlig af overholdelsen af fællesskabslovgivningen om luftkvalitet, både i de berørte medlemsstater og i andre medlemsstater.

Hvis Kommissionens vurdering viser, at undtagelsen vil medføre manglende overholdelse af fællesskabslovgivningen om luftkvalitet eller luftforurening, herunder de

relevante grænseværdier og emissionslofter, skal ansøgningen afvises. Kommissionen bør endvidere tage hensyn til de relevante målværdier.

Hvis Kommissionen ikke har gjort indsigelser inden for seks måneder fra modtagelsen af alle relevante oplysninger, kan den berørte medlemsstat gøre brug af den ønskede undtagelse.

6. Uanset stk. 1 kan medlemsstaterne med henblik på brug i karakteristiske gamle køretøjer og på distribution via særlige interessegrupper fortsat tillade markedsføring af små mængder blyholdig benzin med et blyindhold på højst 0,15 g/l i et omfang, der svarer til højst 0,03 % af det samlede salg.»

b) Stk. 7 udgår.

4) Artikel 4 affattes således:

»Artikel 4

Dieselloolie

1. Medlemsstaterne påser, at dieselloolie kun kan markedsføres på deres område, såfremt den er i overensstemmelse med specifikationerne i bilag II.

Uanset kravene i bilag II kan medlemsstaterne tillade markedsføring af diesel med et indhold af fedtsyremethylestere (FAME) på over 7 %.

Medlemsstaterne sikrer, at forbrugerne informeres fyldestgørende om indholdet af biobrændstoffer, navnlig FAME, i dieselloolie.

2. Medlemsstaterne påser, at gasolier, der er bestemt til brug i mobile ikke-vejgående maskiner (herunder fartøjer til sejlads ad indre vandveje), landbrugs- og skovbrugstraktorer og fritidsfartøjer med virkning fra senest den 1. januar 2008 kun må markedsføres på deres område, hvis svovlindholdet i disse gasolier ikke overstiger 1 000 mg pr. kg. Fra den 1. januar 2011 må svovlindholdet i disse gasolier højst være 10 mg/kg. Medlemsstaterne sikrer, at andre flydende brændstoffer end disse gasolier kun kan anvendes i fartøjer til sejlads ad indre vandveje og fritidsfartøjer, hvis svovlindholdet i disse flydende brændstoffer ikke overstiger det højeste tilladte indhold i disse gasolier.

Medlemsstaterne kan dog med henblik på at tolerere en vis forurening af mindre betydning i forsyningskæden fra den 1. januar 2011 tillade, at gasolie, der er bestemt til brug i mobile ikke-vejgående maskiner (herunder fartøjer til sejlads ad indre vandveje), landbrugs- og skovtraktorer samt fritidsfartøjer, indeholder op til 20 mg svovl pr. kg ved den endelige levering til slutbrugerne. Medlemsstaterne kan også indtil den 31. december 2011 tillade fortsat markedsføring af gasolier, der indeholder op til 1 000 mg svovl pr. kg. for jernbanekøretøjer og landbrugs- og skovtraktorer, forudsat at de kan sikre, at dette ikke vil indskrænke de emissionsbegrænsende systemers funktionsevne.

3. Medlemsstaterne kan for regionerne i den yderste periferi fastsætte specifikke bestemmelser om indførelse af diesololie og gasolier med et maksimalt svovlindhold på 10 mg/kg. Medlemsstater, der anvender denne bestemmelse, underretter Kommissionen herom.

4. I medlemsstater med strenge vintre kan det maksimale destillationspunkt på 65 % ved 250 °C for diesololie og gasolier erstattes med et maksimalt destillationspunkt på 10 % (vol/vol) ved 180 °C.«

5) Følgende artikel indsættes:

»Artikel 7a

Reduktion af drivhusgasemissionerne

1. Medlemsstaterne udpeger den eller de leverandører, som skal have ansvaret for overvågningen og indberetningen af vugge til grav-emissionerne af drivhusgasser pr. energienhed fra det brændstof og den energi, der leveres. Hvad angår leverandører af elektricitet til brug i vej køretøjer, sikrer medlemsstaterne, at sådanne leverandører kan vælge at bidrage til den i stk. 2 omhandlede reduktionsforpligtelse, hvis de kan påvise, at de på fyldestgørende vis kan måle og overvåge den elektricitet, der leveres til brug i disse køretøjer.

Med virkning fra den 1. januar 2011 skal leverandørerne hvert år rapportere til den myndighed, der er udpeget af medlemsstaten, om drivhusgasintensiteten af brændstoffer og energi, der er blevet leveret i de enkelte medlemsstater, og i den forbindelse mindst oplyse følgende:

- den samlede mængde af hver type brændstof eller energi, der er blevet leveret, med angivelse af, hvor den er købt samt dens oprindelse, og
- vugge til grav-emissioner af drivhusgasser pr. energienhed.

Medlemsstaterne sikrer, at rapporterne kontrolleres.

Kommissionen udarbejder i relevant omfang retningslinjer for gennemførelsen af dette stykke.

2. Medlemsstaterne kræver, at leverandører så gradvist som muligt reducerer vugge til grav-emissionerne af drivhusgasser pr. energienhed fra leveret brændstof og energi med op til 10 % senest den 31. december 2020 i forhold til de minimumsstandarder for brændstoffer, der er omhandlet i stk. 5, litra b). Denne reduktion skal bestå af følgende:

- 6 % senest den 31. december 2020. Medlemsstaterne kan kræve, at leverandørerne med henblik på denne reduktion opfylder følgende mellemliggende mål: 2 % senest den 31. december 2014 og 4 % senest den 31. december 2017

b) et vejledende supplerende mål på 2 % senest den 31. december 2020, med forbehold af artikel 9, stk. 1, litra h), som skal opfyldes ved at benytte en af eller begge de følgende metoder:

- levering af energi til transport til brug i enhver type vejgående køretøj, mobil ikke-vejgående maskine (herunder fartøjer til sejlads ad indre vandveje), landbrugs- eller skovbrugstraktor eller fritidsfartøj
- anvendelse af teknologi (herunder opsamling og lagring af CO₂), der kan begrænse vugge til grav-emissionerne af drivhusgasser pr. energienhed fra det brændstof eller den energi, der er leveret

c) et vejledende supplerende mål på 2 % senest den 31. december 2020, med forbehold af artikel 9, stk. 1, litra i), som skal opfyldes ved at købe kreditter gennem mekanismen for bæredygtig udvikling i Kyotoprotokolten på de betingelser, der er fastsat i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/87/EF af 13. oktober 2003 om en ordning for handel med kvoter for drivhusgasemissioner i Fællesskabet (*), med henblik på reduktioner inden for sektoren for brændstofforsyning.

3. Vugge til grav-emissioner af drivhusgasser fra bio-brændstof beregnes i overensstemmelse med artikel 7d. Vugge til grav-emissionen af drivhusgasser fra andre typer brændstof og energi beregnes efter en metodologi, der fastsættes i overensstemmelse med denne artikels stk. 5.

4. Medlemsstaterne sikrer, at en gruppe af leverandører kan vælge at opfylde reduktionsforpligtelserne i stk. 2 i fællesskab. I så fald anses de for én leverandør med henblik på stk. 2.

5. De nødvendige foranstaltninger til gennemførelse af denne artikel, som har til formål at ændre ikke-væsentlige bestemmelser i dette direktiv ved at supplere det, vedtages efter forskriftsproceduren med kontrol i artikel 11, stk. 4. Disse foranstaltninger omfatter navnlig:

- en metodologi til beregning af vugge til grav-emissioner af drivhusgasser fra andre brændstoffer end biobrændstoffer og fra energi
- en metodologi til specificering, inden den 1. januar 2011, af minimumsstandarderne for brændstoffer baseret på vugge til grav-emissionerne af drivhusgasser pr. energienhed fra fossile brændstoffer i 2010, jf. stk. 2
- eventuelle regler, der er nødvendige med henblik på gennemførelsen af stk. 4,
- metodologien til beregning af de elektriske vej køretøjers bidrag, som skal være i overensstemmelse med artikel 3, stk. 4, i direktiv 2009/28/EF.

(*) EUT L 275 af 25.10.2003, s. 32.«

6) Følgende artikler indsættes:

»Artikel 7b

Bæredygtighedskriterier for biobrændstoffer

1. Uanset om råmaterialerne er dyrket på eller uden for Fællesskabets område, må energi fra biobrændstoffer kun tages i betragtning med henblik på formålene i artikel 7a, hvis de opfylder bæredygtighedskriterierne i stk. 2-6 i denne artikel.

Biobrændstoffer, der er fremstillet af affald og restprodukter, som ikke stammer fra landbrug, akvakultur, fiskeri og skovbrug, skal dog kun opfylde bæredygtighedskriterierne i stk. 2 i denne artikel for at blive taget i betragtning med henblik på de i artikel 7a omhandlede formål.

2. Den besparelse i drivhusgasemissionerne ved anvendelse af biobrændstoffer, der tages i betragtning med henblik på de i stk. 1 omhandlede formål, skal være mindst 35 %.

Med virkning fra den 1. januar 2017 skal den besparelse i drivhusgasemissionerne ved anvendelse af biobrændstoffer, der tages i betragtning med henblik på de i stk. 1 omhandlede formål, være mindst 50 %. Fra den 1. januar 2018 skal besparelsen i drivhusgasemissionerne for biobrændstoffer, der er produceret i anlæg, som tages i brug den 1. januar 2017 eller derefter, være mindst 60 %.

Besparelsen i drivhusgasemissionerne som følge af anvendelse af biobrændstoffer beregnes i overensstemmelse med artikel 7d, stk. 1.

Når der er tale om biobrændstoffer, der er produceret i anlæg, der var i drift i den 23. januar 2008, finder første afsnit anvendelse fra den 1. april 2013.

3. Biobrændstoffer, der tages i betragtning med henblik på de i stk. 1 omhandlede formål, må ikke fremstilles af råmaterialer fra et areal med høj biodiversitetsværdi, dvs. et areal, der havde en af følgende statusser i januar 2008 eller derefter, uanset om arealet stadig har denne status:

- a) primærskov og andre træbevoksede arealer, dvs. skov og andre træbevoksede arealer med hjemmehørende arter, hvor der ikke er noget klart synligt tegn på menneskelig aktivitet, og hvor de økologiske processer ikke er forstyrret i væsentlig grad
- b) områder:
 - i) der ved lov har fået status som eller af den relevante kompetente myndighed er udlagt som naturbeskyttelsesområde, eller

- ii) til beskyttelse af sjældne, truede eller udryddelses-truede økosystemer eller arter, der er anerkendt i internationale aftaler eller er medtaget på lister udarbejdet af mellemstatslige organisationer eller Den Internationale Naturvårnsunion (IUCN), idet disse områder dog skal være anerkendt i overensstemmelse med artikel 7c, stk. 4,

medmindre det dokumenteres, at produktionen af dette råmateriale ikke er forstyrret disse naturbeskyttelsesformål

c) græsarealer med høj biodiversitet, som er:

- i) naturlige, dvs. græsarealer, der ville forblive græsarealer uden menneskelig intervention, og som opretholder den naturlige artssammensætning og de økologiske kendetegn og processer, eller
- ii) ikke-naturlige, dvs. græsarealer der ville ophøre med at være græsarealer uden menneskelig intervention, og som er artsrige og ikke nedbrudte, medmindre det dokumenteres, at det er nødvendigt at høste råmaterialet for at bevare deres status som græsarealer.

Kommissionen fastlægger kriterier og geografiske udstrækninger for at afgøre, hvilke græsarealer der er omfattet af første afsnit, litra c). Sådanne foranstaltninger, der har til formål at ændre ikke-væsentlige bestemmelser i dette direktiv ved at supplere det, vedtages efter forskriftsproceduren med kontrol i artikel 11, stk. 4.

4. Biobrændstoffer, der tages i betragtning med henblik på de i stk. 1 omhandlede formål, må ikke fremstilles af råmaterialer fra arealer med et stort kulstoflager, dvs. arealer, der havde en af følgende statusser i januar 2008 og som ikke længere har denne status:

- a) vådområder, dvs. arealer, der permanent eller i en betydelig del af året er vanddækkede eller vandmættede
- b) sammenhængende skovarealer, dvs. arealer på over en ha bevokset med træer af en højde på over fem meter og med en kronedækningsgrad på mindst 30 % eller med træer, der kan nå disse tærskler på lokaliteten
- c) arealer på over en ha bevokset med træer af en højde på over fem meter og med en kronedækningsgrad på mellem 10 % og 30 % eller med træer, der kan nå disse tærskler på lokaliteten, medmindre det dokumenteres, at arealets kulstoflager før og efter omlægning er således, at det ved anvendelse af metodologien i bilag IV, del C, vil opfylde betingelserne i stk. 2 i denne artikel.

Bestemmelserne i dette stykke finder ikke anvendelse, hvis arealet på det tidspunkt, hvor råmaterialet blev udvundet, havde samme status som i januar 2008.

5. Biobrændstoffer, der tages i betragtning med henblik på de i stk. 1 omhandlede formål, må ikke fremstilles af råmaterialer fra arealer, der var tørvebundsarealer i januar 2008, medmindre det dokumenteres, at dyrkning og høst af dette råmateriale ikke indebærer afvanding af hidtil udrænnet jord.

6. Landbrugsråvarer, der dyrkes i Fællesskabet og anvendes til produktion af biobrændstoffer, og som tages i betragtning med henblik på de i artikel 7a omhandlede formål, fremstilles i overensstemmelse med kravene og standarderne i bestemmelserne under overskriften »Miljø« i del A og i punkt 9 i bilag II til Rådets forordning (EF) nr. 73/2009 af 19. januar 2009 om fælles regler for den fælles landbrugspolitik om direkte støtte til landbrugere og om fastlæggelse af visse støtteordninger for landbrugere (*) og i overensstemmelse med de mindstekrav til god landbrugs- og miljømæssig stand, der er fastsat i henhold til nævnte forordnings artikel 6, stk. 1.

7. Kommissionen aflægger hvert andet år for så vidt angår både tredjelande og medlemsstater, der er en væsentlig kilde til biobrændstoffer eller råmaterialer til biobrændstoffer, der forbruges inden for Fællesskabet, rapport til Europa-Parlamentet og Rådet om nationale foranstaltninger truffet til overholdelse af bæredygtighedskriterierne i stk. 2-5, og til beskyttelse af jord, vand og luft. Den første rapport forelægges i 2012.

Kommissionen aflægger hvert andet år rapport til Europa-Parlamentet og Rådet om indvirkningen af en øget efterspørgsel efter biobrændstoffer på den sociale bæredygtighed i Fællesskabet og i tredjelande og om indvirkningen af Fællesskabets biobrændstofpolitik på tilgængeligheden af fødevarer til overkommelige priser, især for befolkningerne i udviklingslandene, og andre generelle udviklings spørgsmål. Rapporterne skal omhandle respekt for brugsrettigheder til jord. For både tredjelande og medlemsstater, der er en væsentlig kilde til råmaterialer til biobrændstoffer, der forbruges inden for Fællesskabet, skal det i rapporterne anføres, om landet har ratificeret og gennemført hver af følgende konventioner fra Den Internationale Arbejdsorganisation:

- Konventionen vedrørende tvunget eller pligtmæssigt arbejde (nr. 29)
- Konventionen om foreningsfrihed og beskyttelse af retten til at organisere sig (nr. 87)
- Konventionen om retten til at organisere sig og føre kollektive forhandlinger (nr. 98)
- Konventionen vedrørende lige løn til mandlige og kvindelige arbejdere for arbejde af samme værdi (nr. 100)
- Konventionen om afskaffelse af tvangsarbejde (nr. 105)

- Konventionen vedrørende forskelsbehandling med hensyn til beskæftigelse og erhverv (nr. 111)
- Konventionen om mindstealder for adgang til beskæftigelse (nr. 138)
- Konventionen om forbud mod og omgående indsats til afskaffelse af de værste former for børnearbejde (nr. 182).

For både tredjelande og medlemsstater, der er en væsentlig kilde til råmaterialer til biobrændstoffer, der forbruges inden for Fællesskabet, skal det i rapporterne anføres, om landet har ratificeret og gennemført:

- Cartagena-protokollen om biosikkerhed
- Konventionen om international handel med udryddelsestruede vilde dyr og planter.

Den første rapport forelægges i 2012. Kommissionen foreslår eventuelt korrigerende foranstaltninger, navnlig hvis der er dokumentation for, at produktionen af biobrændstoffer har en betydelig indvirkning på fødevarerpriserne.

8. Med henblik på de i stk. 1 omhandlede formål må medlemsstaterne ikke ud fra andre bæredygtighedsbegrundelser afvise at tage biobrændstoffer, der er fremstillet i overensstemmelse med denne artikel, i betragtning.

Artikel 7c

Kontrol af overholdelsen af bæredygtighedskriterierne for biobrændstoffer

1. Når biobrændstoffer skal tages i betragtning med henblik på de i artikel 7a omhandlede formål, kræver medlemsstaterne af de økonomiske aktører, at de dokumenterer, at de bæredygtighedskriterier, der er fastsat i artikel 7b, stk. 2-5, er opfyldt. Til dette formål kræver de, at de økonomiske aktører anvender et massebalancesystem, der:

- a) tillader at partier af råmaterialer eller biobrændstoffer med forskellige bæredygtighedskarakteristika blandes
- b) kræver at oplysninger om bæredygtighedskarakteristikaene og de i litra a) nævnte partiers størrelse forbliver knyttet til blandingen, og
- c) fastsætter at summen af alle partier, der trækkes ud af blandingen, beskrives som havende de samme bæredygtighedskarakteristika i de samme mængder som summen af alle partier, der tilføres blandingen.

2. Kommissionen aflægger rapport til Europa-Parlamentet og Rådet i 2010 og 2012 om den metode for verifikation af massebalancen, der er beskrevet i stk. 1, og om mulighederne for at bruge andre verifikationsmetoder i relation til nogle eller alle typer råmaterialer eller biobrændstoffer. I sin vurdering overvejer Kommissionen de verifikationsmetoder, hvor oplysningerne om bæredygtighedskarakteristikaene ikke behøver at være fysisk knyttet til særlige partier eller blandinger. Vurderingen skal tage hensyn til behovet for at opretholde verifikationssystemets integritet og effektivitet, samtidig med at det undgås at lægge en urimelig byrde på industrien. Rapporten ledsages eventuelt af forslag til Europa-Parlamentet og Rådet om anvendelse af andre verifikationsmetoder.

3. Medlemsstaterne træffer foranstaltninger for at sikre, at de økonomiske aktører forelægger pålidelige oplysninger og på opfordring stiller de data, der er anvendt til at udarbejde oplysningerne, til rådighed for medlemsstaten. Medlemsstaterne kræver af de økonomiske aktører, at de **søger** for en tilstrækkelig standard for en uafhængig kontrol af de oplysninger, de forelægger, og at de dokumenterer, at dette er blevet gjort. Det skal kontrolleres, at de systemer, der anvendes af de økonomiske aktører, er nøjagtige, pålidelige og sikret mod svindel. Der skal foretages en evaluering af frekvensen og metodologien i prøveudtagningen og dataenes pålidelighed.

De oplysninger, der er nævnt i første afsnit, skal navnlig omfatte oplysninger om opfyldelse af de bæredygtighedskriterier, der er nævnt i artikel 7b, stk. 2-5, passende og relevante oplysninger om de foranstaltninger, der er truffet med henblik på beskyttelse af jord, vand og luft, genopretning af nedbrudte arealer og undgåelse af overdrevent vandforbrug i områder, hvor der er vandknaphed, samt passende og relevante oplysninger om de foranstaltninger, der er truffet for at tage hensyn til de forhold, der er nævnt i artikel 7b, stk. 7, andet afsnit.

Kommissionen fastlægger efter rådgivningsproceduren i artikel 11, stk. 3, den i første og andet afsnit nævnte liste over passende og relevante oplysninger. Den påser navnlig, at afgivelsen af disse oplysninger ikke er en for stor administrativ byrde for aktørerne i almindelighed og for mindre landbrugere, producentorganisationer og kooperativer i særdeleshed.

De forpligtelser, der er fastlagt i dette stykke, finder anvendelse, uanset om biobrændstofferne er produceret inden for Fællesskabet eller er importeret.

Medlemsstaterne indberetter i sammenfattet form oplysningerne i første afsnit til Kommissionen. Kommissionen offentliggør et resumé af disse oplysninger på gennemsigtighedsplatformen i artikel 24 i direktiv 2009/28/EF under iagttagelse af fortroligheden af forretningsmæssigt følsomme oplysninger.

4. Fællesskabet bestræber sig på at indgå bilaterale eller multilaterale aftaler med tredjelande, der indeholder bestemmelser om bæredygtighedskriterier, der svarer til kriterierne i dette direktiv. Når Fællesskabet har indgået aftaler, der indeholder bestemmelser vedrørende emner omfattet af bæredygtighedskriterierne i artikel 7b, stk. 2-5, kan Kommissionen beslutte, at disse aftaler godtgør, at biobrændstoffer, der er fremstillet af råmaterialer dyrket i disse lande, overholder de omhandlede bæredygtighedskriterier. Ved indgåelsen af disse aftaler lægges der behørig vægt på de foranstaltninger, der er truffet med henblik på bevaring af områder, der leverer grundlæggende økosystemydelser i kritiske situationer (f.eks. beskyttelse af afvandingsområder og erosionskontrol), beskyttelse af jord, vand og luft, indirekte ændringer i arealanvendelsen, genopretning af nedbrudte arealer samt undgåelse af overdrevent vandforbrug i områder, hvor der er vandknaphed samt på de forhold, der er nævnt i artikel 7b, stk. 7.

Kommissionen kan beslutte, at frivillige nationale og internationale ordninger, der fastsætter standarder for fremstilling af biomasseprodukter, indeholder nøjagtige data med henblik på de i artikel 7b, stk. 2, omhandlede formål, eller godtgør, at partier af biobrændstoffer overholder bæredygtighedskriterierne i artikel 7b, stk. 3-5. Kommissionen kan beslutte, at disse ordninger indeholder nøjagtige data til oplysning om foranstaltninger, der er truffet med henblik på bevaring af områder, der leverer grundlæggende økosystemydelser i kritiske situationer (f.eks. beskyttelse af afvandingsområder og erosionskontrol), beskyttelse af jord, vand og luft, genopretning af nedbrudte arealer og undgåelse af overdrevent vandforbrug i områder, hvor der er vandknaphed, samt på de forhold, der er nævnt i artikel 7b, stk. 7. Kommissionen kan også med henblik på artikel 7, stk. 3, litra b), nr. ii), anerkende områder til beskyttelse af sjældne, truede eller udryddelsestruede økosystemer eller arter, der er anerkendt ved internationale aftaler eller er medtaget på lister udarbejdet af mellemstatslige organisationer eller Den Internationale Naturvårnsunion (IUCN).

Kommissionen kan beslutte, at frivillige nationale eller internationale ordninger til at måle drivhusgasbesparelser indeholder nøjagtige data med henblik på de i artikel 7b, stk. 2, omhandlede formål.

Kommissionen kan beslutte, at arealer, der indgår i et nationalt eller regionalt genopretningsprogram, der tager sigte på at forbedre stærkt nedbrudte eller stærkt forurenede arealer, opfylder kriterierne i bilag IV, del C, punkt 9.

5. Kommissionen vedtager kun beslutninger i henhold til stk. 4, hvis den pågældende aftale eller ordning opfylder tilstrækkelige standarder for pålidelighed, gennemsigtighed og uafhængig kontrol. Ordninger til at måle af drivhusgasbesparelser skal også overholde metodologikravene i bilag IV.

Lister over områder med høj biodiversitetsværdi, jf. artikel 7b, stk. 3, litra b), nr. ii), skal opfylde rimelige standarder for objektivitet og overensstemmelse med internationalt anerkendte standarder samt sikre passende ankeprocedurer.

6. Beslutninger i henhold til stk. 4 vedtages efter rådgivningsproceduren i artikel 11, stk. 3. Sådanne beslutninger er gyldige i højst fem år.

7. Såfremt en økonomisk aktør fremlægger dokumentation eller data, der er opnået i overensstemmelse med en aftale eller en ordning, der har været genstand for en beslutning i henhold til stk. 4, kan en medlemsstat ikke, i det omfang dette er omfattet af den pågældende beslutning, kræve, at leverandøren fremlægger yderligere dokumentation for overholdelse af de bæredygtighedskriterier, der er fastsat i artikel 7b, stk. 2-5, eller oplysninger om de foranstaltninger, der er nævnt i stk. 2, andet afsnit.

8. Efter anmodning fra en medlemsstat eller på eget initiativ undersøger Kommissionen anvendelsen af artikel 7b i relation til en kilde til biobrændstof og træffer senest seks måneder efter modtagelsen af en anmodning og i overensstemmelse med rådgivningsproceduren i artikel 11, stk. 3, afgørelse om, hvorvidt medlemsstaten kan tage biobrændstof fra denne kilde i betragtning med henblik på de i artikel 7a omhandlede formål.

9. Senest den 31. december 2012 aflægger Kommissionen rapport til Europa-Parlamentet og Rådet om:

- a) effektiviteten af det system, der er indført for forelæggelse af oplysninger om bæredygtighedskriterier, og
- b) hvorvidt det er muligt og hensigtsmæssigt at indføre bindende krav vedrørende beskyttelse af luft, jord eller vand under hensyntagen til den seneste videnskabelige dokumentation og Fællesskabets internationale forpligtelser.

Kommissionen foreslår eventuelt korrigerende tiltag.

Artikel 7d

Beregning af vugge til grav-emissioner af drivhusgasser fra biobrændstoffer

1. Vugge til grav-emissioner af drivhusgasser fra biobrændstoffer beregnes med henblik på artikel 7a og artikel 7b, stk. 2, på følgende måde:

- a) hvor en standardværdi for besparelser i drivhusgasemissionerne for den pågældende produktionsvej for biobrændstoffer er fastlagt i del A eller B i bilag IV, og hvor e_F -værdien for de pågældende biobrændstoffer beregnet i henhold til bilag IV, del C, punkt 7, er lig med eller mindre end nul, ved at anvende denne standardværdi
- b) ved at anvende en faktisk værdi beregnet i overensstemmelse med den metodologi, som er fastlagt i bilag IV, del C, eller

- c) ved at anvende en værdi, der beregnes som summen af faktorerne i den formel, der henvises til i bilag IV, del C, punkt 1, hvor de disaggregerede standardværdier i bilag IV, del D eller E, kan anvendes for nogle faktorer, og de faktiske værdier beregnet i overensstemmelse med den metodologi, der er fastlagt i bilag IV, del C, for alle andre faktorer.

2. Senest den 31. marts 2010 forelægger medlemsstaterne Kommissionen en rapport med en liste over de områder på deres territorium, der er klassificeret som niveau 2 i den fælles nomenklatur for statistiske regionale enheder (i det følgende benævnt »NUTS«) eller som et mere disaggregeret NUTS-niveau i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) 1059/2003 af 26. maj 2003 om indførelse af en fælles nomenklatur for regionale enheder (NUTS) (**), hvor typiske drivhusgasemissioner fra dyrkning af landbrugsråvarer kan forventes at være lavere end eller svare til de emissioner, der rapporteres under overskriften »Disaggregerede standardværdier for dyrkning« i bilag II, del D, til dette direktiv, ledsaget af en beskrivelse af den metode og de data, der er anvendt til udarbejdelsen af listen. Metoden tager jordbeskaffenhed, klima og forventede råmaterialeudbytter i betragtning.

3. Standardværdierne i bilag IV, del A, og de disaggregerede standardværdier for dyrkning i bilag IV, del D, må kun anvendes, når råmaterialerne hertil er:

- a) dyrket uden for Fællesskabet
- b) dyrket i Fællesskabet i områder, der er optaget på de lister, der er nævnt i stk. 2, eller
- c) affald eller restprodukter, der ikke stammer fra landbrug, akvakultur eller fiskeri.

For biobrændstoffer, der ikke er omfattet af litra a), b) eller c), anvendes de faktiske værdier for dyrkning.

4. Senest den 31. marts 2010 aflægger Kommissionen rapport til Europa-Parlamentet og Rådet om muligheden for at udarbejde lister over områder i tredjelande, hvor typiske drivhusgasemissioner fra dyrkning af landbrugsråvarer kan forventes at være lavere end eller svare til de emissioner, der rapporteres under overskriften »Dyrkning« i bilag IV, del D, så vidt muligt ledsaget af sådanne lister og en beskrivelse af den metode og de data, der er anvendt til udarbejdelsen af dem. Rapporten ledsages eventuelt af relevante forslag.

5. Kommissionen aflægger senest den 31. december 2012 og derefter hvert andet år rapport om de skønnede typiske værdier og standardværdier i bilag IV, del B og E, med særlig vægt på emissioner fra transport og forarbejdning og kan om nødvendigt beslutte at korrigere værdierne. Disse foranstaltninger, der har til formål at ændre af ikke-væsentlige bestemmelser i dette direktiv, vedtages efter forskriftsproceduren med kontrol i artikel 11, stk. 4.

6. Senest den 31. december 2010 forelægger Kommissionen en rapport for Europa-Parlamentet og Rådet, der vurderer indvirkningerne af indirekte ændringer i arealanvendelsen på drivhusgasemissioner og foreslår måder, hvorpå disse indvirkninger kan minimeres. Rapporten ledsages eventuelt af et forslag, der bygger på den bedste tilgængelige videnskabelige dokumentation, indeholder en konkret metodologi til at tage højde for emissioner fra ændringer i kulstoflagre forårsaget af indirekte ændringer af arealanvendelsen og sikrer overensstemmelse med dette direktiv, navnlig artikel 7b, stk. 2.

Forslaget skal indeholde de nødvendige beskyttelsesforanstaltninger til sikring af investeringer, der er foretaget, før denne metodologi tages i anvendelse. For så vidt angår anlæg, som producerede biobrændstoffer før udgangen af 2013, medfører gennemførelsen af foranstaltningerne i første afsnit indtil den 31. december 2017 ikke, at biobrændstoffer produceret af disse anlæg vurderes som ikke at opfylde dette direktivs bæredygtighedskrav, hvis de ellers ville have været i overensstemmelse med dem, og forudsat at disse biobrændstoffer opnår en besparelse i drivhusgasemissionen på mindst 45 %. Dette skal gælde for biobrændstofanlæggenes kapacitet ved udgangen af 2012.

Europa-Parlamentet og Rådet bestræber sig på senest den 31. december 2012 at træffe afgørelse om sådanne forslag fra Kommissionen.

7. Bilag IV kan tilpasses tekniske og videnskabelige frem-skrift bl.a. ved tilføjelse af værdier for yderligere produktionsveje for biobrændstoffer for de samme eller for andre råmaterialer og ved at ændre metodologien i del C. Disse foranstaltninger, der har til formål at ændre ikke-væsentlige bestemmelser i dette direktiv, herunder ved at supplere det, vedtages efter forskriftsproceduren med kontrol i artikel 11, stk. 4.

Hvad angår standardværdierne og metodologien i bilag IV, lægges der særlig vægt på:

- metoden for medregning af affald og restprodukter
- metoden for medregning af biprodukter
- metoden for medregning af kraftvarmeproduktion, og
- den status, restprodukter fra landbruget får som biprodukter.

Standardværdierne for biodiesel fra vegetabilsk eller animalsk olieaffald tages op til revision så hurtigt som muligt.

Enhver tilpasning af eller tilføjelse til listen over standardværdier i bilag IV skal overholde følgende:

- a) hvis en faktors bidrag til de samlede emissioner er lille, eller hvis der er begrænset variation, eller hvis omkostningerne eller vanskelighederne ved at fastslå de faktiske værdier er store, skal standardværdierne være typiske for normale produktionsprocesser

- b) i alle andre tilfælde skal standardværdierne fastsættes konservativt sammenlignet med normale produktionsprocesser.

8. Der fastsættes detaljerede definitioner, herunder tekniske specifikationer, som er nødvendige for kategorierne i bilag IV, del C, punkt 9. Sådanne foranstaltninger, der har til formål at ændre ikke-væsentlige bestemmelser i dette direktiv ved at supplere det, vedtages efter forskriftsproceduren med kontrol i artikel 11, stk. 4.

Artikel 7e

Gennemførelsesforanstaltninger og rapporter vedrørende biobrændstoffers bæredygtighed

1. De gennemførelsesforanstaltninger, der er omhandlet i dette direktivs artikel 7b, stk. 3, andet afsnit, artikel 7c, stk. 3, tredje afsnit, artikel 7c, stk. 6, artikel 7c, stk. 8, artikel 7d, stk. 5, artikel 7d, stk. 7, første afsnit, og artikel 7d, stk. 8, skal ligeledes tage fuldt hensyn til de formål, der er omhandlet i direktiv 2009/28/EF.

2. De rapporter fra Kommissionen til Europa-Parlamentet og Rådet, der er omhandlet i dette direktivs artikel 7b, stk. 7, artikel 7c, stk. 2, artikel 7c, stk. 9, artikel 7d, stk. 4 og 5, samt artikel 7d, stk. 6, første afsnit, samt de rapporter og den information, der fremsendes i henhold til dette direktivs artikel 7c, stk. 3, første og femte afsnit, samt artikel 7d, stk. 2, skal udarbejdes og fremsendes i overensstemmelse med de formål, der er omhandlet i såvel direktiv 2009/28/EF som dette direktiv.

(*) EUT L 30 af 31.1.2009, s. 16.

(**) EUT L 154 af 21.6.2003, s. 1.«

- 7) Artikel 8, stk. 1, affattes således:

»1. Medlemsstaterne overvåger på grundlag af analysemetoderne i europæisk standard EN 228:2004 og EN 590:2004, at kravene i artikel 3 og 4 for henholdsvis benzin og dieselolie overholdes.«

- 8) Følgende artikel indsættes:

»Artikel 8a

Metalbaserede additiver

1. Kommissionen gennemfører en vurdering af sundheds- og miljørisici ved anvendelse af metalbaserede additiver i brændstof og udvikler til dette formål en prøvningsmetodologi. Den forelægger Europa-Parlamentet og Rådet sine konklusioner senest den 31. december 2012.

2. Indtil den i stk. 1 omhandlede prøvningsmetodologi er blevet udviklet, begrænses tilstedeværelsen af det metalbaserede additiv methylcyclopentadienyl-mangan tricarbonyl (MMT) i brændstoffer til 6 mg mangan pr. liter fra den 1. januar 2011. Grænsen skal være 2 mg mangan pr. liter fra den 1. januar 2014.

3. Den i stk. 2 omhandlede grænse for indholdet af MMT i brændstoffer revideres på grundlag af resultaterne af den vurdering, der gennemføres ved anvendelse af den i stk. 1 nævnte prøvningsmetodologi. Den kan reduceres til nul, hvis det er berettiget på baggrund af risikovurderingen. Den kan ikke forhøjes, medmindre det er berettiget på baggrund af risikovurderingen. En sådan foranstaltning, der har til formål at ændre ikke-væsentlige bestemmelser i dette direktiv, vedtages efter forskriftsproceduren med kontrol i artikel 11, stk. 4.

4. Medlemsstater sikrer, at et mærke vedrørende indholdet af det metalbaserede additiv i brændstoffer altid præsenteres, når et metalbaseret additiv stilles til rådighed for forbrugere.

5. Mærket skal indeholde følgende tekst: »Indeholder metalbaserede additiver«.

6. Mærket skal placeres på samme sted som oplysningerne vedrørende brændstoftype og skal være klart synligt. Mærket skal have en størrelse og en skrifttype, der er klart synlig, og som er let læselig.«

9) Artikel 9 affattes således:

»Artikel 9

Rapportering

1. Kommissionen forelægger senest den 31. december 2012 og derefter hvert tredje år Europa-Parlamentet og Rådet en rapport, eventuelt ledsaget af et forslag om ændring af dette direktiv. Rapporten skal særlig omhandle følgende:

- a) bilteknologiens anvendelse og udvikling og navnlig muligheden for at forhøje det maksimalt tilladte indhold af biobrændstof i benzin og dieselolie og behovet for at ændre den i artikel 3, stk. 3, fastsatte dato
- b) Fællesskabets politik for CO₂-emissioner fra køretøjer til vejtransport
- c) muligheden for at anvende kravene i bilag II og navnlig grænseværdien for polycykliske aromatiske kulbrinter på mobile ikke-vejgående maskiner (herunder fartøjer til sejlads ad indre vandveje), landbrugs- og skovbrugstraktorer, samt fritidsfartøjer
- d) stigningen i brugen af detergenter i brændstof
- e) brugen af andre metalbaserede additiver end MMT i brændstoffer

f) den samlede mængde komponenter, der anvendes i benzin og dieselolie for så vidt angår Fællesskabets miljøovgivning, herunder målene i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2000/60/EF af 23. oktober 2000 om fastlæggelse af en ramme for Fællesskabets vandpolitiske foranstaltninger (*) og dets datterdirektiver

g) følgerne af det i artikel 7a, stk. 2, omhandlede mål for reduktion af drivhusgasemissioner for emissionshandelsordningen

h) det eventuelle behov for tilpasning til artikel 2, stk. 6, artikel 2, stk. 7, og artikel 7a, stk. 2, litra b), med henblik på at vurdere mulige bidrag til opnåelse af målsætningen for drivhusgasreduktionerne på op til 10 % senest i 2020. Disse hensyn skal bygge på potentialet for reduktion af vugge til grav-emissioner af drivhusgasser fra brændstoffer og energi inden for fællesskabet, navnlig under hensyntagen til udviklingen inden for miljøfor-svarlige CO₂-opsamlings- og lagringsteknologier, elektriske køretøjer og omkostningseffektive måder at begrænse de i artikel 7a, stk. 2, litra b), omhandlede emissioner

i) muligheden for at indføre yderligere foranstaltninger med henblik på leverandørers begrænsning af vugge til grav-emissionerne af drivhusgasser pr. energienhed med 2 % i forhold til den i artikel 7a, stk. 5, litra b), omhandlede minimumsstandarder for brændstoffer ved anvendelse af kreditter købt gennem mekanismen for bæredygtig udvikling i Kyotoprotokollen på de betingelser, der er fastsat i direktiv 2003/87/EF, med henblik på at vurdere mulige yderligere bidrag til gennemførelse af målsætningen for drivhusgasreduktionerne på op til 10 % senest i 2020 som nævnt i artikel 7a, stk. 2, litra c), i dette direktiv

j) en opdateret cost-benefit-analyse og en konsekvensanalyse af en reduktion af det maksimalt tilladte damptryk for benzin til under 60 kPa i sommerperioden.

2. Senest i 2014 forelægger Kommissionen Europa-Parlamentet og Rådet en rapport vedrørende gennemførelsen af den i artikel 7a omhandlede målsætning for reduktion af drivhusgasemissionerne for 2020 under hensyntagen til behovet for at skabe overensstemmelse mellem dette mål og det mål, der er omhandlet i artikel 3, stk. 3, i direktiv 2009/28/EF, vedrørende den vedvarende energis andel i transport i lyset af de i nævnte direktivs artikel 23, stk. 8, og artikel 23, stk. 9, omhandlede rapporter.

Rapporten ledsages eventuelt af et forslag om ændring af målet.

(*) EFT L 327 af 22.12.2000, s. 1.«

10) Artikel 10, stk. 1, affattes således:

»1. Hvis en tilpasning af de i bilag I eller II tilladte analysemetoder til den tekniske udvikling er nødvendig, kan ændringer, der har til formål at ændre ikke-væsentlige bestemmelser i dette direktiv, vedtages efter forskriftsproceduren med kontrol i artikel 11, stk. 4. Bilag III kan også tilpasses den tekniske og videnskabelige udvikling. Denne foranstaltning, der har til formål at ændre ikke-væsentlige bestemmelser i dette direktiv, vedtages efter forskriftsproceduren med kontrol i artikel 11, stk. 4.«

11) Artikel 11 affattes således:

»Artikel 11

Udvalgsprocedure

1. Med undtagelse af de i stk. 2 omhandlede tilfælde bistår Kommissionen af Udvalget om Brændstofkvalitet.

2. I spørgsmål vedrørende biobrændstoffers bæredygtighed, jf. artikel 7b, 7c og 7d, bistår Kommissionen af Udvalget om biobrændstoffers og flydende biobrændsler bæredygtighed som omhandlet i artikel 25, stk. 2, i direktiv 2009/28/EF.

3. Når der henvises til dette stykke, anvendes artikel 3 og 7 i afgørelse 1999/468/EF, jf. dennes artikel 8.

4. Når der henvises til dette stykke, anvendes artikel 5a, stk. 1-4, og artikel 7 i afgørelse 1999/468/EF, jf. dennes artikel 8.«

12) Artikel 14 udgår.

13) Bilag I, II, III og IV erstattes af teksten i bilaget til dette direktiv.

Artikel 2

Ændringer i direktiv 1999/32/EF

I direktiv 1999/32/EF foretages følgende ændringer:

1) I artikel 2 foretages følgende ændringer:

a) nr. 3 affattes således:

»3) »skibsbrændstof«: ethvert mineraloliebaseret flydende brændstof, der er bestemt til eller anvendes om bord på et fartøj, herunder brændstoffer som defineret i ISO 8217. Det omfatter ethvert mineraloliebaseret flydende brændstof, der anvendes om bord på fartøjer til sejlads på indre vandveje eller fritidsfartøjer som defineret i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 97/68/EF af 16. december 1997 om indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning om foranstaltninger mod emission af forurenende luftarter og partikler fra

forbrændingsmotorer til montering i mobile ikke-vejgående maskiner (*) og Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 94/25/EF af 16. juni 1994 om indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes love og administrative bestemmelser om fritidsfartøjer (**), når sådanne fartøjer er til søs

(*) EFT L 59 af 27.2.1998, s. 1.

(**) EFT L 164 af 30.6.1994, s. 15.«

b) nr. 3j udgår.

2) I artikel 4b foretages følgende ændringer:

a) Overskriften affattes således: »Maksimalt svovlindhold i skibsbrændstoffer, der anvendes af skibe, som ligger ved kaj i fællesskabshavne«

b) Stk. 1, litra a), udgår.

c) Stk. 2, litra b), udgår.

3) Artikel 6, stk. 1a, tredje afsnit, affattes således:

»Prøvetagning påbegyndes på den dato, hvor den pågældende grænseværdi for maksimalt svovlindhold i det pågældende brændstof træder i kraft. Prøvetagning foretages med tilstrækkelig hyppighed, i tilstrækkelige mængder og på en sådan måde, at de udtagne prøver er repræsentative for det undersøgte brændstof og for det brændstof, der anvendes af skibe, når de befinder sig inden for relevante havområder og havne.«

Artikel 3

Ophævelse

Direktiv 93/12/EØF ophæves.

Artikel 4

Gennemførelse

1. Medlemsstaterne sætter de nødvendige love og administrative bestemmelser i kraft for at efterkomme dette direktiv senest den 31. december 2010.

De meddeler straks Kommissionen teksten til disse bestemmelser.

Disse love og bestemmelser skal ved vedtagelsen indeholde en henvisning til dette direktiv eller skal ved offentliggørelsen ledsages af en sådan henvisning. De nærmere regler for henvisningen fastsættes af medlemsstaterne.

2. Medlemsstaterne meddeler Kommissionen teksten til de vigtigste nationale retsforskrifter, som de udsteder på det område, der er omfattet af dette direktiv.

Artikel 5

Ikrafttræden

Dette direktiv træder i kraft på tyvendedagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Artikel 6

Adressater

Dette direktiv er rettet til medlemsstaterne.

Udfærdiget i Strasbourg, den 23. april 2009.

På Europa-Parlamentets vegne
H.-G. PÖTTERING
Formand

På Rådets vegne
P. NEĚAS
Formand

BILAG

»BILAG I

**MILJØSPECIFIKATIONER FOR KOMMERCIELLE BRÆNDSTOFFER TIL BRUG I KØRETØJER MED MOTOR
MED STYRET TÆNDING**

Type: **Benzin**

Parameter ⁽¹⁾	Enhed	Grænseværdier ⁽²⁾	
		Minimum	Maksimum
Research-oktantal		95 ⁽³⁾	—
Motoroktantal		85	—
Damptryk, sommer ⁽⁴⁾	kPa	—	60,0 ⁽⁵⁾
Destillation:			
— fordampet ved 100 °C	% v/v	46,0	—
— fordampet ved 150 °C	% v/v	75,0	—
Kulbrinter:			
— olefiner	% v/v	—	18,0
— aromater	% v/v	—	35,0
— benzen	% v/v	—	1,0
Oxygenindhold	% m/m		3,7
Oxygenater			
— Methanol	% v/v		3,0
— ethanol, stabilisatorer kan være tilsat	% v/v		10,0
— isopropylalkohol	% v/v	—	12,0
— tertbutylalkohol	% v/v	—	15,0
— isobutylalkohol	% v/v	—	15,0
— ethere med 5 kulstofatomer pr. molekyle og derover	% v/v	—	22,0
— andre oxygenater ⁽⁶⁾	% v/v	—	15,0
Svovlindhold	mg/kg	—	10,0
Blyindhold	g/l	—	0,005

⁽¹⁾ Prøvningsmetoderne er de i EN 228:2004 anførte metoder. Medlemsstaterne kan vedtage en anden analysemetode end EN 228:2004, hvis dens nøjagtigheds- og præcisionsniveau er mindst lige så højt som for den analysemetode, den erstatter.

⁽²⁾ De anførte værdier er »sande værdier«. Opstillingen af grænseværdierne bygger på EN ISO 4259:2006 »Petroleum products — Determination and application of precision data in relation to methods of test«, og ved fastsættelsen af en minimumsværdi er der medregnet en minimumsdifference på 2R over nul (R = reproducerbarhed). Resultaterne af de individuelle målinger skal fortolkes på grundlag af kriterierne i EN ISO 4259:2006.

⁽³⁾ Medlemsstaterne kan beslutte fortsat at tillade markedsføring af blyfri normalbenzin, som har et motoroktantal (MON) på mindst 81 og et research-oktantal (RON) på mindst 91.

⁽⁴⁾ Sommerperioden begynder senest 1. maj og slutter tidligst 30. september. For medlemsstater med lave sommertemperaturer begynder sommerperioden senest 1. juni og slutter tidligst 31. august.

⁽⁵⁾ I medlemsstater med lave sommertemperaturer, som er omfattet af undtagelsesbestemmelser i henhold til artikel 3, stk. 4 og stk. 5, skal det maksimale damptryk være 70 kPa. I medlemsstater, som er omfattet af en undtagelsesbestemmelse i henhold til artikel 3, stk. 4 og 5, vedrørende benzin med indhold af ethanol, skal det maksimale damptryk være 60 kPa plus den tilladte damptryksafvigelse angivet i bilag III.

⁽⁶⁾ Andre monovalente alkoholer og ethere, hvis slutkogepunkt ikke er højere end det slutkogepunkt, der er fastsat i EN 228:2004.

BILAG II

MILJØSPECIFIKATIONER FOR KOMMERCIELLE BRÆNDSTOFFER TIL BRUG I KØRETØJER MED MOTOR MED KOMPRESIONSTÆNDING

Type: **Diesel**

Parameter ⁽¹⁾	Enhed	Grænseværdier ⁽²⁾	
		Minimum	Maksimum
Cetantal		51,0	—
Massefylde ved 15 °C	kg/m ⁽³⁾	—	845,0
Destillation:			
— 95 % v/v genvundet ved	°C	—	360,0
Polycykliske aromatiske kulbrinter	% m/m	—	8,0
Svovlindhold	mg/kg	—	10,0
FAME-indhold — EN 14078	% v/v	—	7,0 ⁽³⁾

⁽¹⁾ Prøvningsmetoderne er de i EN 590:2004 anførte metoder. Medlemsstaterne kan vedtage en anden analysemetode end EN 590:2004, hvis dens nøjagtigheds- og præcisionsniveau er mindst lige så højt som for den analysemetode, den erstatter.

⁽²⁾ De anførte værdier er »sande værdier«. Opstillingen af grænseværdierne bygger på EN ISO 4259:2006 »Petroleum products — Determination and application of precision data in relation to methods of test«, og ved fastsættelsen af en minimumsværdi er der medregnet en minimumsdifference på 2R over nul (R = reproducerbarhed). Resultaterne af de individuelle målinger skal fortolkes på grundlag af kriterierne i EN ISO 4259:2006.

⁽³⁾ FAME skal være i overensstemmelse med EN 14214.

BILAG III

TILLADT DAMPTRYKSAFVIGELSE FOR BENZIN MED INDHOLD AF BIOETHANOL

Bioethanolindhold (% v/v)	Tilladt damptryksafvigelse (kPa)
0	0
1	3,65
2	5,95
3	7,20
4	7,80
5	8,0
6	8,0
7	7,94
8	7,88
9	7,82
10	7,76

Den tilladte damptryksafvigelse for bioethanolindhold mellem de anførte værdier beregnes ved lineær interpolation mellem det umiddelbart højere og umiddelbart lavere bioethanolindhold.

BILAG IV

**REGLER FOR BEREGNING AF VUGGE TIL GRAV-EMISSIONEN AF DRIVHUSGASSER FRA
BIOBRÆNDSTOFFER**

A. Typiske værdier og standardværdier for biobrændstoffer, når de produceres uden nettokulstofemission som følge af ændret arealanvendelse

Produktionsvej for biobrændstof	Typisk besparelse i drivhusgasemissioner	Standardværdi for besparelse i drivhusgasemissioner
ethanol fra sukkerroer	61 %	52 %
ethanol fra hvede (procesbrændsel ikke præciseret)	32 %	16 %
ethanol fra hvede (brunkul som procesbrændsel i kraftvarmeanlæg)	32 %	16 %
ethanol fra hvede (naturgas som procesbrændsel i konventionelt kedelanlæg)	45 %	34 %
ethanol fra hvede (naturgas som procesbrændsel i kraftvarmeanlæg)	53 %	47 %
ethanol fra hvede (halm som procesbrændsel i kraftvarmeanlæg)	69 %	69 %
ethanol fra majs, produceret i Fællesskabet (naturgas som procesbrændsel i kraftvarmeanlæg)	56 %	49 %
ethanol fra sukkerrør	71 %	71 %
andelen fra vedvarende energikilder af ethyl-tert-butylether (ETBE)	Svarende til den anvendte produktionsvej for ethanol	
andelen fra vedvarende energikilder af tert-amylethylether (TAEE)	Svarende til den anvendte produktionsvej for ethanol	
biodiesel fra rapsfrø	45 %	38 %
biodiesel fra solsikke	58 %	51 %
biodiesel fra sojabønner	40 %	31 %
biodiesel fra palmeolie (ikke-specificeret proces)	36 %	19 %
biodiesel fra palmeolie (proces med methanopsamling ved oliemøllen)	62 %	56 %
biodiesel fra vegetabilsk eller animalsk (*) olieaffald	88 %	83 %
hydrogeneret vegetabilsk olie fra rapsfrø	51 %	47 %
hydrogeneret vegetabilsk olie fra solsikke	65 %	62 %
hydrogeneret vegetabilsk olie fra palmer (ikke-specificeret proces)	40 %	26 %
hydrogeneret vegetabilsk olie fra palmer (proces med methanopsamling ved oliemøllen)	68 %	65 %
ren vegetabilsk olie fra rapsfrø	58 %	57 %
biogas fra organisk kommunalt affald, som komprimeret naturgas	80 %	73 %
biogas fra gylle, som komprimeret naturgas	84 %	81 %
biogas fra fast husdyrgødning, som komprimeret naturgas	86 %	82 %

(*) Ekskl. animalsk olie fremstillet af animalske biprodukter, der er klassificeret som kategori 3-materiale i overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1774/2002 af 3. oktober 2002 om sundhedsbestemmelser for animalske biprodukter, som ikke er bestemt til konsum (*).

(1) EFT L 273 af 10.10.2002, s. 1.

- B. **Skønnede typiske værdier og standardværdier for fremtidige biobrændstoffer, der ikke var på markedet, eller der kun var på markedet i ubetydelig mængde, i januar 2008, når de produceres uden nettokulstofemission som følge af ændret arealanvendelse**

Produktionsvej for biobrændstof	Typisk besparelse i drivhusgasemissioner	Standardværdi for besparelse i drivhusgasemissioner
ethanol fra hvedehalm	87 %	85 %
ethanol fra træaffald	80 %	74 %
ethanol fra dyrket træ	76 %	70 %
Fischer-Tropsch-diesel fra træaffald	95 %	95 %
Fischer-Tropsch-diesel fra dyrket træ	93 %	93 %
dimethylether (DME) fra træaffald	95 %	95 %
DME fra dyrket træ	92 %	92 %
methanol fra træaffald	94 %	94 %
methanol fra dyrket træ	91 %	91 %
andelen fra vedvarende energikilder af methyl-tert-butylether (MTBE)	Svarende til den anvendte produktionsvej for methanol	

C. Metodologi

1. Drivhusgasemissionerne fra produktion og anvendelse af biobrændstoffer beregnes efter følgende formel:

$$E = e_{ec} + e_l + e_p + e_{td} + e_u - e_{sca} - e_{ccs} - e_{ccr} - e_{ee}$$

hvor

E = de samlede emissioner fra anvendelsen af brændstoffet

e_{ec} = emissionerne fra udvinding eller dyrkning af råmaterialerne

e_l = de årlige emissioner fra ændringer i kulstoflagrene som følge af ændringer i arealanvendelsen

e_p = emissionerne fra forarbejdning

e_{td} = emissionerne fra transport og distribution

e_u = emissionerne fra selve anvendelsen af brændstoffet

e_{sca} = emissionsbesparelse fra akkumulering af kulstof i jorden via forbedret landbrugsforvaltning

e_{ccs} = emissionsbesparelse fra opsamling og geologisk lagring af CO₂

e_{ccr} = emissionsbesparelse fra opsamling og erstatning af CO₂, og

e_{ee} = emissionsbesparelse fra overskydende elektricitet fra kraftvarmeværker.

Emissioner fra fremstilling af maskiner og udstyr medregnes ikke.

2. Drivhusgasemissionerne fra brændstoffer, E , udtrykkes i gram CO₂-ækvivalenter pr. MJ brændstof, gCO_{2eq}/MJ.
3. Uanset bestemmelsen i punkt 2 kan de værdier, der beregnes i gCO_{2eq}/MJ, korrigeres for forskelle mellem brændstofferne med hensyn til udført nyttearbejde, udtrykt i km/MJ. Sådanne korrektioner må kun foretages, hvis der fremlægges dokumentation for forskellene i udført nyttearbejde.
4. Besparelsen i drivhusgasemissionerne for biobrændstoffer beregnes efter følgende formel:

$$BESPARELSE = (E_F - E_B)/E_F$$

hvor

E_B = de samlede emissioner fra biobrændstoffet og

E_F = de samlede emissioner fra det fossile brændstof, der sammenlignes med.

5. Ved beregningen efter punkt 1 medregnes drivhusgasserne CO₂, N₂O og CH₄. Der benyttes følgende koefficienter ved beregning af CO₂-ækvivalenter:

CO₂: 1

N₂O: 296

CH₄: 23

6. I emissionerne fra udvinding eller dyrkning af råmaterialerne, e_{ec} , indgår emissioner fra følgende: selve udvindings- eller dyrkningsprocessen, indsamlingen af råmaterialerne, svind og lækager, fremstillingen af kemikalier eller produkter, der benyttes ved udvindingen eller dyrkningen. Opsamling af CO₂ ved dyrkning af råmaterialer medregnes ikke. Certificeret reduktion af drivhusgasemissioner ved afbrænding (flaring) på olieproduktionssteder hvor som helst i verden fratrækkes. I stedet for de faktiske værdier af emissionen fra dyrkning kan der benyttes skøn, der bygges på gennemsnit for geografiske områder, der er mindre end dem, der ligger til grund for beregningen af standardværdierne.

7. Årlige emissioner fra ændringer i kulstoflagrene som følge af ændringer i arealanvendelsen, e_i , beregnes ved fordeling af de samlede emissioner ligeligt over 20 år. Sådanne emissioner beregnes efter følgende formel:

$$e_i = (CS_R - CS_A) \times 3,664 \times 1/20 \times 1/P - e_B \text{ (}^1\text{)}$$

hvor

e_i = de årlige drivhusgasemissioner fra ændringer i kulstoflagrene som følge af ændringer i arealanvendelsen (målt i vægtmængde CO₂-ækvivalenter pr. biobrændstofenergiindhold)

CS_R = det kulstoflager pr. arealenhed, der svarer til referencearealanvendelsen (målt i vægtmængde kulstof pr. arealenhed, inkl. jord og planter). Som referencearealanvendelse gælder arealanvendelsen i januar 2008 eller 20 år, før råmaterialet er høstet, afhængigt af hvilken der er senest

CS_A = det kulstoflager pr. arealenhed, der svarer til den faktiske arealanvendelse (målt i vægtmængde kulstof pr. arealenhed, inkl. både jord og vegetation). I tilfælde, hvor kulstoflagrene akkumuleres over mere end et år, skal den værdi, der tillægges CS_A , være det skønnede lager pr. arealenhed efter tyve år, eller når afgrøden er moden, afhængigt af hvilket der er tidligst

P = afgrødens produktivitet (målt i biobrændstoffets energiindhold pr. arealenhed pr. år), og

e_B = bonus på 29 gCO_{2eq}/MJ biobrændstoffer, såfremt biomassen stammer fra genoprettede nedbrudte arealer på de i punkt 8 omhandlede betingelser.

8. Bonussen på 29 gCO_{2eq}/MJ finder anvendelse, såfremt det kan dokumenteres, at det pågældende areal:

a) ikke blev udnyttet til landbrugsformål eller nogen anden aktivitet i januar 2008 og

b) hører under en af følgende kategorier:

i) stærkt nedbrudt areal, herunder sådanne arealer, der tidligere har været udnyttet til landbrugsformål

ii) stærkt forurenede areal.

Bonussen på 29 gCO_{2eq}/MJ finder anvendelse i en periode på op til ti år fra tidspunktet for omlægningen af jorden til landbrugsmæssig udnyttelse, forudsat at der på arealer, der hører under nr. i), sikres en regelmæssig vækst i kulstoflageret samt en anseelig reduktion af erosionen, og at der på arealer, der hører under nr. ii), sker en reduktion af jordforureningen.

9. Kategorierne i punkt 8, litra b), defineres som følger:

a) »stærkt nedbrudte arealer« betyder arealer, som i et betydeligt tidsrum har været enten betydeligt tilsaltede eller har haft et særlig lavt indhold af organiske materialer, og som har været stærkt eroderet

b) »stærkt forurenede arealer« betyder arealer, der ikke er egnet til dyrkning af fødevarer og foder på grund af jordforureningen.

Sådanne arealer skal omfatte arealer, der har været genstand for en kommissionsbeslutning i overensstemmelse med artikel 7c, stk. 3, fjerde afsnit.

(¹) Størrelsen 3,664 er den kvotient, der fås ved at dividere molekylvægten af CO₂ (44,010 g/mol) med molekylvægten af kulstof (12,011 g/mol).

10. De retningslinjer, der vedtages i overensstemmelse med bilag V, del C, punkt 10, i direktiv 2009/28/EF, udgør grundlaget for beregning af kulstoflagre i jord i forbindelse med dette direktiv.
11. I emissionerne fra forarbejdning, e_p , skal indgå emissioner fra følgende: selve forarbejdningen, svind og lækager, fremstillingen af kemikalier eller produkter, der benyttes ved forarbejdningen.

Ved indregningen af det elforbrug, der ikke produceres på brændstofproduktionsanlægget selv, antages intensiteten af drivhusgasemissionerne ved produktion og distribution af den pågældende elektricitet at have samme størrelse som den gennemsnitlige emissionsintensitet ved produktion og distribution af elektricitet i et nærmere defineret område. Som en undtagelse fra denne regel kan producenter benytte en gennemsnitsværdi for et enkelt elværks elproduktion, hvis det pågældende værk ikke er tilsluttet elnettet.

12. I emissionerne fra transport og distribution, e_{td} , indgår emissioner fra transport og oplagring af råmaterialer og halvfabrikata samt fra oplagring og distribution af færdigvarer. Emissioner fra transport og distribution, der medtages i henhold til punkt 6, er ikke omfattet af dette punkt.
13. Emissionerne fra selve anvendelsen af brændstoffet, e_u sættes til nul for biobrændstoffer.
14. Emissionsbesparelser fra opsamling og geologisk lagring af CO_2 , e_{ccs} , der ikke allerede er medregnet i e_p , må kun omfatte emissioner, der undgås ved opsamling og lagring af CO_2 , hvis emission er direkte knyttet til udvinding, transport, forarbejdning og distribution af brændstof.
15. Emissionsbesparelser fra opsamling og erstatning af CO_2 , e_{ccr} , må kun omfatte emissioner, der undgås ved opsamling af CO_2 , hvis kulstof hidrører fra biomasse, og som anvendes til at erstatte fossilt afledt CO_2 , der indgår i kommercielle produkter og tjenesteydelser.
16. Emissionsbesparelser fra overskydende elektricitet fra kraftvarmeværker, e_{ee} , medregnes for så vidt angår den overskydende elektricitet, der produceres på brændstofproduktionsanlæg med kraftvarmeværk, undtagen hvis det benyttede brændsel er et andet biprodukt end et restprodukt fra landbruget. Når denne overskydende elektricitet gøres op, ansættes kraftvarmeværkets størrelse til, hvad der mindst er nødvendigt for, at kraftvarmeværket kan levere den nødvendige varme til brændstofproduktionen. Besparelserne i drivhusgasemissionen ved denne overskydende elektricitet sættes til at være lig med den mængde drivhusgas, der ville være udledt ved produktion af samme mængde af elektricitet på et kraftværk med samme brændsel som kraftvarmeværkets.
17. Hvis der ved en brændstofproduktionsproces fremstilles en kombination af det brændstof, hvis emissioner beregnes, og et eller flere andre produkter (biprodukter), fordeles drivhusgasemissionerne mellem brændstoffet eller dets mellemprodukt og biprodukterne i forhold til deres energiindhold (udtrykt ved nedre brændværdi for alle andre biprodukter end elektricitet).
18. De emissioner, der skal fordeles ved beregningen under punkt 17, er $e_{ec} + e_j$, + de brøkdeler af e_p , e_{td} og e_{ee} , som finder sted til og med det procestrin, hvor et biprodukt er fremstillet. Hvis der på et tidligere procestrin i livscyklusen er sket allokering til biprodukter, træder den brøkdel af disse emissioner, der i det sidste procestrin er tilskrevet brændstofmellemproduktet, i stedet for den fulde emission ved beregningen.

Alle biprodukter, herunder elektricitet, der ikke er omfattet af punkt 16, tages med ved beregningen, undtagen restprodukter fra landbruget, herunder halm, bagasse, bælg, avner og nøddeskaller. Biprodukter med negativt energiindhold sættes ved beregningen til et energiindhold på nul.

Affald, restprodukter fra landbruget, herunder halm, bagasse, bælg, avner og nøddeskaller, og restprodukter fra forarbejdning, herunder råglycerin (glycerin, der ikke er raffineret), sættes til at have drivhusgasemissioner på nul i de processer i deres livscyklus, der ligger forud for indsamlingen af disse materialer.

For brændstoffer, der fremstilles i raffinaderier, benyttes raffinaderiet som den enhed, der lægges til grund for beregningen i punkt 17.

19. Ved beregninger efter formlen i punkt 4 benyttes som værdi for emissionen fra det fossile brændstof, der sammenlignes med, E_f , den senest kendte faktiske gennemsnitsemmission fra den fossile del af benzin og diesel, der forbruges i Fællesskabet, som indberettet i henhold til dette direktiv. Foreligger der ingen data, benyttes værdien $83,8 \text{ gCO}_{2\text{eq}}/\text{MJ}$.

D. Disaggregerede standardværdier for biobrændstoffer:

Disaggregerede standardværdier for dyrkning: » e_{cc} « som defineret i dette bilags del C

Produktionsvej for biobrændstof	Typiske drivhusgasemissioner (gCO _{2eq} /MJ)	Standardværdi for drivhusgasemissioner (gCO _{2eq} /MJ)
ethanol fra sukkerroer	12	12
ethanol fra hvede	23	23
ethanol fra majs, produceret i Fællesskabet	20	20
ethanol fra sukkerrør	14	14
andelen fra vedvarende energikilder af ETBE	Svarende til den anvendte produktionsvej for ethanol	
andelen fra vedvarende energikilder af TAAE	Svarende til den anvendte produktionsvej for ethanol	
biodiesel fra rapsfrø	29	29
biodiesel fra solsikke	18	18
biodiesel fra sojabønner	19	19
biodiesel fra palmeolie	14	14
biodiesel fra vegetabilsk eller animalsk (*) olieaffald	0	0
hydrogeneret vegetabilsk olie fra rapsfrø	30	30
hydrogeneret vegetabilsk olie fra solsikke	18	18
hydrogeneret vegetabilsk olie fra palmer	15	15
ren vegetabilsk olie fra rapsfrø	30	30
biogas fra organisk kommunalt affald, som komprimeret naturgas	0	0
biogas fra gylle, som komprimeret naturgas	0	0
biogas fra fast husdyrgødning, som komprimeret naturgas	0	0

(*) Ekskl. animalsk olie fremstillet af animalske biprodukter, der er klassificeret som kategori 3-materiale i overensstemmelse med forordning (EF) nr. 1774/2002.

Disaggregerede standardværdier for forarbejdning (herunder overskydende el): » $e_p - e_{cc}$ « som defineret i dette bilags del C

Produktionsvej for biobrændstof	Typiske drivhusgasemissioner (gCO _{2eq} /MJ)	Standardværdi for drivhusgasemissioner (gCO _{2eq} /MJ)
ethanol fra sukkerroer	19	26
ethanol fra hvede (procesbrændsel ikke præciseret)	32	45
ethanol fra hvede (brunkul som procesbrændsel i kraftvarmeanlæg)	32	45
ethanol fra hvede (naturgas som procesbrændsel i konventionelt kedelanlæg)	21	30
ethanol fra hvede (naturgas som procesbrændsel i kraftvarmeanlæg)	14	19
ethanol fra hvede (halm som procesbrændsel i kraftvarmeanlæg)	1	1
ethanol fra majs, produceret i Fællesskabet (naturgas som procesbrændsel i kraftvarmeanlæg)	15	21
ethanol fra sukkerrør	1	1

Produktionsvej for biobrændstof	Typiske drivhusgasemissioner (gCO _{2eq} /MJ)	Standardværdi for drivhusgasemissioner (gCO _{2eq} /MJ)
andelen fra vedvarende energikilder af ETBE	Svarende til den anvendte produktionsvej for ethanol	
andelen fra vedvarende energikilder af TAEF	Svarende til den anvendte produktionsvej for ethanol	
biodiesel fra rapsfrø	16	22
biodiesel fra solsikke	16	22
biodiesel fra sojabønner	18	26
biodiesel fra palmeolie (ikke-specificeret proces)	35	49
biodiesel fra palmeolie (proces med metanopsamling ved oliemøllen)	13	18
biodiesel fra vegetabilsk eller animalsk olieaffald	9	13
hydrogeneret vegetabilsk olie fra rapsfrø	10	13
hydrogeneret vegetabilsk olie fra solsikke	10	13
hydrogeneret vegetabilsk olie fra palmer (ikke-specificeret proces)	30	42
hydrogeneret vegetabilsk olie fra palmer (proces med metanopsamling ved oliemøllen)	7	9
ren vegetabilsk olie fra rapsfrø	4	5
biogas fra organisk kommunalt affald, som komprimeret naturgas	14	20
biogas fra gylle, som komprimeret naturgas	8	11
biogas fra fast husdyrgødning, som komprimeret naturgas	8	11

Disaggregerede standardværdier for transport og distribution: »e_{td}« som defineret i dette bilags del C

Produktionsvej for biobrændstof	Typiske drivhusgasemissioner (gCO _{2eq} /MJ)	Standardværdi for drivhusgasemissioner (gCO _{2eq} /MJ)
ethanol fra sukkerroer	2	2
ethanol fra hvede	2	2
ethanol fra majs, produceret i Fællesskabet	2	2
ethanol fra sukkerrør	9	9
andelen fra vedvarende energikilder af ETBE	Svarende til den anvendte produktionsvej for ethanol	
andelen fra vedvarende energikilder af TAEF	Svarende til den anvendte produktionsvej for ethanol	
biodiesel fra rapsfrø	1	1
biodiesel fra solsikke	1	1
biodiesel fra sojabønner	13	13
biodiesel fra palmeolie	5	5
biodiesel fra vegetabilsk eller animalsk olieaffald	1	1
hydrogeneret vegetabilsk olie fra rapsfrø	1	1
hydrogeneret vegetabilsk olie fra solsikke	1	1
hydrogeneret vegetabilsk olie fra palmer	5	5
ren vegetabilsk olie fra rapsfrø	1	1
biogas fra organisk kommunalt affald, som komprimeret naturgas	3	3
biogas fra gylle, som komprimeret naturgas	5	5
biogas fra fast husdyrgødning, som komprimeret naturgas	4	4

I alt for dyrkning, forarbejdning, transport og distribution

Produktionsvej for biobrændstof	Typiske drivhusgasemissioner (gCO _{2eq} /MJ)	Standardværdi for drivhusgasemissioner (gCO _{2eq} /MJ)
ethanol fra sukkerroer	33	40
ethanol fra hvede (procesbrændsel ikke præciseret)	57	70
ethanol fra hvede (brunkul som procesbrændsel i kraftvarmeanlæg)	57	70
ethanol fra hvede (naturgas som procesbrændsel i konventionelt kedelanlæg)	46	55
ethanol fra hvede (naturgas som procesbrændsel i kraftvarmeanlæg)	39	44
ethanol fra hvede (halm som procesbrændsel i kraftvarmeanlæg)	26	26
ethanol fra majs, produceret i Fællesskabet (naturgas som procesbrændsel i kraftvarmeanlæg)	37	43
ethanol fra sukkerrør	24	24
andelen fra vedvarende energikilder af ETBE	Svarende til den anvendte produktionsvej for ethanol	
andelen fra vedvarende energikilder af TAAE	Svarende til den anvendte produktionsvej for ethanol	
biodiesel fra rapsfrø	46	52
biodiesel fra solsikke	35	41
biodiesel fra sojabønner	50	58
biodiesel fra palmeolie (ikke-specificeret proces)	54	68
biodiesel fra palmeolie (proces med methanopsamling ved oliemøllen)	32	37
biodiesel fra vegetabilsk eller animalsk olieaffald	10	14
hydrogeneret vegetabilsk olie fra rapsfrø	41	44
hydrogeneret vegetabilsk olie fra solsikke	29	32
hydrogeneret vegetabilsk olie fra palmer (ikke-specificeret proces)	50	62
hydrogeneret vegetabilsk olie fra palmer (proces med methanopsamling ved oliemøllen)	27	29
ren vegetabilsk olie fra rapsfrø	35	36
biogas fra organisk kommunalt affald, som komprimeret naturgas	17	23
biogas fra gylle, som komprimeret naturgas	13	16
biogas fra fast husdyrgødning, som komprimeret naturgas	12	15

E. Skønnede disaggregerede standardværdier for fremtidige biobrændstoffer, der ikke var på markedet, eller der kun var på markedet i ubetydelig mængde, i januar 2008

Disaggregerede værdier for dyrkning: »e_{ec}« som defineret i dette bilags del C

Produktionsvej for biobrændstof	Typiske drivhusgasemissioner (gCO _{2eq} /MJ)	Standardværdi for drivhusgasemissioner (gCO _{2eq} /MJ)
ethanol fra hvedehalm	3	3
ethanol fra træaffald	1	1
ethanol fra dyrket træ	6	6
Fischer-Tropsch-diesel fra træaffald	1	1
Fischer-Tropsch-diesel fra dyrket træ	4	4
DME fra træaffald	1	1
DME fra dyrket træ	5	5
methanol fra træaffald	1	1
methanol fra dyrket træ	5	5
andelen fra vedvarende energikilder af MTBE	Svarende til den anvendte produktionsvej for methanol	

Disaggregerede værdier for forarbejdning (herunder overskydende elektricitet): »e_p – e_{ec}« som defineret i dette bilags del C

Produktionsvej for biobrændstof	Typiske drivhusgasemissioner (gCO _{2eq} /MJ)	Standardværdi for drivhusgasemissioner (gCO _{2eq} /MJ)
ethanol fra hvedehalm	5	7
ethanol fra træ	12	17
Fischer-Tropsch-diesel fra træ	0	0
DME træ	0	0
methanol fra træ	0	0
andelen fra vedvarende energikilder af MTBE	Svarende til den anvendte produktionsvej for methanol	

Disaggregerede værdier for transport og distribution: »e_{td}« som defineret i dette bilags del C

Produktionsvej for biobrændstof	Typiske drivhusgasemissioner (gCO _{2eq} /MJ)	Standardværdi for drivhusgasemissioner (gCO _{2eq} /MJ)
ethanol fra hvedehalm	2	2
ethanol fra træaffald	4	4
ethanol fra dyrket træ	2	2
Fischer-Tropsch-diesel fra træaffald	3	3
Fischer-Tropsch-diesel fra dyrket træ	2	2
DME fra træaffald	4	4
DME fra dyrket træ	2	2
methanol fra træaffald	4	4
methanol fra dyrket træ	2	2
andelen fra vedvarende energikilder af MTBE	Svarende til den anvendte produktionsvej for methanol	

I alt for dyrkning, forarbejdning, transport og distribution

Produktionsvej for biobrændstof	Typiske drivhusgasemissioner (gCO _{2eq} /MJ)	Standardværdi for drivhusgasemissioner (gCO _{2eq} /MJ)
ethanol fra hvedehalm	11	13
ethanol fra træaffald	17	22
ethanol fra dyrket træ	20	25
Fischer-Tropsch-diesel fra træaffald	4	4
Fischer-Tropsch-diesel fra dyrket træ	6	6
DME fra træaffald	5	5
DME fra dyrket træ	7	7
methanol fra træaffald	5	5
methanol fra dyrket træ	7	7
andelen fra vedvarende energikilder af MTBE	Svarende til den anvendte produktionsvej for methanol	

EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS DIREKTIV 2009/31/EF

af 23. april 2009

om geologisk lagring af kuldioxid og om ændring af Rådets direktiv 85/337/EØF, Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2000/60/EF, 2001/80/EF, 2004/35/EF, 2006/12/EF, 2008/1/EF og forordning (EF) nr. 1013/2006

(EØS-relevant tekst)

EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION
HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, særlig artikel 175, stk. 1,

under henvisning til forslag fra Kommissionen,

under henvisning til udtalelse fra Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg ⁽¹⁾,

efter høring af Regionsudvalget,

efter proceduren i traktatens artikel 251 ⁽²⁾, og

ud fra følgende betragtninger:

(1) Det endelige mål for De Forenede Nationers rammekonvention om klimaændringer, som blev godkendt ved Rådets afgørelse 94/69/EF af 15. december 1993 ⁽³⁾, er at opnå en stabilisering af koncentrationerne af drivhusgasser i atmosfæren på et niveau, som kan forhindre farlig antropogen indvirkning på klimasystemet.

(2) I Fællesskabets sjette miljørammeprogram, vedtaget ved Europa-Parlamentets og Rådets afgørelse nr. 1600/2002/EF af 22. juli 2002 ⁽⁴⁾, anføres klimaændringerne som et prioriteret indsatsområde. I dette program erkendes det, at Fællesskabet er forpligtet til at opnå en reduktion på 8 % i emissionen af drivhusgasser i perioden 2008-2012 i forhold til 1990-niveauet, og at de globale drivhusgasemissioner på længere sigt skal nedbringes med ca. 70 % i forhold til 1990-niveauet.

(3) I Kommissionens meddelelse af 10. januar 2007 med titlen »Begrænsning af den globale opvarmning til 2 °C — Vejen frem for 2020 og derefter« præciseres det, at en global reduktion i CO₂-emissionerne på 50 % i 2050 forudsætter en reduktion på 30 % i den udviklede verden i 2020 og på op til 60-80 % i 2050. Det hedder endvidere, at denne reduktion teknisk set er mulig, og at fordelene langt opvejer omkostningerne, men at man for at nå dette mål må udnytte alle afbødningsmuligheder.

(4) Opsamling og geologisk lagring af kuldioxid (CCS) er en broteknologi, der vil bidrage til at modvirke klimaændringerne. Metoden består i opsamling af kuldioxid (CO₂) fra industrianlæg, transport heraf til en lagringslokalitet og injektion i en egnet geologisk formation til permanent lagring. Denne teknologi bør ikke tjene som incitament til at øge andelen af fossilt fyrede kraftværker. Udviklingen heraf bør ikke føre til en reduktion af indsatsen for at støtte energibesparelspolitikker, vedvarende energi og andre sikre og bæredygtige teknologier med lave CO₂-emissioner, hverken inden for forskning eller finansielt set.

(5) Foreløbige skøn med henblik på at vurdere konsekvensen af direktivet, som er omhandlet i Kommissionens konsekvensanalyse, tyder på, at der vil kunne lagres 7 mio. tons CO₂ frem til 2020 og op til 160 mio. tons frem til 2030 ved en 20 % reduktion af drivhusgasemissionerne frem til 2020 og under forudsætning af, at CCS opnår privat og national støtte samt fællesskabsstøtte og viser sig at være en miljøsikker teknologi. De sparede CO₂-emissioner vil i 2030 kunne udgøre ca. 15 % af de reduktioner, der kræves i EU.

(6) Som led i det 2. europæiske klimaprogram, der blev iværksat med Kommissionens meddelelse af 9. februar 2005 med titlen »At vinde kampen mod den globale klimaændring« med henblik på at forberede og analysere den fremtidige klimapolitik i Fællesskabet, blev der nedsat en arbejdsgruppe for CO₂-opsamling og geologisk lagring. Arbejdsgruppens mandat var at undersøge mulighederne for at benytte CCS som et middel til at reducere klimaændringerne. Arbejdsgruppen offentliggjorde en detaljeret rapport om reguleringsaspekterne, som blev vedtaget i juni 2006. Den pegede på, at der både burde udvikles politiske og regulerende rammer for CCS, og opfordrede Kommissionen til at gennemføre yderligere undersøgelser på området.

⁽¹⁾ EUT C 27 af 3.2.2009, s. 75.

⁽²⁾ Europa-Parlamentets udtalelse af 17.12.2008 (endnu ikke offentliggjort i EUT) og Rådets afgørelse af 6.4.2009.

⁽³⁾ EFT L 33 af 7.2.1994, s. 11.

⁽⁴⁾ EFT L 242 af 10.9.2002, s. 1.

- (7) I Kommissionens meddelelse af 10. januar 2007 med titlen »Bæredygtig elproduktion fra fossile brændstoffer: Mål:« nær nul »-emissioner fra kul efter 2020« gentages det, at der er behov for en lovramme baseret på en integreret risikovurdering af CO₂-udsvivning, herunder krav til valg af lagringslokaliteter, så risikoen for udsivning minimeres, overvågnings- og indberetningsordninger til kontrol af lagrene og passende udbedring af eventuelle skader. Meddelelsen opstiller en handlingsplan for Kommissionen for 2007. Ifølge denne skal der udvikles en sund forvaltningsramme for CCS, herunder arbejde med udvikling af en lovramme, en ramme for incitamenter og støtteprogrammer samt eksterne elementer, f.eks. CCS-teknologisamarbejde med nøglelande.
- (8) Det Europæiske Råd i marts 2007 opfordrede også medlemsstaterne og Kommissionen til at styrke forskning og udvikling på området og udarbejde de nødvendige tekniske, økonomiske og reguleringsmæssige rammer med henblik på at fjerne de juridiske hindringer og udnytte miljøsikker CCS i forbindelse med nye kul- og oliefyrede elværker, om muligt senest i 2020.
- (9) Det Europæiske Råd i marts 2008 mindede om, at formålet med forslaget om regler for CCS er at sikre, at denne nye teknologi anvendes på en miljøsikker måde.
- (10) Det Europæiske Råd i juni 2008 opfordrede Kommissionen til så hurtigt som muligt at tage initiativ til en mekanisme, der kan stimulere medlemsstaternes og den private sektors investeringer med henblik på at sikre opførelsen og driften inden 2015 af op til 12 CCS-demonstrationsanlæg.
- (11) Hver af de forskellige komponenter for CCS, dvs. opsamling, transport og lagring af CO₂, har været omfattet af pilotprojekter i mindre målestok end den, der kræves til deres industrielle anvendelse. Disse komponenter bør stadig integreres i en komplet CCS-proces, de teknologiske omkostninger bør reduceres, og der bør samles mere og bedre videnskabelig viden. Det er derfor vigtigt, at Fællesskabets indsats med hensyn til CCS-demonstration inden for rammerne af en integreret strategi starter så hurtigt som muligt, herunder især lovgivningsrammer for miljøsikker anvendelse af CO₂-lagring, incitamenter, især til yderligere forskning og udvikling, bestræbelser ved hjælp af demonstrationsprojekter og offentlige informationskampagner.
- (12) På internationalt plan er de lovgivningsmæssige hindringer for geologisk lagring af CO₂ i geologiske formationer under havbunden blevet fjernet, idet der er vedtaget risikohåndteringsregler på området under Londonprotokollen fra 1996 til konventionen fra 1972 om forhindring af havforurening ved dumpning af affald og andre stoffer (Londonprotokollen fra 1996) og under konventionen om beskyttelse af havmiljøet i det nordøstlige Atlanterhav (OSPAR-konventionen).
- (13) I 2006 vedtog de kontraherende parter i Londonprotokollen fra 1996 ændringer til protokollen. Med disse ændringer tillades og reguleres lagring af CO₂-strømme fra CO₂-opsamlingsprocesser i geologiske formationer under havbunden.
- (14) I 2007 vedtog de kontraherende parter i OSPAR-konventionen ændringer til konventionens bilag, hvorved CO₂-lagring i geologiske formationer i havundergrunden tillades, en beslutning til sikring af miljøsikker lagring af CO₂-strømme i geologiske formationer og OSPAR-retningslinjer om risikovurdering og -håndtering i forbindelse med CO₂-lagring. De vedtog også en beslutning, der forbyder deponering af CO₂ i havets vandsøjle og på havbunden som følge af de potentielle negative virkninger heraf.
- (15) På fællesskabsplan findes der allerede lovbestemmelser, som regulerer nogle af de miljørisici, der er forbundet med CCS, navnlig i forbindelse med opsamling og transport af CO₂, og de bør anvendes, hvor det er muligt.
- (16) Med hensyn til visse industriaktiviteter er Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2008/1/EF af 15. januar 2008 om integreret forebyggelse og bekæmpelse af forurening ⁽¹⁾ velegnet til at regulere risikoen ved CO₂-opsamling for miljøet og menneskers sundhed og bør derfor anvendes på opsamling af CO₂-strømme med sigte på geologisk lagring fra anlæg, der er omfattet af det nævnte direktiv.
- (17) Rådets direktiv 85/337/EØF af 27. juni 1985 om vurdering af visse offentlige og private projekters indvirkning på miljøet ⁽²⁾ bør anvendes på opsamling og transport af CO₂-strømme med henblik på geologisk lagring. Det bør også anvendes på lagringslokaliteter efter nærværende direktiv.
- (18) Dette direktiv bør anvendes på geologisk lagring af CO₂ inden for medlemsstaternes område, i deres eksklusive økonomiske zoner og på deres kontinentalsokler. Direktivet bør ikke anvendes på projekter med en samlet påtænkt lagerkapacitet på under 100 kilotons, der tager sigte på forskning, udvikling eller afprøvning af nye produkter og processer. Denne tærskel vil også være passende for anden relevant fællesskabslovgivning. Lagring af CO₂ i lagringskomplekser, der strækker sig ud over dette direktivs geografiske anvendelsesområde, og lagring af CO₂ i vandsøjlen bør ikke være tilladt.

⁽¹⁾ EUT L 24 af 29.1.2008, s. 8.

⁽²⁾ EFT L 175 af 5.7.1985, s. 40.

- (19) Medlemsstaterne bør bevare retten til at afgøre, i hvilke områder inden for deres territorium der kan vælges lagringslokaliteter. Dette omfatter medlemsstaternes ret til ikke at tillade lagring på dele af eller hele deres område eller til at prioritere enhver anden anvendelse af undergrunden, såsom efterforskning efter, produktion og lagring af kulbrinter eller geotermisk udnyttelse af akviferer. I den forbindelse bør medlemsstaterne især tage behørigt hensyn til andre energirelaterede muligheder for anvendelse af lagringslokaliteter, herunder strategiske muligheder med henblik på at sikre medlemsstaternes energiforsyning eller med henblik på udviklingen af vedvarende energikilder. Valget af en egnet lagringslokalitet er afgørende for at sikre, at den lagrede CO₂ vil forblive fuldstændig og permanent inde-sluttet. Medlemsstaterne bør, når de vælger lagringslokaliteter, tage hensyn til deres geologiske karakteristika, f.eks. seismicitet, på den mest objektive og effektive måde. En lokalitet bør derfor kun vælges som lagringslokalitet, hvis der ikke er nogen væsentlig risiko for udsivning, og hvis der under ingen omstændigheder kan ventes væsentlige konsekvenser for miljø og sundhed. Om dette er tilfældet, bør afgøres på grundlag af en karakterisering og vurdering af det potentielle lagringskompleks efter specifikke krav.
- (20) Forbedret kulbrinteudvinding (EHR) henviser til udvinding af kulbrinte ud over den, der udvindes ved injektion af vand eller på andre måder. EHR er ikke i sig selv omfattet af dette direktivs anvendelsesområde. Hvor EHR kombineres med geologisk lagring af CO₂, bør dette direktivs bestemmelser om miljøsikker lagring af CO₂ imidlertid finde anvendelse. I så tilfælde er det ikke hensigten, at bestemmelserne i dette direktiv vedrørende udsivning skal anvendes på mængder af CO₂, der frigives fra anlæg på jordoverfladen og ikke udgør mere end hvad der er nødvendigt i den normale proces for udvinding af kulbrinter og ikke bringer sikkerheden ved den geologiske lagring i fare eller påvirker det omgivende miljø i negativ retning. Disse frigivelser er dækket som følge af inddragelsen af lagringslokaliteter i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/87/EF af 13. oktober 2003 om en ordning for handel med kvoter for drivhusgasemissioner i Fællesskabet ⁽¹⁾, ifølge hvilket der skal returneres emissionskvoter svarende til eventuelle udsivninger.
- (21) Medlemsstaterne bør stille miljømæssige informationer vedrørende geologisk lagring af CO₂ til rådighed for offentligheden i overensstemmelse med gældende fællesskabslovgivning.
- (22) De medlemsstater, der agter at tillade geologisk lagring af CO₂ på deres område bør påtage sig at vurdere den tilgængelige lagringskapacitet på deres område. Kommissionen
- bør organisere udveksling af oplysninger og bedste praksis mellem de pågældende medlemsstater som led i den udveksling af oplysninger, der er fastsat i dette direktiv.
- (23) Medlemsstaterne bør afgøre, i hvilke tilfælde efterforskning er nødvendig for at tilvejebringe de nødvendige oplysninger med henblik på valg af lokalitet. Til efterforskning, dvs. aktiviteter i undergrunden, bør der kræves tilladelse. Medlemsstaterne behøver ikke at fastsætte adgangskriterier for procedurer for udstedelse af efterforskningstilladelser, men hvis de gør det, bør de i det mindste sørge for, at procedurerne for udstedelse af efterforskningstilladelser er åbne for alle foretagender, der har den nødvendige kompetence. Medlemsstaterne bør også sørge for, at tilladelserne udstedes ud fra objektive, offentligtgjorte og ikke-diskriminerende kriterier. For at beskytte og anspore til investeringer i efterforskning bør efterforskningstilladelser udstedes for et afgrænset område med tilhørende volumen i undergrunden og for et begrænset tidsrum, hvor indehaveren af tilladelsen bør have eneret til efterforskning af det potentielle CO₂-lagringskompleks. Medlemsstaterne bør sørge for, at der i dette tidsrum ikke gives tilladelse til modstridende anvendelser af komplekset. Hvis der ikke finder nogen aktiviteter sted inden for en rimelig tidsramme, bør medlemsstaterne sikre, at efterforskningstilladelsen trækkes tilbage og kan udstedes til andre enheder.
- (24) Lagringslokaliteter bør ikke drives uden en lagringstilladelse. Lagringstilladelsen bør være det centrale middel til at sikre, at dette direktivs væsentlige krav opfyldes, og at geologisk lagring dermed finder sted på miljøsikker måde. Ved udstedelsen af lagringstilladelsen bør indehaveren af efterforskningstilladelsen, der generelt vil have foretaget væsentlige investeringer, gives fortrinsstilling frem for konkurrenterne.
- (25) I den tidlige fase af dette direktivs gennemførelse bør alle ansøgninger om lagringstilladelse for at sikre konsistens i gennemførelsen af dette direktivs krav i hele Fællesskabet gøres tilgængelige for Kommissionen efter modtagelsen. Udkastene til lagringstilladelser bør tilsendes Kommissionen, så denne kan afgive udtalelse herom senest fire måneder efter modtagelsen. De nationale myndigheder bør tage denne udtalelse i betragtning, når de træffer beslutning om en tilladelse, og enhver afvigelse fra Kommissionens udtalelse bør begrundes. Denne vurdering på fællesskabsplan bør også kunne bidrage til at styrke befolkningens tillid til CCS.

⁽¹⁾ EUT L 275 af 25.10.2003, s. 32.

- (26) Den kompetente myndighed bør revurdere og om nødvendigt ajourføre eller tilbagetrække lagringstilladelsen, bl.a. hvis den har modtaget oplysning om udsivning eller væsentlige uregelmæssigheder, hvis operatørernes rapporter eller de inspektioner, der er foretaget, viser, at tilladelsesbetingelserne ikke overholdes, eller hvis den på anden måde har fået kendskab til, at operatøren ikke opfylder tilladelsesbetingelserne. Efter tilbagetrækning af en tilladelse bør den kompetente myndighed enten udstede en ny tilladelse eller lukke lagringslokaliteten. I mellemtiden bør den kompetente myndighed overtage ansvaret for lagringslokaliteten, herunder særlige juridiske forpligtelser. Omkostningerne hertil bør inddrives hos den tidligere operatør.
- (27) Det er nødvendigt at opstille betingelser for sammensætningen af CO₂-strømmen, der er i overensstemmelse med det primære formål med geologisk lagring, nemlig at isolere CO₂-emissionerne fra atmosfæren, og som er baseret på de risici, som en kontaminering vil kunne indebære for transport- og lagringsnettets pålidelighed og sikkerhed og for miljøet og menneskers sundhed. I dette øjemed bør CO₂-strømmens sammensætning kontrolleres inden injektion og lagring. CO₂-strømmens sammensætning er et resultat af processerne i opsamlingsanlæggene. Efter medtagelsen af opsamlingsanlæggene i direktiv 85/337/EØF skal der foretages en miljøkonsekvensvurdering som led i opsamlingsstilladelsesprocessen. Medtagelsen af opsamlingsanlæg i direktiv 2008/1/EF sikrer endvidere, at den bedste tilgængelige teknik til forbedring af CO₂-strømmens sammensætning skal fastsættes og anvendes. Herudover bør operatøren af lagringslokaliteten i overensstemmelse med dette direktiv kun acceptere og injicere CO₂-strømme, hvis der er foretaget en analyse af strømmenes sammensætning, herunder korrosive stoffer, og en risikovurdering, og hvis risikovurderingen har vist, at kontamineringsniveauerne for CO₂-strømmen er i overensstemmelse med de kriterier for sammensætning, der er omhandlet i dette direktiv.
- (28) Overvågning er nødvendig til vurdering af, om den injicerede CO₂ opfører sig som forventet, om der forekommer migration eller udsivning, og om eventuelt observeret udsivning skader miljø eller sundhed. I dette øjemed bør medlemsstaterne sørge for, at operatøren i driftsfasen overvåger lagringskomplekset og injektionsanlæggene på grundlag af en overvågningsplan, der er udarbejdet efter specifikke overvågningskrav. Planen bør forelægges den kompetente myndighed og godkendes af denne. I tilfælde af geologisk lagring under havbunden bør overvågningen endvidere tilpasses de særlige betingelser for forvaltning af CCS i havmiljøet.
- (29) Operatøren bør mindst en gang om året bl.a. indberette overvågningsresultaterne til den kompetente myndighed. Derudover bør medlemsstaterne etablere en tilsynsordning til sikring af, at lagringslokaliteten drives i overensstemmelse med kravene i dette direktiv.
- (30) Der er behov for bestemmelser om erstatningsansvar for skader på det lokale miljø og påvirkning af klimaet som følge af mangelfuld permanent indeslutning af CO₂. Ansvar for miljøskader (skader på beskyttede arter og naturtyper, vand og land) er reguleret ved Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2004/35/EF af 21. april 2004 om miljøansvar for så vidt angår forebyggelse og genopretning af miljøskader⁽¹⁾. Samme direktiv bør anvendes på drift af lagringslokaliteter omfattet af nærværende direktiv. Ansvar for klimaændringer forårsaget af udsivning fra lagringslokaliteter er som følge af inddragelsen af lagringslokaliteter i direktiv 2003/87/EF omfattet af nævnte direktiv, ifølge hvilket der skal returneres emissionskvoter svarende til udsivningsmængden. Herudover bør operatøren af lagringslokaliteten ifølge nærværende direktiv have pligt til at træffe udbedrende foranstaltninger i tilfælde af udsivning eller væsentlige uregelmæssigheder. Dette bør ske på grundlag af en plan for udbedrende foranstaltninger, som forelægges og godkendes af den kompetente nationale myndighed. Hvis operatøren ikke træffer de nødvendige udbedrende foranstaltninger, bør de træffes af den kompetente myndighed, som bør inddrive omkostningerne hos operatøren.
- (31) Er de relevante betingelser i tilladelsen opfyldt, bør en lagringslokalitet lukkes, hvis operatøren anmoder herom og har indhentet godkendelse fra den kompetente myndighed, eller hvis den kompetente myndighed træffer afgørelse herom efter tilbagetrækning af en lagringstilladelse.
- (32) Efter nedlukning af en lagringslokalitet bør operatøren fortsat være ansvarlig for vedligeholdelse, overvågning og kontrol, rapportering og udbedrende foranstaltninger ifølge kravene i dette direktiv, baseret på en efterbehandlingsplan, der er forelagt og godkendt af den kompetente myndighed, og for alle heraf følgende forpligtelser i medfør af anden relevant fællesskabslovgivning, indtil ansvaret for lagringslokaliteten overdrages til den kompetente myndighed.
- (33) Ansvar for lagringslokaliteten, herunder for særlige juridiske forpligtelser, bør overdrages til den kompetente myndighed, hvis og når al tilgængelig dokumentation peger i retning af, at den lagrede CO₂ vil forblive fuldstændig og permanent indesluttet. I dette øjemed bør operatøren forelægge en rapport for den kompetente myndighed med henblik på godkendelse af overdragelsen. I den tidlige fase af dette direktivs gennemførelse bør alle rapporter for at sikre konsistens i gennemførelsen af dette direktivs krav i hele Fællesskabet gøres tilgængelige for Kommissionen efter modtagelsen. Udkastene til godkendelsesbeslutninger bør tilsendes Kommissionen, så denne kan afgive udtalelse herom senest fire måneder efter modtagelsen. De nationale myndigheder bør tage denne udtalelse i betragtning, når de træffer afgørelse om godkendelsen, og enhver afvigelse fra Kommissionens udtalelse bør begrundes. Ligesom vurderinger af udkast til lagringstilladelser på fællesskabsplan bør også vurderinger af udkast til godkendelsesbeslutninger bidrage til at styrke befolkningens tillid til CCS.

⁽¹⁾ EUT L 143 af 30.4.2004, s. 56.

- (34) Andre former for ansvar end dem, der er omfattet af dette direktiv, direktiv 2003/87/EF og direktiv 2004/35/EF, især vedrørende injektionsfasen, lukningen af lagringslokaliteten og perioden efter overførslen af juridiske forpligtelser til den kompetente myndighed, bør behandles på nationalt plan.
- (35) Når ansvaret er overdraget, bør overvågningen begrænses til et niveau, der fortsat giver mulighed for at detektere udsivning eller væsentlige uregelmæssigheder, men bør igen intensiveres, hvis der detekteres udsivning eller væsentlige uregelmæssigheder. Omkostninger, der afholdes af den kompetente myndighed efter overdragelsen af ansvaret, bør ikke inddrives hos den tidligere operatør, medmindre denne har begået fejl eller udvist uagtsomhed forud for overførslen af ansvaret for lagringslokaliteten.
- (36) Der bør træffes finansielle dispositioner med henblik på at sikre, at luknings- og efterbehandlingsforpligtelserne, de forpligtelser, der følger af inddragelsen under direktiv 2003/87/EF, og forpligtelserne efter nærværende direktiv til at træffe udbedrende foranstaltninger i tilfælde af udsivning eller væsentlige uregelmæssigheder kan opfyldes. Medlemsstaterne bør sørge for, at den potentielle operatør træffer finansielle dispositioner i form af finansiell sikkerhedsstillelse eller tilsvarende, således at de er gyldige og effektive, inden injektionen påbegyndes.
- (37) De nationale myndigheder vil måske efter ansvarsoverdragelsen skulle bære omkostningerne i forbindelse med CO₂-lagring, f.eks. overvågningsomkostninger. Operatøren bør derfor stille et finansielt bidrag til rådighed for den kompetente myndighed, før ansvarsoverdragelsen finder sted og på grundlag af nærmere bestemmelser, der fastsættes af medlemsstaterne. Dette finansielle bidrag bør mindst dække de forventede overvågningsomkostninger i en periode på 30 år. Det finansielle bidrags størrelse bør fastsættes på grundlag af retningslinjer, som Kommissionen skal vedtage, således at det bidrager til en ensartet gennemførelse af direktivets krav i hele Fællesskabet.
- (38) Adgang til CO₂-transportnet og -lagringslokaliteter vil uanset de potentielle brugeres geografiske lokalitet i EU kunne blive en betingelse for, at virksomheder kan komme ind på eller konkurrere på det indre el- og varmemarked, afhængigt af de relative priser på CO₂ og CCS. Der bør derfor træffes foranstaltninger til, at potentielle brugere kan få denne adgang. Hvordan dette skal ske, afgøres af de enkelte medlemsstater, der i den forbindelse respekterer målsætningen om fair, åben og ikke-diskriminerende adgang og bl.a. tager hensyn til, hvor stor en transport- og lagringskapacitet der er til rådighed eller med rimelighed kan tilvejebringes, såvel som til, hvor stor en del af deres CO₂-reduktionsforpligtelser ifølge internationale retsakter og fællesskabslovgivningen de agter at opfylde gennem CCS. Rørledninger til transport af CO₂ bør, hvor det er muligt, udformes, så de letter adgangen for CO₂-strømme, der opfylder rimelige minimumstærskler for sammensætningen. Medlemsstaterne bør også indføre tvistbilæggelsesordninger til hurtig bilæggelse af tvister om adgang til transportnet og lagringslokaliteter.
- (39) I tilfælde af grænseoverskridende CO₂-transport, grænseoverskridende lagringslokaliteter eller grænseoverskridende lagringskomplekser bør der fastsættes bestemmelser til sikring af, at de kompetente myndigheder i de berørte medlemsstater i fællesskab opfylder kravene i dette direktiv og i al anden fællesskabslovgivning.
- (40) Den kompetente myndighed bør oprette og føre et register over de udstedte lagringstilladelser og alle lukkede lagringslokaliteter og omgivende lagringskomplekser, herunder kort over disses rumlige udstrækning, som de kompetente myndigheder skal tage i betragtning i forbindelse med relevante planlægnings- og tilladelsesprocedurer. Registret bør også forelægges Kommissionen.
- (41) Medlemsstaterne bør forelægge rapporter om gennemførelsen af dette direktiv. Rapporterne udarbejdes på grundlag af spørgeskemaer, der er udformet af Kommissionen i medfør af Rådets direktiv 91/692/EØF af 23. december 1991 om standardisering og rationalisering af rapporterne om gennemførelsen af en række miljødirektiver ⁽¹⁾.
- (42) Medlemsstaterne bør fastsætte regler om sanktioner for overtrædelse af de nationale bestemmelser, der vedtages i medfør af dette direktiv. Sanktionerne bør være effektive, stå i rimeligt forhold til overtrædelsen og have afskrækkende virkning.
- (43) De nødvendige foranstaltninger til gennemførelse af dette direktiv bør vedtages i overensstemmelse med Rådets afgørelse 1999/468/EF af 28. juni 1999 om fastsættelse af de nærmere vilkår for udøvelsen af de gennemførelsesbeføjelser, der tillægges Kommissionen ⁽²⁾.
- (44) Kommissionen bør navnlig tillægges beføjelse til at vedtage de nødvendige ændringer for at tilpasse bilagene. Da der er tale om generelle foranstaltninger, der har til formål at ændre ikke-væsentlige bestemmelser i dette direktiv, skal foranstaltningerne vedtages efter forskriftsproceduren med kontrol i artikel 5a i afgørelse 1999/468/EF.
- (45) Direktiv 85/337/EØF bør ændres, så det dækker opsamling og transport af CO₂-strømme til geologisk lagring samt lagringslokaliteter ifølge nærværende direktiv. Direktiv 2004/35/EF bør ændres, så det dækker drift af lagringslokaliteter omfattet af nærværende direktiv. Direktiv 2008/1/EF bør ændres, så det dækker opsamling af CO₂-strømme til geologisk lagring fra anlæg, der er omfattet af nævnte direktiv.

(1) EFT L 377 af 31.12.1991, s. 48.

(2) EFT L 184 af 17.7.1999, s. 23.

(46) Vedtagelsen af dette direktiv bør kunne sikre et højt beskyttelsesniveau for miljø og menneskers sundhed mod de risici, der er forbundet med geologisk lagring af CO₂. Af denne grund bør Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2006/12/EF af 5. april 2006 om affald ⁽¹⁾ og Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1013/2006 af 14. juni 2006 om overførsel af affald ⁽²⁾ ændres, så CO₂, der opsamles og transporteres til geologisk lagring, udelukkes fra deres anvendelsesområde. Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2000/60/EF af 23. oktober 2000 om fastlæggelse af en ramme for Fællesskabets vandpolitiske foranstaltninger ⁽³⁾ bør også ændres, så injektion af CO₂ i saltholdige akviferer med henblik på geologisk lagring tillades. Denne injektion er omfattet af bestemmelserne i Fællesskabets lovgivning om beskyttelse af grundvandet og skal være i overensstemmelse med artikel 4, stk. 1, litra b), i direktiv 2000/60/EF og med Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2006/118/EF af 12. december 2006 om beskyttelse af grundvandet mod forurening og forringelse ⁽⁴⁾.

(47) Overgangen til elproduktion med lave CO₂-emissioner forudsætter, at der i tilfælde af fossil elproduktion foretages nye investeringer, der kan bane vejen for væsentlige nedbringelser af emissionerne. I dette øjemed bør Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2001/80/EF af 23. oktober 2001 om begrænsning af visse luftforurenende emissioner fra store fyringsanlæg ⁽⁵⁾ ændres, så det kræves, at alle fyringsanlæg med en specificeret kapacitet, hvortil den første godkendelse til opførelse eller den første driftstilladelse gives efter nærværende direktivs ikrafttræden, har tilstrækkelig plads på anlægget til det nødvendige udstyr til opsamling og komprimering af CO₂, hvis der er adgang til passende lagringslokaliteter og mulighed for CO₂-transport samt tekniske og økonomiske muligheder for eftermontering af udstyr til CO₂-opsamling. Den økonomiske gennemførlighed af transporten og eftermonteringen bør vurderes under hensyn til de forventede omkostninger ved sparede CO₂-emissioner for de særlige lokale betingelser ved eftermontering og de forventede omkostninger ved CO₂-kvoter i Fællesskabet. Disse beregninger bør baseres på den seneste dokumentation; der bør også foretages en fornyet gennemgang af tekniske muligheder og en analyse af usikkerhederne i vurderingsprocedurerne. Den kompetente myndighed bør fastslå, om disse betingelser er opfyldt, på grundlag af en vurdering foretaget af operatøren og andre disponible oplysninger, især om beskyttelsen af miljøet og menneskers sundhed.

(48) Kommissionen bør inden den 30. juni 2015 foretage en revision af dette direktiv i lyset af den indvundne erfaring i den tidlige fase af dets gennemførelse og i givet fald fremsætte forslag til en revision heraf.

(49) Målet for dette direktiv, nemlig fastsættelse af rammebestemmelser til miljøsikker lagring af CO₂, kan ikke i tilstrækkelig grad opfyldes af medlemsstaterne og kan derfor, på grund af direktivets omfang og virkninger, bedre nås på fællesskabsplan; Fællesskabet kan derfor træffe foranstaltninger i overensstemmelse med subsidiaritetsprincippet i traktatens artikel 5. I overensstemmelse med proportionalitetsprincippet, jf. nævnte artikel, går dette direktiv ikke ud over, hvad der er nødvendigt for at nå dette mål.

(50) I overensstemmelse med punkt 34 i den interinstitutionelle aftale om bedre lovgivning ⁽⁶⁾ tilskyndes medlemsstaterne til både i egen og Fællesskabets interesse at udarbejde og offentliggøre deres egne oversigter, der så vidt muligt viser overensstemmelsen mellem dette direktiv og gennemførelsesforanstaltningerne.

(51) Anvendelsen af dette direktiv berører ikke traktatens artikel 87 og 88

UDSTEDT FØLGENDE DIREKTIV:

KAPITEL 1

GENSTAND, ANVENDELSESOMRÅDE OG DEFINITIONER

Artikel 1

Genstand og formål

1. Dette direktiv opstiller en retlig ramme for miljøsikker geologisk lagring af kuldioxid (CO₂) som et bidrag til bekæmpelsen af klimaændringer.

2. Formålet med miljøsikker geologisk lagring af CO₂ er permanent indeslutning af CO₂ med henblik på at forebygge og, hvor dette ikke er muligt, i videst muligt omfang fjerne de negative virkninger og eventuelle risici for miljøet og menneskers sundhed.

Artikel 2

Anvendelsesområde og forbud

1. Dette direktiv finder anvendelse på geologisk lagring af CO₂ på medlemsstaternes område, i deres eksklusive økonomiske zoner og på deres kontinentalsokler som defineret i De Forenede Nationers havretskonvention (UNCLOS).

⁽¹⁾ EUT L 114 af 27.4.2006, s. 9. Direktiv 2006/12/EF er ophævet ved Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2008/98/EF af 19. november 2008 om affald og om ophævelse af visse direktiver (EUT L 312 af 22.11.2008, s. 3) med virkning fra 12.12.2010.

⁽²⁾ EUT L 190 af 12.7.2006, s. 1.

⁽³⁾ EFT L 327 af 22.12.2000, s. 1.

⁽⁴⁾ EUT L 372 af 27.12.2006, s. 19.

⁽⁵⁾ EFT L 309 af 27.11.2001, s. 1.

⁽⁶⁾ EUT C 321 af 31.12.2003, s. 1.

2. Dette direktiv finder ikke anvendelse på geologisk lagring af CO₂ med en samlet påtænkt lagerkapacitet på under 100 kiloton, der tager sigte på forskning, udvikling eller afprøvning af nye produkter og processer.

3. Lagring af CO₂ på en lagringslokalitet med et lagringskompleks, der strækker sig ud over det i stk. 1 nævnte område, er ikke tilladt.

4. Lagring af CO₂ i vandsøjlen er ikke tilladt.

Artikel 3

Definitioner

I dette direktiv forstås ved:

- 1) »geologisk lagring af CO₂«: injektion efterfulgt af lagring af CO₂-strømme i underjordiske geologiske formationer
- 2) »vandsøjle«: den kontinuerlige vertikale vandmængde fra overfladen til bundsedimenterne i en vandmasse
- 3) »lagringslokalitet«: et bestemt område med tilhørende volumen inden for en geologisk formation, der anvendes til geologisk lagring af CO₂, samt tilhørende anlæg på jordoverfladen og injektionsanlæg
- 4) »geologisk formation«: lithostratigrafisk underinddeling i distinkte bjergarter, som kan påvises og kortlægges
- 5) »udsivning«: frigivelse af CO₂ fra lagringskomplekset
- 6) »lagringskompleks«: lagringslokaliteten og de geologiske omgivelser, som kan have betydning for den overordnede integritet og sikkerhed ved lagringen (dvs. sekundære indeslutningsformationer)
- 7) »hydraulisk enhed«: et hydraulisk forbundet porevolumen, hvor trykpåvirkning kan måles teknisk, og som er begrænset af flowbarrierer, som f.eks. forkastninger, salthorste, lithologiske grænser, eller af formationens udkiling eller blotning
- 8) »efterforskning«: vurderingen af potentielle lagringskomplekser med henblik på geologisk lagring af CO₂ ved hjælp af aktiviteter i undergrunden som f.eks. borerer med henblik på at tilvejebringe geologiske data om lagene i det potentielle lagringskompleks og om nødvendigt injektionstest for at karakterisere lagringslokaliteter
- 9) »efterforskningstilladelse«: en skriftlig, begrundet beslutning om tilladelse til efterforskning, der præciserer betingelserne for at foretage denne efterforskning, udstedt af den kompetente myndighed i medfør af dette direktiv
- 10) »operatør«: en fysisk eller juridisk, privatretlig eller offentligretlig person, der driver eller kontrollerer lagringslokaliteten, eller som efter national lovgivning har fået overdraget afgørende økonomiske beføjelser med hensyn til den tekniske drift heraf
- 11) »lagringstilladelse«: en skriftlig, begrundet beslutning eller beslutninger om tilladelse til operatørens geologiske lagring af CO₂ på en lagringslokalitet, der præciserer betingelserne for at foretage denne lagring, udstedt af den kompetente myndighed i medfør af dette direktiv
- 12) »væsentlig ændring«: ændring, der ikke er omhandlet i lagringstilladelsen, og som kan have betydelige virkninger på miljøet eller menneskers sundhed
- 13) »CO₂-strøm«: en strøm af stoffer hidrørende fra CO₂-opsamlingsprocesser
- 14) »affald«: stoffer, der er defineret som affald i artikel 1, stk. 1, litra a), i direktiv 2006/12/EF
- 15) »CO₂-udbredelsen«: det volumen af CO₂, der udbredes i den geologiske formation
- 16) »migration«: CO₂'s bevægelser i lagringskomplekset
- 17) »væsentlig uregelmæssighed«: enhver uregelmæssighed i injektions- eller lagringsoperationerne eller i selve lagringskompleksets tilstand, som indebærer risiko for udsivning eller risiko for miljøet eller menneskers sundhed
- 18) »væsentlig risiko«: en kombination af en sandsynlighed for, at en skade indtræffer, og et omfang af skade, som der ikke kan ses bort fra, uden at der sættes spørgsmålstegn ved dette direktivs formål for så vidt angår den pågældende lagringslokalitet
- 19) »udbedrende foranstaltninger«: enhver foranstaltning, der træffes for at udbedre væsentlige uregelmæssigheder eller lukke lækager med henblik på at forhindre eller standse frigivelse af CO₂ fra lagringskomplekset
- 20) »lukning« af en lagringslokalitet: endegyldig indstilling af CO₂-injektion i lagringslokaliteten
- 21) »efterbehandlingsfase«: tidsrummet efter nedlukningen af en lagringslokalitet, herunder tidsrummet efter overdragelsen af ansvaret til den kompetente myndighed
- 22) »transportnet«: net af rørledninger, herunder tilknyttede boosterstationer, til transport af CO₂ til lagringslokaliteten.

KAPITEL 2

**VALG AF LAGRINGSLOKALITETER SAMT
EFTERFORSKNINGSTILLADELSER**

Artikel 4

Valg af lagringslokaliteter

1. Medlemsstaterne bevarer retten til at afgøre, i hvilke områder der kan vælges lagringslokaliteter i medfør af dette direktiv. Denne ret omfatter også medlemsstaternes ret til ikke at tillade lagring på dele af eller på hele deres territorium.
2. De medlemsstater, der agter at tillade geologisk lagring af CO₂ på deres område, foretager en vurdering af, hvor stor lagringskapacitet der er til rådighed på dele af eller hele deres område, bl.a. ved at tillade efterforskning i henhold til artikel 5. Kommissionen kan organisere udveksling af oplysninger og bedste praksis mellem de pågældende medlemsstater som led i den udveksling af oplysninger, der er fastsat i artikel 27.
3. Om en geologisk formation er egnet som lagringslokalitet, afgøres på grundlag af en karakterisering og vurdering af det potentielle lagringskompleks og det omgivende område efter kriterierne i bilag I.
4. En geologisk formation kan kun vælges som lagringslokalitet, hvis der under de foreslåede anvendelsesbetingelser ikke er væsentlig risiko for udsvivning, og der ikke er væsentlig risiko for miljø og sundhed.

Artikel 5

Efterforskningstilladelser

1. Afgør en medlemsstat, at efterforskning er nødvendig for at indhente de oplysninger, der kræves til valg af lagringslokaliteter efter artikel 4, sikrer den, at denne efterforskning først finder sted efter udstedelse af en efterforskningstilladelse.

Om nødvendigt kan overvågningen af injektionstest omfattes af efterforskningstilladelsen.

2. Medlemsstaterne sørger for, at procedurerne for udstedelse af efterforskningstilladelser er åbne for alle foretagender, der har den nødvendige kompetence, og at tilladelserne udstedes eller afslås efter objektive, offentligtgjorte og ikke-diskriminerende kriterier.
3. Varigheden af en tilladelse bør ikke overstige den periode, der er nødvendig for at foretage den efterforskning, hvortil tilladelsen er udstedt. Medlemsstaterne kan dog forlænge tilladelsen, hvis den fastsatte varighed er utilstrækkelig til at fuldføre den pågældende efterforskning, og efterforskningen er foretaget i overensstemmelse med tilladelsen. Efterforskningstilladelser udstedes for et afgrænset område med tilhørende volumen i undergrunden.

4. Indehaveren af en efterforskningstilladelse har eneret til at udforske det potentielle CO₂-lagringskompleks. Medlemsstaterne sørger for, at der i tilladelsens gyldighedsperiode ikke gives tilladelse til modstridende anvendelser af kompleksset.

KAPITEL 3

LAGRINGSTILLADELSER

Artikel 6

Lagringstilladelser

1. Medlemsstaterne sørger for, at en lagringslokalitet ikke drives uden lagringstilladelse, at der kun er én operatør for hver lagringslokalitet, og at der ikke gives tilladelse til modstridende anvendelser af lokaliteten.
2. Medlemsstaterne sørger for, at procedurerne for udstedelse af lagringstilladelser er åbne for alle foretagender, der har den nødvendige kompetence, og at tilladelserne udstedes efter objektive, offentligtgjorte og gennemsigtige kriterier.
3. Med forbehold af kravene i dette direktiv, gives der ved udstedelse af en lagringstilladelse for en given lokalitet fortrinsstilling til indehaveren af efterforskningstilladelsen for den pågældende lokalitet, forudsat at efterforskningen af den pågældende lokalitet er fuldført, at alle betingelser i efterforskningstilladelsen er opfyldt, og at ansøgningen om lagringstilladelse er indgivet i efterforskningstilladelsens gyldighedsperiode. Medlemsstaterne sørger for, at der ikke gives tilladelse til modstridende anvendelser af kompleksset under tilladelsesproceduren.

Artikel 7

Ansøgninger om lagringstilladelser

Ansøgninger til den kompetente myndighed om lagringstilladelser skal mindst indeholde følgende oplysninger:

- 1) den potentielle operatørs navn og adresse
- 2) dokumentation for den potentielle operatørs tekniske kompetence
- 3) karakterisering af lagringslokaliteten og lagringskomplekset og en vurdering af den forventede sikkerhed ved lagringen, jf. artikel 4, stk. 3 og 4
- 4) den samlede mængde CO₂, der skal injiceres og lagres, de forventede kilder og transportmetoder, CO₂-strømmenes sammensætning, injektionsrater og -tryk samt injektionsanlæggenes beliggenhed
- 5) beskrivelse af foranstaltninger til hindring af væsentlige uregelmæssigheder
- 6) forslag til overvågningsplan, jf. artikel 13, stk. 2

- 7) forslag til plan for udbedrende foranstaltninger, jf. artikel 16, stk. 2
- 8) forslag til foreløbig efterbehandlingsplan, jf. artikel 17, stk. 3
- 9) oplysninger indgivet i medfør af artikel 5 i direktiv 85/337/EØF
- 10) dokumentation for, at den finansielle sikkerhedsstillelse eller tilsvarende, jf. artikel 19, vil være gyldig og effektiv, inden injektionen påbegyndes.

Artikel 8

Betingelser for lagringstilladelser

Den kompetente myndighed udsteder kun en lagringstilladelse, hvis følgende betingelser er opfyldt:

- 1) Den kompetente myndighed finder det på grundlag af den i henhold til artikel 7 indgivne ansøgning og eventuelt andre relevante oplysninger godtgjort:
 - a) at alle relevante krav i dette direktiv og i anden relevant fællesskabslovgivning er opfyldt
 - b) at operatøren er finansielt solid og pålidelig og teknisk kompetent til at drive og kontrollere lokaliteten, og at faglig og teknisk oplæring og uddannelse af operatøren og hele personalet er sikret
 - c) i tilfælde af mere end én lagringslokalitet i den samme hydrauliske enhed, at de potentielle gensidige trykpåvirkninger er af en sådan karakter, at begge lokaliteter på samme tid kan opfylde kravene i dette direktiv.
- 2) Den kompetente myndighed har taget enhver udtalelse fra Kommissionen om udkastet til tilladelsen, jf. artikel 10, i betragtning.

Artikel 9

Indholdet i lagringstilladelser

Tilladelsen skal mindst indeholde følgende:

- 1) operatørens navn og adresse
- 2) lagringslokalitetens og lagringskompleksets nøjagtige beliggenhed og afgrænsning samt informationer vedrørende den hydrauliske enhed
- 3) kravene til lagringsoperationen, den samlede mængde CO₂, der må lagres geologisk, grænserne for reservoirtrykket og de maksimale injektionsrater og -tryk

- 4) krav til CO₂-strømmens sammensætning og til proceduren for modtagelse af CO₂-strømmen i henhold til artikel 12, og om nødvendigt yderligere krav til injektion og lagring, navnlig med det formål at forebygge væsentlige uregelmæssigheder
- 5) den godkendte overvågningsplan, forpligtelse til at gennemføre planen og krav om ajourføring af planen i medfør af artikel 13 samt rapporteringskrav i medfør af artikel 14
- 6) kravet om at underrette den kompetente myndighed i tilfælde af udsivning eller væsentlige uregelmæssigheder, den godkende plan for udbedrende foranstaltninger og forpligtelsen til at gennemføre denne i tilfælde af udsivning eller væsentlige uregelmæssigheder, jf. artikel 16
- 7) betingelserne for lukning og den godkendte foreløbige efterbehandlingsplan, der er omhandlet i artikel 17
- 8) bestemmelser om ændringer, revurdering, ajourføring og tilbagetrækning af lagringstilladelsen, jf. artikel 11
- 9) krav om oprettelse og opretholdelse af finansiell sikkerhedsstillelse eller tilsvarende, jf. artikel 19.

Artikel 10

Kommissionens vurdering af udkast til lagringstilladelser

1. Medlemsstaterne gør ansøgningerne om lagringstilladelser tilgængelige for Kommissionen senest en måned efter modtagelsen. De gør ligeledes andet tilhørende materiale tilgængeligt, som den kompetente myndighed tager i betragtning, når den søger at træffe beslutning om tildeling af en lagringstilladelse. De underretter Kommissionen om alle udkast til lagringstilladelser og alt andet materiale, der tages i betragtning med henblik på vedtagelse af beslutningsudkastet. Kommissionen kan afgive en ikke-bindende udtalelse om udkastet til lagringstilladelse senest fire måneder efter modtagelsen heraf. Hvis Kommissionen beslutter ikke at afgive udtalelse, underretter den medlemsstaten senest en måned efter indsendelsen af udkastet til tilladelse og angiver sin begrundelse.
2. Den kompetente myndighed meddeler Kommissionen den endelige beslutning og begrundet eventuelle afvigelser fra Kommissionens udtalelse.

Artikel 11

Ændringer, revurdering, ajourføring og tilbagetrækning af lagringstilladelser

1. Operatøren underretter den kompetente myndighed om planlagte ændringer i driften af lagringslokaliteten, herunder ændringer med hensyn til operatøren. Om nødvendigt ajourfører den kompetente myndighed lagringstilladelsen eller tilladelsesbetingelserne.

2. Medlemsstaterne sørger for, at væsentlige ændringer kun kan gennemføres efter udstedelse af en ny eller ajourført lagringstilladelse i overensstemmelse med dette direktiv. Bilag II, punkt 13, første led, i direktiv 85/337/EØF finder anvendelse i sådanne tilfælde.

3. Den kompetente myndighed skal revurdere og om nødvendigt ajourføre eller som en sidste udvej tilbagetrække lagringstilladelsen:

- a) hvis den har fået meddelelse om eller får kendskab til udsivning eller væsentlige uregelmæssigheder, jf. artikel 16, stk. 1
- b) hvis de i medfør af artikel 14 forelagte rapporter eller de i medfør af artikel 15 gennemførte miljøinspektioner viser, at tilladelsesbetingelserne ikke overholdes, eller at der er risiko for udsivning eller væsentlige uregelmæssigheder
- c) hvis den har kendskab til, at operatøren på anden måde ikke opfylder tilladelsesbetingelserne
- d) hvis det forekommer nødvendigt på grundlag af de seneste videnskabelige resultater og teknologiske fremskridt, eller
- e) fem år efter udstedelsen af tilladelsen og derefter hvert tiende år, jf. dog litra a)-d).

4. Når en tilladelse er trukket tilbage i medfør af stk. 3, udsteder den kompetente myndighed enten en ny lagringstilladelse eller lukker lagringslokaliteten i medfør af artikel 17, stk. 1, litra c). Indtil udstedelsen af en ny lagringstilladelse overtager den kompetente myndighed midlertidigt alle de juridiske forpligtelser vedrørende modtagelseskriterier, hvis den kompetente myndighed beslutter at fortsætte CO₂-injektionerne, overvågning og udbedrende foranstaltninger i henhold til kravene i dette direktiv, returnering af kvoter i tilfælde af udsivning i henhold til direktiv 2003/87/EF og forebyggende og udbedrende foranstaltninger i henhold til artikel 5, stk. 1, og artikel 6, stk. 1, i direktiv 2004/35/EF. Den kompetente myndighed inddriver eventuelle omkostninger hos den tidligere operatør, herunder ved indløsning af den finansielle sikkerhedsstillelse som omhandlet i artikel 19. I tilfælde af lukning af lagringslokaliteten i henhold til artikel 17, stk. 1, litra c), finder artikel 17, stk. 4, anvendelse.

KAPITEL 4

FORPLIGTELSE I FORBINDELSE MED DRIFT, NEDLUKNING OG EFTERBEHANDLING

Artikel 12

Kriterier og procedure for modtagelse af CO₂-strømme

1. En CO₂-strøm skal langt overvejende bestå af kuldioxid. Affald eller andre stoffer må derfor ikke tilsættes CO₂-strømmen med henblik på bortskaffelse af dette affald eller disse stoffer. En CO₂-strøm kan imidlertid indeholde tilfældigt medfølgende stoffer, der stammer fra kilden, opsamlingen eller injektionsprocessen, og sporingsstoffer, der er tilsat med henblik på overvågning

og verifikation af CO₂-migration. Koncentrationen af alle tilfældigt medfølgende og tilsatte stoffer skal være under et niveau, som vil:

- a) skade lagringslokalitetens eller den tilhørende transportinfrastrukturens integritet
- b) indebære en væsentlig risiko for miljøet eller menneskers sundhed eller
- c) overtræde kravene i den relevante fællesskabslovgivning.

2. Kommissionen vedtager om nødvendigt retningslinjer til hjælp for fastlæggelsen af de betingelser, der gælder fra sag til sag for overholdelsen af de i stk. 1 fastsatte kriterier.

3. Medlemsstaterne sørger for, at operatøren:

- a) kun accepterer og injicerer CO₂-strømme, hvis der er foretaget en analyse af strømmens sammensætning, herunder korrosive stoffer, og en risikovurdering, og hvis risikovurderingen har vist, at kontamineringsniveauerne er i overensstemmelse med de kriterier, der er omhandlet i stk. 1
- b) fører et register over de leverede og injicerede CO₂-strømme med angivelse af mængde og egenskaber, herunder disse strømmes sammensætning.

Artikel 13

Overvågning

1. Medlemsstaterne sørger for, at operatøren overvåger injektionsanlæggene, lagringskomplekset (herunder om muligt CO₂-udbredelsen) og om nødvendigt det omgivende miljø med henblik på at:

- a) sammenligne CO₂'s og formationsvandets faktiske og modelerede opførsel på lagringslokaliteten
- b) detektere væsentlige uregelmæssigheder
- c) detektere CO₂'s migration
- d) detektere udsivning af CO₂
- e) detektere væsentlige negative virkninger for det omgivende miljø, herunder navnlig for drikkevandet, for befolkningen eller for brugerne af den omgivende biosfære
- f) vurdere effektiviteten af udbedrende foranstaltninger truffet i medfør af artikel 16
- g) ajourføre vurderingen af lagringskompleksets sikkerhed og integritet på kort og lang sigt, herunder vurdere, om den lagrede CO₂ vil forblive fuldstændigt og permanent indesluttet.

2. Overvågningen finder sted på grundlag af en overvågningsplan, der er udarbejdet af operatøren efter kravene i bilag II, herunder de nærmere bestemmelser for overvågningen efter de retningslinjer, der er fastlagt i henhold til artikel 14 og artikel 23, stk. 2, i direktiv 2003/87/EF, og forelagt for og godkendt af den kompetente myndighed i medfør af artikel 7, nr. 6), og artikel 9, nr. 5), i dette direktiv. Planen ajourføres efter kravene i bilag II og under alle omstændigheder hvert femte år for at tage hensyn til ændringer af den vurderede udsivningsrisiko, til ændringer i de vurderede risici for miljøet og menneskers sundhed, ny videnskabelig viden og forbedringer inden for den bedste tilgængelige teknologi. Ajourførte planer genforelægges til godkendelse for den kompetente myndighed.

Artikel 14

Rapportering fra operatøren

Med en hyppighed, der fastsættes af den kompetente myndighed, og under alle omstændigheder mindst en gang om året, forelægger operatøren den kompetente myndighed:

- 1) alle de i rapporteringsperioden indhentede resultater af overvågningen efter artikel 13, herunder oplysninger om den anvendte overvågningsteknologi
- 2) oplysning om de CO₂-strømme, der er leveret og injiceret i rapporteringsperioden og er registreret i medfør af artikel 12, stk. 3, litra b), med angivelse af mængde, egenskaber og sammensætning
- 3) dokumentation for etablering og opretholdelse af finansiell sikkerhedsstillelse, jf. artikel 19 og artikel 9, nr. 9)
- 4) oplysninger, som den kompetente myndighed anser for nyttige til at vurdere overholdelsen af betingelserne i lagringstiladelsen og forbedre kendskabet til CO₂'s opførsel i lagringslokaliteten.

Artikel 15

Inspektioner

1. Medlemsstaterne sørger for, at de kompetente myndigheder indfører en ordning med rutinemæssige og ikke-rutinemæssige inspektioner af alle lagringskomplekser omfattet af dette direktiv for at kontrollere og fremme overholdelsen af direktivets krav og overvåge virkningerne på miljøet og på menneskers sundhed.
2. Inspektionerne bør omfatte besøg i anlæg på jordoverfladen, herunder injektionsanlæg, vurdering af operatørens injektions- og overvågningsoperationer og kontrol af alle relevante optegnelser, som operatøren har ført.
3. Rutineinspektioner gennemføres mindst en gang om året indtil tre år efter lukningen og hvert femte år, indtil ansvaret er overdraget til den kompetente myndighed. Ved disse inspektioner undersøges alle relevante injektions- og overvågningsanlæg

såvel som hele spektret af relevante virkninger fra lagringskomplekset på miljøet og på menneskers sundhed.

4. Ikke-rutinemæssige inspektioner gennemføres:
 - a) hvis den kompetente myndighed har fået meddelelse om eller kendskab til udsivning eller væsentlige uregelmæssigheder, jf. artikel 16, stk. 1
 - b) hvis rapporterne i henhold til artikel 14 viser, at tilladelsesbetingelserne ikke er overholdt til fulde
 - c) for at undersøge alvorlige klager, der vedrører miljøet eller menneskers sundhed
 - d) i andre situationer, hvor den kompetente myndighed anser det for hensigtsmæssigt.
5. Efter hver inspektion udarbejder den kompetente myndighed en rapport om inspektionsresultaterne. I rapporten vurderes det, hvorvidt dette direktivs bestemmelser er overholdt, og det anføres, om yderligere foranstaltninger er påkrævet. Rapporten meddeles den pågældende operatør og gøres tilgængelig for offentligheden i overensstemmelse med den relevante fællesskabslovgivning senest to måneder efter inspektionen.

Artikel 16

Foranstaltninger i tilfælde af udsivning eller væsentlige uregelmæssigheder

1. Medlemsstaterne sørger for, at operatøren i tilfælde af udsivning eller væsentlige uregelmæssigheder straks underretter den kompetente myndighed og træffer de nødvendige udbedrende foranstaltninger, herunder foranstaltninger vedrørende beskyttelse af menneskers sundhed. I tilfælde af udsivning og væsentlige uregelmæssigheder, som indebærer risiko for udsivning, underretter operatøren også den kompetente myndighed i henhold til direktiv 2003/87/EF.
2. Udbedrende foranstaltninger som omhandlet i stk. 1 træffes som minimum på grundlag af en plan for udbedrende foranstaltninger, der er forelagt den kompetente myndighed i medfør af artikel 7, nr. 7), og artikel 9, nr. 6).
3. Den kompetente myndighed kan når som helst anmode operatøren om at træffe de nødvendige udbedrende foranstaltninger samt foranstaltninger vedrørende beskyttelse af menneskers sundhed. Det kan dreje sig om yderligere foranstaltninger eller andre foranstaltninger i forhold til dem, der er fastlagt i planen for udbedrende foranstaltninger. Den kompetente myndighed kan også når som helst selv træffe udbedrende foranstaltninger.
4. Hvis operatøren ikke træffer de nødvendige udbedrende foranstaltninger, træffer den kompetente myndighed selv de nødvendige udbedrende foranstaltninger.
5. Den kompetente myndighed inddriver omkostningerne i forbindelse med de i stk. 3 og 4 nævnte foranstaltninger hos operatøren, herunder ved indløsning af den finansielle sikkerhedsstillelse, jf. artikel 19.

Artikel 17

Forpligtelser i forbindelse med nedlukning og efterbehandling

1. En lagringslokalitet lukkes:
 - a) hvis de relevante betingelser i tilladelsen er opfyldt
 - b) efter dokumenteret anmodning fra operatøren og med tilladelse fra den kompetente myndighed eller
 - c) hvis den kompetente myndighed træffer afgørelse herom efter tilbagetrækning af en lagringstilladelse i medfør af artikel 11, stk. 3.
2. Efter lukning af en lagringslokalitet, jf. stk. 1, litra a) eller b), er operatøren fortsat ansvarlig for overvågning, rapportering og udbedrende foranstaltninger ifølge bestemmelserne i dette direktiv og for alle forpligtelser vedrørende returnering af kvoter i tilfælde af udsivning i henhold til direktiv 2003/87/EF og forebyggende og udbedrende foranstaltninger i henhold til artikel 5-8 i direktiv 2004/35/EF, indtil ansvaret for lagringslokaliteten overdrages til den kompetente myndighed, jf. artikel 18, stk. 1-5, i nærværende direktiv. Operatøren er også ansvarlig for at forsegle lagringslokaliteten og fjerne injektionsanlæggene.
3. Forpligtelserne i stk. 2 opfyldes på grundlag af en efterbehandlingsplan, der er udarbejdet af operatøren ud fra den bedste praksis på området og i overensstemmelse med kravene i bilag II. En foreløbig efterbehandlingsplan forelægges den kompetente myndighed og godkendes af denne, jf. artikel 7, nr. 8), og artikel 9, nr. 7). Forud for lukningen af en lagringslokalitet i medfør af denne artikels stk. 1, litra a) eller b), skal den foreløbige efterbehandlingsplan:
 - a) om nødvendigt ajourføres, idet der tages hensyn til risikoanalyse, bedste praksis og teknologiske forbedringer
 - b) forelægges den kompetente myndighed til godkendelse og
 - c) godkendes af den kompetente myndighed som den endelige efterbehandlingsplan.
4. Efter lukning af en lagringslokalitet, jf. stk. 1, litra c), er den kompetente myndighed ansvarlig for overvågning og udbedrende foranstaltninger ifølge bestemmelserne i dette direktiv og for alle forpligtelser vedrørende returnering af kvoter i tilfælde af udsivning i henhold til direktiv 2003/87/EF og forebyggende og udbedrende foranstaltninger i henhold til artikel 5, stk. 1, og artikel 6, stk. 1, i direktiv 2004/35/EF. Efterbehandlingskravene ifølge nærværende direktiv opfyldes af den kompetente myndighed på grundlag af den foreløbige efterbehandlingsplan, jf. denne artikels stk. 3, som om nødvendigt ajourføres.
5. Den kompetente myndighed inddriver omkostningerne i forbindelse med de i stk. 4 nævnte foranstaltninger hos operatøren, herunder ved indløsning af den finansielle sikkerhedsstillelse, jf. artikel 19.

Artikel 18

Ansvarsoverdragelse

1. Efter lukning af en lagringslokalitet i medfør af artikel 17, stk. 1, litra a) eller b), overdrages alle juridiske forpligtelser vedrørende overvågning og udbedrende foranstaltninger i henhold til kravene i dette direktiv, returnering af kvoter i tilfælde af udsivning i henhold til direktiv 2003/87/EF og forebyggende og udbedrende foranstaltninger i henhold til artikel 5, stk. 1, og artikel 6, stk. 1, i direktiv 2004/35/EF til den kompetente myndighed på dennes initiativ eller efter anmodning fra operatøren, hvis følgende betingelser er opfyldt:
 - a) Alle tilgængelige oplysninger peger i retning af, at den lagrede CO₂ vil forblive fuldstændig og permanent indesluttet.
 - b) En minimumsperiode, der fastsættes af den kompetente myndighed, er udløbet. Denne minimumsperiode må ikke være under 20 år, medmindre den kompetente myndighed er overbevist om, at det kriterium, der er omhandlet i litra a), er opfyldt inden udløbet af den pågældende periode.
 - c) De i artikel 20 nævnte finansielle forpligtelser er opfyldt.
 - d) Lokaliteten er forsejlet og injektionsanlæggene fjernet.
 2. Operatøren udarbejder en rapport til dokumentation af, at den i stk. 1, litra a), nævnte betingelse er opfyldt, og forelægger den for den kompetente myndighed med henblik på dennes godkendelse af overdragelsen. Denne rapport skal som minimum godtgøre:
 - a) at den injicerede CO₂'s faktiske opførsel stemmer overens med den modellerede opførsel
 - b) at der ikke er nogen detekterbar udsivning
 - c) at lagringslokaliteten udvikler sig hen imod en tilstand af varig stabilitet.
- Kommissionen kan vedtage retningslinjer for vurderingen af elementerne i litra a), b) og c) og deri fremhæve eventuelle konsekvenser for de tekniske kriterier, der er relevante for fastsættelsen af de i stk. 1, litra b), nævnte minimumsperioder.
3. Når den kompetente myndighed finder det godtgjort, at de i stk. 1, litra a) og b), nævnte betingelser er opfyldt, udarbejder den et udkast til en beslutning om godkendelse af ansvarsoverdragelsen. I udkastet til beslutning præciseres metoden til konstatering af, at de i stk. 1, litra d), nævnte betingelser er opfyldt, samt eventuelle ajourførte krav om forsejling af lagringslokaliteten og fjernelse af injektionsanlæggene.
- Hvis den kompetente myndighed finder, at de i stk. 1, litra a) og b), nævnte betingelser ikke er opfyldt, underretter den operatøren om sin begrundelse.

4. Medlemsstaterne gør de i stk. 2 nævnte rapporter tilgængelige for Kommissionen senest en måned efter modtagelsen. De gør ligeledes andet tilhørende materiale tilgængeligt, som den kompetente myndighed skal tage i betragtning, når den udarbejder et udkast til beslutning om godkendelse af ansvarsoverdragelsen. De underretter Kommissionen om alle udkast til godkendelsesbeslutninger, som den kompetente myndighed har udarbejdet i medfør af stk. 3, herunder om alt andet materiale, som er indgået i overvejelserne. Kommissionen kan afgive en ikke-bindende udtalelse om udkastene til godkendelsesbeslutningen senest fire måneder efter modtagelsen heraf. Hvis Kommissionen beslutter ikke at afgive udtalelse, underretter den medlemsstaten senest en måned efter indsendelsen af udkastet til godkendelsesbeslutningen og angiver sin begrundelse.

5. Finder den kompetente myndighed det godtgjort, at de i stk. 1, litra a)-d), nævnte betingelser er opfyldt, vedtager den endelige beslutning og underretter operatøren herom. Den kompetente myndighed underretter også Kommissionen om den endelige beslutning og begrundet eventuelle afvigelser fra Kommissionens udtalelse.

6. Efter ansvarsoverdragelsen indstilles rutineinspektionerne i medfør af artikel 15, stk. 3, og overvågningen kan begrænses til et niveau, der giver mulighed for at detektere udsivning eller væsentlige uregelmæssigheder. Detekteres der udsivning eller væsentlige uregelmæssigheder, intensiveres overvågningen, så vidt det er påkrævet for at kunne vurdere problemets omfang og de udbedrende foranstaltningers effektivitet.

7. I tilfælde, hvor operatøren har begået fejl, herunder tilfælde af mangelfulde data, fortielse af relevante oplysninger, uagtsomhed, forsætlig svig eller forsømmelse, inddriver den kompetente myndighed de omkostninger, der er påløbet efter ansvarsoverdragelsen, hos den tidligere operatør. Med forbehold af artikel 20 inddrives der ikke yderligere omkostninger efter ansvarsoverdragelsen.

8. Efter lukning af en lagringslokalitet i medfør af artikel 17, stk. 1, litra c), anses ansvarsoverdragelsen for at finde sted, hvis og når al tilgængelig dokumentation peger i retning af, at den lagrede CO₂ vil forblive fuldstændigt og permanent indesluttet, og når lagringslokaliteten er forseglet og injektionsanlæggene fjernet.

Artikel 19

Finansiell sikkerhedsstillelse

1. Medlemsstaterne sørger for, at den potentielle operatør på grundlag af nærmere bestemmelser, der fastsættes af medlemsstaterne, som led i ansøgningen om en lagringstilladelse dokumenterer, at der kan træffes passende dispositioner i form af sikkerhedsstillelse eller tilsvarende. Dette sker med henblik på at sikre, at alle forpligtelser, som følger af den tilladelse, der er udstedt i henhold til dette direktiv, herunder krav vedrørende lukning og efterbehandling, såvel som forpligtelser, der måtte følge af inddragelsen af lagringslokaliteten under direktiv 2003/87/EF, kan opfyldes. Denne finansielle sikkerhedsstillelse skal være gyldig og effektiv, inden injektionen påbegyndes.

2. Den finansielle sikkerhedsstillelse tilpasses med jævne mellemrum for at tage hensyn til ændringer i den vurderede udsivningsrisiko og de anslåede omkostninger af alle forpligtelser, som følger af den tilladelse, der er udstedt i henhold til dette direktiv såvel som forpligtelser, der måtte følge af inddragelsen af lagringslokaliteten under direktiv 2003/87/EF.

3. Den finansielle sikkerhedsstillelse eller tilsvarende, jf. stk. 1, skal fortsat være gyldig og effektiv:

- a) efter lukning af en lagringslokalitet i medfør af artikel 17, stk. 1, litra a) eller b), indtil ansvaret for lagringslokaliteten overdrages til den kompetente myndighed, jf. artikel 18, stk. 1-5
- b) efter tilbagetrækning af en lagringstilladelse, jf. artikel 11, stk. 3:
 - i) indtil udstedelsen af en ny lagringstilladelse
 - ii) hvis lokaliteten er lukket i medfør af artikel 17, stk. 1, litra c): indtil ansvarsoverdragelsen i henhold til artikel 18, stk. 8, forudsat at de i artikel 20 nævnte finansielle forpligtelser er opfyldt.

Artikel 20

Finansiell mekanisme

1. Medlemsstaterne sørger for, at operatøren på grundlag af nærmere bestemmelser, der fastsættes af medlemsstaterne, stiller et finansielt bidrag til rådighed for den kompetente myndighed, før ansvarsoverdragelsen i henhold til artikel 18 har fundet sted. Operatørens bidrag skal tage hensyn til de kriterier, der er nævnt i bilag I, eller elementer, som vedrører den historiske lagring af CO₂ af relevans for fastsættelsen af forpligtelserne efter overdragelsen, og skal mindst dække de forventede overvågningsomkostninger i en periode på 30 år. Dette finansielle bidrag kan anvendes til at dække de omkostninger, som den kompetente myndighed har efter ansvarsoverdragelsen til sikring af, at CO₂ er fuldstændigt og permanent indesluttet i geologiske lagringslokaliteter efter ansvarsoverdragelsen.

2. Kommissionen kan vedtage retningslinjer for beregningen af de i stk. 1 nævnte omkostninger, der skal udarbejdes i samråd med medlemsstaterne for at sikre gennemsigtighed og forudsigelighed for operatørerne.

KAPITEL 5

TREDJEPARTSADGANG

Artikel 21

Adgang til transportnet og lagringslokalitet

1. Medlemsstaterne træffer de nødvendige foranstaltninger til at sikre, at potentielle brugere, i overensstemmelse med stk. 2-4, kan få adgang til transportnet og til lagringslokaliteter med henblik på geologisk lagring af den frembragte og opfangede CO₂.

2. Medlemsstaterne afgør, hvordan den i stk. 1 omhandlede adgang gives på en gennemsigtig og ikke-diskriminerende måde. Medlemsstaterne påser, at der er fair og åben adgang, under hensyntagen til:

- a) hvor stor en lagringskapacitet der er eller efter et rimeligt skøn kan stilles til rådighed i de i medfør af artikel 4 fastslagne områder, og hvor stor en transportkapacitet der er eller efter et rimeligt skøn kan stilles til rådighed
- b) hvor stor en andel af deres CO₂-reduktionsforpligtelser ifølge internationale retsakter og fællesskabslovgivningen de agter at opfylde gennem CO₂-opsamling og geologisk lagring
- c) nødvendigheden af at nægte adgang, hvis de tekniske specifikationer er indbyrdes uforenelige, og dette problem ikke kan løses rimelig let, og
- d) nødvendigheden af at imødekomme behørigt dokumenterede rimelige behov hos ejeren eller operatøren af lagringslokaliteten eller transportnettet og de interesser, som gør sig gældende for alle andre potentielt berørte brugere af lageret eller nettet eller relevante forarbejdnings- eller håndteringsfaciliteter.

3. Operatører af transportnet og af lagringslokaliteter kan nægte adgang på grund af manglende kapacitet. Afslag skal være behørigt begrundet.

4. Medlemsstaterne træffer de nødvendige foranstaltninger til at sikre, at en operatør, som nægter adgang på grund af manglende kapacitet eller manglende tilslutning, foretager de nødvendige udbygninger, for så vidt dette er økonomisk forsvarligt, eller en potentiel kunde er villig til at betale for dem, forudsat at dette ikke vil have negative konsekvenser for miljø sikkerheden ved CO₂-transport og geologisk lagring.

Artikel 22

Bilæggelse af tvister

1. Medlemsstaterne sikrer, at der er indført en ordning til bilæggelse af tvister, der omfatter en af parterne uafhængig myndighed, der har adgang til alle relevante oplysninger, således at tvister vedrørende adgang til transportnet og lagringslokaliteter kan bilægges hurtigt under hensyn til kriterierne i artikel 21, stk. 2, og antallet af parter, der måtte være involveret i at forhandle denne adgang.

2. I tilfælde af grænseoverskridende tvister gælder tvistbilæggelsesordningen i den medlemsstat, der har jurisdiktion over det transportnet eller den lagringslokalitet, hvortil der nægtes adgang. Når transportnettet eller lagringslokaliteten henhører under mere end en medlemsstat i grænseoverskridende tvister, skal de pågældende medlemsstater rådføre sig med hinanden for at sikre, at dette direktiv anvendes overensstemmende.

KAPITEL 6

ALMINDELIGE BESTEMMELSER

Artikel 23

Kompetent myndighed

Medlemsstaterne opretter eller udpeger den eller de kompetente myndigheder, der har ansvaret for at udføre de i dette direktiv omhandlede opgaver. Udpeges mere end én kompetent myndighed, fastsætter medlemsstaterne ordninger for samordningen af de opgaver, de skal udføre i henhold til dette direktiv.

Artikel 24

Grænseoverskridende samarbejde

I tilfælde af grænseoverskridende CO₂-transport, grænseoverskridende lagringslokaliteter eller grænseoverskridende lagringskomplekser opfylder de kompetente myndigheder i de berørte medlemsstater i fællesskab bestemmelserne i dette direktiv og i anden relevant fællesskabslovgivning.

Artikel 25

Registre

1. Den kompetente myndighed opretter og fører:

- a) et register over udstedte lagringstilladelser og
- b) et permanent register over alle lukkede lagringslokaliteter og omgivende lagringskomplekser, herunder kort og tværsnit, der viser anlæggenes rumlige udstrækning, samt de tilgængelige oplysninger, der er relevante for at vurdere, om den lagrede CO₂ vil forblive fuldstændigt og permanent indesluttet.

2. De kompetente nationale myndigheder tager hensyn til de i stk. 1 nævnte registre i de relevante planlægningsprocedurer og i forbindelse med godkendelse af aktiviteter, som vil kunne påvirke eller påvirkes af den geologiske lagring af CO₂ i de registrerede lagringslokaliteter.

Artikel 26

Oplysninger til offentligheden

Medlemsstaterne skal gøre miljømæssige informationer vedrørende geologisk lagring af CO₂ tilgængelige for offentligheden i overensstemmelse med gældende fællesskabslovgivning.

Artikel 27

Rapportering fra medlemsstaterne

1. Medlemsstaterne forelægger hvert tredje år Kommissionen en rapport om gennemførelsen af dette direktiv, hvori indgår det i artikel 25, stk. 1, litra b), nævnte register. Den første rapport tilsendes Kommissionen senest den 30. juni 2011. Rapporten udarbejdes på grundlag af et spørgeskema eller et forlæg, som udarbejdes af Kommissionen efter proceduren i artikel 6 i direktiv 91/692/EØF. Spørgeskemaet eller forlægget tilsendes medlemsstaterne senest seks måneder inden afleveringsfristen for rapporten.

2. Kommissionen foranstalter udveksling af oplysninger mellem medlemsstaternes kompetente myndigheder om gennemførelsen af dette direktiv.

Artikel 28

Sanktioner

Medlemsstaterne fastsætter sanktioner for overtrædelse af de nationale bestemmelser, der vedtages i henhold til dette direktiv, og træffer de fornødne foranstaltninger til at sikre, at sanktionerne håndhæves. Sanktionerne skal være effektive, stå i et rimeligt forhold til overtrædelsen og have afskrækkende virkning. Medlemsstaterne giver senest den 25. juni 2011 Kommissionen meddelelse om disse bestemmelser og meddeler omgående senere ændringer af betydning for bestemmelserne.

Artikel 29

Ændringer til bilagene

Der kan vedtages foranstaltninger til ændring af bilagene. Sådanne foranstaltninger, der har til formål at ændre ikke-væsentlige bestemmelser i dette direktiv, vedtages efter forskriftsproceduren med kontrol i artikel 30, stk. 2.

Artikel 30

Udvalgsprocedure

1. Kommissionen bistås af Udvalget for Klimaændringer.
2. Når der henvises til dette stykke, anvendes artikel 5a, stk. 1-4, og artikel 7 i afgørelse 1999/468/EF, jf. dennes artikel 8.

KAPITEL 7

ÆNDRINGER

Artikel 31

Ændring af direktiv 85/337/EØF

I direktiv 85/337/EØF foretages følgende ændringer:

- 1) I bilag I foretages følgende ændringer:
 - a) Punkt 16 affattes således:

»16. Rørledninger med en diameter på over 800 mm og en længde på over 40 km:

 - til transport af gas, olie, kemikalier og
 - til transport af kuldioxidstrømme (CO₂) med henblik på geologisk lagring, herunder tilknyttede pumpestationer.«
 - b) Følgende punkter tilføjes:

»23. Lagringslokalitet som omhandlet i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/31/EF af 23. april 2009 om geologisk lagring af kuldioxid (*).«

24. Anlæg til opsamling af CO₂-strømme fra anlæg omfattet af dette bilag, med henblik på geologisk lagring i medfør af direktiv 2009/31/EF, eller hvor den samlede opsamling af CO₂ årligt ligger på 1,5 megatons eller derover.

(*) EUT L 140 af 5.6.2009, s. 114.»

- 2) I bilag II foretages følgende ændringer:
 - a) Følgende litra tilføjes under punkt 3:
 - »i) Anlæg til opsamling af CO₂-strømme fra anlæg, der ikke er omfattet af dette bilag, med henblik på geologisk lagring i medfør af direktiv 2009/31/EF.«
 - b) Punkt 10, litra i), affattes således:
 - »i) Anlæg af olie- og gasledninger og rørledninger til transport af CO₂-strømme med henblik på geologisk lagring (projekter, der ikke er omfattet af bilag I)«.«

Artikel 32

Ændring af direktiv 2000/60/EF

I artikel 11, stk. 3, litra j), i direktiv 2000/60/EF indsættes følgende led efter tredje led:

»— injektion af kuldioxidstrømme til oplagringsformål i geologiske formationer, som af naturlige årsager er permanent uegnede til anden anvendelse, forudsat at injektionen foretages i overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/31/EF af 23. april 2009 om geologisk lagring af kuldioxid (*) eller ikke er omfattet af nævnte direktivs anvendelsesområde, jf. dets artikel 2, stk. 2.

(*) EUT L 140 af 5.6.2009, s. 114.»

Artikel 33

Ændring af direktiv 2001/80/EF

I direktiv 2001/80/EF indsættes følgende artikel:

»Artikel 9a

1. Medlemsstaterne sikrer, at operatører af alle fyringsanlæg med en nominel effekt på 300 MW eller derover, hvortil den første godkendelse til opførelse eller i mangel af en sådan procedure den første driftstilladelse er givet efter ikrafttrædelsen af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/31/EF af 23. april 2009 om geologisk lagring af kuldioxid (*), har vurderet, om følgende betingelser er opfyldt:

— Der er passende lagringslokalitet til rådighed.

- Det er teknisk og økonomisk muligt at anlægge transportnet.
- Det er teknisk og økonomisk muligt at eftermontere udstyr til CO₂-opsamling.

2. Hvis betingelserne i stk. 1 er opfyldt, sikrer den kompetente myndighed, at der afsættes tilstrækkelig plads på anlægget til det nødvendige udstyr til opsamling og komprimering af CO₂. Den kompetente myndighed fastslår, om betingelserne er opfyldt, på grundlag af den i stk. 1 nævnte vurdering og andre tilgængelige oplysninger, især vedrørende beskyttelsen af miljøet og menneskers sundhed.

(*) EUT L 140 af 5.6.2009, s. 114.«

Artikel 34

Ændring af direktiv 2004/35/EF

I bilag III til direktiv 2004/35/EF tilføjes følgende punkt:

- »14. Drift af lagringslokalitet som omhandlet i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/31/EF af 23. april 2009 om geologisk lagring af kuldioxid (*).

(*) EUT L 140 af 5.6.2009, s. 114.«

Artikel 35

Ændring af direktiv 2006/12/EF

Artikel 2, stk. 1, litra a), i direktiv 2006/12/EF affattes således:

- »a) luftformige stoffer, der udsendes i atmosfæren, og kuldioxid, der opsamles og transporteres med henblik på geologisk lagring, og som lagres geologisk i overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/31/EF af 23. april 2009 om geologisk lagring af kuldioxid (*) eller ikke er omfattet af nævnte direktivs anvendelsesområde, jf. dets artikel 2, stk. 2

(*) EUT L 99 af 5.6.2009, s. 114.«

Artikel 36

Ændring af forordning (EF) nr. 1013/2006

I artikel 1, stk. 3, i forordning (EF) nr. 1013/2006 tilføjes følgende litra:

- »h) overførsler af CO₂ med henblik på geologisk lagring i overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/31/EF af 23. april 2009 om geologisk lagring af kuldioxid (*).

(*) EUT L 140 af 5.6.2009, s. 114.«

Artikel 37

Ændring af direktiv 2008/1/EF

I bilag I til direktiv 2008/1/EF tilføjes følgende punkt:

- »6.9. Opsamling af CO₂-strømme fra anlæg omfattet af dette direktiv, med henblik på geologisk lagring i medfør af

Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/31/EF af 23. april 2009 om geologisk lagring af kuldioxid (*).

(*) EUT L 140. 5.6.2009, 114«.

KAPITEL 8

AFSLUTTENDE BESTEMMELSER

Artikel 38

Revision

1. Kommissionen forelægger Europa-Parlamentet og Rådet en rapport om gennemførelsen af dette direktiv senest ni måneder efter modtagelsen af de i artikel 27 omhandlede rapporter.

2. I rapporten, der forelægges senest den 31. marts 2015, vurderer Kommissionen på grundlag af erfaringerne med gennemførelsen af dette direktiv, i lyset af erfaringerne med CCS og under hensyn til de tekniske fremskridt og den nyeste videnskabelige viden, navnlig:

- om permanent indeslutning af CO₂ med henblik på at forebygge og i videst muligt omfang mindske negative virkninger på miljøet og deraf følgende risici for menneskers sundhed og sikkerheden for miljøet og mennesker ved CCS er blevet tilstrækkelig dokumenteret
- om procedurerne i forbindelse med Kommissionens vurderinger af udkast til lagringstilladelser jf. artikel 10, og af udkast til beslutninger om ansvarsoverdragelse jf. artikel 18, fortsat er nødvendige
- erfaringerne med bestemmelserne om kriterier og procedure for modtagelse af CO₂-strømme i artikel 12
- erfaringerne med de bestemmelser om tredjepartsadgang, der er nævnt i artikel 21 og 22, og med bestemmelserne om grænseoverskridende samarbejde i artikel 24
- de bestemmelser vedrørende fyringsanlæg med en nominal effekt på 300 MW eller derover, der er nævnt i artikel 9a i direktiv 2001/80/EF
- udsigterne for geologisk lagring af CO₂ i tredjelande

— den videre udvikling og opdatering af de kriterier, der er nævnt i bilag I og II

- erfaringerne med incitament for anvendelse af CCS i anlæg, der forbrænder biomasse
- behovet for yderligere lovgivning om miljørisici i forbindelse med CO₂-transport

og fremsætter om nødvendigt et forslag til revision af direktivet.

3. Er permanent indeslutning af CO₂ med henblik på at forebygge og, hvor dette ikke er muligt, i videst muligt omfang fjerne de negative virkninger og eventuelle risici for miljøet og menneskers sundhed og miljøets og menneskers sikkerhed ved CCS samt den økonomiske gennemførlighed blevet tilstrækkelig påvist, skal det i forbindelse med revisionen vurderes, om der er behov og mulighed for at indføre et obligatorisk krav om emissionsstandarder for alle nye store elektricitetsgenererende fyringsanlæg i henhold til artikel 9a i direktiv 2001/80/EF.

Artikel 39

Gennemførelse i national ret

1. Medlemsstaterne sætter de nødvendige love og administrative bestemmelser i kraft for at efterkomme dette direktiv senest den 25. juni 2011. De meddeler straks Kommissionen teksten til disse love og bestemmelser.

Disse love og bestemmelser skal ved vedtagelsen indeholde en henvisning til dette direktiv eller skal ved offentliggørelsen ledsages af en sådan henvisning. De nærmere regler for henvisningen fastsættes af medlemsstaterne.

2. Medlemsstaterne meddeler Kommissionen teksten til de vigtigste nationale retsfor skrifter, som de udsteder på det område, der er omfattet af dette direktiv.

3. Medlemsstaterne sikrer, at følgende lagringslokaliteter, der falder ind under dette direktivs anvendelsesområde, drives i overensstemmelse med kravene i dette direktiv senest den 25. juni 2012:

- a) lagringslokaliteter, der anvendes i overensstemmelse med gældende lovgivning den 25. juni 2009;
- b) lagringslokaliteter, der er tilladt i henhold til denne lovgivning før eller den 25. juni 2009, forudsat at lokaliteterne anvendes senest et år efter denne dato.

Artikel 4 og 5, artikel 7, nr. 3), artikel 8, nr. 2), og artikel 10 finder ikke anvendelse i disse tilfælde.

Artikel 40

Ikrafttræden

Dette direktiv træder i kraft på tyvendedagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Artikel 41

Adressater

Dette direktiv er rettet til medlemsstaterne.

Udfærdiget i Strasbourg, den 23. april 2009.

På Europa-Parlamentets vegne
H.-G. PÖTTERING
Formand

På Rådets vegne
P. NEČAS
Formand

BILAG I

KRITERIER FOR KARAKTERISERING OG VURDERING AF DET POTENTIELLE LAGRINGSKOMPLEKS OG DET OMGIVENDE OMRÅDE SOM OMHANDLET I ARTIKEL 4, STK. 3

Karakterisering og vurdering af det potentielle lagringskompleks og det omgivende område som omhandlet i artikel 4, stk. 3, finder sted i tre trin efter bedste praksis på tidspunktet for vurderingen og følgende kriterier. Et eller flere af disse kriterier kan fraviges af den kompetente myndighed, forudsat at operatøren har godtgjort, at det ikke gør karakteriseringen og vurderingen mindre egnet som grundlag for afgørelserne i medfør af artikel 4.

Trin 1: Dataindsamling

Der indsamles tilstrækkelige data til at opstille en volumetrisk og statisk tredimensional (3-D)-jordmodel af lagringslokaliteten og lagringskomplekset, herunder dækbjergarten, og det omgivende område, herunder de hydraulisk forbundne områder. Disse data skal mindst omfatte følgende iboende karakteristika ved lagringskomplekset:

- a) geologi og geofysik
- b) hydrogeologi (navnlig forekomsten af grundvand, der skal anvendes som drikkevand)
- c) reservoerberegninger (herunder volumetriske beregninger af porevolumen, der er til rådighed for CO₂-injektion, og den maksimale lagringskapacitet)
- d) geokemi (opløsningshastighed og mineraliseringshastighed)
- e) geomekanik (permeabilitet, brudtryk)
- f) seismicitet
- g) forekomst af naturlige og menneskeskabte migrationsveje, herunder brønde og borer, for udsivning og disses tilstand.

Følgende karakteristika ved kompleksets omgivelser skal dokumenteres:

- h) områder omkring lagringskomplekset, som kan påvirkes af lagring af CO₂ i lagringslokaliteten
- i) befolkningsfordelingen i området over lagringslokaliteten
- j) afstand til værdifulde naturressourcer (herunder navnlig Natura 2000-områder i medfør af Rådets direktiv 79/409/EØF af 2. april 1979 om beskyttelse af vilde fugle ⁽¹⁾ og Rådets direktiv 92/43/EØF af 21. maj 1992 om bevaring af naturtyper samt vilde dyr og planter ⁽²⁾), grundvand af drikkevandskvalitet og kulbrinter)
- k) aktiviteter omkring lagringskomplekset og mulige interaktioner med disse aktiviteter (f.eks. efterforskning efter og produktion og lagring af kulbrinter samt geotermisk udnyttelse af akviferer og anvendelse af underjordiske vandreserver)
- l) afstand til den eller de potentielle CO₂-kilder (herunder skøn over den samlede potentielle mængde CO₂, det vil være økonomisk fordelagtigt at lagre) og passende transportnet.

Trin 2: Bygning af den tredimensionale statiske geologiske model

Ved hjælp af computerbaseret reservoirsimulering og ud fra de data, der er indsamlet på trin 1, bygges en tredimensional statisk geologisk model, eller et sæt af sådanne modeller, af det påtænkte lagringskompleks, herunder dækbjergarten og de hydraulisk forbundne områder og væsker. Den eller de statiske geologiske modeller skal karakterisere komplekset med hensyn til følgende:

- a) den fysiske fældes geologiske struktur
- b) reservoires geomekaniske, geokemiske og strømningsmæssige egenskaber, de overliggende bjergarter (dækbjergart, segl, porøse og permeable lag) og de omgivende formationer

⁽¹⁾ EFT L 103 af 25.4.1979, s. 1.

⁽²⁾ EFT L 206 af 22.7.1992, s. 7.

- c) sprækkesystemets karakter og eventuel forekomst af menneskeskabte migrationsveje
- d) lagringskompleksets areal og vertikale udstrækning
- e) porevolumen (herunder porøsitetsvariationer)
- f) gas/væskefordeling i udgangspunktet
- g) andre relevante karakteristika.

Til vurdering af usikkerheden ved hvert af de parametre, der anvendes til at bygge modellen, opstilles en række scenarier for hvert parameter, og passende konfidensgrænser beregnes. Usikkerheden ved selve modellen vurderes også.

Trin 3: Karakterisering af dynamisk opførsel i forbindelse med lagringen, karakterisering af følsomhed, risikovurdering

Karakteriseringen og vurderingen skal baseres på dynamisk modellering, der omfatter forskellige tidsskridtssimuleringer af CO₂-injektion på lagringslokaliteten med anvendelse af den eller de tredimensionale statiske geologiske model/modeller i den computerbaserede simulator for lagringskomplekset, der er bygget på trin 2.

Trin 3.1: Karakterisering af dynamisk opførsel i forbindelse med lagringen

Mindst følgende faktorer tages i betragtning:

- a) mulige injektionsrater og egenskaber ved CO₂-strømme
- b) effekten af modellering af koblede processer (dvs. den måde, hvorpå flere enkelt effekter vekselvirker i simulatoren(erne))
- c) reaktive processer (dvs. den måde, hvorpå reaktioner mellem den injicerede CO₂ og de tilstedeværende mineraler integreres i modellen)
- d) den anvendte reservoirsimulator (der kan være behov for flere simuleringer til validering af visse resultater)
- e) kort- eller langtidssimuleringer (til beregning af CO₂'s skæbne og opførsel over årtier og årtusinder, herunder CO₂'s opløsningshastighed i vand).

Den dynamiske modellering skal give indsigt i:

- f) lagringsformationens tryk og temperatur som en funktion over tid af injektionsraten og den kumulative injicerede mængde
- g) CO₂'s horisontale og vertikale udbredelse over tid
- h) arten af CO₂-strømningen i reservoirret, herunder faseopførsel
- i) lagringsmekanismer og -hastigheder for CO₂ (herunder overløbspunkter og laterale og vertikale segl)
- j) sekundære indeslutningssystemer i det samlede lagringskompleks
- k) lagringskapacitet og trykgradienter i lagringslokaliteten
- l) risikoen for brud i lagringsformation(er) og dæklag
- m) risikoen for indtrængen af CO₂ i dækbjergarten
- n) risikoen for udsivning fra oplagringslokaliteten (f.eks. gennem forladte eller utilstrækkeligt forseglede borer)
- o) migrationshastigheden (i åbne reservoirer)
- p) hastighed hvormed sprækker lukkes

- q) ændringer i formationens(ernes) væskekemi og deraf følgende reaktioner (f.eks. ændringer i pH-værdien eller mineraludfældning, og anvendelse af reaktiv modellering til vurdering af virkningerne)
- r) fortrængning af formationsvæsker
- s) øget seismicitet og højde på overfladeniveau.

Trin 3.2: Karakterisering af følsomhed

Der gennemføres flere simuleringer til bestemmelse af vurderingens følsomhed over for antagelserne vedrørende bestemte parametre. Simuleringerne baseres på variationer i parametrene i den eller de statiske geologiske modeller og på ændringer i rateafhængige funktioner og antagelser i den dynamiske modellering. Væsentlige følsomheder tages i betragtning i risikovurderingen.

Trin 3.3: Risikovurdering

Risikovurderingen omfatter bl.a. følgende:

3.3.1. Karakterisering af fare

Farekarakterisering består i karakterisering af potentialet for udsivning fra lagringskomplekset, beregnet ved dynamisk modellering og karakterisering af sikkerheden som beskrevet ovenfor. Herved tages bl.a. følgende i betragtning:

- a) potentielle udsivningsveje
- b) det potentielle omfang af udsivninger fra påviste udsivningsveje (flux)
- c) kritiske parametre, der påvirker potentiel udsivning (f.eks. maksimalt reservoirtryk, maksimal injektionsrate, temperatur, følsomhed over for forskellige antagelser i den eller de statiske geologiske jordmodeller, osv.)
- d) sekundære virkninger af CO₂-lagring, herunder fortrængning af formationsvæsker og dannelse af nye stoffer som følge af CO₂-lagringen
- e) andre faktorer, som vil kunne indebære fare for menneskers sundhed eller miljøet (f.eks. fysiske strukturer, der er knyttet til projektet)

Farekarakteriseringen skal dække hele spektret af potentielle driftsvilkår med henblik på at afprøve lagringskompleksets sikkerhed.

3.3.2. Eksponeringsvurdering — baseret på det omgivende miljøes karakteristika og befolkningens fordeling og aktiviteter over lagringskomplekset og på den potentielle opførsel og skæbne for CO₂, som siver ud via de potentielle migrationsveje, der er påvist på trin 3.3.1.

3.3.3. Effektvurdering — baseret på bestemte arters, samfunds eller levesteders følsomhed over for de potentielle udsivninger, der er påvist på trin 3.3.1. Vurderingen omfatter, når det er relevant, virkningerne af eksponering for høje CO₂-koncentrationer i biosfæren (herunder jord, havsedimenter og bundvand (kvælning, hyperkapni) og lavere pH-værdier i dette miljø som følge af udsivning af CO₂). Den omfatter også vurdering af virkningerne af andre stoffer, som kan være til stede i de udsivende CO₂-strømme (eller urenheder i injektionsstrømmen eller nye stoffer dannet ved lagring af CO₂). Disse virkninger vurderes ud fra forskellige tidsmæssige og rumlige skalaer og sammenholdt med udsivninger af en række forskellige størrelsesordener.

3.3.4. Risikokarakterisering — denne skal indeholde en vurdering af lagringslokalitetens sikkerhed og integritet på kort og lang sigt, herunder en vurdering af risikoen for udsivning under de foreslåede anvendelsesbetingelser, og af de værst tænkelige miljø- og sundhedsvirkninger. Risikokarakteriseringen bygger på fare-, eksponerings- og effektvurderingen. Den skal omfatte en vurdering af de usikkerhedskilder, der er påvist i forbindelse med karakteriseringen og vurderingen af lagringslokaliteten, og så vidt muligt en beskrivelse af mulighederne for at mindske usikkerheden.

BILAG II

**KRITERIER FOR UDARBEJDELSE OG AJOURFØRING AF OVERVÅGNINGSPLANEN OMHANDLET I
ARTIKEL 13, STK. 2, OG FOR OVERVÅGNING EFTER NEDLUKNING****1. Udarbejdelse og ajourføring af overvågningsplanen**

Overvågningsplanen, jf. artikel 13, stk. 2, udarbejdes i overensstemmelse med en analyse af den risikovurdering, der er foretaget på trin 3 i bilag I, og ajourføres med henblik på opfyldelse af overvågningskravene i artikel 13, stk. 1, efter følgende kriterier:

1.1. Udarbejdelse af planen

Overvågningsplanen regulerer overvågningen af de vigtigste stadier i projektet, herunder startfasen, driftsfasen og efterbehandlingsfasen. For hver fase præciseres følgende:

- a) de parametre, der overvåges
- b) den anvendte overvågningsteknologi og begrundelse for valget heraf
- c) overvågningslokaliteter og begrundelse for stikprøvernes rumlige fordeling
- d) overvågningshyppighed og begrundelse for stikprøvernes tidsmæssige fordeling.

De parametre, der skal overvåges, udvælges med henblik på opfyldelse af formålet med overvågningen. Planen skal dog under alle omstændigheder omfatte kontinuerlig eller periodisk overvågning af følgende:

- e) flygtige emissioner af CO₂ ved injektionsanlægget
- f) volumetrisk CO₂-strømning ved injektionsbrøndene
- g) CO₂'s tryk og temperatur ved injektionsbrøndene (til bestemmelse af massestrøm)
- h) kemisk analyse af det injicerede materiale
- i) reservoirtemperatur og -tryk (til bestemmelse af CO₂-fasernes opførsel og tilstand).

Valget af overvågningsteknologi baseres på den på planlægningstidspunktet bedste tilgængelige praksis. Følgende muligheder tages i betragtning og anvendes alt efter omstændighederne:

- j) teknologier, som kan detektere forekomst, lokalisering og migrationsveje for CO₂ i undergrunden og ved overfladen
- k) teknologier, der kan tilvejebringe oplysninger om CO₂-udbredelsens tryk/volumen-opførsel og horisontale/vertikale fordeling med henblik på forbedring af den numeriske 3-D-simulering af de 3-D-geologiske modeller af lagringsformationen, der er udarbejdet i medfør af artikel 4 og bilag I
- l) teknologier, der i tilfælde af væsentlige uregelmæssigheder eller CO₂-migration fra lagringskomplekset kan dække et stort areal med henblik på indsamling af oplysninger om eventuelt tidligere udetekterede udsivningsveje i hele lagringskomplekset og i dets omgivelser.

1.2. Ajourføring af planen

Data, der indsamles i forbindelse med overvågning, sammenlignes og fortolkes. De observerede resultater sammenlignes med den opførsel, der er beregnet ved den dynamiske simulering af 3-D-tryk/volumen- og mætningsopførsel, som er gennemført i forbindelse med sikkerhedskarakteriseringen, jf. artikel 4 og bilag I, trin 3.

Er der tale om væsentlig afvigelse mellem den observerede og beregnede opførsel, recalibreres 3-D-modellen under hensyntagen til den observerede opførsel. Recalibreringen baseres på dataobservationer indhentet i forbindelse med gennemførelsen af overvågningsplanen, og der tilvejebringes om nødvendigt yderligere data for at sikre pålideligheden af de antagelser, der ligger til grund for recalibreringen.

Trin 2 og 3 i bilag I gentages med anvendelse af rekalkulerede 3-D-modeller med henblik på at opstille nye farescenerier og fluxrater og at revidere og ajourføre risikovurderingen.

Hvis der påvises nye CO₂-kilder, migrationsveje og fluxrater eller konstateres væsentlige afvigelser fra tidligere vurderinger som følge af sammenligning med historiske data og rekalkulering af modeller, ajourføres overvågningsplanen i overensstemmelse hermed.

2. **Overvågning efter nedlukning**

Overvågning efter nedlukning finder sted på grundlag af oplysninger, der er indsamlet og modelleret som led i gennemførelsen af overvågningsplanen, jf. artikel 13, stk. 2, og punkt 1.2. i dette bilag. Den tjener navnlig til at indhente oplysninger, der kræves til at træffe den i artikel 18, stk. 1, omhandlede beslutning.

AFGØRELSER OG BESLUTNINGER VEDTAGET AF EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET I HENHOLD TIL DEN FÆLLES BESLUTNINGSPROCEDURE

EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS BESLUTNING Nr. 406/2009/EF

af 23. april 2009

om medlemsstaternes indsats for at reducere deres drivhusgasemissioner med henblik på at opfylde Fællesskabets forpligtelser til at reducere drivhusgasemissionerne frem til 2020

EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION
HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske
Fællesskab, særlig artikel 175, stk. 1,

under henvisning til forslag fra Kommissionen,

under henvisning til udtalelse fra Det Europæiske Økonomiske og
Sociale Udvalg ⁽¹⁾,

efter høring af Regionsudvalget,

efter proceduren i traktatens artikel 251 ⁽²⁾, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Endemålet for De Forenede Nationers rammekonvention om klimaændringer (UNFCCC), som blev godkendt på Det Europæiske Fællesskabs vegne ved Rådets afgørelse 94/69/EF ⁽³⁾, er at opnå en stabilisering af koncentrationerne af drivhusgasser i atmosfæren på et niveau, som kan forhindre farlig antropogen indvirkning på klimasystemet.
- (2) Fællesskabets synspunkt, der senest navnlig er kommet til udtryk på Det Europæiske Råd i marts 2007, er, at den globale årsmiddeltemperatur ved jordoverfladen, hvis dette mål skal kunne nås, ikke må stige med mere end 2 °C over

det førindustrielle niveau, hvilket indebærer, at de globale drivhusgasemissioner bør reduceres til mindst 50 % under 1990-niveauerne frem til 2050. De af Fællesskabets drivhusgasemissioner, der er omfattet af denne beslutning, bør fortsat falde efter 2020 som led i Fællesskabets indsats for at bidrage til dette globale emissionsreduktionsmål. Industrielandene, herunder EU's medlemsstater, bør fortsat gå forrest ved at forpligte sig til kollektivt at reducere deres drivhusgasemissioner i størrelsesordenen 30 % frem til 2020 i forhold til 1990. De bør i den forbindelse også forpligte sig til en kollektiv reduktion af deres drivhusgasemissioner med 60-80 % senest i 2050 i forhold til 1990. Alle økonomiske sektorer bør bidrage til at nå disse emissionsreduktioner, herunder international søfart og luftfart. Luftfart bidrager til disse reduktioner ved at være medtaget i ordningen for handel med kvoter for drivhusgasemissioner i Fællesskabet (i det følgende benævnt »fællesskabsordningen«). Hvis medlemsstaterne ikke senest den 31. december 2011 har godkendt en international aftale indgået inden for rammerne af Den Internationale Søfartsorganisation (IMO) om medtagelse af emissionerne fra international søfart i reduktionsmålene, eller hvis Fællesskabet ikke inden samme dato har godkendt en sådan aftale inden for rammerne af UNFCCC, bør Kommissionen forelægge et forslag om medtagelse af emissionerne fra international søfart i Fællesskabets reduktionsforpligtelse med henblik på den foreslåede retsaks ikrafttræden senest i 2013. Et sådant forslag bør begrænse eventuelle negative følger for Fællesskabets konkurrenceevne mest muligt og samtidig tage hensyn til de potentielle miljømæssige fordele.

- (3) Endvidere tilsluttede Det Europæiske Råd sig i marts 2007 med henblik på at nå dette mål en fællesskabsmålsætning om senest i 2020 at have opnået en reduktion af drivhusgasemissionerne på 30 % i forhold til 1990 som EU's bidrag til en global og samlet aftale for tiden efter 2012 under forudsætning af, at andre industrilande forpligter sig til lignende emissionsreduktioner, og at de økonomisk mere udviklede udviklingslande forpligter sig til at yde et passende bidrag i overensstemmelse med deres ansvar og kapaciteter.

⁽¹⁾ EUT C 27 af 3.2.2009, s. 71.

⁽²⁾ Europa-Parlamentets udtalelse af 17.12.2008 (endnu ikke offentliggjort i EUT) og Rådets beslutning af 6.4.2009.

⁽³⁾ EFT L 33 af 7.2.1994, s. 11.

- (4) Det Europæiske Råd i marts 2007 understregede, at Fællesskabet har forpligtet sig til at omdanne Europa til en yderst energieffektiv økonomi med lave drivhusgasemissioner, og besluttede, at Fællesskabet — i afventning af en global og samlet aftale for perioden efter 2012 og med forbehold af Fællesskabets position i internationale forhandlinger — skal påtage sig en fast ensidig forpligtelse til en reduktion af drivhusgasemissionerne på mindst 20 % frem til 2020 i forhold til 1990.
- (5) Energieffektivitetsforbedringer er en afgørende faktor for medlemsstaternes opfyldelse af kravene i denne beslutning. I denne forbindelse bør Kommissionen nøje overvåge de fremskridt, der gøres i forhold til målsætningen om at reducere energiforbruget med 20 % senest i 2020, og foreslå supplerende foranstaltninger, hvis ikke der gøres tilstrækkelige fremskridt.
- (6) Direktiv 2003/87/EF⁽¹⁾ indfører en ordning for handel med kvoter for drivhusgasemissioner i Fællesskabet, der omfatter nærmere bestemte økonomiske sektorer. Alle økonomiske sektorer bør bidrage til på en omkostningseffektiv måde at opfylde målsætningen om at reducere drivhusgasemissionerne med 20 % senest i 2020 i forhold til 1990-niveauerne. Medlemsstaterne bør derfor gennemføre supplerende politikker og foranstaltninger for yderligere at begrænse drivhusgasemissionerne fra kilder, som ikke er omfattet af direktiv 2003/87/EF.
- (7) Hver medlemsstats indsats bør fastlægges i forhold til niveauet for de af dens drivhusgasemissioner i 2005, der er omfattet af denne beslutning, som tilpasset for at udelukke emissioner fra anlæg, der eksisterede i 2005, men som blev medtaget i fællesskabsordningen i perioden fra 2006 til 2012. De årlige emissionstildelinger for perioden fra 2013 til 2020 udtrykt i tons kuldioxidækvivalent bør fastsættes på grundlag af evaluerede og verificerede data.
- (8) Medlemsstaternes reduktionsindsats bør bygge på princippet om solidaritet mellem medlemsstaterne og behovet for en bæredygtig økonomisk vækst i Fællesskabet under hensyn til medlemsstaternes relative BNP pr. indbygger. Medlemsstater, som for indeværende har et relativt lavt BNP pr. indbygger og dermed høje forventninger til væksten i BNP, bør have lov til at øge deres drivhusgasemissioner i forhold til 2005, men bør begrænse denne vækst i drivhusgasemissionerne som bidrag til Fællesskabets ensidige reduktionsforpligtelse. Medlemsstater, som for indeværende har et relativt højt BNP pr. indbygger, bør reducere deres drivhusgasemissioner i forhold til 2005.
- (9) For derudover at sikre en ligelig fordeling mellem medlemsstaterne af indsatsen for at bidrage til gennemførelse af Fællesskabets ensidige reduktionsforpligtelse bør ingen medlemsstat pålægges at reducere sine drivhusgasemissioner frem til 2020 med mere end 20 % under 2005-niveauerne eller have tilladelse til at øge sine drivhusgasemissioner frem til 2020 med mere end 20 % over 2005-niveauerne. Reduktionerne af drivhusgasemissionerne bør finde sted mellem 2013 og 2020. Hver medlemsstat bør have mulighed for fra det følgende år at overføre en mængde svarende til op til 5 % af den årlige emissionstildeling. Hvis en medlemsstats emissioner ligger under denne årlige emissionstildeling, bør en medlemsstat have mulighed for at overføre sine overskydende emissionsreduktioner til det efterfølgende år.
- (10) Som et middel til at udligne forskellene i udgifterne til reduktion af emissioner i de enkelte medlemsstater ved at give mulighed for større geografisk fleksibilitet og for parallelt hermed at styrke den samlede omkostningseffektivitet af Fællesskabets samlede forpligtelse bør medlemsstaterne kunne overføre en del af deres årlige emissionstildeling til andre medlemsstater. Gennemsigtheden af disse overførsler bør sikres gennem indberetninger til Kommissionen og registrering af hver enkelt overførsel i begge de involverede medlemsstaters registre. Sådanne overførsler kan foretages på gensidigt acceptabel vis, herunder gennem auktionering, anvendelse af mellemhandlere, der operer via agenturer, eller ved hjælp af bilaterale ordninger.
- (11) Der bør foretages betydelige drivhusgasemissionsreduktioner inden for EU. Anvendelsen af kreditter fra projektaktiviteter bør begrænses til blot at udgøre et supplement til nationale foranstaltninger. EU vil fortsat arbejde for en stadig forbedring af mekanismen for bæredygtig udvikling (CDM) og vil søge at få gennemført forbedringer ved hjælp af hensigtsmæssige internationale processer. Det er vigtigt, at kreditter fra projektaktiviteter, der anvendes af medlemsstater, repræsenterer reelle, verificerbare, supplerende og permanente emissionsreduktioner og har klare fordele for en bæredygtig udvikling og ingen væsentlige negative miljømæssige eller sociale konsekvenser. Medlemsstaterne bør også meddele, hvilke kvalitative kriterier de anvender i forbindelse med anvendelse af sådanne kreditter.
- (12) For at give medlemsstaterne fleksibilitet med hensyn til gennemførelsen af deres forpligtelser, fremme en bæredygtig udvikling i tredjelande og især i udviklingslande og skabe sikkerhed for investorer bør Fællesskabet fortsat anerkende en nærmere fastsat mængde kreditter fra projekter til reduktion af drivhusgasemissioner i tredjelande forud for indgåelsen af en fremtidig international aftale om klimaændringer (i det følgende benævnt »den internationale klimaafale«). Medlemsstaterne bør sikre, at deres politikker for køb af disse kreditter fremmer en rimelig geografisk fordeling af projekter, navnlig ved at forhøje andelen af certificerede emissionsreduktioner (CER), der købes i de mindst udviklede lande (LDC) og i små udviklingsøstater (SIDS), og letter mulighederne for at nå frem til en international klimaafale.

(1) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/87/EF af 13. oktober 2003 om en ordning for handel med kvoter for drivhusgasemissioner i Fællesskabet (EUT L 275 af 25.10.2003, s. 32).

- (13) Medlemsstaterne bør derfor kunne anvende kreditter fra reduktion af drivhusgasemissioner, som er udstedt for reduktioner, der er foretaget i perioden fra 2008 til 2012, og som stammer fra projekttyper, der opfylder kriterierne for anvendelse i fællesskabsordningen i denne periode. Medlemsstaterne bør også kunne anvende kreditter fra reduktion af drivhusgasemissioner for reduktioner, der er foretaget efter perioden fra 2008 til 2012, som stammer fra projekter, der er registreret i perioden fra 2008 til 2012, og som stammer fra projekttyper, der opfylder kriterierne for anvendelse i fællesskabsordningen i denne periode.
- (14) Der er gennemført meget få CDM-projekter i LDC. Da Fællesskabet støtter en ligelig fordeling af CDM-projekter, bl.a. via Kommissionens globale klimaalliance, som fastlagt i Kommissionens meddelelse af 18. september 2007 »En global klimaalliance mellem EU og de fattige udviklingslande, der er mest udsatte som følge af klimaændringen«, bør der skabes sikkerhed for, at kreditter godkendes fra projekter, som påbegyndes efter perioden fra 2008 til 2012 i LDC, for projekttyper, der opfylder kriterierne for anvendelse i fællesskabsordningen i perioden fra 2008 til 2012. Denne godkendelse bør fortsat finde sted indtil 2020, eller indtil der er indgået en relevant aftale med Fællesskabet, idet den først indtrufne af de to begivenheder lægges til grund.
- (15) Med henblik på at skabe yderligere fleksibilitet for medlemsstaterne og fremme en bæredygtig udvikling i udviklingslandene bør medlemsstaterne kunne anvende yderligere kreditter fra projekter som følge af aftaler, Fællesskabet indgår med tredjelande. Uden en international klimaafnate, som fastlægger den tildelte mængde for industrilande, kan projekter for fælles gennemførelse (JI) ikke videreføres efter 2012. Kreditter fra reduktion af drivhusgasemissioner, der stammer fra sådanne projekter, bør dog fortsat anerkendes i kraft af aftaler med tredjelande.
- (16) Det, at medlemsstaterne fortsat kan anvende CDM-kreditter, er af stor betydning for at bidrage til at sikre et marked for disse kreditter efter 2012. For at bidrage til at sikre dette marked og for at sikre yderligere reduktioner af drivhusgasemissioner i Fællesskabet og dermed fremme gennemførelsen af Fællesskabets målsætninger om vedvarende energi, energieffektivitet, energiforsyningssikkerhed, innovation og konkurrenceevne foreslås det at lade medlemsstaterne anvende kreditter fra projekter til reduktion af drivhusgasemissioner i tredjelande hvert år op til en mængde, der repræsenterer 3 % af hver medlemsstats drivhusgasemissioner, som ikke var omfattet af direktiv 2003/87/EF i 2005, eller i andre medlemsstater, indtil en international klimaafnate er indgået. Medlemsstater bør kunne overføre den ikke anvendte del af denne mængde til andre medlemsstater. Visse medlemsstater med et negativt loft, eller et positivt loft på højst 5 %, som fastsat i denne beslutning bør ud over de ovenfor omhandlede kreditter have tilladelse til hvert år at anvende yderligere kreditter op til en mængde, der repræsenterer 1 % af deres verificerede emissioner i 2005 fra projekter i LDC og i SIDS, forudsat at de overholder en af de fire betingelser i denne beslutning.
- (17) Denne beslutning bør ikke berøre mere ambitiøse nationale målsætninger. Begrænser medlemsstaterne de af deres drivhusgasemissioner, der er omfattet af denne beslutning, ud over deres forpligtelser i medfør af denne beslutning med henblik på at opfylde en mere ambitiøs målsætning, bør denne beslutnings begrænsning af anvendelsen af kreditter fra reduktion af drivhusgasemissioner ikke finde anvendelse på de yderligere emissionsreduktioner med henblik på at nå det nationale mål.
- (18) For at øge omkostningseffektiviteten i forbindelse med opfyldelsen af nationale målsætninger, navnlig for medlemsstater med ambitiøse målsætninger, kan medlemsstaterne anvende kreditter fra projekter på fællesskabsplan som defineret i artikel 24a i direktiv 2003/87/EF.
- (19) Når der er indgået en international klimaafnate, bør medlemsstaterne kun anvende kreditter for reduktion af emissioner fra lande, som har ratificeret denne afnate, efter en fælles fremgangsmåde.
- (20) Den omstændighed, at visse bestemmelser i denne beslutning henviser til Fællesskabets godkendelse af en international klimaafnate, er ikke til hinder for, at medlemsstaterne også kan indgå denne afnate.
- (21) Efter godkendelsen af en international klimaafnate for perioden efter 2012 og som fastsat i denne afnate bør Fællesskabet og dets medlemsstater deltage i finansieringen af målbare, rapporterbare, verificerbare og nationalt relevante foranstaltninger til begrænsning af drivhusgasemissionerne, som er forenelige med målsætningen om, at den globale årsmiddeltemperatur ved jordoverfladen ikke må stige med mere end 2 °C over det førindustrielle niveau, i udviklingslande, der har ratificeret afnaten.
- (22) Efter godkendelsen af en international klimaafnate for perioden efter 2012 og som fastsat i denne afnate bør Fællesskabet og dets medlemsstater deltage i finansieringen af bistand til udviklingslande, der har ratificeret afnaten, navnlig til de befolkningsgrupper og de lande, der er mest sårbare over for klimaændringer, for at hjælpe dem med at gennemføre deres tilpasnings- og risikoreduktionsstrategier.

- (23) I tilfælde af, at Fællesskabet ikke senest den 31. december 2010 har godkendt en international klimaaf tale, bør Kommissionen forelægge et forslag om i Fællesskabets reduktionsforpligtelse at medtage emissioner og optag i tilknytning til arealanvendelse, ændret arealanvendelse og skovbrug i overensstemmelse med harmoniserede regler, der bygger på arbejde udført inden for rammerne af UNFCCC, og som sikrer varighed og miljømæssig integritet for så vidt angår bidraget fra arealanvendelse, ændret arealanvendelse og skovbrug samt nøje overvågning og bogføring med henblik på et sådant forslags ikrafttræden fra 2013. Kommissionen bør vurdere, om fordelingen af de enkelte medlemsstaters indsats bør justeres i overensstemmelse hermed.
- (24) Fremskridt med hensyn til at gennemføre forpligtelserne i medfør af denne beslutning bør evalueres årligt ud fra rapporter, som forelægges i medfør af Europa-Parlamentets og Rådets beslutning nr. 280/2004/EF af 11. februar 2004 om en mekanisme til overvågning af emissioner af drivhusgasser i Fællesskabet og til gennemførelse af Kyotoprotokollen ⁽¹⁾. Hver andet år bør der foretages en vurdering af de forventede fremskridt, og i 2016 bør der foretages en fuldstændig evaluering af gennemførelsen af denne beslutning.
- (25) Tilpasninger af anvendelsesområdet for direktiv 2003/87/EF bør modsvares af en lignende tilpasning af den maksimale mængde drivhusgasemissioner, der er omfattet af denne beslutning.
- (26) Når Fællesskabet godkender en international klimaaf tale, bør medlemsstaternes loft for emissioner tilpasses med henblik på at opfylde Fællesskabets forpligtelse til at reducere drivhusgasemissionerne ifølge denne aftale under hensyn til princippet om solidaritet mellem medlemsstaterne og behovet for en bæredygtig økonomisk vækst i hele Fællesskabet. Mængden af kreditter fra projekter til reduktion af drivhusgasemissioner i tredjelande, som hver medlemsstat kan anvende, bør øges med op til halvdelen af den yderligere reduktionsindsats, der er omfattet af denne beslutning.
- (27) De registre, der er oprettet i medfør af beslutning nr. 280/2004/EF, og den centrale administrator, som er udpeget i medfør af direktiv 2003/87/EF, bør benyttes for at sikre en korrekt behandling og bogføring af alle transaktioner i forbindelse med gennemførelsen af denne beslutning.
- (28) Da Fællesskabets reduktionsforpligtelse medfører opgaver ikke alene for medlemsstaternes centrale regeringer, men også deres lokale og regionale myndigheder og andre lokale og regionale repræsenterende fora og organisationer, bør medlemsstaterne sikre samarbejdet mellem deres centrale og lokale myndigheder på forskellige niveauer.
- (29) Foruden de enkelte medlemsstater, centrale regeringer og lokale og regionale organisationer og myndigheder bør markedsaktørerne — sammen med den enkelte husstand og den enkelte forbruger — involveres i at bidrage til opfyldelsen af Fællesskabets reduktionsforpligtelse, uanset hvilket niveau for drivhusgasemissioner de kan tilskrives.
- (30) Medlemsstaterne bør sikre finansiering til anvendelsen af nye, innovative teknologier for at sætte industrien i stand til at skabe nye job og dermed øge konkurrenceevnen og gøre det lettere at nå Lissabonstrategiens mål.
- (31) Da forøgelse af elektricitetsproduktionen fra vedvarende energikilder er af særlig stor betydning for reduktionen af drivhusgasemissionerne, bør medlemsstaterne forsøge at opnå dette inden for rammerne af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/28/EF af 23. april 2009 om fremme af anvendelsen af vedvarende energikilder ⁽²⁾.
- (32) De nødvendige foranstaltninger til gennemførelse af denne beslutning bør vedtages i overensstemmelse med Rådets afgørelse 1999/468/EF af 28. juni 1999 om fastsættelse af de nærmere vilkår for udøvelsen af de gennemførelsesbeføjelser, der tillægges Kommissionen ⁽³⁾.
- (33) Kommissionen bør navnlig tillægges beføjelse til at fastsætte de årlige emissionstildelinger for perioden fra 2013 til 2020 udtrykt i tons kuldioxidækvivalenter, angive reglerne for at lette medlemsstaternes overførsler af dele af deres emissionstildelinger og øge gennemsigtigheden i disse overførsler samt træffe foranstaltninger med henblik på gennemførelse af bestemmelserne vedrørende registre og den centrale administrator. Da der er tale om generelle foranstaltninger, der har til formål at ændre ikke-væsentlige bestemmelser i denne beslutning ved at supplere den med nye ikke-væsentlige bestemmelser, skal foranstaltningerne vedtages efter forskriftsproceduren med kontrol i artikel 5a i afgørelse 1999/468/EF.
- (34) Målene for denne beslutning kan ikke i tilstrækkelig grad opfyldes af medlemsstaterne og kan derfor på grund af beslutningens omfang og virkninger bedre nås på fællesskabsplan; Fællesskabet kan derfor træffe foranstaltninger i overensstemmelse med subsidiaritetsprincippet, jf. traktatens artikel 5. I overensstemmelse med proportionalitetsprincippet, jf. nævnte artikel, går denne beslutning ikke ud over, hvad der er nødvendigt for at nå disse mål —

⁽¹⁾ EUT L 49 af 19.2.2004, s. 1.

⁽²⁾ Se side 16 i denne EUT.

⁽³⁾ EFT L 184 af 17.7.1999, s. 23.

VEDTAGET FØLGENDE BESLUTNING:

Artikel 1

Genstand

Denne beslutning fastsætter medlemsstaternes mindstebidrag til opfyldelse af Fællesskabets forpligtelse til at reducere sine drivhusgasemissioner for perioden fra 2013 til 2020 for så vidt angår drivhusgasemissioner, der er omfattet af denne beslutning, og regler for opnåelse af disse bidrag og for evalueringen heraf.

Denne beslutning fastsætter ligeledes bestemmelser vedrørende vurdering og opfyldelse af en fællesskabsreduktionsforpligtelse ud over 20 %, som skal finde anvendelse efter Fællesskabets godkendelse af en international klimaaftale om større drivhusgasemissionsreduktioner end dem, der kræves i henhold til artikel 3, som afspejlet i den reduktionsforpligtelse på 30 %, som Det Europæiske Råd tilsluttede sig i marts 2007.

Artikel 2

Definitioner

I denne beslutning forstås ved:

- 1) »drivhusgasemissioner«: emissioner af kuldioxid (CO₂), metan (CH₄), nitrogenoxid (N₂O), hydrofluorcarboner (HFC), perfluorcarboner (PFC) og svovlhexafluorid (SF₆) fra kategorierne i bilag I, udtrykt i tons kuldioxidækvivalenter, som fastlagt i medfør af beslutning nr. 280/2004/EF, bortset fra drivhusgasemissioner, der er omfattet af direktiv 2003/87/EF
- 2) »årlig emissionstildeling«: de maksimale årlige tilladte drivhusgasemissioner for perioden fra 2013 til 2020 som fastsat i artikel 3, stk. 2.

Artikel 3

Emissionsniveauer for perioden fra 2013 til 2020

1. Hver medlemsstat begrænser frem til 2020 sine drivhusgasemissioner med mindst den procentsats, som ud fra medlemsstatens emissioner i 2005 er fastsat for den pågældende medlemsstat i bilag II.

2. Hver medlemsstat med et negativt loft i henhold til bilag II sikrer, bl.a. ved at gøre brug af den fleksibilitet, som følger af denne beslutning, at dens drivhusgasemissioner i 2013 ikke overstiger dens gennemsnitlige årlige drivhusgasemissioner i 2008, 2009 og 2010, således som de er rapporteret og verificeret i medfør af direktiv 2003/87/EF og beslutning nr. 280/2004/EF, jf. dog stk. 3, 4 og 5 i denne artikel og artikel 5.

Hver medlemsstat med et positivt loft i henhold til bilag II sikrer, bl.a. ved at gøre brug af den fleksibilitet, som følger af denne beslutning, at dens drivhusgasemissioner i 2013 ikke overstiger et niveau, som er defineret ved et lineært forløb, der begynder i 2009 ved den pågældende medlemsstats gennemsnitlige årlige drivhusgasemissioner i 2008, 2009 og 2010, således som de er rapporteret og verificeret i medfør af direktiv 2003/87/EF og beslutning nr. 280/2004/EF, og slutter i 2020 ved loftet for denne medlemsstat som anført i bilag II, jf. dog stk. 3, 4 og 5 i denne artikel og artikel 5.

Hver medlemsstat begrænser, bl.a. ved at gøre brug af den fleksibilitet, som følger af denne beslutning, hvert år sine drivhusgasemissioner lineært for at sikre, at emissionerne ikke overstiger dens loft i 2020 som anført i bilag II, jf. dog stk. 3, 4 og 5 i denne artikel og artikel 5.

Når de relevante evaluerede og verificerede emissionsdata foreligger, vedtages der inden for en frist på seks måneder foranstaltninger med henblik på fastsættelse af de årlige emissionstildelinger for perioden fra 2013 til 2020 udtrykt i tons kuldioxidækvivalent.

Disse foranstaltninger, der har til formål at ændre ikke-væsentlige bestemmelser i denne beslutning ved at supplere den, vedtages efter forskriftsproceduren med kontrol i artikel 13, stk. 2.

3. I perioden fra 2013 til 2019 kan en medlemsstat fra det følgende år overføre en mængde på op til 5 % af sin årlige emissionstildeling. Ligger en medlemsstats drivhusgasemissioner under dens årlige emissionstildeling, idet der tages hensyn til brugen af fleksibilitet i medfør af dette stykke og stk. 4 og 5, kan den overføre den del af sin årlige emissionstildeling i et givet år, der overstiger dens drivhusgasemissioner i dette år, til de efterfølgende år indtil 2020.

En medlemsstat kan anmode om at få overført en større mængde end 5 % i 2013 og 2014 i tilfælde af ekstreme meteorologiske forhold, der har medført væsentligt højere drivhusgasemissioner i disse år i forhold til år med normale vejrforhold. Med henblik herpå forelægger medlemsstaterne Kommissionen en rapport, der begrundes denne anmodning. Senest tre måneder efter afgør Kommissionen, om der kan gives tilladelse til overførsel af en større mængde.

4. En medlemsstat kan overføre op til 5 % af sin årlige emissionstildeling i et givet år til andre medlemsstater. Modtagermedlemsstaten kan anvende den pågældende mængde til opfyldelse af sin forpligtelse i henhold til denne artikel for det pågældende år eller ethvert efterfølgende år indtil 2020. En medlemsstat kan ikke overføre en del af sin årlige emissionstildeling, hvis den pågældende medlemsstat på overførselstidspunktet ikke opfylder kravene i denne beslutning.

5. En medlemsstat kan overføre den del af sin årlige emissions-tildeling, der overstiger dens drivhusgasemissioner i dette år under hensyntagen til brugen af fleksibilitet i medfør af stk. 3 og 4, til andre medlemsstater. Modtagermedlemsstaten kan anvende den pågældende mængde til opfyldelse af sine forpligtelser i henhold til denne artikel for det samme år eller ethvert efterfølgende år indtil 2020. En medlemsstat kan ikke overføre en del af sin årlige emissionstildeling, hvis den på overførelstidspunktet ikke opfylder kravene i denne beslutning.

6. For at lette de i stk. 4 og 5 omhandlede overførsler og gøre dem mere gennemsigtige vedtages der foranstaltninger med angivelse af de regler, der skal følges for sådanne overførsler.

Disse foranstaltninger, der har til formål at ændre ikke-væsentlige bestemmelser i denne beslutning ved at supplere den, vedtages efter forskriftsproceduren med kontrol i artikel 13, stk. 2.

Artikel 4

Energieffektivitet

1. Senest i 2012 vurderer Kommissionen og aflægger rapport om de fremskridt, Fællesskabet og dets medlemsstater har gjort hen imod målsætningen om at reducere energiforbruget med 20 % senest i 2020 i forhold til fremskrivningen for 2020, sådan som det er fastsat i den handlingsplan for energieffektivitet, der er omhandlet i Kommissionens meddelelse af 19. oktober 2006.

2. Om nødvendigt og navnlig med henblik på at bistå medlemsstaterne med at bidrage til opfyldelsen af Fællesskabets forpligtelser til at reducere drivhusgasemissionerne forelægger Kommissionen senest den 31. december 2012 forslag til mere gennemgribende eller nye foranstaltninger til fremskyndelse af energieffektivitetsforbedringer.

Artikel 5

Anvendelse af kreditter fra projektaktiviteter

1. Medlemsstaterne kan anvende følgende kreditter fra reduktion af drivhusgasemissioner med henblik på opfyldelse af deres forpligtelser i henhold til artikel 3:

- certificerede emissionsreduktioner (CER) og emissionsreduktionsenheder (ERU), som omhandlet i direktiv 2003/87/EF, der er udstedt for emissionsreduktioner indtil den 31. december 2012 og opfylder kriterierne for anvendelse i fællesskabsordningen for perioden fra 2008 til 2012
- CER og ERU, der er udstedt for emissionsreduktioner fra den 1. januar 2013 fra projekter, som er registreret inden 2013 og opfylder kriterierne for anvendelse i fællesskabsordningen for perioden fra 2008 til 2012
- CER, der er udstedt for emissionsreduktioner fra projekter i LDC, som opfylder kriterierne for anvendelse i fællesskabsordningen for perioden fra 2008 til 2012, indtil disse lande har ratificeret en aftale med Fællesskabet om spørgsmålet eller indtil 2020, idet den først indtrufne af de to begivenheder lægges til grund

d) midlertidige CER (tCER) eller langfristede CER (lCER) fra skovrejsnings- og skovgenplantningsprojekter, forudsat at medlemsstaterne, hvor de har anvendt tCER eller lCER til opfyldelse af deres forpligtelser i medfør af Rådets beslutning 2002/358/EF⁽¹⁾ for perioden fra 2008 til 2012, forpligter sig til løbende at erstatte disse kreditter med tCER, lCER eller andre enheder, der er gyldige i henhold til Kyotoprotokollen, inden udløbsdatoen for de pågældende tCER eller lCER, og også forpligter sig til løbende at erstatte tCER eller lCER anvendt i henhold til denne beslutning med tCER, lCER eller andre enheder, der kan anvendes til opfyldelse af disse forpligtelser inden udløbsdatoen for de pågældende tCER eller lCER. Hvor der finder erstatninger sted under anvendelse af tCER eller lCER, erstatter medlemsstaterne også løbende disse tCER eller lCER inden deres udløbsdato, indtil de er erstattet med enheder med ubegrænset gyldighed.

Medlemsstaterne bør sikre, at deres politikker for køb af disse kreditter fremmer en rimelig geografisk fordeling af projekter og mulighederne for at nå frem til en international klimaaftale.

2. Er forhandlingerne om en international klimaaftale ikke afsluttet den 31. december 2009, kan medlemsstaterne med henblik på opfyldelsen af deres forpligtelser i henhold til artikel 3 sammenholdt med stk. 1 anvende yderligere kreditter fra reduktion af drivhusgasemissioner fra projekter eller andre emissionsreducerende aktiviteter i overensstemmelse med de aftaler, der er omhandlet i artikel 11a, stk. 5, i direktiv 2003/87/EF.

3. Såfremt der er indgået en international klimaaftale som omhandlet i artikel 1, kan medlemsstaterne fra den 1. januar 2013 kun anvende kreditter fra projekter i tredjelande, som har ratificeret denne aftale.

4. Hver medlemsstats årlige anvendelse af kreditter i henhold til stk. 1, 2 og 3 må ikke overstige en mængde svarende til 3 % af den pågældende medlemsstats drivhusgasemissioner i 2005 plus enhver mængde, der overføres i overensstemmelse med stk. 6.

5. Medlemsstater opført i bilag III med et negativt loft, eller et positivt loft på højst 5 %, jf. bilag II, bør ud over de kreditter, der anvendes i medfør af stk. 4, have tilladelse til hvert år at anvende yderligere kreditter op til en mængde, der svarer til 1 % af deres verificerede emissioner i 2005 fra projekter i LDC og SIDS, forudsat at de overholder en af følgende fire betingelser:

- de direkte omkostninger til den samlede pakke overstiger 0,70 % af BNP i henhold til den konsekvensanalyse fra Kommissionen, som ledsager pakken af foranstaltninger til gennemførelse af EU's mål vedrørende klimaændringer og vedvarende energi for 2020

⁽¹⁾ Rådets beslutning 2002/358/EF af 25. april 2002 om godkendelse på Det Europæiske Fællesskabs vegne af Kyotoprotokollen til De Forenede Nationers rammekonvention om klimaændringer og om den fælles opfyldelse af forpligtelserne i forbindelse hermed (EFT L 130 af 15.5.2002, s. 1).

- b) forøgelsen mellem det mål, der reelt er vedtaget for den pågældende medlemsstat, og den beregnede omkostningseffektivitet i henhold til den konsekvensanalyse fra Kommissionen, der er omhandlet i litra a), udgør mindst 0,1 % af BNP
- c) transportrelaterede emissioner udgør mere end 50 % af de samlede emissioner, der er omfattet af denne beslutning, for den pågældende medlemsstat, eller
- d) den pågældende medlemsstat har en målsætning for vedvarende energi for 2020 på mere end de 30 %, der er fastsat i direktiv 2009/28/EF.
6. Hvert år må en medlemsstat overføre den ikke anvendte del af sin årlige mængde svarende til 3 % som fastlagt i stk. 4 til en anden medlemsstat. Når en medlemsstats årlige anvendelse af kreditter ikke op på mængden i stk. 4, kan medlemsstaten overføre den ikke anvendte del af denne mængde til efterfølgende år.
7. Medlemsstaterne kan desuden anvende kreditter fra projekter på fællesskabsplan, der er udstedt i overensstemmelse med artikel 24a i direktiv 2003/87/EF, til at opfylde deres forpligtelser til reduktion af emissioner uden nogen kvantitativ begrænsning.

Artikel 6

Rapportering, evaluering af fremskridt, ændringer og revision

1. Medlemsstaterne medtager følgende i deres rapporter, som forelægges i henhold til artikel 3 i beslutning nr. 280/2004/EF:
- a) deres årlige drivhusgasemissioner som følge af gennemførelsen af artikel 3
- b) anvendelsen, den geografiske fordeling og typerne af kreditter, der er anvendt i overensstemmelse med artikel 5, samt de kvalitative kriterier, der er anvendt på disse
- c) forventede fremskridt med hensyn til opfyldelsen af deres forpligtelser i henhold til denne beslutning, herunder oplysninger om nationale politikker og foranstaltninger og nationale fremskrivninger
- d) oplysninger om planlagte supplerende nationale politikker og foranstaltninger, der har til formål at begrænse drivhusgasemissioner ud over deres forpligtelser i henhold til denne beslutning, og med henblik på gennemførelse af en international klimaaftale, jf. artikel 8.
2. Anvender en medlemsstat kreditter fra projekttyper, som ikke kan anvendes af driftsledere i fællesskabsordningen, forelægger den en detaljeret begrundelse herfor.
3. Kommissionen evaluerer i sin rapport, der forelægges i henhold til artikel 5, stk. 1 og 2, i beslutning nr. 280/2004/EF, om medlemsstaternes fremskridt er tilstrækkelige til, at de kan opfylde deres forpligtelser i henhold til denne beslutning.

Ved evalueringen tages der hensyn til fremskridt i Fællesskabets politikker og foranstaltninger og oplysninger fra medlemsstaterne i overensstemmelse med artikel 3 og artikel 5 i beslutning nr. 280/2004/EF.

Hvert andet år, idet der begyndes med de drivhusgasemissioner, som rapporteres for 2013, omfatter denne evaluering endvidere Fællesskabets forventede fremskridt med hensyn til opfyldelsen af dets reduktionsforpligtelse og medlemsstaternes forpligtelser i henhold til denne beslutning.

4. I den i stk. 3 omhandlede rapport evaluerer Kommissionen den overordnede gennemførelse af denne beslutning, herunder anvendelsen og kvaliteten af CDM-kreditter og behovet for yderligere fælles og samordnede politikker og foranstaltninger på fællesskabsplan i de sektorer, der er omfattet af denne beslutning, for at bistå medlemsstaterne med at opfylde deres forpligtelser i henhold til denne beslutning og fremsætter om fornødent forslag.

5. Som led i gennemførelsen af denne beslutning fremsætter Kommissionen om fornødent forslag om ændring af beslutning nr. 280/2004/EF og vedtager ændringer til Kommissionens beslutning 2005/166/EF⁽¹⁾ med henblik på anvendelse af ændringsretsakterne fra den 1. januar 2013 og med det formål især at sikre:

- a) hurtigere, effektiv, gennemsigtig og omkostningseffektiv overvågning, rapportering og verifikation af drivhusgasemissioner
- b) udviklingen af nationale fremskrivninger for drivhusgasemissioner efter 2020.

Artikel 7

Korrigerende foranstaltninger

1. Overstiger en medlemsstats drivhusgasemissioner den årlige emissionstildeling, der er fastsat i henhold til artikel 3, stk. 2, under hensyntagen til den anvendte fleksibilitet, jf. artikel 3 og 5, finder følgende foranstaltninger anvendelse:
- a) fratrækning fra medlemsstatens emissionstildeling for det følgende år af en mængde svarende til mængden i tons kuldioxidækvivalent af disse emissionsoverskridelser ganget med en reduktionsfaktor på 1,08
- b) udvikling af en korrigerende handlingsplan i overensstemmelse med denne artikels stk. 2, og
- c) midlertidig udsættelse af retten til at overføre en del af medlemsstatens emissionstildeling og JI/CDM-rettigheder til en anden medlemsstat, indtil medlemsstaten overholder artikel 3, stk. 2.

⁽¹⁾ Kommissionens beslutning 2005/166/EF af 10. februar 2005 om gennemførelsesbestemmelser til Europa-Parlamentets og Rådets beslutning nr. 280/2004/EF om en mekanisme til overvågning af emissioner af drivhusgasser i Fællesskabet og til gennemførelse af Kyotoprotokollen (EUT L 55 af 1.3.2005, s. 57).

2. En medlemsstat, der er omfattet af stk. 1, skal inden for en frist på tre måneder forelægge Kommissionen en vurdering og en korrigerende handlingsplan, som indeholder:

- a) foranstaltninger, som medlemsstaten vil gennemføre for at opfylde sine specifikke forpligtelser i henhold til artikel 3, stk. 2, med særlig vægt på nationale politikker og foranstaltninger og gennemførelse af Fællesskabets foranstaltninger
- b) en tidsplan for gennemførelsen af denne handlingsplan, som muliggør en evaluering af de årlige fremskridt med gennemførelsen.

Kommissionen kan afgive en udtalelse om den pågældende medlemsstats korrigerende handlingsplan.

Inden den afgiver denne udtalelse, kan Kommissionen forelægge den korrigerende handlingsplan for det Udvalg for Klimaændringer, der er omhandlet i artikel 13, stk. 1, som kan fremsætte kommentarer til den.

Artikel 8

Tilpasninger, som finder anvendelse efter Fællesskabets godkendelse af en international klimaaftale

1. Senest tre måneder efter at Fællesskabet har undertegnet en international klimaaftale, ifølge hvilken drivhusgasemissionerne senest i 2020 skal reduceres med mere end 20 % i forhold til 1990-niveauerne, som afspejlet i den reduktionsforpligtelse på 30 %, som Det Europæiske Råd tilsluttede sig i marts 2007, forelægger Kommissionen en rapport, hvori den navnlig behandler følgende elementer:

- a) arten af de foranstaltninger, der opnås enighed om i forbindelse med de internationale forhandlinger, samt andre udviklede landes forpligtelser til at foretage emissionsreduktioner på niveau med Fællesskabets, og de forpligtelser, som de økonomisk mere avancerede udviklingslande påtager sig for at yde et rimeligt bidrag i forhold til deres ansvar og respektive kapaciteter
- b) konsekvenserne af den internationale klimaaftale og dermed de valg, der skal foretages på fællesskabsplan, for at der kan arbejdes hen imod målsætningen om en reduktion på 30 % på en afbalanceret, gennemsigtig og retfærdig måde under hensyntagen til det arbejde, der er udført under Kyotoprotokollens første forpligtelsesperiode
- c) konkurrenceevnen for Fællesskabets fremstillingsvirksomheder og risikoen for »carbon leakage« i den forbindelse
- d) den internationale klimaaftales indvirkning på andre økonomiske sektorer i Fællesskabet
- e) indvirkningen på Fællesskabets landbrugssektor, herunder risikoen for carbon leakage

- f) passende midler til medtagelse af emissioner og optag i tilknytning til arealanvendelse, ændret arealanvendelse og skovbrug i Fællesskabet
- g) skovrejsning, skovgenplantning og afværgelse af skovrydning og -ødelæggelse i tredjelande, såfremt der etableres en internationalt anerkendt ordning i forbindelse hermed
- h) behovet for yderligere fællesskabspolitikker og foranstaltninger under hensyntagen til Fællesskabets og medlemsstaternes forpligtelser til at reducere drivhusgasemissionerne.

2. På grundlag den rapport, der er omhandlet i stk. 1, forelægger Kommissionen om nødvendigt Europa-Parlamentet og Rådet et forslag til retsakt om ændring af denne beslutning, jf. stk. 1, med henblik på ændringsretsaktens ikrafttræden ved Fællesskabets godkendelse af den internationale aftale om klimaændringer og med henblik på opfyldelsen af de forpligtelser til at reducere drivhusgasemissionerne, der følger af aftalen.

Forslaget skal tage udgangspunkt i principperne om gennemsigtighed, økonomisk effektivitet og omkostningseffektivitet og i en retfærdig og solidarisk fordeling af indsatsen mellem medlemsstaterne.

3. Forslaget skal i givet fald gøre det muligt for medlemsstaterne, ud over de i denne beslutning omhandlede kreditter, at anvende CER'er, ERU'er og andre godkendte kreditter fra projekter i tredjelande, som har ratificeret den internationale klimaaftale.

4. Endvidere skal forslaget, alt efter omstændighederne, indeholde bestemmelser om, at medlemsstaterne kan anvende den ikke anvendte del af den yderligere anvendelige mængde, jf. stk. 3, i de efterfølgende år eller overføre den ikke anvendte del af mængden til en anden medlemsstat.

5. Forslaget skal endvidere, alt efter omstændighederne, indeholde de yderligere bestemmelser, der måtte være nødvendige for at bidrage til opnåelsen af de obligatoriske reduktioner i henhold til stk. 1 på en gennemsigtig, afbalanceret og retfærdig måde og navnlig de gennemførelsesforanstaltninger, som giver medlemsstaterne adgang til efter behov at anvende supplerende projektkredittyper eller andre mekanismer, der indføres som led i den internationale klimaaftale.

6. På grundlag af de regler, som der opnås enighed om i forbindelse med en international klimaaftale, fremsætter Kommissionen forslag om, at Fællesskabets reduktionsforpligtelse, alt efter omstændighederne, kommer til at omfatte emissioner og optag i tilknytning til arealanvendelse, ændret arealanvendelse og skovbrug i henhold til harmoniserede regler, der sikrer varighed og miljømæssig integritet for så vidt angår bidraget fra arealanvendelse, ændret arealanvendelse og skovbrug samt nøje overvågning og bogføring. Kommissionen vurderer, hvorvidt fordelingen af de enkelte medlemsstaters indsats bør justeres i overensstemmelse hermed.

7. Forslaget skal indeholde passende overgangsforanstaltninger og suspenderende foranstaltninger i afventning af den internationale klimaaftales ikrafttræden.

Artikel 9

Proceduren for arealanvendelse, ændret arealanvendelse og skovbrug, hvis der ikke foreligger nogen international klimaaftale

Har Fællesskabet ikke senest den 31. december 2010 godkendt en international klimaaftale, kan medlemsstaterne angive deres konkrete intentioner med hensyn til medtagelse af arealanvendelse, ændret arealanvendelse og skovbrug i Fællesskabets forpligtelse under hensyntagen til den metodologi, der anvendes i forbindelse med UNFCCC's arbejde. Under hensyntagen til sådanne angivelser fra medlemsstaternes side vurderer Kommissionen senest den 30. juni 2011 reglerne for medtagelse af emissioner og optag i forbindelse med aktiviteter, der vedrører arealanvendelse, ændret arealanvendelse og skovbrug, i Fællesskabets reduktionsforpligtelse med henblik på at sikre varighed og miljømæssig integritet for så vidt angår bidraget fra arealanvendelse, ændret arealanvendelse og skovbrug samt nøje overvågning og bogføring, og den fremsætter om nødvendigt et forslag, således at forslaget til retsakt kan træde i kraft fra 2013. Kommissionen vurderer, om fordelingen af de enkelte medlemsstaters indsats bør justeres i overensstemmelse hermed.

Artikel 10

Ændring af anvendelsesområdet for direktiv 2003/87/EF og i anvendelsen af artikel 24a heri

Den største mængde emissioner for hver medlemsstat, jf. denne beslutnings artikel 3, tilpasses efter den mængde:

- a) kvoter for drivhusgasemissioner, som er udstedt i henhold til artikel 11 i direktiv 2003/87/EF, og som følger af en ændring af, hvilke kilder der er omfattet i henhold til dette direktiv, efter Kommissionens endelige godkendelse af de nationale tildelingsplaner for perioden fra 2008 til 2012 i henhold til direktiv 2003/87/EF
- b) kvoter eller kreditter, som er udstedt i henhold til artikel 24 og 24a i direktiv 2003/87/EF for emissionsreduktioner i en medlemsstat, der er omfattet af denne beslutning
- c) kvoter for drivhusgasemissioner fra anlæg, der er undtaget fra fællesskabsordningen, jf. artikel 27 i direktiv 2003/87/EF, i det tidsrum, hvor de er undtaget.

Kommission offentliggør tal for denne tilpasning.

Artikel 11

Registre og central administrator

1. Fællesskabets og dets medlemsstaters registre, der er oprettet i henhold til artikel 6 i beslutning nr. 280/2004/EF, skal sikre en korrekt bogføring af transaktioner i medfør af denne beslutning. Disse oplysninger skal gøres tilgængelige for offentligheden.

2. Den centrale administrator, som er udpeget efter artikel 20 i direktiv 2003/87/EF, fører gennem sin uafhængige transaktionsjournal en automatiseret kontrol med hver transaktion i medfør af denne beslutning og blokerer om nødvendigt transaktioner for at sikre, at der ikke forekommer uregelmæssigheder. Disse oplysninger skal gøres tilgængelige for offentligheden.

3. Kommissionen vedtager de nødvendige foranstaltninger for at gennemføre stk. 1 og 2.

Disse foranstaltninger, der har til formål at ændre ikke-væsentlige bestemmelser i denne beslutning ved at supplere den, vedtages efter forskriftsproceduren med kontrol i artikel 13, stk. 2.

Artikel 12

Ændring af forordning (EF) nr. 994/2008

Med henblik på gennemførelsen af denne beslutning vedtager Kommissionen ændringer af Kommissionens forordning (EF) nr. 994/2008 af 8. oktober 2008 om et standardiseret og sikkert registersystem i medfør af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/87/EF og Europa-Parlamentets og Rådets beslutning nr. 280/2004/EF⁽¹⁾.

Artikel 13

Udvalgsprocedure

1. Kommissionen bistås af Udvalget for Klimaændringer, der er nedsat ved artikel 9 i beslutning nr. 280/2004/EF.

2. Når der henvises til dette stykke, anvendes artikel 5a, stk. 1-4, og artikel 7 i afgørelse 1999/468/EF, jf. dennes artikel 8.

Artikel 14

Rapport

Kommissionen udarbejder en rapport med en evaluering af gennemførelsen af denne beslutning. Denne rapport skal også evaluere, hvorledes gennemførelsen af denne beslutning har påvirket konkurrencen på nationalt plan, fællesskabsplan og internationalt plan. Kommissionen forelægger Europa-Parlamentet og Rådet sin rapport senest den 31. oktober 2016, eventuelt ledsaget af forslag, navnlig om, hvorvidt det er hensigtsmæssigt at differentiere de nationale mål for tiden efter 2020.

⁽¹⁾ EUT L 271 af 11.10.2008, s. 3.

*Artikel 15***Ikrafttræden**

Denne beslutning træder i kraft på tyvendedagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

*Artikel 16***Adressater**

Denne beslutning er rettet til medlemsstaterne.

Udfærdiget i Strasbourg, den 23. april 2009.

På Europa-Parlamentets vegne
Formand
H.-G. PÖTTERING

På Rådets vegne
Formand
P. NEČAS

*BILAG I***KATEGORIER OMHANDLET I DENNE BESLUTNINGS ARTIKEL 2, STK. 1, OG SOM YDERLIGERE SPECIFICERET I BILAG I, KATEGORI 1-4 OG 6, I BESLUTNING 2005/166/EF**

Energi

— Brændstofforbrænding

— Lækageemissioner fra brændstoffer

Industriprocesser

Brug af opløsningsmidler og andre stoffer

Landbrug

Affald

BILAG II

MEDLEMSSTATERNES LOFT FOR DRIVHUSGASEMISSIONER EFTER ARTIKEL 3

	Loft for medlemsstaternes drivhusgasemissioner i 2020 i forhold til drivhusgasemissionsniveauerne i 2005
Belgien	- 15 %
Bulgarien	20 %
Tjekkiet	9 %
Danmark	- 20 %
Tyskland	- 14 %
Estland	11 %
Irland	- 20 %
Grækenland	- 4 %
Spanien	- 10 %
Frankrig	- 14 %
Italien	- 13 %
Cypern	- 5 %
Letland	17 %
Litauen	15 %
Luxembourg	- 20 %
Ungarn	10 %
Malta	5 %
Nederlandene	- 16 %
Østrig	- 16 %
Polen	14 %
Portugal	1 %
Rumænien	19 %
Slovenien	4 %
Slovakiet	13 %
Finland	- 16 %
Sverige	- 17 %
Det Forenede Kongerige	- 16 %

*BILAG III***MEDLEMSSTATER OMHANDLET I ARTIKEL 5, STK. 5**

Belgien

Danmark

Irland

Spanien

Italien

Cypern

Luxembourg

Østrig

Portugal

Slovenien

Finland

Sverige

ABONNEMENTSPRISER 2009 (ekskl. moms, inkl. normale forsendelsesomkostninger)

EU-Tidende, L- + C-udgaven, kun papirudgave	22 officielle EU-sprog	1 000 EUR pr. år (*)
EU-Tidende, L- + C-udgaven, kun papirudgave	22 officielle EU-sprog	100 EUR pr. måned (*)
EU-Tidende, L- + C-udgaven, papirudgave + årlig cd-rom	22 officielle EU-sprog	1 200 EUR pr. år
EU-Tidende, L-udgaven, kun papirudgave	22 officielle EU-sprog	700 EUR pr. år
EU-Tidende, L-udgaven, kun papirudgave	22 officielle EU-sprog	70 EUR pr. måned
EU-Tidende, C-udgaven, kun papirudgave	22 officielle EU-sprog	400 EUR pr. år
EU-Tidende, C-udgaven, kun papirudgave	22 officielle EU-sprog	40 EUR pr. måned
EU-Tidende, L- + C-udgaven, månedlig kumulativ cd-rom	22 officielle EU-sprog	500 EUR pr. år
Supplement til EUT (S-udgaven), udbud og offentlige kontrakter, cd-rom, 2 udgaver pr. uge	Flersproget: 23 officielle EU-sprog	360 EUR pr. år (= 30 EUR pr. måned)
EU-Tidende, C-udgaven — udvælgelsesprøver	Sprog iht. udvælgelsesprøve(r)	50 EUR pr. år

(*) Enkeltnumre: til og med 32 sider: 6 EUR
fra 33 til og med 64 sider: 12 EUR
over 64 sider: Prisen fastsættes i hvert enkelt tilfælde.

Den Europæiske Unions Tidende, der udkommer på EU's officielle sprog, fås i abonnement i 22 sprogudgaver. EU-Tidende omfatter L-udgaven (retsforskrifter) og C-udgaven (meddelelser og oplysninger).

Der abonneres særskilt på hver sprogudgave.

I henhold til Rådets forordning (EF) nr. 920/2005, offentliggjort i EU-Tidende L 156 af 18. juni 2005, er Den Europæiske Unions institutioner midlertidigt fritaget for forpligtelsen til at udarbejde og offentliggøre alle retsakter på irsk. Irske udgaver af EU-Tidende vil derfor blive markedsført særskilt.

Abonnementet på supplementet til EU-Tidende (S-udgaven (udbud og offentlige kontrakter)) omfatter alle udgaver på de 23 officielle sprog på én cd-rom.

Abonnenter på *Den Europæiske Unions Tidende* kan uden ekstra omkostninger rekvirere eksemplarer af diverse bilag til EU-Tidende (C ... A-udgaver). Abonnenterne gøres opmærksom på udgivelsen af bilagene ved hjælp af »meddelelser til læserne« i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Salg og abonnemeter

Publikationer, der er produceret af Kontoret for De Europæiske Fællesskabers Officielle Publikationer (Publikationskontoret) med salg for øje, kan købes gennem vore salgsgenter. Listen over salgsgenterne findes på internettet:

http://publications.europa.eu/others/agents/index_da.htm

EUR-Lex (<http://eur-lex.europa.eu>) giver direkte og gratis adgang til EU-retten. Via dette netsted kan man konsultere *Den Europæiske Unions Tidende*, og netstedet indeholder endvidere traktaterne, retsforskrifter, retspraksis og forberedende retsakter.

Yderligere oplysninger om Den Europæiske Union findes på: <http://europa.eu>